

திருவாசகம் - விளக்கவுரை

(சிவக்குடில் விளக்கம்)

A.No. 18244

Q: 23

ஏழாம் பகுதி

உரையாசிரியர்
சி.சு.கண்ணாயிரம்

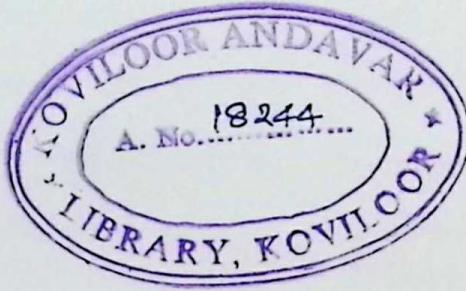

ஸ்ரீ சித்தர் ஞானபாடசாலை வெளியீடு

திருவாசகம் - விளக்கவுரை

(சிவக்குடில் விளக்கம்)

ஏழாம் பகுதி

உரையாசிரியர்
சி.சு.கண்ணாயிரம்

ஸ்ரீ சித்தர் ஞானபாடசாலை வெளியீடு : எண்-22
முதற்பதிப்பு : 2012

உரையாசிரியர்
சி.சு.கண்ணாயிரம்

© SIVAKKUDIL

விலை ரூ. **150** /-

கிடைக்கும் இடம் :

சிவக்குடில்

நேதாஜி நகர்

கோவைப்புதூர்

கோயம்புத்தூர் - 641042

☎ : 0422 - 2607700

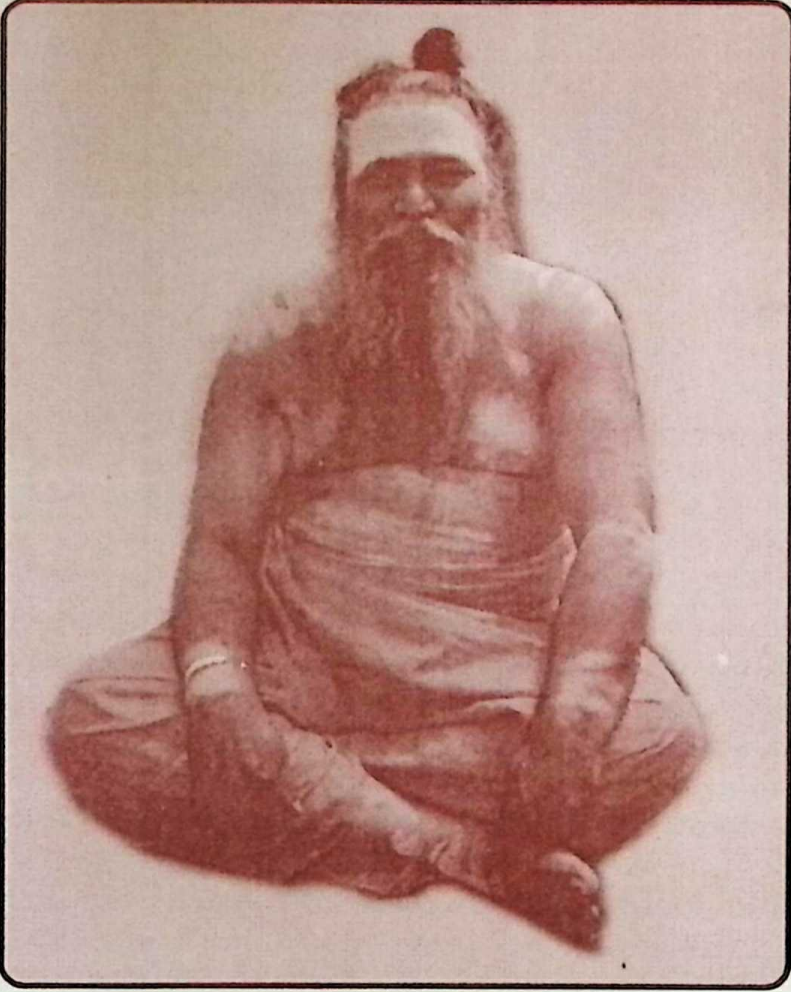
உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்
பொருளடக்கம்

	பக்கம்
1. பதிப்புரை	க
2. எண்ணப்பதிகம்	1
3. யாத்திரைப்பத்து	16
4. திருப்படை யெழுச்சி	40
5. திருவெண்பா	47
6. பண்டாய நான்மறை	65
7. திருப்படையாட்சி	80
8. ஆனந்தமாலை	102
9. அச்சோப்பதிகம்	120
10. பிற்சேர்க்கை	
1. ஜி.யூ.போப் அவர்களும் திருவாசகமும்	i
2. கிறித்துவின் பிலாக்கணம்	xv
3. திருவாசக விஷய சூசனம்	xix
4. இந்தப் பகுதியில் வரும் திருவாசகப் பாடல்களின் முதற்குறிப்பகராதி	xxxvii
5. திருவாசக உரையில் இப்பகுதியில் வரும் மேற்கோள் பாடல்களின் முதற்குறிப்பகராதி	xxxix
6. அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி	xLi

படங்கள்

1. மேலட்டை - சிவக்குடில் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்
2. எங்கள் குருதேவர்
3. திருப்பெருந்துறை ஆத்மநாதசுவாமி திருக்கோயில்
 - ☐ குதிரைச்சேவகன்
 - ☐ அமைச்சர் மாணிக்கவாசகர்
 - ☐ துறவி மாணிக்கவாசகர்
4. ஓவியம்
 - ☐ அம்பலவாணர் திருவடி - வீடுபேறு
 - ☐ திருவாசகத்தின் வாச்சியபொருள் - அம்பலவாணர்
5. ஜீ.யூ.போப்
6. ஜீ.யூ.போப் கல்லறை
7. கிறித்துவின் பிலாக்கணம்

எங்கள் குருதேவர்
கயிலை மாமுனிவர்
சர்வோத்தம சச்சிதானந்த நாதேசுவர சுவாமிகள்

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

பதிப்புரை

கந்தமொடியிர்படும் கணபங் கம்மெனச்
சிந்தைகொள் சாக்கியர் தியங்க முகராப்
முந்தொரு முகையை மொழிவித் தெந்தைபால்
வந்திடு மடிகளை வணக்கஞ் செய்குவாம்

- கந்தபுராணம்

அருள்மிகு அருவச்சித்தர் பெருமானின் திருவருளிணலும் அருள்மிகு ஞானம்பிகை உடனமர் ஞானமூர்த்தியின் திருவருளிணலும் 'சேக்கிழார் பாதசேகரர்', 'சிவஞானசரசுவதி' சிவத்திரு சி.சு.கண்ணாயிரம் அவர்கள் எழுதிவரும் திருவாசகம் சிவக்குடில் விளக்கம் ஏழாம் பகுதியுடன் நிறைவு பெறுகின்றது. இவ்வேழாம் பகுதியில் 44. எண்ணப் பதிகம் 45. யாத்திரைப்பத்து, 46. திருப்படையெழுச்சி, 47. திருவெண்பா, 48. பண்டாயநான்மறை, 49. திருப்படையாட்சி, 50. ஆனந்தமாலே, 51. அச்சோப்பதிகம் ஆகிய எட்டுத் திருப்பதிகங்களின் விளக்கம். இடம்பெறுகின்றது.

இச்சிவக்குடில் விளக்கம் திருவாசகத்துக்குப் பேருரையாகப் பல தனித்தன்மைகளுடன் திகழ்வதைத் திருமுறை ஆர்வலர்களும் சிவநெறிச் செல்வர்களும் பாராட்டுகின்றனர். இச்சிவக்குடில் விளக்கத்தையொட்டியே 'திருவாசகச் சொற்பொருள் பேரகராதி' தயாராகிக் கொண்டு வருகின்றது. அது திருவாசகத்துக்குச் சிறந்த பார்வை நூலாக அமைய வேண்டும் என்பது எம் விருப்பம். திருவருள் முன்னிற்க.

இவ்வேழாம் பகுதியில் மூன்று பின்னிணைப்புகள் உள்ளன. அருஞ்சொற்களின் அகராதி ஒன்று. கிறித்துவமத போதகராகத் தமிழகத்துக்கு வந்து தமிழ்மொழி, திருவாசகம் இரண்டின்மீதும் அன்புகொண்டு தமிழ்த் தொண்டு செய்த ஆங்கிலேயர் டாக்டர். ஜி.யு.போப் அவர்களின் திருவாசகத் தொண்டு பற்றிச் சிவக்குடில் அன்பர் எழுதி, 'தமிழ் இந்து' என்னும் மின்னிதழில் வெளிவந்து பல்லோர் கவனத்தை ஈர்த்த இரண்டு கட்டுரைகள் பின்னிணைப்பில் உள்ளன. ஏதொன்றுக்கும் மறுபக்கம் என்பதொன்றுண்டு.

போப் அவர்கள் திருவாசகத்தை மொழிபெயர்த்து ஆங்கிலத்தில் பக்தி இலக்கியத்தைப் பயில்வோருக்குத் அறிமுகம் செய்து வைத்தார்.

2

இப்பணியைச் செய்யும்போதே கிறித்துவக் கண்ணோட்டத்தில் கிறித்துவ மதபோதகராக மணிவாசகரைப் பற்றிய அவருடைய கருத்துக்களையும் திருப்பதிக அறிமுகங்களில் வரைந்துள்ளார். அவை போப் என்னும் மதபோதகரின் மறுபக்கத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன. சைவத் தமிழர்களின் அந்த நன்றியுணர்ச்சி போப்பின் மறுபக்கத்தைக் காணாமல் வியலாமல் மறைத்து விட்டது. சிவக்குடில் அன்பரது கட்டுரைகள் மறைப்பை நீக்கி மறுபக்கத்தை காட்டுகின்றன. சைவ அன்பர்கள் நடுநிலையோடு இவற்றை வாசிப்பார்களாக. திருவருள் உண்மையை உணர்த்தும்.

முன்றாவது இணைப்பு, திருவாசக அமுதக் கடலில் முழுகித் திளைத்து. புதைபொருளாக அதிற்கிடக்கும் அரிய செல்வங்களைத் திரட்டிச் சைவ உலகுக்கு பயன்கொள உதவிய நூலிலிருந்து சித்தாந்தச் சைவர்கள் பெருமிதத்துடன் பயன்கொள்ளத் திரட்டியதொன்றும்.

சென்ற நூற்றாண்டுகளிலே வடமொழியும் தென்றமிழும் துறைபோகக் கற்ற சிவநெறிச் சீலர்கள் பலர் வாழ்ந்துள்ளனர். அவர்களுள் சோளங்கிபுரம் ஸ்ரீலக்ஷ்மி சிவ அருணகிரி முதலியார் என்னும் பெரியார் 'திருவாசக விஷய சூசனம்' என்னும் அரிய நூலைப் படைத்துள்ளார். இந்நூல் சிறியதேனும் பெருமையிற் பெரிது. சூசனம் என்றால் தாற்பரியம் அல்லது புதைபொருள் என்பது பொருள். இந்நூலில் அறுபது திருவாசகத் தொடர்களுக்கு 250 வேதப்பிரமாணங்களைக் காட்டிப் பொருள் விளக்கம் செய்துள்ளார். திருவந்தியார் வரைக்குமே சூசனம் அமைந்துள்ளது. திருவாசகம் முழுவதற்கும் இப்பெருந்தகை சூசனம் வரைந்திருப்பாரேல் அது வைதிக சைவத்துக்குக் கிடைத்தற்கரிய பெருநிதியமாக அமைந்திருக்கும். சிவபுராணம், கீர்த்தித் திருவகவல், திருவண்டப்பகுதி, போற்றித்திருவகவல் ஆகியவற்றின் சூசனத்தில் சில பகுதிகளும் குறிப்புக்களும் மட்டுமே இணைப்பில் தரப்பட்டுள்ளன. திருவாசக ஆர்வலர்களுக்கு இவ்வரிய நூலை அறிமுகம் செய்வது எம் நோக்கம். (நூல் கிடைக்கும் இடம் தெய்வச் சேக்கிழார் சைவ சித்தாந்தப் பாடசாலை, 5-D, செல்வம்நகர், தஞ்சாவூர் - 613 007. விலை ரூ.60)

இந்நூலின் முதற்பதிப்பு 1906 ஆம் ஆண்டு வெளி வந்தது. சுத்தாத்துவித வைதிக சைவர்கள் கற்று இறும்புகொள, அரிதில் முயன்று தேடிப் பதிப்பித்தவர், தஞ்சாவூர் 'சேக்கிழார் அடிப்பொடி' திரு.தி.ந.இராமச்சந்திரன் அவர்கள். இப்பெரியார் 'நீலகண்ட பாடியம்' காசிவாசி செந்திநாத ஐயர் அவர்களின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு' அனைய கிடைத்தற்கரிய நூல்களைத் தேடித் கண்டு அச்சேற்றி வைதிக சைவ உலகிற்குத் தொண்டாற்றி வருகின்றார். இவருக்கு எம் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம்.

இப்பதிப்பில் இரு வரையோவியங்களும் புகைப்படங்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. ஒவியங்களை வரைந்து உதவியவர், சிவத்திரு க.சிவசுப்பிரமணியம், B.Sc., (Ag), உதவி வேளாண் இயக்குநர்(ஓய்வு) அவர்கள். திருப்பெருந்துறை ஆத்மநாதசுவாமி திருக்கோயில் சிற்பங்களின் புகைப்படங்களை உதவியவர் சிவக்குடிஸ் அன்பர் திரு S.சத்தியமூர்த்தி அவர்கள் இப்பதிப்பினை அலங்கரிக்கும் ஒவியங்களையும் புகைப்படங்களையும் உதவிய இவ்விருவருக்கும் எம் நன்றி.

இந்நூல் செம்மையாக வெளிவரக் கடுமையாக உழைப்பவர் நெய்வேலி என்.எல்.சி. முதன்மை மேலாளர், கயிலைமணி பொறியாளர் சிவச்செல்வி ந.கார்த்திகை, B.E., அவர்கள்.

அழகுற வடிவமைத்து அச்சிட்டோர் நெய்வேலி நேஷனல் பிரிண்டர்ஸ் அவர்கள்.

“முனிவரும் மன்னரும் முன்னுவ பொன்னான் முடியும்” என்பது பாவை பாடிய வாயால் கோவையில் பாடியது. சித்தர் பெருமான் முன்னியதை முடிக்கும் திருவருள் பெற்றவர், Eye-care Opticians உரிமையாளர், கயிலைமணி, சிவத்திரு V.சந்திரசேகரன், D.opt., அவர்கள். சிவக்குடிஸ் விளக்கம் தொகுதி முழுவதும் வெளிவர இவர் துணைநின்றது குறிப்பிடத்தக்கது.

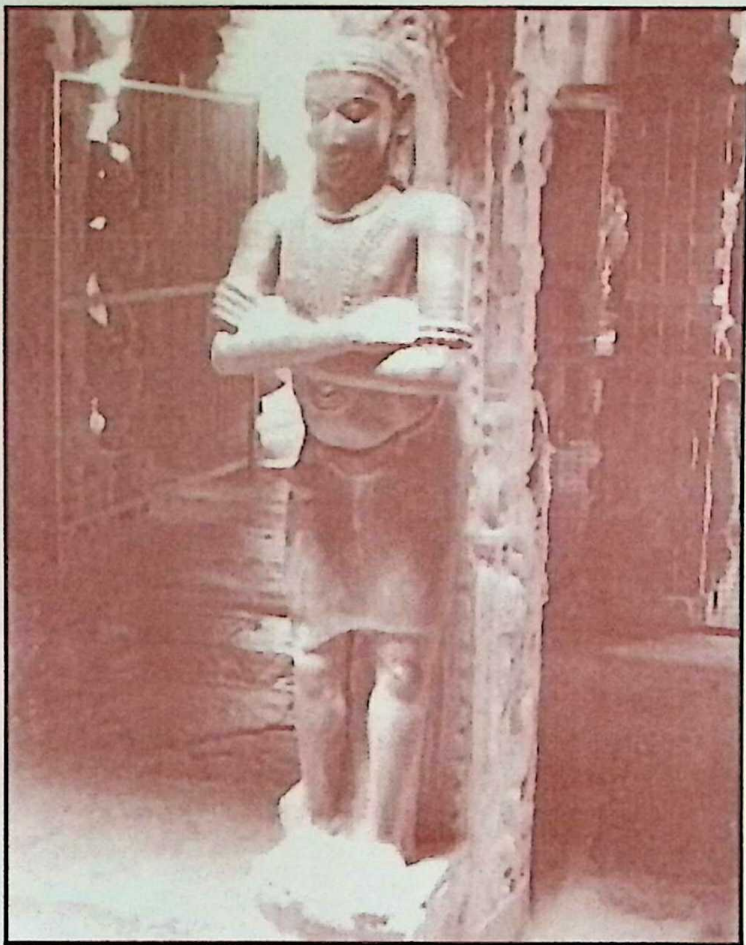
சிவக்குடிஸ் விளக்கம் வரைந்து உதவிய ‘சித்தாந்த சரசுவதி’ அவர்களுக்கும், பொருளுதவி செய்தவருக்கும் இந்நூல் அச்சில் வெளிவர உதவிய சிவச்செல்வி கார்த்திகை, அச்சு உரிமையாளர், பணியாளர்கள் அனைவருக்கும் சிவக்குடிஸின் சார்பாக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். இத்தொண்டில் பங்கு பெற்ற அனைவரும் அருள்திரு சிவசித்தர் பெருமானின் அருள்நோக்கத்துடன் பன்னலம் பெற்றுச் சிறக்க அருள்ஞானமூர்த்தியின் திருவடிகளைப் பணிந்து வேண்டுகின்றோம்.

‘திருவாசகம் சிவக்குடிஸ் விளக்கம்’ முதற்பகுதியின் பிரதிகள் முற்றிலும் செலவாகி விட்ட நிலையில், மேலும் பொலிவுடன் மறுபதிப்பாக வெளிவரத் திருவருள் துணைநிற்க வழகுத்துகின்றோம்.

‘வந்தே சுந்தர பரசிவகுடிலம் சித்தேசுவரம் சாகவதம்’

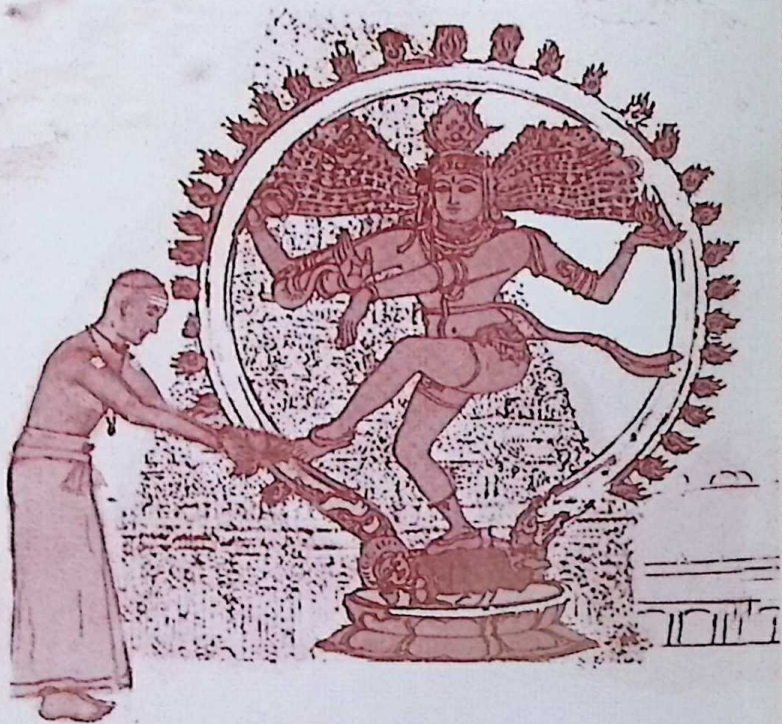

அமைச்சர் மாணிக்கவாசகர்
திருப்பெருந்துறை ஆத்மநாதசுவாமி திருக்கோயில்

துறவி மாணிக்கவாசகர்
திருப்பெருந்துறை ஆத்மநாதசுவாமி திருக்கோயில்

அம்பலவாணர் திருவடி - வீடுபேறு

ஓவிய விளக்கம்

❖ கீழே உள்ள தடாகம் -

முழுமுதற் பொருளின்
எங்கும் நிறைந்த இயல்பு
- சருவ வியாபகம்

❖ தடாகத்தில் தாமரை மலர்கள் -

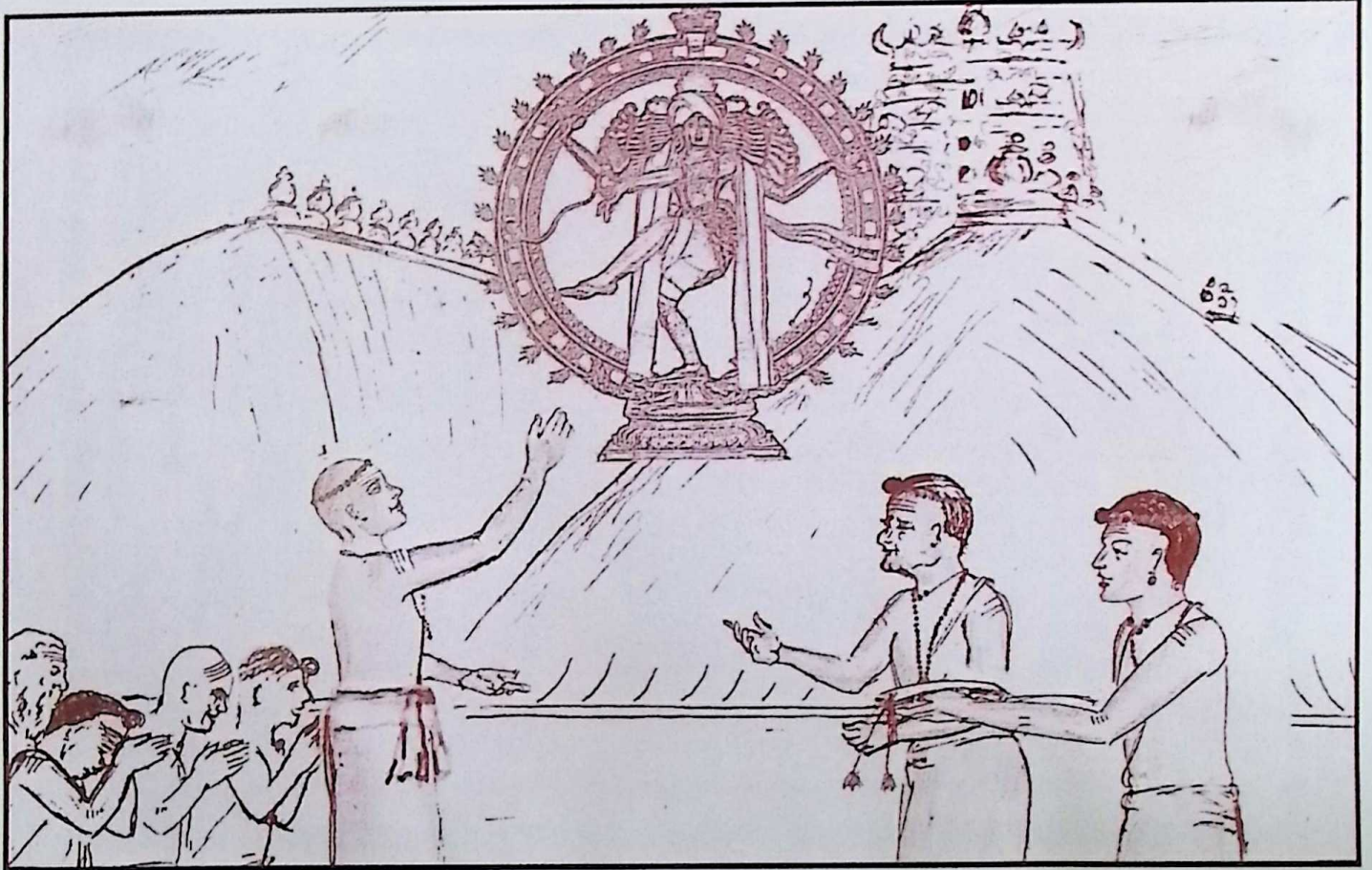
பிரபஞ்சத்தில் பல்வேறு
சமய நெறிகள்

❖ மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் சூட்டும் மலர் -

சித்தாந்த சைவநெறி
- திருவாசகம்

❖ அம்பலவாணரின் தூக்கிய திருவடி -

வீடு பேறு

ஓவிய விளக்கம்

- ❖ மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் சுட்டிக்காட்டும் அம்பலவாணர்

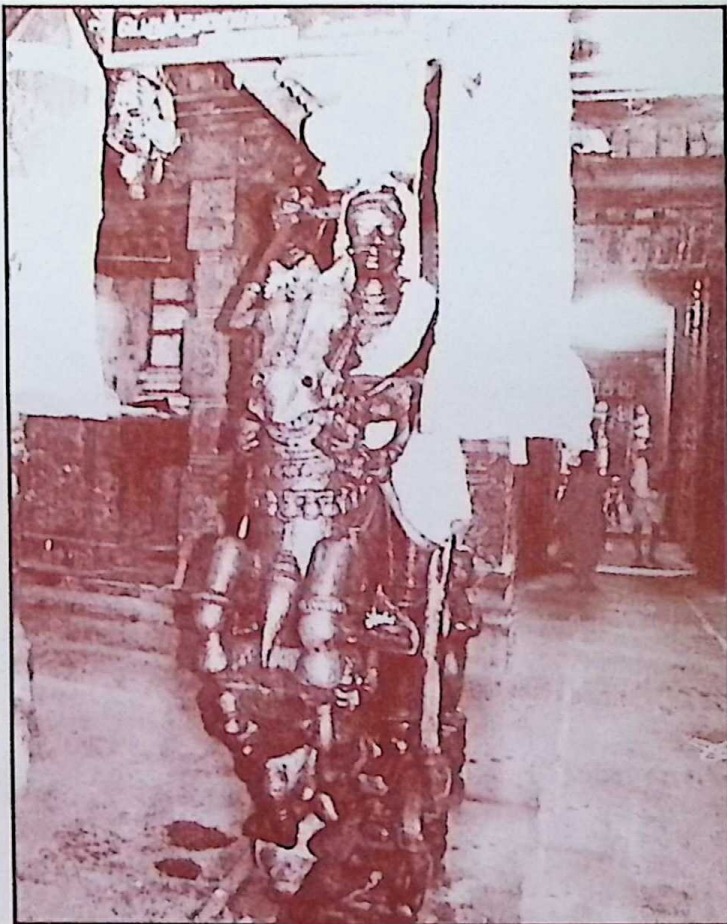
—திருவாசகத்தின் பொருள்

- ❖ தில்லை வாழ்ந்தணர் கையில் உள்ள சுவடி

—திருவாசகம்

- ❖ பஞ்சாக்கரப் படியில் கண்ட திருவாசகத்தின் வாச்சியப்பொருள்

—அம்பலவாணர்

குதிரைச்சேவகன்

திருப்பெருந்துறை ஆத்மநாதசுவாமி திருக்கோயில்

சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

44. எண்ணப் பதிகம் தில்லையில் அருளியது (ஒழியாவின்பத் துவகை)

நம் அடிகள் இறைவன் ஆணையின் வண்ணம் திருப்பெருந்துறையினின்றும் தலயாத்திரையாகப் புறப்பட்டு உத்தரகோச மங்கை முதலாகப் பலதலங்களைத் தரிசித்து யாத்திரையின் நிறைவாகத் தில்லையை எய்தினார்கள். அங்கு ஒரு தவச்சாலே அமைத்துக் கொண்டு தவமுயன்றுழி, இறைவர் திருவருள் பாலித்துத் தம்மை வீட்டுலகிற் சேர்த்துக் கொள்வதே இனித் தம் எண்ணம் என்று விண்ணப்பித்துக் கொள்ளும் முறையில் இப்பகுதியை அருளிச் செய்தார்கள். எண்ணம் என்பது ஈண்டு விருப்பத்தினைக் குறித்து நின்றது. ஒழியாவின்பத் துவகை என்பதை இப்பகுதியின் கருத்தாகக் கொண்டனர் நம் முன்னோர் உவகை என்பது விருப்பத்தைக் குறித்து நின்றது.

இப்பகுதி சீர் வரையில்லாத கழிநெடிலாசிரிய விருத்தப்பாக்களா லமைந்துள்ளது. இஞ்ஞான்று ஆறு திருப்பாடல்களே காணப்படுகின்றன. பதிகம் என்ற தலைப்பால் ஏனைய நான்கு திருப்பாடல்களும் அழிந்து போயின என்பது புலனாகின்றது. சீகாழித் தாண்டவராயர் அவர்கள் இதனை எண்ணப்பத்து என்று குறிப்பிடுகின்றார்கள்.

“அழியாவுயிர் நிவேதன வெண்ணப்பத்

தொழியாவின்ப துவகை யுரைத்தது”

என்பது அகத்தியச் சூத்திரம்.

“

நிறம்வளரு மலர்ப் பொழில்சூழ்ந்

தோங்குதிருத் தில்லைமன்றுள் நிமலனா மத்

திறம்பெருகு மின்ப மரு ளென்றல் எண்ணப்

பத்தெனவுந் நிகழ்த்த லாமே.”

என்பது பழைய திருப்பெருந்துறைப் புராணம்.

கழி நெடிலாசிரிய விருத்தங்கள்

599.

பாருரு வாய பிறப்பற வேண்டும்
பத்திமை யும்பெற வேண்டும்
சீருரு வாய சிவபெரு மானே
செங்கம லம்மலர் போல
வாருரு வாயவென் னரமு தேயு
னடியவர் தொகை நடுவே
யோரு வாயநின் திருவருள் காட்டி
யென்னையு முய்யக் கொண் டருளே

க

(இ-ள்)

செந்தாமரை மலர் போன்ற வண்ணமும் புகழே வடிவமுமான அருமையான திருமேனி கொண்ட சிவபெருமானே! எத்துணை நுகரினும் தெவிட்டாத அமுதமே! நான் உலகில் தோன்றிய பிறப்பு நீங்க வேண்டும். பத்திமையும் பெற வேண்டும். நீ ஒப்பற்ற வடிவமாக கொள்ளும் பேரருளைப் பெய்து என்னையும் உன் தொண்டர் கூட்டத்தின் நடுவில் இருத்தல் வேண்டும்.

(வி-றை)

இத்திருப்பாடலை:- செங்கமலமலர் போல் சீருருவாய சிவபெருமானே! ஆருருவாய என் ஆரமுதே! பாருருவாய பிறப்பற வேண்டும்; பத்திமையும் பெற வேண்டும்; ஒருரு வாய நின் திருவருள் காட்டி, உன் அடியவர் தொகை நடுவே என்னையும் உய்யக்கொண்டருளே - என்று அன்னுவயம் செய்து கொண்டு பொருள் காண்க.

செங்கமலம் மலர் போல— செங்கமல மலர் போல் என்று விகாரமின்றி ஒதுதல் சரியான பாடமன்று.

ஆரமுத-ஆர்தல் — பிணித்தல் என்று கொண்டு கண்ட கண்களைப் பிணிக்கும் அமுது எனலுமாம்.

ஈண்டு;

திருச்சிற்றம்பலம்
 பாளை யுடைக்கமு கோங்கிப் பன்
 மாட நெருங்கியெங்கும்
 வாளை யுடைப்புனல் வந்தெறி
 வாழ்வயற் றில்லதனுள்
 ஆள வுடைக்கழல் சிற்றம்
 பலத்தர னூடல் கண்டாற்
 பீளை யுடைக்கண்க ளாற் பின்னைப்
 பேய்த் தொண்டர் காண்ப தென்னே.
 திருச்சிற்றம்பலம்

[திருமுறை 4-80-1]

என்பது நினைக.

பார் உரு ஆய — பாரின் கண் உரு வாய என ஏழ னுருபு விரிக்க. பார் நில உலகம் மட்டு மன்றி திருமால் உலகம் வரையுள்ள எல்லா உலகங்களையும் குறித்து நின்றது.

அற வேண்டும் — என்றதனால் பிறவி இப்பொழுது நம்மை அவாவாகிய கயிற்றால் பிணித்துள்ளது என்பது பெற்றும்.

வேண்டும் — இன்றியமையாதது என்ற பொருளில் வந்தது.

பத்திமையும் வேண்டும் — பிறவி அறுவதற்கு வேண்டப்படுவது பத்திமை என்றவாறு. பெறவேண்டும் என்றமையால் அதனை நாமே தேடி அடைய வேண்டும் என்பதும், இறைவன் தன் பேரருளினாலே பத்திமையை நமக்குத் தர நாம் பெற வேண்டும் என்பதும் பெற்றும். முன்னரும் சிவபுராணம் 18-ல் “அவனருளாலே அவனருள் வணங்கி”-என்றருளியதும் ஆண்டுரைத்தவையும் பார்க்க.

ஈண்டு;

“நமஸ்காரம்; நமஸ்காரம்; நான்

உன்னைச் சரணடைந்தவன்;

உன்னுடைய திருவடிகளில்

எனக்கு எப்பொழுதும் பக்தி இருக்கட்டும்”

[பிருகஜ் ஜாலோபநிஷத்]

திருவாசகம்

என்று விபூதியின் பெருமையைக் கேட்ட திருமால் இறைவனிடம் விண்ணப்பம் செய்து கொள்வதையும் காண்க. முன்னம் 15-ம் திருப் பாடல் உரையில் எடுத்தாண்ட திருமுறைப்பாடல் [4-94-8], 471-ம் திருப்பாடலுரையில் எடுத்தாண்ட பெரியபுராணம். காரைக்காலம்மையார் புராணம் 60-ம் பாடல் ஆகியவற்றிலும் காண்க.

ஒருருவாய — ஒப்பற்ற வடிவமாகிய ஞானசிரியக் கோலம் எனலுமாம்.

உன் அடியவர் தொகைநடுவே — சீவன் முத்தர்கள் கூட்டத்தின் நடுவிலே— அக்கூட்டத்தின் நடுவிலன்றி ஏதேனும் ஒரு பக்க விளிம்பில் இருப்பின் வாசனாமலம் அவ் விளிம்பின் வெளியில் நிற்கும் உலகியலால் தாக்கப்பட்டு முழு மலமாக வளர்ந்து மீண்டும் பிறப்பிறப்பில் செலுத்திவிடும். நடுவில் இருப்பின் சூழ்ந்துள்ள சீவன் முத்தர்களைக் கடந்து உலகியல் உள்ளே வராது. முன்னம் 378-ம் திருப்பாடலில் “அடியேன் உன் அடியார் நடுவுள் இருக்கும்” என்றதன் கீழுரைத்தவை காண்க.

அவ்வாறு அருளுவதன் மூலம் நானும் உய்ந்திடுவேன் என்பார் என்னையும் உய்யக் கொண்டு அருள்வாயாக என்றார். ஈண்டுச் சிவஞான போதம் பன்னிரண்டாம் சூத்திரம் நினைக.

என்னையும் — வீடுபேற்றுக்குத் தகுதியற்ற என்னையும் - இழிவு சிறப்பும்மை.

உய்ய — நான் ஈடேறும் வண்ணம் உஜ்ஜீவிக்கும் வண்ணம் என்பர் வடமொழியாளர்.

ஈண்டு;

“சித்தாந்தத் தேசிகன்றன் றிருக்கடைக்கண்

சேர்த்திச் செனைமொன்றி லேசீவன் முத்த ராக

வைத்தாண்டு மலங்கழுவி ஞானவாரி

மடுத்தானந் தம்பொழிந்து வரும் பிறப்பை யறுத்து

முத்தாந்தப் பாதமலர்க் கீழ்வைப்ப னென்று

மொழிந்திடவு முலகரெல்லா மூர்க்க ராகிப்

பித்தாந்தப் பெரும்பிதற்றுப் பிதற்றிப் பாவப்

பெருங்குழியில் வீழ்ந்திடுவ ரிதுவென்ன பிராந்தி”.

(சிவஞான சித்தியார்

சுபக்கம்-8-ம் சூத்திரம், 2-ம் அதிகாரம்-செய்-16.)

என்ற நம் ஞான சாத்திரம் நினைக.

இத்திருப்பாடல் பக்குவ ஆன்மா வீட்டுலகில் பெறும் அழிவில்லாத இன்பத்தை விரும்புதல் கூறுகின்றது. அஃது இப்பகுதியின் கருத்தான “ஒழியா இன்பத் துவகை” யாதல் காண்க.

600.

உரியே னல்லே னுனக்கடிமை
யுன்னைப் பிரிந்திங் கொருபொழுதுந்
தரியே னாயே னின்ன தென்
றறியேன் சங்கரா கருணையினாற்
பெரியோ னெருவன் கண்டு கொ
ளென்றுன் பெய்கழ லடிகாட்டிப்
பிரியே னென் றென் றருளிய வருளும்
பொய்யோ வெங்கள் பெருமானே

உ

(இ-ள்)

சுகத்தை நல்கும் சிவபெருமானே; எங்கள் தலைவனே; “உனக்கு அடிமை” என்று சொல்லிக் கொள்ளவும் நான் தகுதியற்றவன்; தன் பேரருளினாலே மகான் ஒருவன் தன் திருவடிகளைக் காணச் செய்து; அவற்றைக் காண்க என்று கூறி; “உன்னைப் பிரிய மாட்டேன்” என்று பன்முறையும் வலிதிற் கூறிய அருளிப்பாடும் பொய்யாகுமோ; இழிந்த யான் உன்னைப் பிரிந்து ஈண்டு ஒரு கணமும் உயிர் தரியேன். என் செய்வது என்று அறியேன்.

(வி-ரை)

இத்திருப்பாடலை - சங்கரா; எங்கள் பெருமானே; உனக்கு அடிமை உரியேன் அல்லேன்; கருணையினால் பெரியோன் ஒருவன்; பெய்கழல் அடிகாட்டிப் “பிரியேன்” என்று அருளிய அருளும் பொய்யோ; நாயேன்; உன்னைப் பிரிந்து இங்கு ஒரு கணமும் தரியேன்; இன்னதென்று அறியேன் - என்று அன்னுவயம் செய்துகொண்டு பொருள் காண்க.

சங்கரன் - சுகத்தைச் செய்பவன். சுகம் வீட்டுலகில் துய்க்கும் இன்பம்.

பெருமான் - பெருமைக்குரியவன். தம்மை ஆட்கொண்ட உரிமை நோக்கி **எங்கள்** என்றார்.

அடிமை உரியேன் அல்லேன் - தற்போதம் நீங்குதல்; குறிப்பறிந்து

திருவாசகம்

ஒழுகுதல்; ஆணைவழி நின்றல் முதலிய பண்புகள் சிலவேனும் அவற்றுள் ஒன்று கூட எனக்கு இல்லை. ஆதலின் நான் உன்னால் அடிமையாக ஏற்றுக்கொள்ளும் தகுதியற்றவன் என்றவாறு.

பெரியோன் ஒருவன் — இஃது ஈண்டு முன்னிலைப்பூற மொழியாக இறைவனைக் குறித்து நின்றது. **ஒருவன்** திருப்பெருந்துறையில் குரு வடிவில் வந்து ஆட்கொண்ட ஞானாசிரியக் கோலத்தில் அருள்பாலித்த ஒப்பற்ற இறைவனாகிய நீ—என்றவாறு. நம் அடிகள் சரித வரலாறு பற்றிய அகச்சான்றுகளுள் ஒன்று. முன்னம் 574-ம் திருப்பாடல் உரையில் “வந்து” என்றதன் கீழுரைத்துவை காண்க.

மீரியேன் என்று அருளிய அருளும் பெய்யோ — இப்பொழுது உன் பிரிவை ஆற்றாது நான் வேண்டியும் நீ வாராதிருத்தலின் முன்னம் “**மீரியேன்**” என்று நீ அருளிய திருவாக்கும் பெய்யோ? என்றவாறு.

நாயேன் — முன்னம் சிவபுராணம் [60-61] முதல் பல இடங்களில் ஆங்காங்குரைத்தவை காண்க.

தரியேன் — நீ சுகத்தைச் செய்பவனாகிய சங்கரன். உன் பிரிவால் வருந்தும் எனக்கு அவ்வருத்தம் நீக்கிச் சுகம் அருள வேண்டாவோ?

நீ என்னுடன் இருப்பதை அறிந்து அனுபவித்தல் வேண்டும் என்றவாறு.

இத்திருப்பாடல் பிரிவச்சம் நினைந்து செய்யும் விண்ணப்பம். அஃது இப்பகுதியில் கருத்தாகிய “**ஒழியா வீன்பத் துவகை**” யாதல் காண்க.

601. என்பே யுருக நின்னருள ளித்துன்
 னிணைமல ரடிகாட்டி
 முன்பே யென்னை யாண்டு கொண்ட
 முனிவா முனிவர் முழுமுதலே
 யின்பே யருளி யெனையுருக்கி
 யுயிருண் கின்ற வெம்மானே;
 நண்பே யருளா யென்னுயிர்
 நாதா நின்னருள் நாணமே.

ந

(இ-ள்)

என் உயிர் போலும் தலைவனே; என்பும் உருகும் வண்ணம் நின் திருவருளை நல்கி; நின் தாமரை மலர்கள் போன்ற இரு திருவடிகளையும் தரிசிக்கச் செய்து,

முன்னம் திருப்பெருந்துறையில் என்னை அடிமை கொண்ட முனிவனே; முனிவர்களுள் முதலாக வைத்து எண்ணக் கூடியவனே; இன்பத்தை மட்டும் நல்கி, என்னை உருகச்செய்து சீவ போதத்தைச் சிறிது சிறிதாகக் குறைக்கின்ற எங்கள் தலைவனே; நீ முன்பு அருளிய அன்பு நாணமுருமல் உன்பால் அன்பையே அருள்வாயாக.

(வீ—ரை)

இத்திருப்பாடலை;- என்னுயிர் நாதா; என்பே உருக நின்னருள் அளித்து உன் இணைமலரடி காட்டி; முன்பே என்னை ஆண்டு கொண்ட முனிவா; முனிவர் முழுமுதலே; இன்பே அருளி எனை உருக்கி உயிருண்கின்ற எம்மானே; நின் அருள் நாணமே; நன்பே அருளாய் - என்று அன்னுவயம் செய்து கொண்டு பொருள் காண்க.

என்னுயிர் நாதா — உயிருக்கு நாதனே எனலுமாம்.

என்பே — எலும்பும், மிக வன்மையான எலும்பும். ஏகாரம் உயர்வு சிறப்புப் பொருளில் வந்தது.

இணைமலர் அடிகாட்டி — திருவடித் தாமரை மலர்கள் நெஞ்சத்தடத்து மலரும் இயல்பின. நம் அடிகள் ஞானசிரியனையும் உடனிருந்த அடியார்களையும் பிரியும் பொழுது அவர்களை நோக்கி “இக்குருந்த மர நிழலில் நாம் அமர்ந்திருந்த இடத்தில் ஒரு தெய்வ பீடம் அமைத்து அதில் நம் திருவடிகளை நிறுவி வழிபடுக என வழிப்படப் பணித்து நீங்கினான் என்பதை நம் அடிகள் வரலாற்றிற் கண்டோம். ஈண்டுக் குறிப்பது அத்திருவடிகளை.

இணைமலர் — முன்னம் போற்றித் திருவகவல் 9-ல் “அடியிணைகள்” என்றதன் கீழுரைத்தவை காண்க.

முனிவன் — மனன சீலன்.

முனிவர் முழுமுதல் — இறைவன் திருவடிகளையே எப்பொழுதும் நினைந்து கொண்டிருக்கும் முனிவர்களுள் முதலில் வைத்து எண்ணக் கூடியவன்.

முனிவர்கள் தாங்கள் உய்வதற்காகத் தேடி வைத்த கைப்பொருள் எனலுமாம். முனிவர்கள் எல்லாரும் தன்னினின்றும் கிளைக்கக் கூடிய முதலே எனலு மொக்கும்.

இன்பே — ஏகாரம் பிரிநிலை.

உயிர் உண்கின்ற — சீவபோத மாகிய “நான்” எனும் உணர்வு சிறிது சிறிதாகக் குறைந்து சிவபோத மாகிய உணர்வைப் பெருகச் செய்கின்ற.

we are swallowed up in the
immensity and the deep quiet of God - head.

- Ruysbrock.

திருக்குறளில் “மெய்யுணர்தல்” என்ற அதிகாரத்தின் கீழ்க் கூறப் பெறுவனவும், சைவப் பெருமக்கள் கூறும் “சமரசம்”; “சன்மார்க்கம்” என்பனவும் இஃதேயாம். முன்னம் 509-ம் திருப்பாடலில் அருளியுள்ளவையும் அப்பாடலின் உரையும் காண்க.

நின் அருள் நாணுமே — நான் உய்யவேண்டும் என்பதற்காக “என்பே உருக அருளித்து உன் இணை மலர் அடிகாட்டி என்னை ஆண்டு கொண்டாய்” — நான் உய்யாது ஒழியின் நீ அவ்வாறு ஆட்கொண்ட உன் அருள் வீணாகும். அவ்வருள் அவ்வாறு தான் வீணாவதால் நாணமடையும்; அஃது அங்ஙனம் நாணமடையாமல் நான் உய்யும் வண்ணம் இன்னும் மிகுந்த அருளை நல்குவாயாக என்றவாறு.

நன்பே அருளாய் — நண்பு - நட்பு; உன்னிடத்து அன்பாகிய பக்தி. நன் - அணுகுதல்; நள் — செறிதல்.

இப்போது எனக்கு உன்னிடமுள்ள அன்பாகிய சிவபக்தி போதியதன்று இன்னும் அதிகமான அன்பு வேண்டும் என்றவாறு. முன்னம் திருவண்டப் பகுதி-92-ன் விளக்கத்தில் எடுத்தாண்ட பெரியபுராணம் 143-ம் திருப்பாடல் காண்க.

இத்திருப்பாடலில் “நின்அருள் நாணுமே நன்பே அருளாய்” என்றமையால் வீட்டின்ப வேட்கை மொழிந்தவாறு பெற்றும். அஃதிப் பதிகக் கருத்தான “ஒழியா இன்பத் துவகை” யாதல் காண்க.

602. பத்தில னேனும் பணிந்தில னேனுமுன்
னுயர்ந்தபைங் கழல் காணப்
பித்தில னேனும் பிதற்றில னேனும்
பிறப்பறுப் பாயெம் பெருமானே

முத்தனை யானே மணியனை யானே
முதல்வனே முறையோ வென்
றெத்தனை யானும் யான் தொடர்ந் துன்னை
யினிப் பிரிந் தாற்றேனே.

சு

(இ-ள்)

பிறவியை அறுப்பவனே; எங்கள் பெருமைக்குரியவனே; இயல்பாகவே பாசங்களினிங்கியவனே; மாணிக்க வண்ணனே; முழு முதற் பொருளே; தினைத்துணையளவும் தொடர்ந்து உன் பிரிவை ஆற்றியிருக்க கில்லேன்; இனி, இந்நிலை நீடித்தல் உன் அருளுடைமைக்கு முறையாகுமோ? (ஆகாது;) எனவே, நான் பத்தியற்றவனாயினும்; அது காரணமாக உன்னை வழிபடாதவனாயினும்; மேலான உன் பைங்கழல் அணிந்த திருவடிகளைக் காண்பதற்கு முறுகிய வேட்கை இல்லாதவனாயினும்; பிதற்றித் திரியாதவனாயினும், உன்னைப் பிரிந்த துன்பத்தை மாற்றி யருள்வாயாக.

(வி-ரை)

இத்திருப்பாடலை;- பிறப்பறுப்பாய்! எம்பெருமானே! முத்தனையானே! மணியனையானே! முதல்வனே! எத்தனையானும் யான் தொடர்ந்து உன்னை இனிப்பிரிந்து ஆற்றேன்; முறையோ? பத்தில னேனும்; பணிந்தில னேனும்; உயர்ந்த உன் பைங்கழல் காணப் பித்தில னேனும்; பிதற்றில னேனும்; என்று அன்னுவயம் செய்து கொண்டு அதன்பின் “என் பிரிவுத் துன்பத்தை மாற்றியருள்வாயாக”- என்பவை வருவித்து முடித்துக் கொண்டு பொருள் காண்க.

பிறப்பறுப்பாய்! எம்பெருமானே! முத்தனையானே! மணியனையானே! முதல்வனே! என்பன அனைத்தும் விளிகள்.

முத்தனையானே — திரு வெண்ணீற்று ஒளியினால் முத்துப் போன்று வெண்ணிறமாக ஒளிர்வனே; முன்னம் “**முத்து**” என்பது பற்றிப் போற்றித் திருவகவல் 122-ல் “முத்தன்” என்பதன் கீழுரைத்தவை பார்க்க.

மணியனையானே — இயல்பான செந்நிறத்தால் மாணிக்கம் போன்று ஒளிர்வனே!

முதல்வனே — எல்லாவற்றுக்கும் ஆதியே!

எத்தனையானும் — எவ்வளவு இயலுமோ அவ்வளவும் எனலுமாம்.

எத்தனையேனும், இத்தனையானும் — என்பனவும் பாடங்கள்.

தொடர்ந்து — தொடர்வேன் எனலுமாம்.

இனி — இதுவரை உன்னைப் பிரிந்திருக்கவில்லை. இனியும் பிரிந்திருத்தல் ஆற்றேன் எனலுமாம்.

பத்திலனேனும் — மெய்யடியார்கட் குரிய புறத்திலக்கணங்கள் பத்தும் அகத்திலக் கணங்கள் பத்தும் இல்லாதவனாயினும் எனலுமாம். இவை பற்றி முன்னம் போற்றித் திருவகவல் 62-ல் “தொழுதுளம் உருகி” என்பதன்கீழ் உரைத்தவை காண்க.

மேலும்;

திருச்சிற்றம்பலம்

“பத்துக்கொ லாமவர் பாம்பின்கண் பாம்பின்பல்

பத்துக்கொ லாமெயி றுநெரிந் துக்கன

பத்துக் கொ லாமவர் காய்ப்பட் டான்றலை

பத்துக் கொ லாமடி யார் செய்கை தானே”

திருச்சிற்றம்பலம்

[திருமுறை 4-18-10]

என்பது நினைக.

திருப்பாடல் 507-ல் “உயிர் கலந்தான்” என்றதன் விளக்கத்தில் எடுத்தாண்ட [திருமுறை 9-13-2] திருப்பாடலும் நினைக.

உயர்ந்த பைங்கழல்

உயர்ந்த — வீடுபேறு நல்கும். நன்னெறியாகிய ஞானம் இறைவன் திருவடிகளாகும். ஆதலின் **உயர்ந்த** என்று சிறப்புப் புணர்த்தார்.

“மேற் சரியை கிரியா யோகங்களைச் செய்துழி நன்னெறியாகிய ஞானத்தைக் காட்டி யல்லது மோகத்தைக் கொடாவாகலான்”.

[சிவஞானமாபாடியம்

சூத்திரம்-8 முதலதிகரணம்-ஏது]

என்பது நம் ஞான சாத்திர மாதல் காண்க.

பைங்கழல் - பசும் பொன்னுலாகிய கழல். **கழல்** ஈண்டு தானியாகு பெயராக இறைவன் திருவடிகளைக் குறித்து நின்றது.

பித்து, மனத்தின் செயல்; பணிதல் மெய்யின் செயல், பிதற்றுதல் - வாக்கின் செயல், ஆகத் திரிகரணங்களாலும் இறைவனை வழி படலே ஆன்மா உய்யும் நெறியாகும். ஈண்டு அவை மூன்றும் என்பால் இலவாயினும் என் பிரிவுத்துன்பத்தை ஒழிப்பாய் என்று விண்ணப்பம் செய்து கொள்ளுவது, உரிமையற்ற எனக்கும் வீடுபேறுருளுதல் உன் பேரருளின் இயல்பு என்றவாறு.

இத்திருப்பாடல் வீடுபேறு வேட்டு விண்ணப்பம் செய்கின்றது. அஃது இப்பதிகக் கருத்தான “**ஒழியா வின்பத் துவகை**” யாதல் காண்க.

603. காணும தொழிந்தே னின்றிருப் பாதங்
கண்டுகண் களிகூரப்
பேணும தொழிந்தேன் பிதற்றும தொழிந்தேன்
பின்னையெம் பெருமானே
தாணுவே யழிந்தே னின்னினைந் துருகுந்
தன்மையென் புன்மைகளாற்
காணும தொழிந்தேன் நீயினி வரினுங்
காணவு நாணுவனே.

ரு

(இ-ள்)

எங்கள் பெருமைக்குரியவனே, நின்திருவடிகளை ஆர்வமிகுதியால் மேன் மேலும் தரிசனம் செய்தலை, நீத்தேன்; கண்கள் களிப்பு மிகும் வண்ணம் வணங்குதலையும் நீத்தேன்; ஆனந்த பரவசத்தால் பிதற்றுவதையும் நீத்தேன்; அவ்விரு தொழில்களையும் நீத்தபின், இந்நிலைக்கு இழிந்தேன்; உன்னைத் தியானம் செய்து மனமுருகும் இயல்பை என் இழிந்த செயல்களால் நீத்தேன்; கெட்டு அழிந்து கொண்டே இருக்கின்றேன். இறைவனே நீ இனிக்காட்சி தரினும், நின்னைத் தரிசனம் செய்யவும் வெட்க முறுவேன்.

(வீ-ரை)

இத்திருப்பாடலை;- எம்பெருமானே; காணும தொழிந்தேன் நின் திருப்பாதம்; கண்டு கண்களி கூரப் பேணும தொழிந்தேன்; பிதற்றுமது ஒழிந்தேன் பின்னைத் தாணுவே; - நின்னினைந் துருகும். தன்மை என்புன்மைகளாற் காணும

தொழிந்தேன் இனி, நீ வரினும் காணவும் நானுவனே - என்று அன்னுவயம் செய்து கொண்டு பின் பாடலுக்குப் பொருள் காண்க.

காணுமது:பேணுமது - தொழிற் பெயர்கள். **அது** - பகுதிப்பொருள் விசுவதிகள். முற்றியலுக்கரும் குற்றியலுக்கரும் போல உயிர் வருமிடத்துத் தொக்கன.

களிகூர-கூர்தல் - உள்ளது சிறத்தல். உன் திருவடிகளைத் தரிசனம் செய்ததுமே எனக்குக் களிப்பு உண்டாயிற்று. பின்னர் அவற்றைப் பேணும் பொழுது அக்களிப்பு மிகுந்தது என்றவாறு.

மீன்னை - அவ்வாறு உன் திருவடிகளைக் காண்பதனையும் பேணுவதனையும் பிதற்றுவதனையும் நீத்த பின்னர் இந்நிலைக்கும் இழிந்தேன் - என்றவாறு.

தாணு - **ஸ்தாணு** என்னும் வட சொல்லின் தமிழ் வடிவம். அசையாது தாங்கி நிற்பது என்பது பொருள். இது 65 சிவமூர்த்தங்களுள் ஒன்றான ஏக பாத மூர்த்தம் என்பர் கவியரசு அவர்கள்.

ஒழிந்தேன் - நின் திருப்பாதம் காணுமதும் கண்கள் களிகூர அத்திருப்பாதங்களைப் பேணுமதும், பிதற்றுமதும், நின்னினைந் துருகும் தன்மையும் ஆன இவை யனைத்தையும் என் புன்மைகளால் ஒழிந்தேன் என்று கூட்டியுரைக்க.

அழிந்தேன் - கெட்டுக்கொண்டே இருக்கின்றேன் - உறுதி பற்றி இறந்த காலத்தில் கூறினார்.

நான் நீனைந்து உருகும் தன்மை என் புன்மைகளால் காணுமது ஒழிந்தேன் - என்று கூட்டி நீ வலிய வந்து உன் திருவடிகளை எனக்குக் காட்டினே; ஆனால் அவற்றை தரிசிக்கும் தொழில் நான் விட்டொழிந்தேன். அவ்வாறு ஒழிந்தமைக்குக் காரணம் என் புன்மைகளே - எனலுமாம்.

ஈண்டு.

“அற்புனையர் வாமிடத்தை யண்மினுங்கீழ் வீழ்வதலால்
நிற்பதிலை யென்னு நெறிவிளக்கி - வெற்பின்
சிகரமுறு நீர்த்திலை தென்றலிற்றாக் குண்டு
மிகநடுங்கிக் கீழே விழும்”.

[அணியிலக்கணச்சுருக்கம்]

என்பது காண்க.

இத்திருப்பாடல் திருத்தணிகை விசாகப்பெருமானையர் அவர்கள் இயற்றிய அணியிலக்கணம் என்ற நூலில் காட்சியணியில் (3) பொருட் காட்சியின் உட்பிரிவான தீப்பொருட்காட்சிக்கு எடுத்துக்காட்டாக வழங்கப்பட்டுள்ளது.*

வரீனும் — உம்மை எதிர்மறை.

காணவும் — உம்மை இழிவு சிறப்பு.

நாணுவன் — காணுதல்; பேணுதல்; பிதற்றுதல்; உருகுதல் ஆகியவற்றை முன்னமே செய்யாது நினைந்து நாணுவன் என்றவாறு.

இத்திருப்பாடலில், காணுமது முதலியவற்றை நான் ஒழிந்திராது ஒழுகியிருப்பின் உன்னைப் பிரிந்திருக்க மாட்டேன்; உன்னுடன் உறையும் இன்பம் தொடர்ந்திருக்கும்; அஃதே வீட்டின்பமாகும் என்பது அருளப்பட்டுள்ளது. அஃதிப் பகுதியின் கருத்தாகிய ஒழியா விரிவத் துவகை யாதல் காண்க.

604.

பாற்றிரு நீற்றெம் பரமனைப்

பரங்கரு ணையோடு மெதிர்ந்து

தோற்றிமெய் யடியார்க் கருட்டுறை யளிக்குஞ்

சோதியை நீதி யிலேன்

போற்றியென் னமுதே யெனநினைந் தேத்திப்

புகழ்ந் தழைத் தலறியென் னுள்ளே

யாற்றுவனாக வுடையவ னேயெனே

யாவவென் றருளாயே.

கா

(இ—ள்)

பால் போன்ற திரு நீற்றின் மேலான சிவபெருமானே; உமையம்மை யோடு மெய்யடியார்களுக்கு எதிரே அருட் காட்சியுளித்த ஞான ஒளியை நன்னெறியில் ஒழுகாத நான் துதித்து “என் அமுதமே” என்று தியானம் செய்து வழிபட்டுப் பாராட்டி அழைத்து ஓலமிட; என் நெஞ்சினுள்ளே நின்று இரங்கி ஆறுதல் அடையச் செய்வோனாகி என்னை அடிமையாக உடையவனே எனக்கு வீட்டின்பம் அருள்வாயாக.

அடிக்குறிப்பு:

* திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்பு கழக வெளியீடு

— எண் க. — பக்கம் க.

(வி-ரை)

இத்திருப்பாடலின் மூன்றாம் அடியிலுள்ள “அலறி” என்பதனை “அலறிய” என்று மாற்றிக் கொண்டு பாடல் முழுவதற்கும் பொருள் காண்க.

பால் திருநீற்று எம் பரமனை:-

பால் திருநீறு - வெண்ணிறமான திருநீறே அணியத்தக்கது. அஃது அளவில்லாத புண்ணியத்தை அளிக்கும்.

இதனை,

“வெண்மை அளவில் புண்ணியத்தை விளைக்கு மதனா வது தரிக்கும் வண்மை யுடைய ததுதன்னை மான்ரோல் புலித்தோல் வத்திரத்தால். ஒண்மை விறல்பன் னிரண்டளவி லுயர மிருநான் களவகலந் திண்மை கொளும்வாய் வட்டமுறச் செயுமா லயத்து செறித்தணிவர்”.

[பேரூர்ப்புராணம்.உபதேசப் படலம்-27]

என்பது காண்க.

பால் திருநீறு - பகுதிப்பட்ட திருநீறு என மாதொரு பாக மூர்த்தம் குறித்தவாறுமாம்.

நீற்று எம் பரமனை - முன்னம் திருவண்டப்பகுதி 33-ல் “நீற்றேன்” என்றதன் கீழுரைத்தவை காண்க.

பரமனை - என்றது விளி! பரமனே என்றவாறு.

பரமனை ; சோதியை - என்பன முன்னிலைக்கண் படர்க்கைகள் வந்த இட வழுவமைதிகளாம்.

இறைவனின் திருநீற்றுக் கோலம் அவனடியார்களுக்கு மிகுந்த உள்ளக்கிளர்சியையும் பத்தியையும் வெளிப்படுத்தும். இதன 37-ம் திருப்பாடலில் “நீறு நின்றது கண்டனை” என்றருளியதிலும் அதன் கீழ் விளக்கியவற்றிலும் ஆண்டு எடுத்தாண்ட திருமுறை-9, திருப்பல்லாண்டு 8-ம் திருப்பாடலிலும் காண்க.

பரங்கருணையினால் - என்று கொண்டு ஞானாசிரிய வடிவமாக வந்த வரலாறு குறித்த சரித நிகழ்ச்சியின் அகச்சான்று எனலுமாம்.

தோற்றி - தோன்றி என்பது வலித்தல் விகாரமாயிற்று.

அருட்டுறை அளிக்கும் - அருளாகிய நீரைப்பருக விரும்பி வேண்டினோர்க்கு

அருளின் துறையையே அளித்தார் - என்று இறைவனின் பேரருள் வள்ளன்மையைக் கூறியவாறு.

முன்னம் 311-ம் திருப்பாடலும் அதன்கீழ் “பாலகனார்க்கு அன்று பாற்கடல் ஈந்திட்ட” என்றதன் கீழ் விளக்கியவற்றிலும் பின்னர் எடுத்தாண்ட திருப்பல்லாண்டு 9-ம் திருப்பாடலிலும் காண்க.

துறை - என்றது அருளாகிய பெரு வெள்ளத்தில் மக்கள் இறங்கி நீர் பருகும் பகுதியைக் குறித்து நின்றது.

ஆற்றுவன் ஆக அருளாய் - என் துயரினை நீக்கி ஆற்றுவிப்பவனாகி; அவ்வாறே வீட்டின்பம் பெறுவோன் ஆகுக என்று அருள் பாலிப்பாயாக.

அவ்வாறே ஆகுக - என்பதனைத் “ததாஸ்து” என்பர் வடமொழியாளர்.

இத்திருப்பாடல் வீட்டின்பம் விரும்பி விண்ணப்பம் செய்து கொள்வதனையும் அதனை இறைவன் ஏற்று அவ்வாறே ஆகுக என்று அருளாசி வழங்கலையும் கூறுகின்றது. இஃது இப்பகுதியின் கருத்தாகிய **ஒழியா வீன்பத் துவகை** யாதல் காண்க.

தொகுப்புரை :-

செந்தாமரை மலர் போன்ற அழகிய வண்ணமும் புகழுருவும் கொண்ட அமுதம் போன்றவனும்; மங்கலம் செய்பவனும்; தன்தொண்டுக்குத் தகுதியற்ற எனக்குத் திருவடிக்காட்சி நல்கி “உன்னைப் பிரியேன்”, என்று என்பும் உருக அருள்பாலித்து, அடிமையாக ஏற்றுக் கொண்ட முனிவனும்; முனிவர்களுள் முதன்மையானவனும், இன்பமே நல்கி என் சீவபோதத்தை நீக்கிய என் பெருமைக்குரியவன். முத்தும் மாணிக்கமும் போன்றவன்; வெண்ணீற்றினன்; உமையொரு பாகன்; மெய்த்தொண்டர்க்கு நேரே தரிசனம் நல்கும் ஞான ஒளி. என் பிறப்புக்கள் நீங்கும் வண்ணம் பத்தியும் வழிபாடும் வேண்டி முறையிட்டு அலறிய என் நெஞ்சில் நிலை பெற்று “உன்னைப் பிரியேன்”, என்று அருளித் தன் அடியவர் கூட்டத்தின் நடுவில் இருத்திப் பத்தியும், பரவலும், தியானமும் முறுகிய அன்பும் பிதற்றலும் இல்லாத எனக்குத் திருவடிக்காட்சி நல்கி, அவன் முன்னம் நல்கிய ஒழுகலாறுகள் தாம் வீணாகி விட்டமை நினைந்து நானுருமல் “வீடு பேறு வேட்டு முறையிடும் உன் விருப்பம் நிறைவேறுவதாக” என்று அருள்பாலித்தவன் ஆவன்.

தலவீசேடம் :

தில்லை - முன்னம் கீர்த்தித்திருவகவல் உரையின் ஈற்றில் உரைத்தவை காண்க.

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

45. யாத்திரைப் பத்து தில்லையில் அருளியது (அநுபவாதீத முரைத்தல்)

அன்பர்கள் பலர் ஒருங்கு திரண்டு மூர்த்தி தலம் தீர்த்தம் இவற்றை நாடிச் செல்லும் பயணம் யாத்திரையாகும். இதனைப் பிரயாணம், செலவு பயணம் என்றும் கூறுவர். இவ்வாறே போருக்குச் செல்லும் பயணம் வீர யாத்திரையாகும், அது வீரத்தை நாடிச் செல்லும் பயணமாகும். **தகடூர் யாத்திரை; செங்கோன் தரைச் செலவு** என்பன காண்க. நம் அடிகள் தில்லையில் தவச்சாலை அமைத்துக் கொண்டு அதில் தங்கி வீடுபேறெய்தும் வேட்கையில் தவ முயன்று இருந்துழி இறைவன், தம்மை வீட்டுலகுக்கு அழைத்துக் கொள்ளும் காலம் அணுகியதாக உணர்ந்தார்கள். தம்மை யொத்த பக்குவம் வாய்ந்த அடியவர்களை நோக்கி “இந்தப் பொய்ம்மாயப் பிறவியை நீத்துச் சிவபரஞ் சுடரின் திருவடிகளை எய்தும் காலம் நெருங்கிவிட்டது. நாம் அனைவரும் செல்வோம்; வாருங்கள்” என்று அழைப்பதாக இப்பகுதி அமைந்துள்ளது. இஃது, அந்தாதித் தொடையில் அமைந்த அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தங்களாலான பத்துத் திருப்பாடல்கள் கொண்டுள்ளது. இப்பகுதியின் கருத்து “**அநுபவாதீதமுரைத்தல்**” எனக் கொண்டனர் நம் முன்னோர். வீடுபேற்றில் பெறும் இன்பத்தின் அநுபவம் சொல்லற் கரிய அதீதமானது என்பது பொருள்.

“யானென தறுமுறை யாத்திரைப் பத்து”

என்பது அகத்தியச் சூத்திரம்.

இதற்குப் பொழிப்புரையாக,

“முற்பதிகக் குஞ்சிதபாதப் பேரின்பப் பெருங்கடல் அமுந்திச் சிவானந்தம் பெற்று அறிவே சிவமாய்ச் சாக்கிராதீதத் தன்மை பெற்றால், விந்து முதல் ஐம்பெரும்புத மீறங் கரணங்களவையு மருளாய் முத்தித் துணையாய், முடியு முறைமையாதலால், அத்தகு மின்பத்தோடு அருள் வீடைதற்குத் தம் பரிசுனமாக உவந்த அநுபுதி” - என்று சீகாழித் தாண்டவராயர் அவர்கள் உரைத்துள்ளார்கள்.

“பொல்லாத பவத்தை விட்டுச் சிவன் கழற்கேப்
புகுங்காலம் புணர்ந்த தெற்கிங்
கெல்லாரும் வாருமெனக் கருணையினு லழைத்
திடல் யாத்திரைப்பத் தாகும்.....”

[பழைய திருப்பெருந்துறைப் புராணம்]

அறுசீர்க் கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்

605.

பூவார் சென்னி மன்னனெம்
புயங்கப் பெருமான் சிறியோமை
ஓவா துள்ளங் கலந்துணர்வாய்
உருக்கும் வெள்ளக் கருணையினால்
ஆவா வென்னப் பட்டன்பாய்
ஆட்பட் டீர்வந் தொருப்படுமின்
போவோங் காலம் வந்ததுகாண்
பொய்விட் டுடையான் கழல்புகவே.

க

(இ-ள்)

கொன்றை மலர் முதலியன நிறையப் பொலிவுறும் முடியினனும் அரசனும் எங்கள் புயங்கக் கூத்தனும் பெருமைக்குரியவனுமாகிய சிவபெருமான் எனிய எங்களை நீங்காமல் நெஞ்சம் கலந்து உணர்வாக நின்று உருகச் செய்யும் அருட்பெருக்காகிய இரக்கம் காட்டப் பெற்றதனால் சிவபக்தி கொண்டு அவனுக்கு அடிமையானவர்களே. பலவாறு சிதறித் திரியும் நீங்கள் அனைவரும் ஒன்று கூடுங்கள். நிலையற்றவற்றை விட்டு நம்மை அடிமையாக உடையான் திருவடிகளில் புகலாக எய்துதற்கான காலம் எய்தியது.

(வீ-ரை)

பூவார் சென்னி மன்னன் - பூ - கற்பகம் முதலிய தேவருலக மலர்கள் ஐந்தாலும், புன்னை, வெள்ளெருக்கு, சண்பகம், நந்தி வட்டம், கருங்குவளை, பாத்திரி, அலரி, செந்தாமரை ஆகிய எண் மலர்களாலும் கொன்றை, தும்பை,

திருவாத்தி போன்று அடியவர்கள் கொய்து வந்து சாத்தும் ஏனைய மலர்களாலும், பொலிவுறும் வண்ணம் திகழ்கின்ற திருமுடியினனாகிய எங்கள் அரசன்.

மலர்கள் அவன் சென்னியில் நிற்பதால் அவை பொலிவுறுகின்றன என்றவாறு.

சென்னி மன்னன் - தலைவனாகிய எங்கள் அரசன் எனலுமாம்.

புயங்கம் - நாகங்களை அணிகலன்களாப் பூண்பவன் எனலுமாம். குண்டலினி சத்தியை இயக்குபவன் எனலுமாம்.

மன்னன் - அரசன்; அனைவரும் தன்னை இரஞ்சிக்கச் செய்யும் இராசன் எனலுமாம்.

பெருமான் - விருப்பத்துக்குரியவன், யாவராலும் விரும்பப்படுபவன். அனைவரையும் விரும்புவன் எனலுமாம்.

இறைவன் திருமுடிப் பொலிவை :

திருச்சிற்றம்பலம்

“அஞ்சினு வியற்றப்பட்ட வாக்கைபெற் றதனுள் வாழும்
அஞ்சினு லடர்க்கப் பட்டிங் குழிதரு மாத னேனை
அஞ்சினு லுய்க்கும் வண்ணங் காட்டினாய்க் கச்சந் தீர்த்தேன்
அஞ்சினுற் பொலிந்த சென்னிய திகைவீ ரட்டனீரே”

திருச்சிற்றம்பலம்

[திருமுறை 4-26-5].

என்பதிற் காண்க.

எம்பெருமான் - எம் எங்கள். இறைவன்பால் அடியவர்களுக்குள்ள உரிமை குறித்தவாறு.

உள்ளம் கலந்து - நினைப்பிலேயே கலந்து.

வெள்ளக்கருணை - அருளின் மிகுதி.

உருக்கும் — கருணை வெள்ளத்தினால் உருக்குகின்றார் என்றது நயம்.

ஒருப்படுமின் — பலவாறு சிதரித் திரிகின்றவர்களே வந்து ஒன்று கூடுங்கள். அடியவர்கள் தனித் தனியே சஞ்சரிக்கும் பொழுது, அவர்களிடம் உள்ள மிகுந்த நற் குணங்களும், சிறிது சிறிதான குற்றங்களும் விரவி மிளிரினும், ஒருங்கு கூடுவராயின் அச் சிறு சிறு குற்றங்களும் மறைந்து இயல்பாகவுள்ள நல்லியல்புகள் மேலும் விளக்கமாக வளர்ந்து, நல்லியல்புகள் மட்டுமே மிக்கோங்கி நிற்கும். ஆதலின் ஞானிகளாலும் அடியவர் கூட்டம் வேண்டப்படுவதாயிற்று.

முன்னம் திருவண்டப் பகுதி 100-ல் “**இருந்துன்பம்**” என்றருளியதன் விளக்கத்தில் எடுத்தாண்ட சிவஞான போதம் 12-ம் சூத்திரம் காண்க.

“ஆவா” ஆ — இரக்கக்குறிப்பு. **“வா”** - இரங்கத் தக்கவர்களே அஞ்சற்க; எம்பால் வருக; எனலுமாம்.

காண் — முன்னிலை அசை.

பெயர்வீட்டு — இது போவதற்கும், உடையான் கழல் புகுவதற்கும் முன்பு செய்ய வேண்டுவது.

இத்திருப்பாடலில் “உள்ளங்கலந்து உணர்வாய் உருக்கும் கருணையாகிய அநுபவாதீதம்” கூறக் கண்டாம், அஃதிப்பதிகக் கருந்தான “**அநுபவா தீதம் உரைத்தலாதல்**” காண்க.

606. புகவே வேண்டா புலன்களினீர்
 புயங்கப் பெருமான் பூங்கழல்கள்
 மிகவே நினைமின் மிக்க வெல்லாம்
 வேண்டா போக விடுமின்கள்!
 நகவே ஞாலத் துட்புகுந்து
 நாயே யனைய நமையாண்ட
 தகவே யுடையான் தனைச்சாரத்
 தளரா திருப்பார் தாந்தாமே

2

(இ-ள்)

மேன் மக்கள் அனைவரும் எள்ளி நகையாடும் வண்ணம் இழிந்த நம்மை

இம்மண்ணுலகில் எழுந்தருளி அடிமையாகக் கொண்டவன். தன் பேரருளின் மேன்மைக்குத் தக்கவாறே அவ்வாறு ஆட்கொண்டான். அத்தகைய மேலாந்தகுதியை அடைவதற்கான முயற்சியில் ஒவ்வொருவரும் தளராதிருப்பார்; ஆதலின், நீவிர் ஐம்புல நுகர்ச்சியில் புகுதல் வேண்டா, பாம்பணிந்த பரமனின் பொலிவுள்ள திருவடிகளை மேலும் அதிகமாகத் தியானம் செய்யுங்கள்! ஏனையவற்றைப் போக விடுங்கள்.

(வீ-ரை)

இத்திருப்பாடலின் பின்னிரண்டு அடிகளையும் பாடலின் தொடக்கத்தில் அமைத்துப் பின் பாடல் முழுவதற்கும் பொருள் காண்க.

நகவே - மேன்மக்கள் - என்ற எழுவாய் வருவிக்க. முன்னம் [திருவண்டப் பகுதி 155-156] “நாட்டவர் மருளவும் கேட்டவர் வியப்பவும்” என்றருளியது காண்க. 14-ம் திருப்பாடலும் உரையும் காண்க.

நீர் புலன்களிற் புகவே வேண்டா - புலன்களிற் புகுவோர் புகட்டும். நீங்கள் புகுதல் வேண்டா. மாற்றாகப் பூங்கழல்களிற் புகுதுங்கள். ஏகாரம் பிரிநிலை.

புலன்கள் இல்; நீர் புகவே வேண்டா - என்று பிரித்து உரைத்தாரும் உளர். புலன்கள் இல்லை எனில் பின்னர் எதில் புகுதல் வேண்டும் என்று விளக்கினுரிலர். ஆதலின் அஃது உரையன்று என விடுக்க.

நகவே - இழிந்த நம்மை மேன்மக்கள் எள்ளும் வண்ணம் என்றும்; தகுதியற்ற நம்மை ஆட்கொண்ட செயலை எள்ளும் வண்ணம் என உரைக்க நின்றது.

தகவே உடையான் - அவன், இழிந்த நம்மை உய்யும் வண்ணம் ஆட்கொண்ட செயல் எள்ளி நகையாடத்தக்கதன்று. தீனர்களை உய்யக் கொள்ளும் அவன் பேரருளுக்குத் தகுந்ததே. அத்தகுதியை அவன் உடையவனே எனலுமாம்.

தனைச்சார - அத்தகைய தகுதியுள்ளவனை எய்தும் முயற்சியாகிய தவத்தை நோற்பவர்கள் தத்தம் முயற்சிகளாகிய தங்கள் தங்கள் தவங்களில்.

தளராதிருப்பார் - சோர்வு படாது முயல்வர் என்றவாறு.

தாம் தாமே — தாம் — தாங்கள். தாமே என்க. எவர்எவர் சார்ந்தார்களோ அவர்கள் தளரா திருப்பர் என்றவாறு.

புயங்கப் பெருமான் — பாம்பணி பரமன் எனலுமாம்.

பூங்கழல்கள் — மென்மையான திருவடிகள் எனலுமாம். வீட்டின்பம் பற்றிய குறிப்பு.

மிகவே நினைமின் — இப்போது நீங்கள் தியானம் செய்யும் அளவில் நில்லாது, இன்னும் மிகுதியாக ஆழ்ந்து தியானம் செய்யுங்கள் என்றவாறு.

அடியவர் இறைவன் திருவடிகளில் அன்பு செய்வர். அது சிவபுண்ணியமாகும். அதன் பயனை இறைவன் அவர்களுக்குச் சிவ புண்ணியமாகவே நல்குகின்றார். அது மேலும் மிகுதியான சிவபத்தியாக அணிகின்றது. அதனால் அவர்கள் முன்னிலும் மிக்க சிவபத்தியை அடைகின்றனர். இதனை;

திருச்சிற்றம்பலம்

கேடு மாக்கமுங் கெட்ட திருவினார்
ஒடுஞ் செம்பொனு மொக்கவே நோக்குவார்
கூடு மன்பினிற் சும்பிட லேயன்றி
வீடும் வேண்டா விறலின் விளங்கினார்.

திருச்சிற்றம்பலம்

[பெரியபுராணம்—திருக்கூட்டச் சிறப்பு 8].

என்று பெரியபுராணம் பேசுவதிற் காண்க.

மிக்க எல்லாம் வேண்டா - பூங்கழல்கள் தவிர ஏனைய எவையும் வேண்டா என்றவாறு.

ஈண்டு;

“மற்றுந் தொடர்பா டெவன் கொல் பிறப்பறுக்க
லுற்றார்க் குடம்பு மிகை.”

[திருக்குறள்-345]

என்பது நினைக.

போக விடுமின் — அவை இயல்பாக உங்களை விட்டு நீங்கா; நீங்களே அவற்றைப் போகும் வண்ணம் தள்ளுங்கள் என்றவாறு.
எண்டு;

“வேண்டினுண் டாகத் துறக்க துறந்தபின்
எண்டியற் பால பல.”

[திருக்குறள்-342]

புகவே — முன்னம் திருப்பாடல் 15-முதல் 584 வரையுள்ளவற்றில் ஆங்காங்குரைத்தவை காண்க.

நாயே — முன்னம் சிவபுராணம் [60-ல்] உரைத்தவை காண்க.

“புலன்களில் நீர் புகவே வேண்டா; மிகவே நினைமின்” என்பன இப்பதிகக் கருத்தான “அநுபவா தீதம் உரைத்தலாதல்” காண்க.

607. தாமே தமக்குச் சுற்றமும்
தாமே தமக்கு விதிவகையும்
யாமா ரெமதார் பாசமார்
என்ன மாய மிவைபோகக்
கோமான் பண்டைத் தொண்டரொடு
மவன்றன் குறிப்பே குறிக்கொண்டு
போமா றமைமின் பொய்நீக்கிப்
புயங்க னுள்வான் பொன்னடிக்கே

ந

(இ-ள்)

அடியவர்களே! சிவபெருமான் திருவடிகள் தாமே நமக்கு உறவினர்; அத்திருவடிகளே நமக்கு விதிக்கும் உபாயங்கள்; அவ்வாறிருக்க, நாம் யார்? நம்முடையன என்னும் பொருள்கள் யாவை? நம்மைப் பிணித்து நிற்கும் பாசங்கள் எவை? இவை அனைத்தும் நம்மை விட்டு நீங்கும் வண்ணம் நம் இறைவனின் பழந் தொண்டர்களுடன் கூடி, அவன் உள்ளக் குறிப்பையே குறிப்பாகக் கொண்டு, நம்மைவிட்டு இவை நீங்கும் வண்ணம், நம்மையாளும் புயங்கக் கூத்தனின் பொன்னார் திருவடிகளையே எய்தும் நெறியில் அமையுங்கள்.

(வி-ரை)

இத்திருப்பாடலின் தொடக்கத்தில் “அடியவர்களே” என்னும் ஓர் சொல்

வருவித்தமைக்க. “நாம் யார்” என்பதன் முன் “அவ்வாறிருக்க”, என்பதும் “தொண்டரோடும்” என்பதன் பின் “சுடி” என்பதும் வருவித்தமைக்க. பின்னர் பாடல் முழுவதற்கும் பொருள் காண்க.

சுற்றமும் — பரமுத்த பஞ்சக் கிருத்திய குஞ்சிதபாதமே நமக்குத்தமர்கள் என்றார் சீகாழித் தாண்டவராயர் அவர்கள். எனவே அவையே நமக்கு விதிவகை என்றும் கொள்க.

ஈண்டு, முன்னம் 275-ம் திருப்பாடலில் “துணையான” என்றருளியதும் அதன் விளக்கத்தில் எடுத்தாண்ட திருவிளையாடற்புராணம் வாதவூரடிகள் படலம் 84-ம் பிறவும் பார்க்க.

“மாதாஸ்ச பார்வதி தேவி
பிதா தேவோ மஹேஸ்வர;!
பாந்தவா: சிவபக்தாஸ்ச
ஸ்வதேசோ புவனத் ரயம்!!”

[ஸ்ரீ மத் சங்கர பகவத் பாதாள் அன்ன பூர்ணஷ்டகம்]

[பார்வதி தேவி நம் அன்னை; மகேஸ்வரன் நம் தந்தை சிவபக்தர்கள் நம் உறவினர். மூன்று உலகங்களும் நம் சொந்த நாடு]

கோமான் — 591-ம் திருப்பாடலில் “கோமான்” என்றருளியதும் அதன் கீழ் விளக்கியதும் காண்க.

விதிவகை — செய்யத்தக்கன.

பழ அடியார்களை விதி வகையாகக் கொண்டு ஒழுகில் “**யாம்**” ஒழியும், “**யாம்**” ஒழியின் “**எமது**” ஒழியும் அவற்றின் மேலுள்ள “**பாசம்**” ஒழியும் என்றவாறு.

சுற்றத்துக்குக் கூறியவையே பகைவர்களுக்கும் அமையும்.

“பெருமைக்கு மேனைச் சிறுமைக்கும் தத்தம்
கருமமே கட்டளைக் கல்.”

[திருக்குறள்-505]

என்பது நினைக.

விதிகளுக்குக் கொண்டவற்றை வழுவமைதிக்கும் கொள்க.

பொய் நீக்கி — “பொய்நீக்கி” - என வரற் பாலது செய்யுள் விகாரத்தால் நகர ஒற்று இல்லாது வந்தது. போமாறு அமைவதிலும் பொய்கலவாது நீக்கி என்க.

குறிக்கொண்டு — குறிக்கோளாகக் கொண்டு, அமைமீன் — ஆயத்தமாக இருங்கள்.

பொய் — ஈண்டு நிலையற்றவற்றைக் குறித்து நின்றது. அவை பற்றி முன்னம் 81-ம் திருப்பாடல் உரையில் ஈற்றில் எடுத்தாண்ட தாயுமான சுவாமிகள் திருப்பாடல் 12 - தேசோமயானந்தம் 3-ம் பாடல் பார்க்க.

இத்திருப்பாடல் இறைவன் பொன்னடிக்கே போமாறமைதலைக் கூறுகின்றது. அது முத்திப் பேராகும். எனவே இப்பதிகக் கருத்தான அநுபவாதீதம் உரைத்தலாதல் பெற்றும்.

608. அடியா ரானீ ரெல்லீரு
மகல விடுமின் விளையாட்டைக்
கடிசே ரடியே வந்தடைந்து
கடைக் கொண் டிருமின் திருக்குறிப்பைச்
செடிசே ருடலைச் செல நீக்கிச்
சிவலோ கத்தே நமைவைப்பான்
பொடிசேர் மேனிப் புயங்கன்றன்
பூவார் கழற்கே புக விடுமே.

சு

(இ-ள்)

சிவலோகம் நோக்கிச் செல்லும் யாத்திரைக்கு ஆயத்தமாகவுள்ள அடியவர்களாகிய நீங்கள் அனைவரும் புலன்களுக்கு இன்பம் மட்டும் தந்து பின் பயனற்று ஒழியும் செயல்களை நீக்குங்கள்; நமக்குக் காவலாகவுள்ள திருவடிகளைச் சென்றெய்தி; அவன் திருக்குறிப்பை, எதிர் நோக்கிக் காத்திருங்கள்; பாவ மனத்தின் பயனாக வந்துள்ள நம் பருவுடல்களை நீக்கித் திரு நீறு அணிந்தவனும் புயங்கக் கூத்தினனுமாகிய இறைவன்தன் தாமரை மலர்கள் போன்ற திருவடிகளில் நம்மை இருத்தி வீட்டுலகில் செலுத்துவார்.

(வி-ரை)

இத்திருப்பாடலை :- “அடியாரானீர் எல்லீரும் அகல விடுமின் விளையாட்டை; கடி சேரடியே சென்றடைந்து கடைக் கொண்டிருமின் திருக்குறிப்பை; செடி சேருடலைச் செல நீக்கிப் பொடி சேர் மேனிப் புயங்கன்தன் பூவார் கழற்கே புக விட்டுச் சிவலோகத்தே நமை வைப்பான்” - என்று அன்னுவயம் செய்து கொண்டு பொருள் காண்க.

வினையாட்டு — இவை சிவத்தொண்டு அல்லாத ஏனைய செயல்களுமாம்.
அகல விடுமின் - மீண்டும் வந்து பற்றிக் கொள்ளாத தொலைவில் அவற்றை விடுங்கள் என்றவாறு.

கடி சேர் அடி — தொண்டர்கள் வழிபடும் பொழுது மிகுதியாகச் சொரிந்த மலர்களின் நறுமணம். தாங்கள் நிலையாகத் தங்கவும் மணம் பெறவும் தகுந்த இடம் இத்திருவடிகளே என்றறிந்து வந்து தங்கியுள்ள திருவடிகள் என்றவாறு.
செடி சேர் உடல் — முடை நாற்றம் வீசும் இந்த உடம்பு. முன் பாட்டின் விளக்கத்தில் எடுத்துக் காட்டிய மணிமேகலைப் பாடல் நினைக.

பொடி சேர் மேனி — முன்னம் 37-ம் திருப்பாட்டின் “நீறு” என்றதன் கீழுரைத்தவை காண்க.

புகவிடுமே - புகவிட்டு என எச்சமாக உரைத்து “நமை வைப்பான்” என்று முடித்துக் கொள்க.

கழல் — ஞானாசிரியனாக நண்ணிய இறைவனால் காட்டப்படும் பதி தானம். அது பத முத்திகளாகிய பல பதங்களில் ஆன்மாவை இருத்தி இன்பங்களை நுகரச்செய்து பின் அவற்றில் உவர்ப்பூட்டி ஆன்மாவை வீட்டின்பம் விரும்பச் செய்வது, அம்முடிவாகிய சாயுச்சிய நிலை நல்கலையே ஈண்டு சிவலோகத்தே நமை வைப்பான் என்றருளினார்.

பதமுத்திகளில் பல இன்பங்களை நுகர்தலையும் பின்னர் அவற்றில் உவர்ப்பு ஏற்படலையும் அதனால் ஆன்மா அவ்வின்பங்களை இறைவன் திருவடிகளில் அர்ப்பணம் செய்தலையும் இப்பாடல் பகர்கின்றது. இஃது இப்பத்தின் கருத்தான “அனுபவாதீதமுரைத்தலாதல்” காண்க.

609. விடுமின் வெகுளி வேட்கை நோய்
 மிகவோர் கால மினியில்லை
 உடையா னடிக்கீழ்ப் பெருஞ்சாத்தோ
 டுடன்போ வதற்கே யொருப்படுமின்!
 அடைவோம் நாம்போய்ச் சிவபுரத்துள்
 அணியார் கதவ தடையாமே
 புடைபட் டுருகிப் போற்றுவோம்
 புயங்க னுள்வான் புகழ்களையே.

(இ-ள்)

ஆள்வான் திருவடிகளாகிய பதமுத்திகளை எய்தும் யாத்திரையைத் தொடங்க ஆயத்தமாக உள்ளவர்களே! நமக்கு அவகாசம் சிறிதேயுள்ளது; சினம், ஆசையாகிய நோய் முதலியவற்றை விடுங்கள்! நம்மை அடிமைகளாக ஏற்றுக் கொண்டவனை எய்தச் செல்லும் பெருங்கூட்டத்துடன் இணைந்து செல்ல ஒருங்கிணையுங்கள்:நாம் சிவநகரின் அழகிய கதவுகள் அடைக்கப்படுமுன் அவன் அண்மையில் நின்று புயங்கன் புகழ்களையே போற்றுதற்கே அடைவோம்.

(வி-ரை)

இத்திருப்பாடலை :- மிகவோர் காலம் இனி இல்லை; வெகுளி; வேட்கை நோய் விடுமின்; உடையான் அடிக்கீழ்ப் பெருஞ் சாத்தோடுடன் போவதற்கே ஒருப்படுமின்; நாம் போய்ச் சிவபுரத்துள் அணியார் கதவது அடையாமே; அவன் அண்மையில் நின்று உருகிப் புயங்கன் புகழ்களைப் போற்றுதற்கே அடைவோம் - என்று அன்னுவயம் செய்து கொண்டு பொருள் காண்க.

திருவடிகளாகிய பதமுத்திகளை எய்தும் யாத்திரையைத் தொடங்க ஆயத்தமாக உள்ளவர்களே! - என்பதனை வருவித்துக் கொள்க. இவர்கள் பின்னர்க் கூறப்பெறும் பெரும் சாத்தினின்றும் வேரூயவாறு.

வெகுளி - சினம். **வேட்கை நோய்** - வேட்கையாகிய பிணி. வேட்கை நிறைவேருவிடின் எழுவது சினமாதலின் வெகுளியையும் அதற்கும் காரணமாகிய வேட்கையினையும் விடுமின் என்று தெருட்டி அருளினார்.

வீடுமின் - விரைவு குறிக்க முதலிற் கூறினார்.

மிகவோர் காலம் இனி இல்லை - இதனினும் மேலான காலம் இனி வரப் போவதில்லை என்றவாறு.

மிக - மேன்மைப்பட்ட. முன்னம் 530-ம் திருப்பாடலில் “காலமுண்டாகவே காதல் செய்துய்மின்” - என்றருளியதும் ஆண்டுரைத்தவையும் பார்க்க.

கதவதடையாமே : நாமடைவோம் - சொல் நயம் காண்க.

கதவு அடைபடுமுன் நாம் சிவபுரத்தினுள் சேர்ந்து விடுவோம் என்றவாறு.

அணியார் கதவு - ஒரே சமயத்தில் தகுதியுள்ளவர்களுக்குத் திறந்து வழி

விட்டும், தகுதியற்றவர்களுக்கு வழி விடாது அடைத்தும் நிற்கும் அழகு பொருந்திய கதவு.

ஈண்டு,

திருச்சிற்றம்பலம்

“ஆங்குவள ரெயிலினுடன் விளங்கும் வாயி
 லப்பதியில் வாழ்பெரியோ ருள்ளம் போல
 வோங்கு நிலைத் தன்மையவா யகில முய்ய
 வுமைபாக ரருள் செய்த வொழுக்க மல்லாற்
 றிங்குநெறி யடையாத தடையு மாகிச்
 செந்நெறிக்க ணிகழ்வாய்மை திருந்து மார்க்கந்
 தாங்குலவ நிலவிவள ரொளியா லென்றுந்
 தடநெடுவா னளப்பவாந் தகைய வாசும்”
 திருச்சிற்றம்பலம்

[பெரியபுராணம் -

திருக்குறிப்புத் தொண்ட நாயனார் புராணம்-88]

என்பதும் அதற்குச் சிவக்கவிமணி அவர்கள் விளக்கவுரையும் காண்க.

புகழ்களையே - ஏகாரம் பிரிநிலை. ஏனையோர் புகழ்களினின்றும் பிரித்தோதி ஏகநாயக வழிபாட்டை வலியுறுத்தல் காண்க.

முன்னம் 28-ம் திருப்பாடலில் “பேசிற்கும்” என்றருளியதும் அதன் கீழ் விளக்கியவையும் காண்க.

போற்றுவோம் - துதிப்போம். *

இத்திருப்பாடல் நம் அடிகள் தாம் நுகர்ந்த இன்பத்தின் அனுபவாதீத நிலைமையைத் தம்முடன் யாத்திரை தொடரவுள்ள ஏனைய அடியவர்களும் நுகரவேண்டி அவர்களை அழைத்தல் கூறுகின்றது. இஃது இப்பத்தின் கருத்தான “அனுபவாதீத முறைத்தலாதல்” காண்க.

* Battering the gates of heaven with storms of Prayer.

[St. Simeon, the Stylites]

610. புகழ்மின் தொழுமின் பூப்புனைமின்
 புயங்கன் றுளே புந்திவைத்திட்
 டிகழ்மி னெல்லா வல்லலையு
 மினியோ ரிடையு றடையாமே
 திகழுந் சீரார் சிவபுரத்துச்
 சென்று சிவன்ருள் வணங்கிநாம்
 நிகழு மடியார் முன்சென்று
 நெஞ்ச முருகி நிற்போமே

கா

(இ-ள்)

புயங்கக் கூத்தினன் திருவடிகளையே நெஞ்சில் நிறுத்தித் துதியுங்கள்; மலர் சொரியுங்கள்; ஏனைய துன்பங்கள் அனைத்தையும் புறக்கணியுங்கள். இனி எத்துன்பமும் அடையாவண்ணம் விளங்குகின்ற சிறப்புக்கள் நிறைந்துள்ள வீட்டுலகை எய்தி சிவபெருமான் திருவடிகளையே வழிபட்டு, அவனை வழிபட்ட இன்பானுபவம் தங்கள் உள்ளத்தில் விளங்கக் கண்டு கொண்டுள்ள அடியவர்கள் முன்னிலையில் நாமும் சென்று நெஞ்சம் உருகி நிற்போமே.

(வீ-ரை)

இத்திருப்பாடலை :- புயங்கன்றாளே புந்திவைத்திட்டுப் புகழ்மின், பூப்புனைமின்; தொழுமின்; எல்லா அல்லலையும் இகழ்மின்; இனியோர் இடையுறடையாமே திகழும் சீரார் சிவபுரத்துச் சென்று சிவன்ருள் வணங்கி நிகழும் அடியார் முன் சென்று நாம் நெஞ்சம் உருகி நிற்போம் - என்று அன்னுவயம் செய்து கொண்டு பொருள் காண்க.

புத்திவைத்திட்டு - தியானத்தில் நிலையாக இருத்தி புயங்கன் தாளே புந்தி வைத்திட்டுப் புகழ்மின்; தொழுமின் பூப்புனைமின் - என்று கூட்டுக.

தாளே - ஏகநாயக வழிபாட்டை வற்புறுத்தியவாறு. முன்னம் அச்சப்பத்து முழுவதும் உரைத்தவை காண்க.

தொழுமின் - அட்டாங்க பஞ்சாங்கமாக வணங்குதலையும்; அங்கப்பிரதட்சணமாக வழிபடுதலையும் குறித்தவாறு.

பூப்புனைமின் - கோட்டுப்பு, கொடிப்பு, நிலப்பு, நீர்ப்பு எனும் நால்வகை மலர்களில் சிவவழிபாட்டுக்கு ஏற்றவையாகப் புட்பவிதிகளிலும்

சிவாகமங்களிலும் கூறிய மலர்களை மிகுதியாகச் சொரிந்து வழிபடுங்கள் என்றவாறு.

இகழ்மீன் — பிறவிப்பயனான சிவவழிபாட்டைக் கைக்கொள்ளாத மாக்களை இகழுங்கள் எனலுமாம்.

நிகழும் அடியார் — சிவத்தியானத்தில் பெற்ற இன்பம் மீண்டும் தங்கள் உள்ளத்தில் நிகழ அதனால் பெறும் இன்பானுபவத்தைத் தங்களை ஒத்த சீவன்முத்தர்களுக்கு விளக்கி மீண்டும் இன்பானுபவம் நுகரும் பெருமக்கள்.

இகழ்மீன் — அல்லல்கள் பிராரத்த வினைகளை நுகர்வதால் வருவன. அவற்றைப் புறக்கணித்தலால் ஆகாமியம் நிகழ்ந்து மீண்டும் சஞ்சித வினைகள் வளராமல் அவற்றைப் புறக்கணியுங்கள் என்றவாறு.

சீரார் — தரிசனம் செய்த சீவன் முத்தர்களுக்கும் அவ்வனுபவத்தை அவர்கள் வாய்க் கேட்ட பேரடியார்களுக்கும் சிறப்பு நிறைவிப்பது என்றவாறு. ஈண்டுச் “அன்பரொடு மரீஇ” எனவரும் சிவஞான போதம் பன்னிரண்டாம் சூத்திரம் நினைக.

நாமே — ஏகாரம் உறுதி குறித்தவாறு. இத்திருப்பாடலில், சீவன் முத்தர்கள் தாங்கள் பெற்ற இன்பானுபவத்தை ஏனைய பேரடியார்களுக்கும் பகர்ந்து இன்பமுறுதல் கூறப்படுகின்றது. இஃது இப்பத்தில் கருத்தான “அனுபவாதீத முரைத்தலாதல்” காண்க.

611.

நிற்பார் நிற்கநில் லாவுலகில்

நில்லோம் இனி நாம் செல்வோமே

பொற்பா லொப்பாந் திருமேனிப்

புயங்க னாள்வான் பொன்னடக்கே

நிற்பீ ரெல்லாந் தாழாதே

நிற்கும் பரிசே யொருப் படுமின்

பிற்பா னின்று பேழ்கணித்தாற்

பெறுதற் கரியன் பெருமானே.

எ

(இ-ள்)

நிலையற்ற இவ்வுலகில் மேலும் வாழ்வதற்கு விரும்புவர்கள் வாழ்ந்திருங்கள்; யாத்திரை தொடங்கிவிட்ட நாம்; பொன்னூர் மேனியனும் புயங்கக் கூத்தனும், நம்மை அடிமைகளாக ஏற்றுக்கொண்டவனுமான சிவபெருமான் திருவடிகளுக்கே இனிச் செல்வோம். யாத்திரை தொடங்கிவிட்ட நீங்கள் அனைவரும் காலம் தாழ்த்தாது சிவபெருமான் திருவடிகளை எய்தி அங்கு நிலையாகத் தங்கும் இயல்புக்கு ஆயத்தமாக உள்ள நீங்கள் அனைவரும் ஒருங்கிணையுங்கள். இல்லையேல் நம் பெருமைக்குரிய சிவபெருமான் பெறுதற்கு அரியவனாய் விடுவன்; நீங்கள் ஏமாற வேண்டிவரும்.

(வி-ரை)

இத்திருப்பாடலை :- நில்லா உலகில் நிற்பார் நிற்க; இனி நாம் நில்லோம்; பொற்பால் ஒப்பாந் திருமேனிப் புயங்கன் ஆள்வான் பொன்னடிக்கே வெல்வோமே; நிற்பீர் எல்லாம் தாழாதே நிற்கும் பரிசே ஒருப்படுமின்; பெருமான் பெறுதற்கரியன் பிற்பால் நின்று பேழ்கணித்தால் - என்று அன்னுவயம் செய்து கொள்ளுங்கள் பின்னர் ஈற்றடியிலுள்ள “நின்று” என்பதை - “நின்றால்” என்றும் “பேழ்கணித்தால்” என்பதைப் “பேழ்கணிக்க வேண்டி வரும்” என்றும் அமைத்துக் கொள்ளுங்கள். பிறகு பாடல் முழுவதற்கும் பொருள் காணுங்கள்.

நில்லா உலகில் நிற்பார் - முரண் சுவை காண்க.

நிற்க - வாழ்த்து, வைதல்; ஏவல் என்பவற்றுள் ஒன்றிலும் வராது ஈண்டு வெறுங்கூற்றாக மட்டும் வந்துள்ளவாறு காண்க.

இனி - இது வரை நின்றது போல இனியும் என்றவாறு. இதனை - “நிற்பார் இனி நிற்க” “இனி நாம் செல்வோமே” என இருபாலும் கூட்ட நிற்பது காண்க. “இனி நாம் செல்வோம்; நாம் உடனே செல்வோம்” என்றவாறு. நிலையற்ற உலகின் இயல்பினை;

திருச்சிற்றம்பலம்

“நில்லாத உலகியல்பு கண்டு “நிலையா வாழ்க்கை
யல்லே” னென் றறத் துறந்து சமயங்க ளானவற்றின்
நல்லாறு தெரிந்துணர நம்பரு ளாமை யினாற்
கொல்லாமை மறைந்துறையு மமண்சமயங் குறுகுவார்.”

திருச்சிற்றம்பலம்

[பெரியபுராணம் -

திருநாவுக்கரசு நாயனார் புராணம் - 37]

என்பதிற் காண்க.

பொற்பால் ஒப்பாம் திருமேனி — இறைவன் திருமேனிக்கு ஒப்பே இல்லை. பொன்னும் முற்றும் ஒப்பாகாது. எனினும் அஃது ஏனைய உலோகங்களைவிடக் கனமும் ஒளியும் உறுதியும் மிக்கது. எனவே கனவானும் பேரொளிப் பிழம்பினனும் வரம்பிலாற்றலினனுமான இறைவனுக்கு உவமையாகக் கூறப்பெற்றது. பொன்னை மிக மெல்லிய கம்பியாகவும் இழுக்கலாம். ஆதலின் அடியவர் மாட்டு மிக இழைந்து வரும் எளிமைப் பாட்டிற்கு உவமையாயுள்ள பொன்னைக் கொண்டே ஏனைய உலகியற் பொருள்களைப் பெறலாம். அது போன்றே இறைவனை எய்தினோர் யாவற்றையும் எய்தினோராவர். ஆதலின் ஈண்டு அஃது இறைவன் திருமேனிக்கு ஒருவாறு ஒப்பாகக் கூறப்பெற்றது.

நிற்பீர். — இறைவன் திருவடிகளையே குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ளவர்களே என்றவாறு. இவர்கள், நம் அடிகளுடன் இணைந்து யாத்திரை செய்பவர்கள்.

நிற்கும் பரிசே — இறைவன் திருவடிகளில் நிலைத்து நிற்கும் தன்மைக்கே ஆயத்தமாவீர்.

ஒருப்படுமின் — குறிக்கோள் வேறுவேறாக மாறிவிடாது. ஒன்றாகவே இருத்தல் வேண்டும் - எனலுமாம்.

பீற்பால் நின்று — காலத்தாலும் இடத்தாலும் பிற்பட்டு நின்று எனலுமாம். பிறகு நின்று; பின்புறமாக நின்று என்றவாறு. முன்னம் 538-ம் திருப்பாடலில் “அடியவர்க்கு மூல பண்டாரம் வழங்குகின்றான் வந்து முந்துமினே” என்றருளியதும் ஆண்டுரைத்தவையும் காண்க.

பேழ்கணித்தல் — பெரிதாக விழித்தல். இஃது ஏமாற்றத்தாலும் அச்சத்தாலும் நிகழும் மெய்ப்பாடு. **பேழ்** — பெரிய. பெரிய வாயுடைய பெட்டியைப் “**பேழை**” என்று திறந்த வாயினைப் **பேழ்வாய்** என்றும் வழங்குதல் காண்க. **பேழ்கணித்தலை** “**பேந்தப் பேந்த விழித்தல்**” என்று உலக வழக்கில் வழங்குதல் காண்க. ஈண்டு;

திருச்சிற்றம்பலம்

“அரிதிற் றிறக்கத் தாம்பாட வடைக்க வவர்பா டியவெளிமை கருதி” நம்பர் திருவுள்ள மறியா தயர்ந்தே னெனக் கவன்று பெரிது மஞ்சித் திருமடத்தி லொருபா லணைந்து **பேழ்கணித்து** மருவு முணர்விற் றுயில் கொண்டார் வாய்மை திறம்பாவாகீசர்”

[பெரியபுராணம்—திருநாவுக்கரசு நாயனார்—புராணம்—275]

“பொசியாதோ கீழ்க்கொம்பு நிறைகுள மென்றது போலத் திசை நோக்கிப் **பேழ்கணித்துச்** சிவபெருமா னோவெனினு மிசையானா னென்றிறதது மெனையுடையா னுரையாடாள் நசையானேன் றிருத்திலலை நடம்பயிலு நம்பானே.”

திருச்சிற்றம்பலம்

[திருவிசைப்பா 21—3]

என்பன காண்க.

பேழ்கணித்தல் - தன்னை மிக மதித்தல் என்பர் சீகாழித்தாண்டவராயர் அவர்கள்.

இத்திருப்பாடல் மெய்யடியார்கள் இறைவனை எய்தி நுகரவுள்ள பேரின்ப அனுபவத்தின் அத்தத் தன்மையை எய்த விரையும் வண்ணம் கூறுகின்றது. இதனால் இப்பத்தின் கருத்தான “**அனுபவாதீத முரைத்தல்**” புலனாதல் பெற்றும்.

612.

பெருமான் பேரா னந்தத்துப்

பிரியா திருக்கப் பெற்றீர்கா

ளருமா லுற்றுப் பின்னை நீ

ரம்மா வழங்கி யரற்றாதே

திருமா மணிகேள் திருக்கதவந்

திறந்த போதே சிவபுரத்துத்

திருமா லறியாத் திருப்புயங்கன்

றிருத்தாட் சென்று சேர்வோமே.

(இ-ள்)

பெருமையுள்ள சிவபெருமான் அருளும் வீட்டின்பமான பேரானந்தத்தை விட்டு நீங்காமல் நிலைத்திருக்கும் பாக்கியம் பெற்ற சீவன் முத்தர்களே; நீங்கள் பின்னர் நீங்குதலில்லாத மயக்கமெய்தி வருந்தி அந்தோ! புலம்பாமல்; அழகிய பெருமை பொருந்திய முத்திச் செல்வத்துக்குச் செல்லும் கதவு திறந்துள்ள இச்சமயத்திலேயே; திருமாலால் அறிய இயலாதவனும் அழகிய புயங்கக் கூத்தனும் சிவசாயுச்சியத்தில் செலுத்துபவனுமான சிவபெருமானின் பதமுத்திகளை நல்கும் செல்வமான திருவடிகளைச் சேர்வோம் வாருங்கள்.

(வீ-ரை)

இத்திருப்பாடலுக்கு ஆற்றொழுக்காகப் பொருள் காண்க.

பிரியாதிருக்கப் பெற்றீர்கள் — பிரியாதிருக்க வேண்டும் என்ற விருப்பத்தைப் பெற்றவர்களே; இவர்கள் நம் அடிகளுடன் சேர்ந்து இந்த யாத்திரையில் உடன் வந்து கொண்டிருப்பவர்கள்.

இவர்கள், சுத்தமாயையின் முதல் விருத்தியாகிய நாத தத்துவத்திலுள்ள புவனங்களில் சிவதீக்கை பெற்று நாத மூர்த்தியாகிய சிவபெருமானை வழிபட்டு அதிகார மலவாசனையும் நீங்கிச் சீவன்முத்தராய்ச் சூக்குமல வாசனை மட்டும் கொண்டு தொடர்ந்து தவம் முயல்பவர்கள். சிவஞான போதம் மாபாடியம் 2-ம் சூத்திரம் 2-ம் அதிகரணம் சிவதத்துவம் என்ற தலைப்பின் கீழ் இரண்டாம் பாரா பார்க்க. இனி இவர்கள் எய்த உள்ளது பரமுத்தியேயாகும்.

அருமால் — நீக்குவதற்கு அரிய ஆணவ மலயமாகிய மயக்கம். ஆணவமலம் யாண்டும் வியாபகமாக உள்ளது. மாயா மலத்திலும் அது வியாபகமாக உள்ளது. மாயாமலம் ஆன்மாவுக்கு அறிவை விளக்குவது. ஆணவமலம், மாயையினுள்ளும் கலந்திருத்தலின்; மாயாமலம் மயக்கத்தைச் செய்வது. சீவன் முத்தர் கூட்டத்தில் கலந்திருக்கும் ஆன்மாவில் ஆணவமலம் தன் ஆற்றல் மடங்கியுள்ள நிலையில் தாக்கும் வலியற்றது. மலவாசனை மட்டும் கொண்டிருக்கும். அதனை “வாசனாமலம்” என்பர். சீவன் முத்தர் கூட்டத்தை விட்டு விலகி ஆன்மா உலகியலில் ஈடுபடின் வாசனாமலமே முழு ஆணவ மலமாக வளர்ந்து ஆன்மாவைப் பிறப்பிறப்பில் செலுத்திவிடும். ஆதலின் அதனை “அருமால்” என்றார்.

அம்மா! — இரக்கம் குறித்ததோரிடைச் சொல். அடுத்துப் பரமுத்தி எய்தும்

தகுதியுடன் இருந்தும் ஆன்மா மீண்டும் பிறப்பிறப்பில் செல்லும் நிலைக்கு இழிந்தது பற்றி இரங்கியவாறு.

மீன்னை — வினைமாற்றுப் பொருளில் வந்தது.

திறந்த போதே — நம் யாத்திரையின் குறிக்கோளாகிய இறைவன் திருவடிகளைச் சேர்வதற்குத் தடையில்லாத இச்சமயத்திலேயே.

புயங்கன் — சிவபுரத்து திருப்புயங்கன் திருமாலறியாத் திருப்புயங்கன் என ஈரிடத்தும் கூட்டுக.

திருமால், இறைவனின் தேவியாகியும் அடைய இயலாத திருத் தோள்களையும் பன்றியாகியும் அடைய முடியாத திருவடிகளையும் உடையவன் என்றவாறு.

ஈண்டு;

திருச்சிற்றம்பலம்

“தாவியவ னுடனிருந்துங் காணாத தற்பரனை
ஆவிதனி லஞ்சொடுக்கி யங்கணனென் ருதரிக்கும்
நாவியல்சீர் நமிநந்தி யடிகளுக்கு நல்குமவன்
கோவியலும் பூவெழு கோல் கோளிலியெம் பெருமானே.”

திருச்சிற்றம்பலம்

[திருமுறை 1-62-6]

என்பது நினைக.

எழு பு இயலும் கோ - ஏழு உலகங்களிலும் செங்கோல் நடத்தும் அரசன் (கவியரசு அவர்கள்).

திருமால், இறைவன் தேவியானதை;

திருச்சிற்றம்பலம்

“ளரியலா லுருவ மில்லை யேறலா லேற மில்லை
கரியலாற் போர்வை மில்லை காண்டகு சோதி யார்க்குப்
பிரிவிலா வமரர் கூடிப் பெருந்தகை பிரானென் றேத்தும்
அரியலாற் றேவி மில்லை யையனை யாற னார்க்கே.”

திருச்சிற்றம்பலம்

[திருமுறை 4-40-5]

என்றதிலும்; திருமால் பன்றியாய் சென்றுணராமையைத் திருவாசகம் 235-ம் திருப்பாடலிலும் காண்க.

இத்திருப்பாடலில், நம் அடிகளுடன் யாத்திரையை மேற்கொண்டவர்கள் “பேரானந்தத்துப் பிரியாதிருப்பவர்கள்” என்று குறிக்கப்பெறுகின்றனர். அதில் இப்பத்தின் கருத்தான **அனுபவாதீதமுரைத்தலாதல்** காண்க.

613. சேரக் கருதிச் சிந்தனையைத்
 திருந்த வைத்துச் சிந்திமின்
 போரிற் பொலியும் வேற்கண்ணாள்
 பங்கன் புயங்க னருளமுத
 மாரப் பருகி யாராத
 வார்வங் கூர வழுந்துவீர்
 போரப் புரிமின் சிவன் கழற்கே
 பொய்யிற் கிடந்து புரளாதே.

கூ

(இ-ள்)

போர்க்களத்திற் பொலிவுடன் விளங்குகின்ற வேல் போன்ற விழிகளுள்ள உமையம்மையை வாம பாகத்தில் கொண்டுள்ளவனும் புயங்கக் கூத்தினனுமான சிவபெருமானின் அருளாகிய அமுதினை நிரம்ப நுகர்ந்தும் அது போதும் என்று மன நிறைவு கொள்ளாது ஆசைக் கடலுள் அழுந்துகின்ற அடியவர்களே, நிலையற்ற இவ்வுலக வாழ்விற்கு கிடந்து திளைக்காமல்; சிவபெருமான் திருவடிகளையே எய்தும் தவம் தொடருங்கள்; சிந்தனையை ஒழுங்கு செய்து தியானம் செய்யுங்கள்.

(வீ-ரை)

இத்திருப்பாடலை :- போரிற் பொலியும் வேற்கண்ணாள் பங்கன்; புயங்கன்; அருளமுதம் ஆரப்பருகி ஆராத ஆர்வங்கூர அழுந்துவீர்; பொய்யிற் கிடந்து புரளாதே; சிவன் கழற்கே போரப்புரிமின்; சிந்தனையைத் திருந்த வைத்துச் சிவன் கழற்கே சேரக்கருதிச் சிந்திமின்; போரப்புகுமின் - என்று அன்னுவயம் செய்து கொண்டு பொருள் காண்க.

போரில் பொலியும் வேற்கண்ணாள் - பகைவர் மார்பில் பாய்ந்த வேலின் நுனி குருதி தோய்ந்துள்ளது போல உத்தமசாதிப் பெண்களின் விழிகளிற் செவ்வரி படர்ந் திருத்தலும் கடைக்கண்கள் சிவந்திருத்தலும் குறித்தவாறு.

உமையம்மை இறைவன் திருவருளின் உருவகம். அவள் விழிகள் ஆன்மாவின் பகைவர்களாகிய மும்மலங்களின் மேற்பாய்ந்து குருதி தோய்ந்தன என்றவாறு.

பங்கன் புயங்கள் அருளமுதம் —

பங்கன் — அம்பிகை - அருளாகிய குணம் - **புயங்கள்** — அவ்வருளாகிய குணத்தைக் கொண்டுள்ள குணி.

அருளமுதம் — அவன் அருளுகின்ற அமுதம் என்றவாறு.

ஆர்வம் கூர — கூர்தல் - உள்ளது சிறத்தல். திருவருளைப் பருகவேண்டும் என்ற ஆர்வம், அதனைப் பருகியும் தீரவில்லை. மாருக, மேலும் மேலும் பருக வேண்டும் என்று முன்பிருந்த ஆர்வத்தை மிகுவித்தது என்றவாறு.

அழுந்தவீர் — என்ற சொல்லாற்றலால் அருளமுதம் பெருவெள்ளமாயிற்று என்பது பெற்றும். அருளமுதத்தைப் பருகுந்தோறும் அதனை மீண்டும் பருகும் ஆவல் வளர்வதாயிற்று. பருகுந்தோரும் அருளமுதம் மிகுவதாயிற்று. எனவே அருளமுதம் பெருவெள்ளமாயிற்று; பருகுவோர் அவ்வெள்ளப் பெருக்கில் அழுந்துவாராயினர் என்றவாறு.

பொய்யில் கிடந்து புரளாதே — உலக வாழ்வின்றும் விடுபெற்று விடுபெறும் தவத்தைச் செய்யாமல், மேலும் மேலும் உலக இன்பங்களையே நுகர்ந்து என்றவாறு.

கிடந்து — முன்னம் 155-ம் திருப்பாடலில் “இங்ஙன் கிடந்தாள்” — என்றருளியதும் அதன் கீழுரைத்தவையும் காண்க.

புரள்தல் — பத்தி மிகுதியால் வீழ்ந்து வணங்கிய பின்பும் புரளுதல். *

சிந்தனையைத் திருந்த வைத்து — மனக் கோணலை நீக்கி.

ஈண்டு;

* பந்தமும் வீடும் தந்திடு மீசன் பல்லுயிர்க் கொருவன்றீ அலையோ
வெந்துயர்த் தனலிற் புரண்டிடு வேற்கு வேறிலை கதிபசு பதியே;
உந்திடுங் கோரம் பிறலிவென் ளத்தில் உறுகணை உழந்தெளிமைக்கு
முந்தியா யஞ்சித் தஞ்சிமென் றடைந்தேன் முதல்வனே ஏன்று கொண் டருளே.

[ஆன்மாப்பணத்துதி 24. ஸ்ரீமத் அப்பைய தீட்சிதர்]

[தமிழாக்கம் - கவியரசு அவர்கள்]

“யான்செய்தேன் பிறர்செய்தா ரென்னதியா னென்னு
 மிக்கோண ஞானவெரி யால் வெதுப்பி நிமிர்த்துத்
 தான்செவ்வே நின்றிடவத் தத்துவன்ற னேரே
 தனையளித்து முன்னிற்கும் வினையொளித் திட்டோடும்
 நான்செய்தே னெனுமவர்க்குத் தானங் கின்றி
 நண்ணுவிக்கும் போகத்தைப் பண்ணுவிக்கும் கன்மம்
 ஊன் செய்யா ஞானந்தா னுதிப்பி னல்லா
 லொருவருக்கும் யானெனதிங் கொழியா தன்றே.”

[சிவஞான சித்தியார் சுபக்கம் சூ 10-செய் 2]

என்பது நினைக.

சிவன் கழற்கே போரப்பிரிமின் — கழற்கே - ஏகாரம் பிரிநிலை. ஏகநாயக வழிபாட்டை வற்புறுத்தியவாறு. கழற்கே — கழல்களையே. நான்கனுருப இரண்டன் பொருளில் வந்தது.

போது — “போத” - என்பதன் மரு “போதும்” என்பதனைப் “போரும்” என்று வழங்குவது காண்க.

போரப்பிரிமின் — செல்ல ஆயத்தமாகுங்கள் விரும்புங்கள் என்றலுமாம்.

பிரிமின் — இடைவிடாது செய்யுங்கள்.

இத்திருப்பாடலில் “ஆரப்பருகி ஆராத ஆர்வம் கூர்தல்” கூறப்படுகின்றது. இஃது இப்பத்தின் கருத்தான அனுபவாதீதமுரைத்தலாதல் காண்க.

614. புரள்வார் தொழுவார் புகழ்வாரா
 யின்றே வந்தா ளாகாதீர்;
 மருள்வீர்: பின்னை மதிப்பாரார்;
 மதியுட் கலங்கி மயங்குவீர்
 தெருள்வீ ராகி லிதுசெய்ம்மின்
 சிவலோ கக்கோன் றிருப்புயங்கன்
 அருளார் பெறுவார கலிடத்தே
 யந்தோ வந்தோ வந்தோவே.

(இ-ள்)

பரவசமாகி வீழ்ந்து வணங்காமலும் பின் நிலத்தில் புரளாமலும், இப்பொழுதே வந்து அடிமை செய்யாமலும் மயங்குகின்றவர்களே; உங்களை இனியார் பொருட்படுத்துவார்கள்; அம்மயக்கத்தினின்றும் தெளிவு பெற விரும்பினால், மேற்குறித்த தொழுதல் முதலியவற்றைச் செய்யுங்கள்; வீட்டுலகின் அரசனாகிய அழகிய புயங்கக் கூத்தன் அருள்பாலிக்கவுள்ளான்; அந்தோ! அவ்வருள் இப்பேருலகில் யாருக்கு இவ்வாறு எளிதில் கிட்டும்?

(வி-ரை)

இத்திருப்பாடலுக்கு ஆற்றொழுக்காகப் பொருள் காண்க.

புகழ்தல் - பத்தி மிகுதியால் வீழ்ந்து வணங்கிய பின் நிலத்தில் உருளுதல். முன்னம் கீர்த்தித் திருவகவல் 134-ல் “பூதலமதனிற் புரண்டு வீழ்ந்தலறியும்” என்றருளியதும் ஆண்டுரைத்தவையும் காண்க.

இன்றே - விரையாது நின்றல் கண்டு கூறியவாறு.

ஆகாதீர் - எதிர்மறைச் சுருக்கம். இதனைப் “புரளாமல்” தொழாமல்; “புகழாமல்” “வந்து ஆளாகாமல்” உள்ளவர்களே” என்று முன்புள்ள எல்லாப் பெயரெச்சங்களுக்கும் கூட்டுக.

மருள்வீர் - ஆளாகாமல் மருள்கின்றவர்களே - முற்றெச்சம். ஆளாகாமற் பின்னர் மருள்வீர்கள் எனினுமமையும்.

தெருள் வீராகில் - தெருளுதலில் விருப்பமுள்ளவர்களானால், புரளுதல்; தொழுதல்; புகழ்தல், ஆளாதல்; ஆகிய இவற்றைச் செய்யுங்கள் என்றவாறு.

அருளார் பெறுவார் - திருவருள் கிடைத்தற்கரியது. அஃது இப்பொழுது நமக்குக் கிடைக்கும் பேறு வாய்த்துள்ளது என்று திருவருளின் அருமைப்பாட்டை வியந்தோதியவாறு.

அந்தோ - அந்தோ, அந்தோவே - கிடைத்தற்கரிய திருவருள் நமக்குக் கிடைத்துள்ளதே என்ற வியப்புக்குறிக்கும் இடைச் சொல்லாயும்; அருள்பெறும் பேறில்லா ஏனையோரைக் குறிக்கும் “இரக்கக் குறிப்பு” இடைச் சொல்லாயும் நிற்கும் நனிநயம் காண்க.

ஈண்டு;

“ஆதி முதலுணர்ந்தியா மன்புசெயப் பெற்றவா

ஓஓ பெரிது மரிதே யெளிதே யோ

வேதந் துறைசெய்தான் மெய்துணியான் கைதுணிந்தான்

பேதுற்றும் வெஃகேம் பிற.” (சிதம்பரச் செய்யுட் கோவை -13)

என்பது நிலைக.

இத்திருப்பாடலில் மெய்யடியார்களின் இயல்பாகிய “புரள்வார்” தொழுவார், புகழ்வாராய் - என்பன கூறப்பெறுதல் பெற்றும். இவற்றால் இப்பத்தின் கருத்தான அனுபவாதீதமுரைத்தல் காண்க.

தொகுப்புரை :-

புவார் சென்னி மன்னவனும் புயங்கக் கூத்தனும் இம் மண்ணுலகிற்கு வந்து இழிந்த நம்மை அடிமைகளாக ஏற்றுக் கொண்டு, நம்பிறவிகளை ஒழித்து வீடுபேறு நல்குகின்றவனும். பொற்பால் ஒப்பாம் திருமேனியனும் திருமாலும் அறிய இயலாதவனும்; வேற்கண்ணி பங்கனும், வீட்டுலக வேந்தனுமாகிய சிவபெருமான் திருவடிகளை நாம் எய்தும் காலம் நண்ணிவிட்டது. நிலையற்ற இவ்வுலக இன்பங்களை விரும்புகின்றவர் இங்கேயே தங்கட்டும். நாம் நில்லோம்; விரைந்து முன் செல்வோம்; அல்லாவிடில் பின்னடைந்து இப்பொழுது கிடைத்துள்ள அரிய வாய்ப்பை இழந்து ஏமாற்றத்தால் பெரிதாக விழிக்க நேரும். அவனால் அடிமைகளாக ஏற்றுக் கொள்ளப் பெற்ற நீங்கள் அனைவரும் ஒருங்கு திரளுங்கள்; புலன்களின் வழி உலகின்பங்களில் ஈடுபடுதலை நீத்துத் தூய்மையற்ற உடல்களைத் தாங்கும் பிறவிகளை வெறுத்து அவன் திருவடிகளையே எய்தும் இந்தப்புனித யாத்திரையில் பழந் தொண்டர்களுடன் இணைந்து வீட்டுலகின் திருக்கதவுகள் திருக்காப்பிடு முன் சென்று, அவன் திரு முன் நின்று மனமுருகித் தொழுது, அவனைப் புகழ்ந்து பூமியில் உருண்டு அவன் திருவருளால் வீட்டுலகை எய்துவோம் அந்தப் பேறு இப்பேருலகில் வேறு யாருக்கும் கிடைக்காது.

தலவீசேடம்:

திருத்தில்லை - கீர்த்தித் திருவகவல் உரையின் ஈற்றில் காண்க.

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

46. திருப்படை யெழுச்சி தில்லையில் அருளியது (பிரபஞ்சப் போர்)

அரசன் ஒருவன் வேறு ஒரு நாட்டைக் கவர்ச் செல்லும் படையெழுச்சியை “வஞ்சி” என்றும் படையெடுக்கப்படும் மாற்றரசன் எதிரியின் படைகள் தன் நாட்டினுள் வாரா வண்ணம் தடுக்கும் தற்காப்புப் போரைக் “காஞ்சி” என்றும் புறப்பொருள் நூல்கள் கூறும். போர்க்கலையில் வல்ல அரசர்கள் தங்கள் சேனையின் தளபதிகளை நிறுத்தும் இடங்கள், அணிவகுப்பின் அமைப்புக்கள், படைக்கலன்களின் வல்லமை போன்றவற்றைப் புலப்படுத்துவதன் மூலம் போரே நிகழாமல் தடுத்துவிடுவர். இதனை ஓர் எடுத்துக்காட்டால் விளக்குவோம்.

நம் இந்திய நாடு 15.08.1947ல் அன்னியராட்சியினின்றும் விடுபட்டது. 14.08.1947 -லேயே தாங்கள் தனியாகப் பிரிந்து பாகிஸ்தான் என்னும் தனி நாடாகப் போவதாக அந்நாட்டு அரசு அறிவித்தது. இந்திய அரசு பண்டித ஜவஹர்லால் நேருவின் தலைமையிலான அமைச்சரவையில் இயங்கி வந்தது. அதில் துணைப் பிரதமராக சர்தார் வல்லபாய் பட்டேல் பணிபுரிந்தார். தொலை நோக்கும் நெஞ்சுறுதியும், நாட்டுப் பற்றும் மிக்கவர், துணைப் பிரதமர். அரசின் எல்லாத் துறைகளிலும் மேலாண்மை செலுத்தும் அதிகாரம் பெற்றிருந்தார். நம் நாட்டின் மேற்குக் கடற்கரையை ஒட்டி லட்சத்தீவுகள் என்ற தீவுக் கூட்டமுள்ளது. மக்கள் வசிக்காத தீவுகள். துணைப்பிரதமர் கடற்படைத் தலைவரை அழைத்தார். 14.08.1947க்கு முதல் நாளே போர்க்கப்பல் ஒன்றை லட்சத்தீவுகளுக்குச் சென்று பெரிய தீவில் நம் நாட்டுக் கொடியை ஏற்றி விடுங்கள். கப்பல் போருக்கு ஆயத்தமாக இருங்கள். ஆனால் போர் நிகழாது என்று பணித்தார். அவர் கட்டளை செயலாக்கப்பட்டது. 15.08.1947 முற்பகல் பாகிஸ்தான் போர்க்கப்பல் ஒன்று லட்சத் தீவை நோக்கிவந்தது. சிறிது தொலைவில் சில மணி நேரம் நின்று பார்த்து விட்டுத் திரும்பிப் போய்விட்டது. இந்த முன்னேற்பாடு நிகழாதிருப்பின் இன்று அத் தீவுகள் பாகிஸ்தான் வசமாகி காஷ்மீர் போல நமக்குத் தொடர்ந்து தொல்லை தந்து கொண்டிருக்கும்.

இங்கு நம் அடிகள் ஆணையிடும் படையெழுச்சி உலகியலாகிய மாயப்படை சீவன் முத்தர்களின் ஆன்ம உலகைக் கைப்பற்றலைத் தடுக்கும் முன்னேற்பாடாகும். இது தில்லையில் அருளிச் செய்தது - இரண்டு கலி விருத்தங்கள் மட்டுமே கொண்டது.

“திருப்படை யெழுச்சி பின்னம் தான
பிரபஞ்சப் போர்”

என்பது அகத்தியச் சூத்திரம்.

“-----

அல்லாத தூர்க்குணமா யப்படைகள்
வினாயாம லருள்வா னேந்தி
நல்லோர்க ளியாரு மெம்மோ டெய்துமெனப்
படையெழுச்சி நவிற லாகும்.”

என்பது பழைய திருப்பெருந்துறைப்புராணம். தில்லையில் அருளிய இப்பகுதியின் கருத்தைப் **மிரபஞ்சப் போர்** எனக் கொண்டனர் நம் முன்னோர்.

கலி விருத்தம்

615. ஞானவா னேந்துமையர் நாதப் பறையறையின்
மானமா வேறுமையர் மதிவெண் குடை கவிமின்
ஆனநீற் றுக்கவச மடையப் புகுமின்கள்
வானவூர் கொள்வோநாம் மாயப்படை வாராமே. **க**

(இ-ள்)

வஞ்சகம் நிறைந்த படைகள் வாராவண்ணம் நாம் வீட்டுலகைக் காத்துக் கொள்வோம்; ஞானமாகிய வாளை ஏந்தும் சேனாதிபதிகளே; யோக நிலையில் கேட்கும் நாதமாகிய முரசை முழக்குங்கள், உங்கள் நிலை தாழாத குதிரைப்படை தலைவர்களே; முழு நிலவு போன்ற வெண் கொற்றக் குடையை விரித்து உங்கள் படைப்பிரிவில் உயர்த்துங்கள்; இப்போருக்குத் தகுதியான திருநீற்றுக் கவசத்தை அணிந்து ஆயத்தமாகுங்கள்.

(வி-ரை)

இத்திருப்பாடலின் ஈற்றடியை - “நாம் மாயப்படை வாராமே வானவூர் கொள்வோம்” - என்று மாற்றிப் பாடல் முழுவதற்கும் பொருள் காண்க.

மாயப்படை - மாயமாகிய படைகள்; மாயம் வல்ல படைகள் எனலுமாம். மாயம் - வஞ்சித்தல்.

வான ஊர் கொள்வோம் - வீட்டுலகை வஞ்சனைப்படை கைப்பற்றாமல் பாதுகாத்து நம்மிடமே இருத்திக் கொள்வோம்.

ஈண்டு, முன்னம் 173-ம் திருப்பாடலில் “ஞாயிறு எங்கு எழில் என் எமக்கு” என்றதன் கீழ் எடுத்தாண்ட சிவஞான சித்தியார் சுபக்கம் சூத்.8 அதி-2 செய்-31 பாடலும், திருப்பாடல் 610 உரையில் எடுத்தாண்ட சித்தியார் சூத்10 - முதலதிகரணம் 2-ம் பாடலும் பார்க்க. *

ஞானவாள் ஏந்தும் ஐயர் - ஞானமாகிய வாளை ஏந்தும் தலைவர்களே! விளி, தலைவர் - சேனாதிபதிகளை விளித்தவாறு. வீரர்களைச் சான்றோர் என்பர். “சான்றோர் அரசன் ஒருவனின் உடலுக்குக் கவசம் போன்றவர்” என்பர். “சான்றோர் மெய்ம்மறை” என்று பதிற்றுப்பத்து பகர்வது காண்க. அவர்கள் போர்க்கலையில் வல்லவர்களாகவும் அரச குடும்ப இளஞர்களுக்குப் படைக்கலப் பயிற்று அளிப்பவர்களாகவும் விளங்கினர். சான்றோர்களை இந்நாளில் சான்றோர் என்னும் சாதியினராக வழங்குவர். அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களுள் ஒருவரான ஏனாதி நாதநாயனார் இக்குலத்தினர். இவரை,

* முன்னையபுண் ணியத்திசையோங் கலின்வழியின்

முனையமுத மூர்த்தி யாகிப்

பன்னுகளங் கருத்தென்றுஞ் சிவம்பரப்பிக்

கணம் பரவப் படுவோ னாகி

மன்னியமா னுடனிறைந்துள் எரிருணீக்கும்

சேமன்மன வானில் வந்தால்

துன்னுசுக வாரிதிமே லோங்கு மதிற்

புலவருளஞ் சுகிக்கு மாதோ.

[ஸ்ரீமத்-சங்கரபகவத் பாதாள் சிவானந்த லஹரி-37

தமிழாக்கம்-கவியரசு அவர்கள்]

திருச்சிற்றம்பலம்

“வேழக் கரும்பினொடு மென்கரும்பு தண்வயலில்
தாழக் கதிர்ச்சாலி தானோங்குக் தன்மைத்தாய்
வாழக் குடிதழைத்து மன்னியவப் பொற்பதியில்
ஈழக் குலச்சான்றார் ஏனாதி நாதனார்.”

திருச்சிற்றம்பலம்.

[பெரியபுராணம் - ஏனாதி நாத நாயனார் புராணம்-2]

என்பதிற் காண்க.

நாதப்பறை — நாதமாகிய பறை. இது யோக நிலையில் நெடுந்தொலைவில் கேட்கப்படும் ஓசை எனலுமாம். நாத தத்துவத்தில் தோன்றும் சூக்குமை வாக்கு என்றும் கூறுவர். முன்னம் கீர்த்தித் திருவகவல் 108-ல் “நாதப் பெரும்பறை” என்றருளியதும் ஆண்டுரைத்தவையும் காண்க.

மானமா ஏறும் ஐயர் — குதிரைப்படைத் தலைவரை விளித்தவாறு.

மானம் — தத்தம் நிலைகளின்றும் தாளாமையும் தாழ்வு வரின் வாழாமையுமாம். குதிரை மனமுள்ள பிராணி என்பர்.

ஈண்டு பிரபஞ்சம் சுழல்வதால் தாழ்வு வராமை குறித்தவாறு.

மதிக்குடை — போர்கலையின் தந்திரமான மதி - அறிவு என்றும், மலமாக நீங்கிய வெண்ணிறமாகிய குடையாகிய தியானம் என்றும் இரட்டுற மொழிய நிற்கும் நலம் காண்க.

ஆனநீற்றுக் கவசம் — ஆன — உங்கள் உடலுக்கும் போர்த் தொழிலுக்கும் பொருத்தமான. Suitable என்பர் ஆங்கிலத்தில். திருநீற்றுக்கே கவசம் என்ற பெயர் மிகவும் ஏற்புடைத்து அஃது அணிபவரின் ஆன்மாவையும் காக்கும் சைவ சாதனமாதல் காண்க.

அடையப் புகுமின் — போருக்கு உடனே ஆயத்தமாகுங்கள் என்றவாறு. என்பர். இதனை Jumping in to the uniform என்பர் ஆங்கிலத்தில்.

ஞான — என்பது சீகாழித் தாண்டவராயர் அவர்கள் கொண்ட பாடம்.

இத்திருப்பாடலும் அடுத்து வரும் பாடலும் தற்காப்புப் போரான “காஞ்சித்” துறை விளக்குதலின் இப்பகுதியின் கருத்தான “**பிரபஞ்சப் பேரர்**” புலனாதல் பெற்றும். *

616. தொண்டர்காள் தூசிசெல்லீர்
பத்தர்காள் சூழப்போகீர்
ஒண்டிறல் யோகிகளே
பேரணி யுந்தீர்கள்
திண்டிறல் சித்தர்களே:
கடைக்கூழை செல்மின்கள்
அண்டர்நா டாள்வோம் நாம்
அல்லற்படை வாராமே.

உ

(இ-ள்)

துன்பந்தரும் மாயப்படைகள் நம்வீட்டுலகை நோக்கி முன்னேறு வண்ணம் பேரண்டங்களின் நாயகராகிய சிவபெருமானின் வீட்டுலகை நண்ண இயலாவண்ணம் நாம் அவ்வீட்டுலகை மேலி இன்புறுவோம்; தவச்செல்வர்களாகிய அடியவர்களே; நம் படையின் முன்னணியில் செல்லுங்கள்; நால்வகை நெறியில் நின்று ஞானம் முதிர்ந்தவர்களே; நம் படையின் முன்னணியைச் சூழ்ந்து செல்லுங்கள்; சிவானந்த யோகிகளே; நம் பெரும்படையை முன் செலுத்துங்கள்; வலிய திறல் வாய்ந்த சித்தர்களே; நம் படையின் பின்னணியை முன்னோக்கி இயக்குங்கள்.

(வி-ரை)

இத்திருப்பாடலின் ஈற்றடியை :- “நாம்; அல்லற்படை வாராமே; அண்டர் நாடாள்வோம்” - என்று மாற்றிப் பாடலின் தொடக்கமாக வைத்துக் கொண்டு பாடல் முழுவதற்கும் பொருள் காண்க.

அல்லற்படை வாராமே — அல்லல் தரும் மாயப்படைகள் வீட்டுலகை நோக்கி முன்னேறி வராவண்ணம்.

* The warrior took that banner proud,
And it was his martial cloak
and shroud.

- Longfellow.

அண்டர் நாடு — சிவலோகமாகிய வீட்டுலகம்.

தொண்டர்கள் — உண்மைச்சரியையில் சரியை, கிரியைகளில் நின்று தவமுயலும் அடியவர்கள்.

தூசி — படையின் முன்னணி. தூசி - முன் செல்லுதல் என்பது பரிபாடல் 6 வரி 31 - பரிமேலழகர் உரையிற் காண்க.

செல்லீர் — செல்லுங்கள். ஏவல் வினைமுற்று.

பத்தர்கள் — உண்மைச் சரியை முதல் உண்மை கிரியை முடிய உள்ள நிலைகளில் முற்பிறவிகளிலேயே ஒழுகி ஞானம் முதிர்ந்தவர்கள், இப்பிறப்பில் ஞானிகளுக்கு மேலாக உள்ளவர்கள்.

சூழப்போகீர் — தூசிப்படையைச் சூழ்ந்து செல்லுங்கள். இவர்கள் தூசிப்படையின் சோர்புறமும் அச்சோர்வு நீக்கவும், பின்னின்று ஊக்கவும், தூசிப்படையினர் முன்னேறித்தாக்க இயக்கவும்; அஞ்ஞான்று தூசிப்படையைக் காக்கவும் வல்லவர்கள். ஆதலின் இவர்களைத் தூசிப் படையைச் சூழ்ந்து அணிவகுத்துப் போக ஆணையிட்டார்.

ஒண்திறல் யோகிகள் — ஒண்திறல் - இம்பரும் உம்பரும் ஏத்தி இயம்பும் புகழ்.

யோகிகள் — சிவானந்த யோகிகள்.

பேரணி உந்தீர்கள் - பெரும் படையைச் செலுத்துங்கள் நம் படை முழுவதும் முன்னோக்கிச் செல்லுமாறு இயக்குங்கள். இதனால் இவர்கள் சேனாதிபதிகள் என்பது பெற்றும்.

திண்திறல் சித்தர்கள் — வலிய திறமையுடைய அணிமா முதலிய எண்வகைச் சித்திகளாகிய செல்வங்களையுடையவர்கள்.

கடைக் கூழை — கூழைப்படை - படையின் பின்னணி மாயப்படையாகிய எதிரி பின்புறம் வந்து வந்து தாக்கினும் அதனை முறியடித்துப் படையணியைக் காத்தலும் அணிவகுப்பை மேலும் முன்செலுத்தி வெற்றி கொளச் செய்தலும் வல்ல படைத்தலைவர்கள் இருந்து போரிடும் இடம் இஃதாகலின், ஈண்டுத்திண் திறல் யோகிகளை இப்பிரிவை இயக்க ஆணையிட்டார்.

தொகுப்புரை :-

பேரண்டங்களின் நாயகராகிய சிவபெருமானின் வீட்டுலகை அல்லல்தரும் வஞ்சனை நிறைந்த பிரபஞ்சப் படைகள் நண்ணுவண்ணம் காப்போம். ஞான வாள் ஏந்தும் சேனாதிபதிகளே! நாதமாகிய போர்ப்பறையை முழக்குங்கள்; குதிரைப் படைத் தளபதிகளே! வெற்றி வெண்குடையை உங்கள் படைப்பிரிவில் விரித்து உயர்த்துங்கள்; திரு நீரூகிய கவசத்தை அணிந்து கொண்டு இப்போருக்கு ஆயத்தமாகுங்கள்; தொண்டர்களே தூசிப்படையில் முன்னேறுங்கள்; சிவபத்தர்களே தூசிப்படையை குழ்ந்து நின்று அதனை இயக்குங்கள்; புகழ்மிக்க வலிமை வாய்ந்த சித்தர்களே! நம் சேனையின் இறுதிப்பகுதியாகிய கடைக்கூழையில் நின்று படை முழுவதையும் முன்னோக்கி இயக்குங்கள். எதிரியை முறியடித்து நாம் வீட்டுலகை இன்பத்தை அனுபவிப்போம்.

தலவிசேடம் :

தில்லை — கீர்த்தித் திருவகவலில் உரையின் ஈற்றிற் காண்க.

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

47. திருவெண்பா திருப்பெருந்துறையில் அருளியது (அணைந்தோர் தன்மை)

திருவாசகத்தில் வெண்பா யாப்பினாலாகிய பகுதிகளில் இஃதும் ஒன்று. இதற்குத் திருவெண்பா என்றே தலைப்பட்டனர். அணைந்தோர் தன்மை என்பது இப்பகுதியின் கருத்தாகக் கொண்டனர் நம் முன்னோர். முத்தியின்பம் இவ்வுலகத்தில் உள்ள பொழுதே நுகர்பவர்கள் சீவன் முத்தராவர். அணைந்தோர் — வீட்டின்பை இவ்வுலகிலேயே அணைந்தவர்கள் என்பது பொருள்.

“இணையிலாத விற்பத் திருவெண்பாத்
தணவாச் சிவத்தணைந்தோர் அருட்டன்மை”

என்பது அகத்தியச் சூத்திரம்.

“தொந்தமாம் மலமொறுத்துச் சுகம்பெருக்கி பெருந்துறைவாழ்
சோதி யென்றன்
சிந்தனையே யூராகக் கொண்டிருந்தா ரென்றுரைத்தல்
திருவெண்பாவாம்.”

என்பது பழைய திருப்பெருந்துறைப் புராணம்.

மலம் - பொதுவாக மும்மலங்களையும் சிறப்பாக ஆணவ மலத்தையும் குறித்து நின்றது. தொந்தமலம் - புண்ணிய பாவங்கள் இரண்டனாலும் ஆகும் கன்மமலம். இது துவந்துவம் எனும் வடசொல்லின் மரு. மாறி மாறி வருவது என்பது பொருள். முன்னம் 561-ம் திருப்பாடலில் “துன்பங்களைந்து துவந்து வங்கள் தூய்மை செய்து” என்றருளியதும் ஆண்டுரைத்தவையும் காண்க. ஆணவமலத்தை ஒற்றை மலம் என்றும் கன்ம மலத்தை இரட்டை மலம் எனவும் கூறுவர்.

பத்து நேரிசை வெண்பாக்களாக அமைந்துள்ள இப்பகுதி திருப்பெருந்துறையில் அருளிச் செய்தது என்று பல பதிப்புக்களில் காணப்படுகின்றது. சீகாழித் தாண்டவராயர் அவர்கள் ஒருவர் மட்டும் இது தில்லையில் அருளியதாகக் கொண்டார்.

நேரிசை வெண்பா

617. வெய்ய வினையிரண்டும் வெந்தகல மெய்யுருகிப்
பொய்யும் பொடியாகா தென்செய்கேன் - செய்ய
திருவார் பெருந்துறையான் தேனுந்து செந்தீ
மருவா திருந்தேன் மனத்து.

க

(இ-ள்)

வீடுபேருகிய செல்வம் நிறைந்தவனும் செவ்விய நெருப்பு வண்ணனுமாகிய திருப்பெருந்துறை இறைவன் தேனை உந்தி என் உயிரினும் இன்பம் நல்குகின்றான். அவனை என்னுள்ளத்தில் அணையாமையினால் இரு வினைகளும் நிலையற்ற உடலும் உலக இன்பங்களும் வெந்து அழியவில்லை; ஆன்மாவும் உருகவில்லை; நான் என்ன செய்வேன்.

(வி-ரை)

இத்திருப்பாடலை :- “திருவார் பெருந்துறையான்; செந்தீ; மனத்து மருவாதிருந்தேன்; வெய்யவினையிரண்டும் வெந்து அகலப் பொய்யும் பொடியாகாது; மெய்யுருகிப் பொடியாகாது; என் செய்கேன்”- என்று அன்னுவயம் செய்து கொண்டு பொருள் காண்க.

செய்ய திரு ஆர் - சிவமாகிய திரு நிறைந்த; அஃதாவது வீடுபேருகிய திரு நிறைந்த. செந்நிறமாகிய திருமகள் நிறைந்த எனலுமாம்.

மனத்து மருவாதிருந்தேன் - மருவாதிருந்த காரணத்தால் சிவச்செந்தீயால் என் கொடிய இரு வினைகளும்; வெந்து அழியவில்லை. அதனால் என் தூய்மையான ஆன்மா திண்மை நீங்கி உருகவில்லை என்றவாறு. **இருந்தேன்** - இருக்கின்றேன் நிகழ்காலத்தை இறந்த காலத்தால் குறிப்பிட்டார். கால வழுவமைதி.

பொய் - ஆணவமலம். இஃது இரு வினைகளும் வெந்து அழிந்தால் வலிகுன்றி நிற்பதாம். அந்நிலையில் இஃது இருந்தும் இல்லாததாகும். அதனையே பொய்யென்றார்.

சிவபெருமானாகிய செந்தீ ஆன்மாவாகிய பொன்னை இவ்வாறு புடமிட்டு மலமாகிய மாசு நீக்கித் தூய்மையும் மென்மையும் கொண்டதாக ஆக்கின்றது என்றவாறு.

“துன்பமே துடைத்த தெம்பிரான்; உணக்கிலாத தோர் வித்து மேல் விளையாமல் என் வினை யொத்த பின்” என்று முன்னம் 468-ம் திருப்பாடலில் அருளியதும் ஆண்டுரைத்தவையும் காண்க.

ஈண்டு;

“பைங்கூழ் வினைதான் படுசாவி யாக வெமக்

கெங்கோன் கிரணவெயில் எய்துநா ளென் நாளோ.”

[எந்நாட்கண்ணி - 19]

என்ற தாயுமான சுவாமிகள் திருவாக்கும் நினைக.

நம் அடிகள் சீவன்முத்தர் கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவராய் வீட்டுலகை நோக்கிச் செல்லும் யாத்திரையை மேற்கொண்டிருப்பவர்கள். யாத்திரை முடிவில் வீடு பெறுபவர்கள். எனினும் வீடு பேற்றில் கொண்ட பேரவாவினால் அது விரைவிற்கிட்டாமைக்குத் தமக்குப் பக்குவம் வராமையே காரணம் என்று உளங் கொண்டு அதற்காக வருந்துகின்றார்கள். இஃது இப்பகுதியின் கருத்தான “அனைந்தோர் தன்மை” யாதல் காண்க.

618. ஆர்க்கோ அரற்றுகோ ஆடுகோ பாடுகோ

பார்க்கோ பரம்பரனே யென் செய்கேன் - தீர்ப்பரிய

ஆனந்த மாலேற்றும் அத்தன் பெருந்துறையான்

தானென்பார் ஆரொருவர் தாழ்ந்து.

உ

(இ-ள்)

தீர்ப்பரிய ஆனந்த மாலேற்றும் அத்தன் பெருந்துறையான் பரம்பரனேதான் என்பார் ஆரொருவர்; அவரைத் தாழ்ந்து ஆர்க்கோ அரற்றுகோ ஆடுகோ பாடுகோ பார்க்கோ என் செய்கேன்.

(வீ-ரை)

“பெருந்துறையான்”, - என்பதனைத் “தீர்ப்பரிய மாலேற்றும் அத்தன் பெருந்துறையான்தான்” - என்பதன் பின் அமைத்துக் கொண்டு பாடல் முழுவதற்கும் பொருள் காண்க.

தீர்ப்பரிய ஆனந்த மால் - உண்டு தீர்க்க முடியாத சிவானந்தத்தின் பெருமை. முன்னம் 229-ம் திருப்பாடலில் “தேனுந்து சேவடிக் கே” என்றருளியதும் அதன் கீழுரைத்தவையும் பார்க்க.

அரற்றுதல் - புலம்புதல்

பார்க்கோ - பார்த்துக் கொண்டே இருத்தல்.

ஆர்ஒருவர் பணிந்து—என்பது டாக்டர்.G.U.Pope அவர்கள் கொண்ட பாடம்.

இத்திருப்பாடலில் தீர்ப்பரிய ஆனந்தமால் கூறப்படுகின்றது. அஃது சீவன் முந்தர் நுகரும் வீட்டின்பமாகும். அஃது இப்பகுதியின் கருத்தாகிய “அணைந்தோர் தன்மை” யாகும்.

619. செய்த பிழையறியேன் சேவடியே கைதொழுதே
உய்யும் வகையின் உயிர்ப்பறியேன் - வையத்
திருந்துறையுள் வேல் மடுத்தென் சிந்தனைக்கே கோத்தான்
பெருந்துறையுள் மேய பிரான்.

ஈ

(இ-ள்)

நான் செய்த தவறுகள் எவை என்று அறியேன்; திருப்பெருந்துறையில் எழுந்தருளியுள்ள என் பெருமைக்குரிய இறைவனின் செம்மையான திருவடிகளையே வழிபட்டேன். அவன் இவ்வுலகில் ஞானாசிரியனாக எனக்காகக் காத்திருந்து, தன் மறைப்பாற்றலை விலக்கித் திருவருளாகிய ஞானப்படையை என் ஆன்மாவையே நோக்கி எய்தான்; தன் முனைப்புப் பிழைக்கும் வகையின்றி இறந்தே விட்டது.

(வி-ரை)

இத்திருப்பாடலை :- “செய்த பிழையறியேன்; பெருந்துறையில் மேய பிரான்; சேவடியே கைதொழுதே; வையத்திருந்து உறையுள் வேல் மடுத்து என் சிந்தனைக்கே கோத்தான்; உய்யும் வகையின் உயிர்ப்பு அறியேன்”- என்று அன்னுவயம் செய்து கொண்டு பொருள் காண்க.

சேவடி - வணங்கும் ஆன்மாவை ஆணவமலக் கோணல் நீக்கி வீட்டுலகை எய்தச் செம்மை செய்யும் ஞானமாகிய திருவடிகள்.

கைதொழுதல் — உடம்பின்செயல் இனம் பற்றி மனத்தால் தியானம் செய்து வாயால் துதித்து என்று விரித்து முக்கரணங்களாலும் வழிபட்டு என்று கொள்க. **கைதொழுதே** என்றதை கைதொழுதேன் எனப் பெயரெச்சமாக மாற்றிக் கொள்க.

வையத்து இருந்த — குருந்த மர நிழலில் நம் அடிகள் வரும் வரையில் வையத்து ஞானசிரியனாகக் காத்திருந்து. நம் அடிகளின் சரித வரலாற்றுக்கான அகச்சான்றுகளுள் ஒன்று.

உறையுள் வேல் மருந்து — வேல் — ஈண்டு வேல் வடிவாக உள்ள கண். குருந்த மர நிழலில் நம் அடிகளுக்குச் சட்சுத்தீட்சை நல்கிய குறிப்பு.

உறையுள் — உறை — வேலைத்தன்னுள் மறைத்திருக்கும் உறை. ஈண்டுத் திரோதன சத்தியைக் குறிப்பாலுணர்த்தியவாறு. உரிய பக்குவம் வந்துழித் திருவருளாகிய வேல் மறைப்பு நீங்கி ஆன்மாவுக்கு அருள்பாலிக்கும் நிலையை குறிப்பாலுணர்த்தியவாறு. ஈண்டு மறைப்பு நீங்கிய வேல் திருவருளாகிய ஞானம், பக்குவான்மாவுக்கு முத்திக்கு வாயிலான ஞானம் குறித்தவாறு. அந்த ஞானம் மானிடச் சட்டை தாங்கி வரும் இறைவனால் ஆன்மாக்களுக்கு நல்கப்பெறும் இறைவன் திருவடிகளாக நின்று ஆன்மாவை வீட்டுலகிற் செலுத்தும் என்ற சாத்திரக் கருத்தை நினைக.

சிந்தனைக்கே வேல் மடுத்தான் — சிந்தனை. ஈண்டு ஆன்மாவைக் குறித்து நின்று.

உய்யும் வகையின் உயிர்ப்பு அறியேன் — இனி ஆணவ மலத்தின் இயல்பான “நான்” என்னும் முனைப்புப் பிழைக்கும் வழி இல்லை. அஃது இறந்தே விட்டது என்றவாறு. அஃதாவது எனக்கு வீடுபேறு கிட்டுவது உறுதியாகிவிட்டது. வீட்டுலகில் ஆணவமலம் வலி மடங்கி நிற்கும். என்று நம் ஞான சாத்திரம் விளக்குவது அறிக.

மடுத்தல் — நுழைந்து ஊடுருவச் செய்தல்.

இத்திருப்பாடலில் சீவன் முத்தர்கள் இவ்வுலகில் இருந்தவாறே ஆணவமல ஆற்றல் மடங்கி ஞானம் பெற்று வீட்டின்பம் நுகர்தல் விளக்கப்பட்டது. அஃது இப்பதிகக் கருத்தான **அனைத்தோர் தன்மை** யாதல் அறிக.

620. முன்னை வினையிரண்டும் வேரறுத்து முன்னின்றான்
பின்னைப் பிறப்பறுக்கும் பேராளன் - தென்னன்
பெருந்துறையில் மேய பெருங்கருணை யாளன்
வருந்துயரம் தீர்க்கும் மருந்து.

சு

(இ-ள்)

சௌந்திரபாண்டியனின் திருப்பெருந்துறையில் எழுந்தருளிய
பேரருளுடையவனாகிய இறைவன். அநாதியாகிய தலைவன்; என் இரு
வினைகளையும் வேருடன் அழித்து என் கண்முன் ஞானாசிரியனாகக் காட்சி
தந்தான்; அவன் இனிப் பிறவிகள் வராமல் அழிக்கும் பெருமையாளன். எனக்கு
இனி வினைப் பயன்களாகிய நோய் வராமல் காக்கும் மருந்துமாவன்.

(வி-ரை)

“தென்னன் பெருந்துறையில் மேய பெருங்கருணையாளன்” - என்பதை
இப்பாட்டின் தொடக்கமாக வைத்துப் பாடல் முழுவதற்கும் பொருள் காண்க.
தென்னன் - இறைவன் எனலுமாம்.

பெருங்கருணையாளன் - பேரருளுடைமை அவன் எண் குணங்களுள் ஒன்று.
அது தன்னை வைதாரையும் வாழ வைக்கும் பெற்றியுடைமை.

முன் நின்றான் - குருந்த மர நிழலில் நம் அடிகள் முன்னிலையில்
ஞானாசிரியனாகக் காட்சி தந்த சரித அகச்சான்றுகளுள் ஒன்று.

முன்னை - முன் - யாவருக்கும் முற்பட்டவனாகிய ஐ - தலைவன். முன்னம்
போற்றித் திருவகவல் 122-ல் “முதல்வன்” என்றதன் கீழுரைத்தவை காண்க.

வினை இரண்டும் - பாவ புண்ணியங்களாகிய சஞ்சித வினை. துவந்துவ
வினைகள்.

வேர் அறுத்து - என் சஞ்சித வினைகள் சட்ச தீக்கையினால் சுட்டழித்து.
குருந்த மர நிழலில் சட்ச தீக்கை அருளிய வரலாற்றுக் குறிப்பு.

பின்னைப் பிறப்பறுக்கும் - சஞ்சித வினைகளும் பிராரத்த வினையும் சட்ச
தீக்கையால் அழிந்தன. எனவே இனிப் பிறவிக்குக் காரணமாக ஆகாமிய
வினையும் எழாமை குறித்தவாறு.

வரும் துயரம் தீர்க்கும் — ஆகாமியம் எழாமையால் வினை ஈட்டலும் இல்லை. அதனால் வரும் துயரமும் இல்லை என்றவாறு.

மருந்து — பிறவியாகிய நோய் வருமுன்பே அதனைத் தீர்த்துவிட்ட இறைவன்.

மருந்து — அமுதம்; மரணத்துக்குக் காரணமாகிய பிறவியை நீக்கியதால் இறைவனை மருந்து என்றார்.

வீடுபேற்றில் நுகர்ந்து இன்புறுவதாகிய சிவபெருமான் காட்சியை நம் அடிகள் தம் கண் முன்பே குருந்த மர நிழலில் கண்டின்புற்றார். அது வருந்துயரமாகிய பிறவியை நீக்கும் மருந்தாகலின், இனி வீடு பெறும் வரை இவ்வுலகில் இவ்வின்பம் நிகழும் என்று இப்பாடலில் கூறப்படுவது இப்பகுதியின் கருத்தான “**அணைந்தோர் தன்மை**” யாதல் காண்க.

621. அறையோ அறிவார்க் கனைத்துலகு மீன்ற
மறையோனும் மாலுமால் கொள்ளு — மிறையோன்
பெருந்துறையுள் மேய பெருமான் பிரியா
திருந்துறையு மென்னெஞ்சத் தின்று. ௫

(இ-ள்)

நான்முகனும் திருமாலும் தன்னைக் காணாது மயங்கி நிற்க உள்ளவனும், விருப்பத்துக்குரியவனும், எங்கும் நிறைந்துள்ளவனும், திருப்பெருந்துறையில் கோயில் கொண்டுள்ளவனுமாகிய இறைவன்; என் நெஞ்சத்தைவிட்டு விலகாமல் அங்கு நிலை பெற்று உறைகின்றான் என்று சிவ ஞானிகளுக்கு அறை கூவி அறிவிக்கின்றேன்.

(வி-ரை)

“அறையோ அறிவார்க்கு” - என்பதனை “அறிவார்க்கு அறையோ” என மாற்றிப் பாடலின் ஈற்றில் அமைக்க. “பெருமான்” என்றதன் பின்புள்ளவற்றை “இறையோன் இன்று என் நெஞ்சத்துப் பிரியாதிருந்துறையும்” என மாற்றி அமைத்துக் கொள்க - பின்னர்ப் பாடல் முழுவதற்கும் பொருள் காண்க.

அணைத்துலகும் ஈன்ற மறையோன் — எல்லா உலகங்களையும் படைத்த நான்முகன் - மறையோன் - வேதங்களைக் கற்றுணர்ந்தவன். மறைகள் இறைவனை எய்தத்துணை செய்வனவும் அவனைக்காட்டுவதுமாம்; அதனை **வேதமாதர்** என்பர். நான்முகன் இறைவனிடமிருந்து வேதத்தைப் பெற்று,

அதனைக்கற்று வேதத்தில் வல்லவனாகி அதனை உலகுக்கு அளித்தான்.

மால் — திருமால். பெருமைக்குரியவன் எனலுமாம். வேதத்தில் வல்ல நான்முகனைத் தந்தது மாலின் பெருமை. அவனை மாயன் என்பர். கரு நிறமுள்ளவன் என்பது பொருள். மறைகளும் நான்முகனும் மாலும் இத்துணைப் பெருமை மிக்கவர்களாயிருந்தும்; இறைவன் எங்குமுள்ளவனாயிருந்தும் அவனைக் காணாது “மால்” கொள்வர் என்றது நயம். இறைவன் — எங்கும் தங்கியுள்ளவன் தன் அதிகாரத்தை எங்கும் செலுத்துபவன் எனலுமாம். முன்னம் 184-ம் திருப்பாடலில் “மாண்பாகி” என்றதன் விளக்கத்தில் எடுத்தாண்ட திருக்குறள் 388 - பார்க்க.

இருந்து உறையும் — நிலையாக இருந்து வசிப்பன.

அறிவார்க்கு — சிவஞானிகளுக்கு.

அறையோ — அவன் எங்கும் நிறைந்துள்ளவன். நீங்கள் அவனை விடாமல் கண்டு இன்பில் திளைக்கும் சிவஞானிகள். அவன் என் உள்ளத்தில் என்றும் நிலையாக வசிக்கின்றான் என்ற உண்மையை உங்களால் மறுக்க இயலுமா என்று அறை கூறியவாறு. இவ்வறை கூவல் பிறர்க்கு இல்லாத சிறப்புடைமையால் வரும் இறுமாப்புக் குறித்து நின்றது. வென்றோர் கூற்றுமாம். ஈண்டு;

திருச்சிற்றம்பலம்

“நாட்பட் டிருந்தின்ப மெய்தலுற் றிங்கு நமன்தமரால்
கோட்பட் டொழிவதன் முந்தூற வேகுளி ரார்தடத்துத்
தாட்பட்ட தாமரைப் பொய்கையந் தண்கழிப் பாலையண்ணற்
காட்பட் டொழிந்தமன் றேவல்ல மாயிவ் வகலிடத்தே”

(திருமுறை 4-106-3)

“வானத்தான் என்பாரும் என்கமற் றும்பர்கோன்
தானத்தான் என்பாரும் தாமென்க — ஞானத்தான்
முன்னஞ்சத் தாலிருண்ட மொய்யொளியேர் கண்டத்தான்
என்றெஞ்சத் தானென்பன் யான்”

திருச்சிற்றம்பலம் (அற்புதத் திருவந்தாதி-12)

என்பனவும் 34-ம் திருப்பாடலில் “என்னையும் வந்து ஆண்டு கொண்டான்” - என்பதன் விளக்கத்தில் எடுத்தாண்ட அற்புதத்திருவந்தாதி 78-ம் திருப்பாடலும் நினைக.

இத்திருப்பாடலில் நம் அடிகள் தம் நெஞ்சில் இறைவன் காட்சியை என்றும் கண்டு இன்புறுதல் கூறப்பட்டது. அஃது இப்பகுதியின் கருத்தான “அணைந்தோர் தன்மை” யாதல் காண்க.

622. பித்தென்னை யேற்றும் பிறப்பறுக்கும் பேச்சரிதாம்
மத்தமே யாக்கும்வந் தென்மனத்தை - அத்தன்
பெருந்துறையா னாட்கொண்டு பேரருளால் நோக்கும்
மருந்திறவாப் பேரின்பம் வந்து.

கா

(இ-ள்)

தலைவனாகிய திருப்பெருந்துறை இறைவன் தானாகவே என்னைத்தேடி இந்நிலவுலகில் எழுந்தருளி; என்னை அடிமையாக ஏற்றுக் கொண்டு; பேரருளினாலே எனக்குச் சட்சு தீக்கை அருளினான்; அவன், என் பிறவியை ஒழிப்பவன் என் மனத்தை உன் மத்தமே யாக்கினான்; அவன் மரணமில்லாப் பேரின்பமாகிய வீடளிக்கும் அமுதமானவன்.

(வி-ரை)

இத்திருப்பாடலை :- அத்தன் பெருந்துறையான்; வந்து ஆட்கொண்டு, பேரருளால் நோக்கும்; பிறப்பறுக்கும்; என் மனத்தை மத்தமே யாக்கும்; இறவாப் பேரின்ப மருந்து - என்று அன்னுவயம் செய்து கொண்டு பொருள் காண்க.

அத்தன் - தலைவன்; தந்தை, ஆள்பவன்; உபகாரி; எல்லாம் செய்ய வல்லவன்; அனைத்துமாயிருப்பவன்.

வந்து - தானே என் இருப்பிடம் தேடி வலிய வந்து. முன்னம் 574-ம் திருப்பாடலில் “வந்து ஆண்டு கொண்டான்” என்றருளியதும் அதன் கீழுரைத்தவையும் காண்க.

மருந்து - பௌதிக மருந்துகளை நாம் தேடிச் சென்று தேர்ந்தெடுத்து உண்டு பிணி தீர்த்துக் கொள்ளல் வேண்டும். இம்மருந்து தானே நம்மைத்

தேடி வந்து தன் பார்வையாலேயே நம் பிறவிப்பிணியை நீக்கும் என்றவாறு. ஈண்டு;

முன்னம் 83-ம் திருப்பாடலில் “ஆரழல்” என்றதன் விளக்கத்தில் எடுத்தாண்ட பெரியபுராணம் கண்ணப்ப நாயனார் புராணம் 104, 154-பாடல்கள் காண்க.

என்னைப் மீத்து ஆக்கும் — மீத்து — ஒரு பொருளின் மீதே மிக அதிகமான விருப்பம். இறைவன் மாட்டுப் பித்துற்றார் இவ்வுலகியல்பை மறந்து எப்பொழுதும் இறை நினைவிலேயே நிற்பார். இதனை முன்னம் 431-ம் திருப்பாடலில் “பித்தனென்றெனை உலகவர் பகர்வதோர் காரணம் இது கேளீர்” என்று நம் அடிகளே அருளியுள்ளதும் ஆண்டுரைத்தவையும் காண்க. பித்தரின் இயல்பு பேசித் திரிதலாம்.

பேச்சு அரிதாம் மத்தம் — பேச்சு குறைந்து வந்து பின் இல்லாமலே போகும் உன்மத்தம் எனும் மனநோய், முன்னம் திருவண்டப்பகுதி 154-ல் “மருளவும்” என்றதன் விளக்கத்தில் எடுத்துக்காட்டிய சிவஞான சித்தியார் - சுபக்கம் குத்-8, செய்யுள் 32) பார்க்க.

இத்திருப்பாடலில் பெருந்துறையான்; மருந்து, அத்தன்-என்பன யாவும் இறைவன் என்ற ஒரு பொருள் மேல் வந்த பல பெயர்கள்.

இத்திருப்பாடலில் வரும் ஆன்மா, பித்தாதல்; பேச்சு அரிதாகி முடிவில் நின்றலான உன்மத்தமாதல்; பின்னர் வீடுபேறெய்தல் ஆகிய அனைத்தும் சீவன் முத்தர் இயல்பாம். இஃது இப்பகுதியின் கருத்தான “அணைந்தோர் தன்மையாதல்” காண்க.

623. வாரா வழியருளி வந்தெனக்கு மாறின்றி
ஆரா வழதாய் அமைந்தன்றே — சீரார்
திருத்தென் பெருந்துறையான் என்சிந்தைமேய
ஒருத்தன் பெருக்கு மொளி.

எ

(இ-ள்)

சிறப்பு நிறைந்த அழகிய திருப்பெருந்துறை இறைவனும் என் நெஞ்சமே இடங்கொண்டுள்ள ஒப்பற்றவனுமானவன் மிகுவிக்கும் ஞானஒளி என்னைக் குருந்த மர நிழலில் தன் அடிமையாக ஏற்றுக் கொள்ள நிலவுலகுக்கு

எழுந்தருளி எனக்கு வீடுபேறு நல்கி, ஒப்பற்ற ஆரா அமுதமாய் அமைந்தது. இத்திருப்பாடலை :-

சீரார் திருத் தென்பெருந்துறையான் என் சிந்தையே மேய ஒருத்தன்; பெருக்கும் ஒளி; அன்றே வந்து; வாரா வழியருளி; எனக்கு மாறின்றி ஆரா அமுதாய் அமைந்தது - என்று அன்னுவயம் செய்து கொண்டு பொருள் காண்க.

சீரார் - தன்பால் வந்தோருக்கும் வீடு அருளுதலாகிய சிறப்பு நிறைந்த.

மேய - விரும்பி வந்து பொருந்தியுள்ள - முன்னம் திருவண்டப்பகுதி106-ல் “நம்பன்” என்றதன் விளக்கத்தில் எடுத்தாண்ட தொல்காப்பிய சூத்திரம் காண்க.

ஒருத்தன் - சிவபெருமானாகிய ஏகன்.

“ஏகேவ ருத்ர : நத் வீதாயதஸ்தே” -

“உருத்திரன் ஒருவனே; வேறு இரண்டாவது இல்லை” என்ற வேத வசனம் காண்க. முன்னம் திருவண்டப்பகுதி 41-ல் “ஒருவன் என்னும் ஒருவன்” என்றருளியதும் அதன் கீழுரைத்தவையும் காண்க.

என் சிந்தையே மேய ஒருத்தன் - என் நெஞ்சில் இடங் கொண்டவன் சிவபெருமான் “ஒருவனே”, வேறு இரண்டாமவன் **இலன்** - என்றவாறு. சிந்தையின் கண் மேவிய ஒருத்தன்; என ஏழாம் வேற்றுமைத்தொகையாகவும்; சிந்தையானது மேவிய ஒருத்தன்; என எழுவாய்த் தொடராகவும் உரைக்க நின்றது.

பெருக்கும் ஒளி - இறைவன் மானிடச்சட்டை தாங்கி ஞானாசிரியக் கோலத்தில் வந்து நம் அடிகளை ஆட்கொண்டான். அவன் மிகுவிக்கும் ஞானமாகிய ஒளி, இறைவன் திருவடிகளாம். அத்திருவடிகளே குரு பக்குவான்மாக்களுக்குக் காட்டும் ஞானம். அந்த ஞானமாகிய ஒளி ஆன்மாவை வீட்டுலகில் உய்ப்பதாகும் என்றவாறு.

ஈண்டு;

“மேற் சரியை கிரியா யோகங்களைச் செய்துழி நன்னெறியாகிய ஞானத்தைக் காட்டியல்லது மோட்சத்தைக் கொடா வாகலான்”.

எனவரும் சிவஞான போதம் எட்டாம் சூத்திரம், முதலதிகரணம் - ஏது - உரைப்பதும் அதற்கு மாபாடியமும் காண்க.

வாரா வழி - வீடு பேறு. முன்னம் கீர்த்தித் திருவகவல்-117-ல் “மீண்டு வாரா வழியருள் புரிபுவன்”, என்றருளியதும் ஆண்டுரைத்தவையும் காண்க.

“சிவ பக்தர்கள் எங்குப் போனால் திரும்பி வருவதில்லையோ அவ்விடமே மோட்சம்”-என்பது சிவமகாபுராணம்.

முன்னம் 40-ம் திருப்பாடலில் அருளிச் செய்ததும் அதன் விளக்கத்தில் உரைத்தவையும் காண்க. *

“தருமமே போற்றிடி னன்பு சார்ந்திடும்
அருளெனுங் குழுவியும் அணையு மாங்கவை
வருவழித் தவமெனு மாட்சி யெய்து மேல்
தெருளுரும் அவ்வுயிர் சிவனைச் சேருமால்”

[கந்த புராணம் -

அசுரகாண்டம் - காசிபனுபதேசப்படலம்]

என்பது காண்க.

ஆரா அமுது — எத்துணைக் காலம், எத்தனை அளவு நுகர்ந்தாலும் போதும் என்ற மன நிறைவு ஏற்படுத்தாத அமுதம்.

இத்திருப்பாடலில், இறைவன் பக்குவான்மாக்களுக்கு ஞானம் நல்கலும் அந்த ஞானத்தால் அவர்கள் வாரா உலகெய்தலும் கூறப்பட்டன. இவை இப்பகுதியின் கருத்தான “அணைந்தோர் தன்மையாதல்” காண்க.

624. யாவார்க்கும் மேலா மளவிலாச் சீருடையான்

யாவார்க்கும் கீழா மடியேனை — யாவரும்

பெற்றறியா இன்பத்துள் வைத்தாய்க்கென் எம்பெருமான்

மற்றறியேன் செய்யும் வகை.

அ

* That is my supreme abode where there

is no coming back - எந்த இடத்தை அடைந்தால் ஒருவன் வருவதில்லையோ அந்த இடமே எனது இருப்பிடம்.

- ஸ்ரீமத் பகவத்கீதை

(இ-ள்)

வியாபக எல்லையுள் அதிகார முள்ளவர் அனைவருக்கும் மேலாக, எல்லையில்லாத என் சிவபெருமானே! ஆன்மாக்கள் அனைவரிலுங் கீழ்ப்பட்ட பக்குவமுள்ள அடியவனை எவரும் பெற்றுகரிய வீட்டின்பத்தில் இவ்வுடலில் இருக்கும் பொழுதே வைத்தனே; என் பெருமைக்குரிய எங்கள் தலைவனே! இதற்காக உன்னை வாழ்த்தி அடிமை செய்வதன்றி வேறு எவ்வாறு கைம்மாறு செய்வேன்.

(வீ-ரை)

இத்திருப்பாடலின் ஈற்றடியைச் “செய்யும் வகை மற்று அறியேன்” - எனமாற்றிக் கொண்டு பாடல் முழுவதற்கும் பொருள் காண்க.

யாவார்க்கும் மேலாம் - தேவேந்திரன் நான்முகன் திருமால் போன்றோர் ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லை வரையுமே வியாபகமுள்ளவர்கள்; இறைவன் அவர்கள் எல்லாருக்கும் மேலாகி எல்லையில்லாத வியாபகமுள்ளவன் என்றவாறு.

சீருடையான்! - வினி, சீருடையானே என்றவாறு.

என் எம்பெருமான் - “எம்பெருமான்” தன்மைப் பன்மைப் பெயராகத் தமார்க்கெல்லாம் பொதுவாக நின்றது. தனக்கும் அருள் செய்த பெருமான் ஆனமையில் எம்பெருமான் என்றார். **பெருமான்** - வினி, **பெருமானே!** என்றவாறு. **பெருமான்** - பெருமையுடையவன். **மற்று** - உன்னை, உன் அடிமையாக நின்று வாழ்த்தி வழிபடலன்றி வேறு. **செய்யும் வகை** - செய்யும் கைம்மாறு.

இத்திருப்பாடலில் நம் அடிகள் தாம் சீவன் முத்தர் நிலையிலிருந்தே வீட்டின்பம் நுகர்தலைக் கூறுகின்றார்கள். அஃது இப்பகுதியின் கருத்தான “அனைந்தோர் தன்மையாதல்” அறிக. *

* i) “to the at most height of making God

Yet, in the depth of all the matter, am man

He even beyond heaven cold in Crumbling, Cold,

..... Crowned, yet republication.” - C Williams

ii) See, I am black as night

See, I am darkness, dark as hell,

Lord, Thou more fair than light,

Heaven's sun thy shadow; can suns dwell

With shades? Twist light and darkness what commence?

————— (Turn thou thy can suns dwen night to me; I
will thro the night to day.) - Phineas Fletcher.

625. மூவரு முப்பத்து மூவரும் மற்றொழிந்த
 தேவருங் காணுச் சிவபெருமான்-மாவேறி
 வையகத்தே வந்திழிந்த வார்கழல்கள் வந்திக்க
 மெய்யகத்தே யின்ப மிகும்.

சு

(இ-ள்)

மும்மூர்த்திகளும் அவர்களல்லாத அமரர்களும் காண இயலாதவனும் இம்மண்ணுலகுக்கு இரங்கி வந்து குதிரை இவர்ந்தருளியவனுமாகிய சிவபெருமானின் நீண்ட கழல்களணிந்த திருவடிகளே வழிபடின் நம் உடம்பினுள்ளே இன்பம் மிகும்.

(வி-ரை)

இத்திருப்பாடலுக்கு ஆற்றொழுக்காகப் பொருள் காண்க.

மூவர் - அயன், மால், உருத்திரன் என்ற மூவர் தொகைக் குறிப்பு. இவர்கள் புவனாதிபதிகளாகிய சகலர்கள்.

முப்பத்து மூவர் - உருத்திரர் பதினொருவர்; ஆதித்தர் பன்னிருர்; மருத்துவர் இருவர்; வசுக்கள் எண்மர்; ஆக முப்பத்து மூன்று பிரிவுகளில் பிரிவுக்கு ஒரு கோடியாக உள்ள முப்பத்து மூன்று கோடி எண்ணினர்.

மற்றொழிந்த தேவர் - மற்றுஒழிந்த - இவர்கள் தவிர. இவர்கள் பரிவாரங்களாக உள்ளவர்களும், தேவேந்திரன், எண்திசைக் காவலர்களும்; பதினெண் கணங்களும் சில கூட்டத்தினரும், ஆகிய தேவர்கள்.

இவர்கள் அனைவரும் அசுத்தமாயா புவனங்களிலுள்ளவர்கள். இவர்களில் உருத்திரர் என்பவருள் சீகண்ட ருத்திரரும் அவர் ஆட்சிக்குட்பட்ட குண ருத்திரரும் அடங்கார். அவ்விருவரும் இறைவனாகிய மகாருத்திரர் ஆகார். அவரைக் காண இயலாதவர்களே.

வையகத்தே வந்து இழிந்து - திருப்பெருந்துறையில் ஞானாசிரியனாக வந்து நம் அடிகளின் சரிதவரலாற்றின் அகச் சான்றுகளுள் ஒன்று.

மா ஏறி - குதிரைமேலேறி - நரி பரியாக்கிய திருவிளையாடல் பரிமேலழகராய் வந்த திருவிளையாடல் நம் அடிகளின் சரித அகச்சான்றுகளில் மற்றொன்று. வையகத்தே இழிந்து மாவேறி வந்த வார்கழல்கள் என்றவாறு.

மெய்யகத்தே — உடம்பின் கண் இன்பம் மிகுதல் கூறியதால் உயிரினிடத்து இன்பம் மிகுதல் கூறாமலே யமையும்.

இன்பம் — வீட்டின்பம்.

மெய்யகத்தே என்றமையின் இவ்வுடலுடன் கூடி இருக்கும் நிலவுலக வாழ்விலே நுகரும் வீட்டின்பம் என்றது பெற்றும் அஃதாவது சீவன் முத்த நிலை.

சீவன் முத்த நிலையில் வீட்டின்பம் நுகர்தலால் இப்பகுதியின் கருத்தான “அணைந்தோர் தன்மை” பெற்றும்.

626. இருந்தென்னை யாண்டா னிணையடியே சிந்தித்
திருந்திரந்து கொள்ளெஞ்சே யெல்லாந் — தருங்காண்
பெருந்துறையில் மேய பெருங்கருணை யாளன்
மருந்துருவா யென்மனத்தே வந்து.

க0

(இ—ள்)

திருப்பெருந்துறையில் எழுந்தருளிய பேரருளாளனும் சிவானந்த வடிவமாக என்னுள் கோயில் கொண்டு நிலையாக இருப்பவனுமாகிய இறைவன் என்னை அடிமையாக ஏற்றுக் கொண்டவன். அவன் திருவடிகளையே தியானம் செய்து கொண்டிருக்கும் தவத்தில் திளைத்து அவனிடம் அருள்பாலிக்க வேண்டிக் கொள்வாயாக! நெஞ்சமே அவன் எல்லா நலன்களையும் அருளும் அமுதமாவன்.

(வி—ரை)

இத்திருப்பாடலின் ஈற்றிரண்டு அடிகளை முதலில் வைத்து பாடல் முழுவதற்கும் பொருள் காண்க.

பெருங்கருணையாளன் - பேரருளுடைமை அவன் எண் குணங்களுள் ஒன்று. அவன் எல்லாம் தரும் காண் என்றதற்கு காரணம் கூறியவாறு.

மருந்து — முன்னம் 622-ம் திருப்பாடலில் “மருந்து” என்றதன் கீழுரைத்தவை காண்க.

வந்து — முன்னம் 572-ம் திருப்பாடலில் “வந்து” என்றதன் கீழுரைத்தவை காண்க.

காண் — என்பது முன்னிலையசை.

மருந்து — பிறப்பிறப்பை நீக்கும் அமுதம். அஃதாவது வீடுபேறு.

இருந்து — பசுவும் பதியும் அநாதியாக உள்ளவை. கேவலம் பெத்தம் முத்தி நிலைகள் அனைத்திலும் இறைவன் ஆன்மாவைத் தன் அட்ட மூர்த்தங்களுள் ஒன்றாகக் கொண்டு அதனுள் இருந்து முத்தியை நோக்கிச் செல்ல இயக்குகின்றான். ஆதலின் அவன் எல்லாக் காலங்களிலும் ஆன்மாவுடன் இருக்கின்றான் என்றவாறு.

இருந்து இரந்து கொள் — அத்துணை மேலான இறைவனை எப்பொழுதும் தியானத்தில் இருந்து, அவன் அருளை வேண்டி, அவன் அதனை நல்கப் பெற்றுக் கொள்வாயாக என நெஞ்சை அறிவுறுத்தியவாறு.

எல்லாம் தரும் — நீ வேண்டி இரந்த திருவருள் உனக்கு வீடு பேற்றை நல்கும். அந்நிலையில் நீ எய்தும் வீடு பேறு எல்லா நலன்களையும் நல்கும் என்றவாறு.

இத்திருப்பாடல் ஆன்மா இவ்வுலகில் இருந்தே வீட்டின்பம் பெறும் நிலையை கூறுகின்றது. அஃதிப் பகுதியின் கருத்தான “அணைந்தோர் தன்மையாதல்” காண்க.

627. இன்பம் பெருக்கி யிருளகற்றி யெஞ்ஞான்றும்

துன்பந் தொடர்வறுத்துச் சோதியாய் — அன்பமைத்துச்

சீரார் பெருந்துறையான் என்னுடை சிந்தையே

ஊராகக் கொண்டான் உவந்து.

கக

(இ-ள்)

பெருமை நிறைந்த திருப்பெருந்துறை இறைவன் ஞான ஒளியால் எனக்குப் பத்தியை நல்கி ஆணவ மலத்தை வலிமடங்கச் செய்து, அம்மலத்தால் வரும் வினைப்பயன்கள் நுகர்தலாகிய துன்பம் தொடர்வதைத் துண்டித்துச் சிவானந்தம் நுகர்தலை மிகுதியாக்கி என் உயிரையே விரும்பி எப்பொழுதும் தன் இருப்பிடமாகக் கொண்டான்.

(வீ-ரை)

இத்திருப்பாடலை - சீரார் பெருந்துறையான்; சோதியாய்; அன்பமைத்து; இருளகற்றி; துன்பந் தொடர்வறுத்து அன்பமைத்து; என்னுடைய சிந்தையே உவந்து ஊராகக் கொண்டான் - என்று அன்னுவயம் செய்து கொண்டு பொருள் காண்க.

அவன், என் சிந்தையை ஊராகக் கொள்ளுமுன் செய்த செயல்கள் சோதியாய் இருளாகற்றலும்; துன்பம் தொடர்வறுத்தலும், அன்பு அமைத்தலும், இன்பம் பெருக்கலுமாம் என்க. *

சோதியாய் — இருளாகற்றுவதற்கும் அகற்றிய துன்ப இருள் மீண்டும் வந்து சூழாமல் காக்கவும் சிந்தையிற் சோதியாய் இருந்தான் என்றவாறு. ஈண்டு;

திருச்சிற்றம்பலம்

“கருமுதற் றெடங்கிப் பெருநா ளெல்லாம்
காமம் வெகுளி கழிபெரும் பொய்யெனும்
தூய்மையில் குப்பை தொலைவின்றிக் கிடந்ததை
அரிதின் இகழ்ந்து போக்கிப் பொருதிறன்
மையிருள் நிறத்து மதனுடை அடுகினத்
தை வகைக் கடாவும் யாப்பவிழ்த் தகற்றி
அன்பு கொடு மெழுகி அருள்விளக் கேற்றித்
துன்ப இருளைத் துரந்து முன்புறம்
மெய்யெனும் விதானம் விரித்து நொய்ய
கீழ்மையிற் றெடர்ந்து கிடந்தஎன் சிந்தைப்
பாழறை உனக்குப் பள்ளியறை யாக்கிச்
சிந்தைத் தாமரைச் செழுமலர்ப் - பூந்தவி
செந்தைநீ இருக்க இட்டனன்.....”

திருச்சிற்றம்பலம்

[திருக்கழுமலமும் மணிக்கோவை-4]

என்பது நினைக.

இத்திருப்பாடலில் நம் அடிகளின் உயிரையே இறைவன் தன் இருப்பிடமாகக் கொண்டமை கூறப்படுகின்றது. அது சீவன் முத்த நிலையிலிருந்தே வீட்டின்பம் நுகர்தலாகும். அஃதே இப்பகுதியின் கருத்தான “அணைந்தோர் தன்மையாதல்” பெற்றும்.

* செடிசீர்த்துக் குடியேற்றின படை வீடுகளை விடாதே இருக்கும் ராஜாக்களைப் போல அஞ்ஞானமானது வாசனையோடு போக என்னுள்ளகத்தே நிங்காதிருந்தான்” - என்ற வைணவர் வியாக்கியானம் காண்க.

தொகுப்புகள் :-

முத்திச்செல்வம் நிறைந்த திருப்பெருந்துறை இறைவனைத் தியானம் செய்தேன்; அவனை ஆனந்தம் நல்கும் தந்தை என்பவர்களை, வணங்கி, ஆரவாரம் செய்து, அரற்றி ஆடிப்பாடுவனோ? அல்லது வேறு ஏதேனும் செய்வனோ? அவன் திருவடிகளைத் தொழுதல் மட்டுமே செய்தேன், கடவுள் மால் கொண்டு விட்டேன்; அவன் என் பிறவித்துன்பத்தை அறுத்து, என் உயிரை விட்டு விலகாது உறையும் அமுதமானான். மிக உயர்ந்த யாவரினும் மேலான அவன், மிக இழிந்த யாவரினும் கீழான என்னை; வேறு எவரும் பெற்றறியா இன்பத்தில் இருத்தினான்; மும்முர்த்திகளும் பிற தேவர்களும் காணவும் இயலாதவன், மண்ணுலகுக்கு இரங்கிவந்து பரிமேலழகனாகக் காட்சி தந்தான். கேவலம் முதல் வீடு பேறு வரை எல்லா நிலைகளிலும் என்னைவிட்டு நீங்காது தொடர்ந்து நின்று என்னை அடிமையாக ஏற்றுக்கொண்டான். என் உயிர் மீது ஞானப்படையை ஏவினான். என் பசுத்துவம் நீங்கியது; ஆணவமலம் ஆற்றல் மடங்கியது; இரு வினைகளும் அழிந்தன; என் உயிரே சிவலோகமாயிற்று; நான் சீவன் முத்த நிலையில் இருந்தே வீட்டின்பம் நுகரும் பேறு பெற்று விட்டேன்.

தலவீசேடம்:

திருப்பெருந்துறை - முன்னம் சிவபுராண உரையின் ஈற்றிற் காண்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

48. பண்டாய நான்மறை திருப்பெருந்துறையில் அருளியது (அநுபவத்துக் கையமின்மை யுரைத்தல்)

நம் அடிகள் திருப்பெருந்துறையில் தங்கியிருந்த காலத்தில் இப்பகுதியை அருளிச் செய்தார்கள். இதில் வரும் முதற்றிருப்பாட்டின் தொடக்கம் இங்குத் தலைப்பாக அமைந்துள்ளது. இதன்கண் பல பொருள்களும் விரவி வருகின்றன. இப்பகுதியின் கருத்தாக **அநுபவத்துக் கையமின்மை யுரைத்தல்** எனக் கொண்டனர் நம் முன்னோர். இரண்டாவதும் ஏழாவதுமான பாடல்கள் இக்கருத்தைச் சிறப்பாக வெளிப்படுத்துகின்றன. ஏனைய பாடல்களும் ஒருவாறு இக்கருத்துக்கு இயைந்து நிற்கின்றன. நேரிசை வெண்பாக்களால் அந்தாதித் தொடையில் அமைந்துள்ள இப்பகுதியில் ஏழு பாடல்களே காண உள்ளன. இறுதிப் பாடல் முதற் பாடலுடன் மண்டலித்து முடியாமையின் முற்பகுதியில் சில பாடல்கள் மறைந்து விட்டன என்பது தேற்றம்.

“பண்டாய நான் மறைத் தொண்டாய வெண்பா
அம்மை முத்தியினு பவத்துக்குக்
கைம்மாறடிமை சும்மாதி ரென்றது”

என்பது அகத்தியச் சூத்திரம்.

பொழிப்புரையாக - “முற்பவானுபவந் தானேயாய் நிற்ப, அப்பேறு பெற்ற விடமே முத்தித்தானமாய் முன்னின்றருளும் பரமசிவக் கருணையே; அதுவே யன்றி வேறநுபுதியில்லை யென்றது” -

என்றுரைத்தார்கள் சீகாழித் தாண்டவராயர் அவர்கள்.

“.....

எந்தைதிருப் பெருந்துறையை யேத்து நம
ரேவாழ்வுற் றிடர் சேர் பாச
பந்தமறுத் திடுவரெனப் பண்டாய நான்மறையும்
பகர்ந்த தாமே”

என்பது பழைய திருப்பெருந்துறைப் புராணம்.

நேரிசை வெண்பா

628. பண்டாய நான்மறையும் பாலனுக்கா மாலயனும்
கண்டாரு மில்லைக் கடையேனைத் - தொண்டாகக்
கொண்டருளுங் கோகழியெங் கோமார்து நெஞ்சமே
உண்டாமோ கைம்மா றுரை.

க

(இ-ள்)

திருப்பெருந்துறையில் எழுந்தருளியுள்ள எங்கள் மன்னவன்
தொன்மையான நான்கு மறைகளும் திருமாலும் நான்முகனும் அண்மையிற்
கூட அனுக இயலாதவன்; அவனைப் பார்த்தவர்களும் இலர்; அவ்வாறாயினும்
ஆன்மாக்களுள் இறுதியில் வைத்து எண்ணப்படும் பக்குவமுள்ள என்னைத்தன்
தொண்டனாக ஏற்றுக் கொண்ட அவனுக்குச் செய்யும் கைம்மாறு உண்டோ
நெஞ்சமே சொல்வாயாக.

(வி-ள்)

இத்திருப்பாடலை :- “கோகழி எங் கோமார்துப் பண்டாய நான்மறையும்
மாலயனும் பாலனுக்கா; கண்டாருமில்லை; கடையேனைத் தொண்டாகக்
கொண்டருளும்; கைம்மாறு உண்டாமோ; நெஞ்சமே உரை” - என்று
அன்னுவயம் செய்து கொண்டு பொருள் காண்க.

பண்டாய நான்மறை - கடவுள் பழம்பாடல் என்றும், கடவுள் மறை என்றும்
செந்தமிழ் போற்றும் வேதங்கள்.

ஈண்டு;

“கலைப்பா னிறைந்த முதுக்குறைவிற்
கல்விச் செல்வர் கேள்விநலம்
கனியக் கனிய வழுதூறும்
கடவுண் மறையு முதற்சங்கத்

தலைப்பா வலர்திஞ் சுவைக் கனியும்
தண்டே னறையும் வடித்தெடுத்த
சாரங் கனிந்துற் றிருந்த பசுந்
தமிழு நாறத் தடங்கரைகொல்

அலைப்பாய் புனற்றெண் கடல்வையும்
அகிலாண் டமும்பன் முறையீன்றும்
அழகு முதிர முதிரா வென்
அம்மை யமுது சூற்றொண்ட

முலைப்பா னாறுஞ் செங்கனிவாய்
முத்தந் தருக முத்தமே
மும்மைத் தமிழ்தோர் கந்தபுரி
முருகா முத்தந் தருகவே.”

[முத்துக் குமார சுவாமி பிள்ளைத் தமிழ் - முத்தப் பருவம்-4]

என்பதும், முன்னம் 288-ம் திருப்பாடலில் “படமாக” என்றதன் விளக்கத்தில் எடுத்தாண்ட “மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத் தமிழ் வருகைப் பருவம்” 9-ம் பாடலும் பார்க்க.

கண்டாரும் - உம்மை இழிவு சிறப்பு, இதன்பின் “அவ்வாறாயினும்” என்ற ஓர் சொல் வருவிக்க.

பாலனாகா - பால் - பக்கத்தின் பாலும் அனாகா என உம்மை விரித்துக் கொள்க.

மாலயனும் - புவனாதி பதிகளில் சிறந்த திருமாலும் நான்முகனும் கூட இறைவனை அனாக இயலாவிடினும் தொலைவிலிருந்து கண்டார்களும் அல்லர் எனலுமாம்.

கொண்டருளும் - அத்துணை அரிய இறைவன் தானே நம்மைத் தேடி வலிய வந்து அடிமையாக ஏற்றுக் கொண்ட அருளிப்பாட்டைச் செய்தான் என்றவாறு. முன்னம் 574-ம் திருப்பாடலில் “வந்து எனை ஆண்டு கொண்டருளிய” - என்றருளியதும் ஆண்டுரைத்தவையும் காண்க.

கோகழியெங் கோமான் - கோ - அரசனாகிய இறைவன். **கழி** - வீற்றிருக்கும் இடம்; கடற்கரையுமாம். அஃதாவது இறைவன் வீற்றிருக்கும் திருப்பெருந்துறை முன்னர்ச் சிவபுராணம் 3-ல் “கோகழி ஆண்ட குருமணி தன் தாள் வாழ்க” என்றருளியதும் ஆண்டுரைத்தவையும் காண்க.

கோமான் — முன்னம் 591-ம் பாடலில் “கோமான்” என்றருளியதும் அதன் கீழுரைத்தவையும் காண்க.

இத்திருப்பாடலில் நம் அடிகள் தம்மை அடிமையாக ஏற்றுக் கொண்டருளிய இறைவனின் அருளிப்பாட்டுக்குத் தாம் செய்யும் கைம்மாறு இல்லை என்றருள்கின்றார்கள். இஃது ஆண்டான் அடிமைத் திறத்திலிருந்து தாம் பெறுகின்ற “அநுபவத்திற்கு ஓரையமின்மை” அறிவிப்பதாகும். அஃது இப்பகுதியின் கருத்தாதல் காண்க. *

629. உள்ள மலமுன்று மாய வுக்குபெருந்தேன்
வெள்ளந் தரும்பரியின் மேல்வந்த-வள்ளல்
மருவும் பெருந்துறையை வாழ்த்துமின்கள்-வாழ்த்தக்
கருவுங் கெடும்பிறவிக் காடு. 2

(இ-ள்)

ஆன்மாவைப் பற்றியுள்ள மலங்கள் மூன்றும் நீங்கும் வண்ணம் சிவானந்தப் பெருக்கைச் சொரிகின்றவனும் பரிமேலழகனாக நிலவுலகை அணைந்த வள்ளலுமாகிய இறைவன் எழுந்தருளியுள்ள திருப்பெருந்துறையை வழிபடுங்கள்! அவ்வாறு வழிபடின் பிறப்பிறப்பாகிய காட்டின் மூலமும் அழியும்.

(வி-ரை)

இத்திருப்பாடலுக்கு ஆற்றொழுக்காகப் பொருள் காண்க.

உள்ள மலம் மூன்றும் — உள்ளம் — ஆன்மா. இச்சொல் இப்பொருளில் வருவதை;

“உளற்றிருக்கு மதக்கலுழி யுன்னுமடி

யாருளத்துக் கறையை மண்ணாக்

கூற்றிருக்குங் கூர்நுதிவெண் கோடுவெளிற்

றறிவிரண்டுங் குமைப்ப மேனி

* இந்த ஆத்மன், வேதங்கற்று அடையப்படுவதன்று, புத்திக் கூர்மையாலோ, ஏராளமாகப் போதிக்கக் கேட்பதாலோ இஃது அடையப்படுவதன்று, யாரை இஃது ஆட்கொள்கின்றதோ அவனால் இஃது அடையப்பெறுகின்றது. அவனிடத்தே இந்த ஆத்மன் தனது சொருபத்தில் மிளர்கின்றது.

கடோபநிஷத் 2-23.

தோற்றிருக்கு மளப்பரிய சுடர்நிறைப்பத்
 தோரணக்கம் பத்தெஞ் ஞான்றும்
 வீற்றிருக்கும் பெருமானை விரைமலர்தூய்ப்
 பணிந்தெழுந்தெம் மெலிவு தீர்வாம்.”

[தணிகைப் புராணம் - காப்பு]

என்பதிற் காண்க.

உள்ள மலம் — வெளியே இருந்து வராமல் அனாதியே ஆன்மாவைப் பற்றியுள்ள மலம் எனக்கொண்டு ஆணவ மலத்தைக் குறிப்பது எனலுமாம்.

முன்னம் 352-ம் பாடலில் “சூழ்சுடர் ஞாயிறு போல” என்றருளியதன் விளக்கத்தில் எடுத்தாண்ட திருமுறை [1.12-3-ல்] “தனையாயின தவிரஸ் வரு தலைவன்” என்றருளியது காண்க.

“மலம் இல் பொருள்” என்பாரையும் “பொய்த் தோற்றம்” என்பாரையும் மறுக்க **“உள்ள மலம்”** என்றருளினார்கள்.

மாய — சுருங்க எனலுமாம். “ஒழிய” என்பது பாடமாயின் ஒழிவித்து எனக் கருத்துப் பொருள் கொள்க.

உரு — சிந்துகின்ற எனலுமாம்.

வாழ்த்துயின்கள் — போற்றிப் புகழுங்கள் என்றவாறு. இறைவன் எழுந்தருளியுள்ள பதியை வாழ்த்தப் பணித்தார்கள். அப்பதி இறைவன் எழுந்தருளிய “ஊர்” தசாங்கங்களில் ஒன்றை வாழ்த்தினாலே தலைவனை வாழ்த்தியதாகும். இவ்வாறே இனிவரும் 631, 635 பாடங்களிலும் பெருந்துறையை இறைஞ்சி ஏத்துதல் காண்க. இதனை,

“

தாதார் மலர்ச்சனைப் பழநிமலை சோலைமலை

தனிப்பரங் குன்றேரகம்

தணிகைசெந் தூரிடைக் கழியா வினன்குடி

தடங்கடல் இலங்கை யதனிற்

போதார் பொழிற்கதிர் காமத் தலத்தினைப்
 புகழுமவ ரவர் நாவினிற்
 புந்தியில் அமர்ந்தவன் கந்தன்முரு
 கன்குகன் புங்கவன் செங்கை வேலே.”

[வேல் விருத்தம் - 3.]

என்ற அருணாகிரி நாதர் சுவாமிகள் வாக்கிலும் காண்க.

திருமாலுக்கும் நான்முகனுக்கும் அரியானான அண்ணாமலையானைக் கூறுது
 அவன் மலையைத் தொழும்படி நம்மை நம் பரமாசாரியரான பிள்ளையார்
 ஆற்றப்படுத்தலை,

திருச்சிற்றம்பலம்

உண்ணுமுலை யுமையாளொடு முடனாகிய வொருவன்
 பெண்ணாகிய பெருமான்மலை திருமா மணிதிகழ
 மண்ணார்ந்தன வருவித்திரண் மழலைமுழ வதிரும்
 அண்ணாமலை தொழுவார் வினை வழுவாவண்ண மறுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

[திருமுறை -1-10-1]

என்பதிற் காண்க.

பிறவிக்காடு - “தோற்ற முண்டேல் மரண முண்டு”- என்பது திருமுறை
 [7-7-2] யகலின் பிறப்பிறப்பாகிய இரண்டையும் கூறுக.

காடு - அடர்ந்து முட்புதர்களும் கொடிய விலங்குகளும் பாம்பு முதலியனவும்
 நிறைந்து, திசையறிய இயலாவண்ணம் உள்ள வனம்; பிறப்பிறப்பாகிய
 சம்சாரமும் எல்லையற்றதாய் எண்ணற்று மிகுந்து; நோய் முதலிய
 முட்புதர்களும் துன்பந்தரும் கொடிய விலங்குகளும் நச்சரவுகளும்
 நிறைந்துள்ளதென்க. *

* ஏ! சந்திர குடனே! சம்சாரமாகிய துக்கந்தரும் காட்டிலிருந்து என்னைக்
 காப்பாற்று;
 - ஸ்ரீ சங்கர பகவத் பாதான்

கருவும் கெடும் — காடு அழிவது மட்டுமன்றி அதன் கருவாகிய வேரும் அழியும் என்றவாறு. முன்னம் 617-ம் திருப்பாடலில் “வெய்ய வினையிரண்டும் வெந்தகல மெய்யுருகிப் பொய்யும் பொய்யாகா தென் செய்கேன்” - என்றருளியதும் ஆண்டுரைத்தவையும் காண்க.

இத்திருப்பாடல் இறைவன் பதியை வழிபட்டால் பிறப் பிறப்பாகிய காடு வேருடன் அழியும் என்று கூறுகின்றது. அஃதிப் பகுதியின் கருத்தாகிய “அநுபவத்துக் கையமீன்மை யுரைத்தலாதல்” காண்க.

630. காட்டகத்து வேடன் கடலில் வலைவாணன்
நாட்டிற் பரிப்பாகன் நம் வினையை — வீட்டி
அருளும் பெருந்துறையான் அங்கமல பாதம்
மருளும் கெடநெஞ்சே வாழ்த்து.

ந

(இ—ள்)

நெஞ்சமே! நம் வினைகளை அழித்து அருள் பாலிக்கும் திருப்பெருந்துறை இறைவன், காட்டில் வேட்டையாடிப் பிழைக்கும் வேடனும், கடலில் மீன் பிடித்துண்ணும் பரதவனும், பாண்டிய நாட்டில் மதுரை நகரில் குதிரைச் சேவகனாக வந்தவனுமாவன். உலகியல் இன்பங்களில் மயங்கும் நம் மயக்கமும் நீங்கும் பொருட்டு அவனுடைய அழகிய தாமரை மலர்கள் போன்ற இரு திருவடிகளையும் துதிப்பாயாக.

(வி—ரை)

இத்திருப்பாடலை - “நெஞ்சே; நம் வினையை வீட்டி அருளும் பெருந்துறையான்; காட்டகத்து வேடன்; கடலில் வலைவாணன்; நாட்டிற் பரிப்பாகன்; மருளங்கெட; அங்கமல பாதம் வாழ்த்து” - என்று அன்னுவயம் செய்து கொண்டு பொருள் காண்க.

பெருந்துறையான் — பெரிய நெய்தல் நிலத்தின் தலைவன் எனலுமாம்.

காட்டகத்து வேடன் — ஆனால் அவன் முல்லை நிலமாகிய காட்டில் வேட்டையாடிப் பிழைக்கும் வேடனாக வந்தான். இஃது அருச்சுனனுக்குப் பாசுபதாஸ்திரம் வழங்க வேட வடிவம் தாங்கி வந்த வரலாறு குறிப்பது.

கடலில் வலவாணன் — நெய்தல் நிலத்தில் மீன்பிடித்துண்ணும் வலையனாக வந்தவன். இது வலை வீசிய திருவிளையாடல் குறிப்பது.

நாட்டில் — குறிஞ்சியும் மருதமும் விரவிய மதுரை நகர்ப்பகுதியில்.

பரிப்பாகன் — குதிரைச் சேவகனாக வந்தவன். இது நரிபரியாக்கிய திருவிளையாடல் குறிப்பது.

நானிலமும் கூறியதால் உலக முழுவது முடையான் என்றவாறாயிற்று.
எண்டு;

திருச்சிற்றம்பலம்

“தாவியவ னுடனிருந்துங் காணாத தற்பரனை
ஆவிதனி லஞ்சொடுக்கி யங்கண்ணென் றுதரிக்கும்
நாவியல்சீர் நமிநந்தி யடிகளுக்கு நல்குமவன்
கோவியலும் பூவெழுகோற் கோளிலியெம் பெருமானே.”
திருச்சிற்றம்பலம்

திருமுறை [1-62-6]

என்பது நினைக.

கோவியலும் பூவெழுகோல் கோளிலி யெம்பெருமானே = ஏழு உலகங்களிலும் தன் செங்கோல் ஆட்சி செலுத்தும் அரசனாகிய கோளிலிப் பெருமானே = என்பது கவியரசு அவர்கள் விளக்கம்.

மருளும் — உம்மை - இரண்டாமடியில் வந்த வீனை என்றதை தழுவி நின்ற நின்ற எச்சம்.

மருளுதல் — உலகியலில் சிக்கி மயங்குதல். நம் அடிகள் சீவன் முத்த நிலையை எய்தி விட்டவர்கள். இவ்வுலகில் இருந்தே வீட்டின்பம் நுகரும் நிலையினர். அத்தகையோர் சீவன் முத்தர் கூட்டத்தினின்றும் வெளிப்படின உலக வாசனை பற்றும். வாசனாமலமாக இருந்து ஆணவமலம் மீண்டும் முழு வளர்ச்சி எய்திப் பிறப்பிறப்பில் தள்ளிவிடும். அதனைத் தவிர்ப்பதற்காக குரு வடிவில் வந்த இறைவன் காட்டும் திருவடிகளாகிய ஞானம் ஆன்மாவை வீட்டுலகில் உய்க்கும். இதனை அங்கமல பாதமாகிய பதி ஞானத்தின் வழிக் குறிப்பை “அங்கமலபாதம் மருளுங் கெட வாழ்த்து” என்று ஆற்றுப் படுத்தியவாறு.

இத்திருப்பாடல் திருவடிகளை வழிபட்டால் அவ்வழிபாடு நம் வினையை வீட்டும் என்று உபதேசம் செய்கின்றது. இஃது இப்பகுதியின் கருத்தான “அநுபவத்துக் கையமின்மை யுரைத்தலாதல்” காண்க.

631. வாழ்ந்தார்க ளாவாரும் வல்வினையை மாய்ப்பாரும்
தாழ்ந்துலகம் ஏத்தத் தருவாரும் - சூழ்ந்தமரர்
சென்றிறைஞ்சி யேத்துந் திருவார் பெருந்துறையை
நன்றிறைஞ்சி யேத்தும் நமர். சு

(இ-ள்)

போய் வலம் வந்து தேவர்கள் வழிபட்டுத் துதிக்கும் முத்திச் செல்வம் நிறைந்துள்ள திருப்பெருந்துறையை நன்றாக வழிபட்டுத் துதிக்கும் நம்மவர்கள் வாழ்ந்தார்களும் வல்வினையை அழிப்பார்களும் உலகம் பணிந்து ஏத்தத் தக்கவர்களும் ஆவார்கள்.

(வி-ரை)

இத்திருப்பாடலை - “சென்று சூழ்ந்த அமரர் இறைஞ்சி ஏத்தும் திருவார் பெருந்துறையை நன்றிறைஞ்சி ஏத்தும் நமர் வாழ்ந்தார்களும் வல்வினையை மாய்ப்பாரும், தாழ்ந்து உலகம் ஏத்தத்தருவாரும் ஆவார்கள்”. - என்று அன்னுவயம் செய்து கொண்டு பொருள் காண்க.

சென்று சூழ்ந்து - போய் வலம் வந்து - விண்ணுலகினின்று மண்ணுலகுக்கு இறங்கி வந்து - இது தேவர்கள் செயல்.

வாழ்ந்தவர்கள் ஆவர் - மானிடப் பிறப்பெடுத்ததன் பயனை எய்தியவர்கள் ஆவார்கள்.

ஈண்டு;

திருச்சிற்றம்பலம்

“துள்ளு மான்மறி தூமழு வாளினர்
வெள்ள நீர்கரந் தாட்சடை மேலவர்
அள்ள லார்வயல் சூழ்மணஞ் சேரியெம்
வள்ள லார்கழல் வாழ்த்தல்வாழ் வாவதே.”

[திருமுறை 5-87-5]

சிவபுராணம் 10-ல் “ஓங்கு விக்கும்” என்றதன் உரையில் எடுத்தாண்ட திருமுறை [4-112-5] ஆகியவை பார்க்க.

திருச்சிற்றம்பலம்

“எளிய திதுவன்றே ஏழைகாள் யாதும்
அளியீர் அறிவிலீர் ஆவா-ஒளிகொள்மிடற்
றெந்தையராப் பூண்டுழலும் எம்மாளை யுள்நினைந்த
சிந்தையராய் வாழுந் திறம்.”

திருச்சிற்றம்பலம்

[அற்புதத் திருவந்தாதி - 46]

என்பதும் நினைக.

நன்று இறைஞ்சி - சூழ்ந்து அமரர் சென்று இறைஞ்சுதல். போக உலகில் தங்கள் பதங்களை நிறுத்திக் கொள்ளவும். அசுரர் முதலிய பகைவர்களை அழித்து அவர்களால் வரும் இடையூறுகளை விலக்கிக் கொள்ளவும் வேண்டிச் செய்யும் காமிய வழிபாடுகளாகும். அவை நன்மையாகிய வீட்டுலகை நல்கா. ஈண்டு நமர் செய்யும் வழிபாடு அவ்வாறன்றி நன்மையான வீடும் வேண்டா விறலுடன் தாங்கள் முன்பு ஈட்டிய பதி புண்ணியங்கள் உள் நின்று உய்ப்ப நிகழும் வழிபாடாகும். இதனைக் “சூடும் அன்பினிற் கும்பிடலேயன்றி வீடும் வேண்டாவிறல்” என்றருளிச் செய்தார் நம் சேக்கிழார் பெருமான். [திருத்தொண்டர் புராணம் திருக்கூட்டச் சிறப்பு - 8]

இத்திருப்பாடலில் மெய்யடியார்களின் சிவ வழிபாடு வீடும் வேண்டா விறலை நல்குதல் கூறுகின்றது. அஃது இப்பகுதியின் கருத்தாகிய “அநுபவத்துக் கையமின்மை யுரைத்தலாதல்” காண்க.

632. நண்ணியப் பெருந்துறையை நம்மிடர்கள் போயகல
எண்ணி யெழுதோ கழிக்கரசைப் - பண்ணின்
மொழியாளோ டுத்தர கோசமங்கை மன்னிக்
கழியா திருந்தவனைக் காண்.

௫

(இ-ள்)

நெஞ்சமே! துன்பங்கள் நீங்கித் தொலைவில் ஏக நினைந்து திருப்பெருந்துறையை எய்தி உயர்ந்த கோகழியின் தலைவனைப் பண்ணினோ

மொழியாளான உமையம்மையுடன் உத்தர கோசமங்கைத் தலத்தில் நிலைபெற்று ஏனைய தலங்களையும் விட்டு நீங்காதிருக்கும் இறைவனைத் தரிசனம் செய்வாயாக.

(வீ—ரை)

இத்திருப்பாடலின் ஈற்றசைக்கு முன் “நெஞ்சமே” என்பது வருவித்து “நம்மிடர்கள் போயகல எண்ணிப் பெருந்துறையை நண்ணி எழுகோ கழிக்கு அரசைப் பண்ணினேர் மொழியாளோடு உத்தரகோச மங்கை மன்னிக் கழியா திருந்தவனை நெஞ்சமே காண்” - என்று அன்னுவயம் செய்து கொண்டு பொருள் காண்க.

கோகழி — முன்னம் சிவபுராணம் 3-ல் “கோகழி” என்றதன் கீழுரைத்தவை காண்க.

எழு — எழுந்தருளியுள்ளவன் எனலுமாம். **காண்** — காணில் உய்தி பெறலாம் என்பது குறிப்பெச்சம்.

இத்திருப்பாடலில் இறைவனைத் தரிசனம் செய்யின் உய்தி பெறலாம் என்று அறிவுறுத்தப்படுகின்றது. இஃதிப் பகுதியின் கருத்தான “அநுபவத் துக்கையமின்மை யுரைத்தலாதல்” அறிக.

633. காணுங் கரணங்க ளெல்லாம்பே ரின்பமெனப்
பேணு மடியார் பிறப்பகலக்—காணும்
பெரியாளை நெஞ்சே பெருந்துறையி லென்றும்
பிரியாளை வாயாரப் பேசு.

௬

(இ—ள்)

நெஞ்சமே! நுகரும் ஐம்பொறிகளும் நுகரப்படும் பொருள்களும் எல்லாம் பேரின்ப மாகவே பெறும் அடியவர்களின் பிறப்பிறப்புக்கள் நீங்க அருள்பாலிக்கும் மகாதேவனையும் அவன் என்றும் நீங்காத திருப்பெருந்துறையையும் வாய் நிறைய புகழ்வாயாக.

(வீ—ரை)

இத்திருப்பாடலில் உள்ள “நெஞ்சே” என்பதனைப் பாடலின் முதலில் வைத்துப் பாடல் முழுவதற்கும் பொருள் காண்க.

நெஞ்சே — மனத்தினைச் சிவவழிபாட்டில் ஆற்றுப் படுத்தியவாறு.

காணும் — உயிர், பொருள்களை நுகர்வதற்கு உதவும்.

கரணங்கள் — ஐம்பொறிகள்.

பேரின்பமென — வீடுபேராக உள்ள சிவபெருமானே என்று. அடியார்களுக்கு நுகரும் ஐம்பொறிகளும் நுகரப்படும் உலகியற் பொருள்களும் எல்லாம் பேரின்பமாகிய வீட்டுலகாகவே மாறிவிடும் என்றவாறு. பேரின்பம் என்றது ஈண்டு வீட்டின்பமாகவேயுள்ள சிவபெருமானே.

ஈண்டு;

“பெற்றசிறிற் றின்பமே பேரின்ப மாமங்கே

முற்ற வரும்பரி சுந்தீ பற

முனையாது மாயையென் றுந்தீபற்”

(திருவுந்தியார் 33)

என்று நம் ஞான சாத்திரம் நவில்வது நினைக.

பிறப்பகலக் காணும் — பிறப்பு அகலச் செய்யும் - பிராரத்த வினையை நுகருழி அதனைத் தம் செயலும் பிறர் செயலுமாகக் கொண்டு நுகராமல் முதல்வன் செயலேயாகக் கொண்டு நுகரும் அடியார்களுக்கு காண்பன எல்லாம் சிவமாகவே காட்சி நல்கும். ஆதலின் அவர்களுக்கு ஆகாமியம் விளைவதில்லை. அதனால் அவற்றை நுகர்வதற்கான பிறப்புக்களும் இலவாயின. அங்ஙனம் அருள்பாலிப்பது சிவமேயாதலின் அவனைப் “**பிறப்பகலக் காணும் பெரியான்**” என்றருளினார். **காணுதல்** — செய்யும் எனலுமாம். இவ்வனுபவ நிலையை விளக்கச் சிவஞான போதம் 11-ம் சூத்திரம் முதலதிகரணம் உதாரண வெண்பா 2-ன் கீழ் மாபாடியம் இத்திருவாசகப் பாடலை மேற்கோள் காட்டுதல் கண்டிப்புறுக.

இத்திருப்பாடலில் எல்லாவற்றையும் சிவமாகவே காணும் அடியார்களுக்கு பிறவியொழிதல் கூறப்படுகின்றது. அஃதிப் பகுதியின் கருத்தான “**அநுபவத்துக் கையமின்மை வுரைத்தலாதல்**” காண்க. *

*His every sense had grown

Eternal for pleasure

[Keats]

634. பேசும் பொருளுக் கிலக்கிதமாம் பேச்சிறந்த
மாசில் மணியின் மணிவார்த்தை - பேசிப்
பெருந்துறையே யென்று பிறப்பறுத்தேன் நல்ல
மருந்தினடி யென்மனத்தே வைத்து.

௭

(இ-ள்)

உயர்வாகப் பேசுவதற்கு எடுத்துக் கொண்ட பொருளின் இயல்புக்கு இலக்கணமாகவும், தட்சிணாமூர்த்தியாகவும் அமர்ந்தவனும்; ஆணவமலத்தின் செயலை இல்லையாகச் செய்யும் செம்மணி போன்றவனுமான இறைவன் புகழ்களையே கூறித் துதித்து அவன் எழுந்தருளியுள்ள திருப்பெருந்துறையையே வழுத்தி நெஞ்சினில் அந்த நல்லமுதம் போன்றவனின் திருவடிகளையே தியானம் செய்து எய்த நின்ற பிறவிகளைத் துண்டித்தேன்.

(வி-ரை)

இத்திருப்பாடலை - “பேசும் பொருளுக் கிலக்கிதமாம் பேச்சிறந்த மாசில் மணியின் மணிவார்த்தை பேசிப் பெருந்துறையே என்று; நல்ல மருந்தினடி என் மனத்தே வைத்துப் பிறப்பறுத்தேன்” - என்று அன்னுவயம் செய்து கொண்டு பொருள் காண்க.

பேசும் பொருளுக்கிலக்கிதமாம் - மண் முதல் நாதம் ஈறாக வுள்ள மாயேயப் பொருள்கள் பற்றிப் பேசும் ஞான நூல்களாகிய இலக்கியங்களுக்கு இலக்கணமாய் அமைந்துள்ள.

பேச்சிறந்த - சொல்லும் பொருளுமாய் நின்ற மாயேயங்களான நூல்களாற் எட்ட இயலாத எனலுமாம். முன்னம் திருவண்டப்பகுதி - 40 - ல் “சொற்பதம் கடந்த தொல்லோன்” என்றருளியதும் ஆண்டுரைத்தவையும் காண்க.

மாசில் மணி - **மாக** - ஆணவமலமாகிய குற்றம்.

இல்மணி - சிவ சந்நிதியில் ஆணவமலத்தின் செயல் தொழிற்படாமற் செய்யும் மணி போன்றவன்.

மணி - ஈண்டு மாணிக்கமணி குறித்து நின்றது. அதன் ஒளியில் இருளாகிய ஆணவமலம் செயற்படாமை குறித்தவாறு. ஆணவமலம் சத்தி மடங்கி நிற்கும் நிலை குறித்தவாறு.

மணி வார்த்தை — செம்மணி போன்ற சொற்கள். இவை, கண்டத்தில் நீல நிறமாகிய மாசுள்ளவனைப் புகழ்ந்து துதிக்கும் குற்றமில்லாத சொற்கள்.

பேசி — சொற்களால் துதித்து.

மாசில்மணியின் மணிவார்த்தை — இஃதே திருவாசகம் என்பர் கவியரசு அவர்கள். முன்னம் 30-ம் திருப்பாடலில் “வாக்குள் மணிவார்த்தைக் காக்கி” - என்றருளியதும் ஆண்டுரைத்தவையும் காண்க.

பெருந்துறையே என்று — ஆன்மா வீட்டுலகை எய்துதற்கமைந்த பெருமை பொருந்திய நெறியே (வழியே) என்று துதித்து எனலுமாம். இறைவன் சொற்களுக்கு அப்பாற்பட்டவன். முன்னம் 164-ம் திருப்பாடலில் “சொற்கழிவு பாதமலர்” என்றருளியதும் ஆண்டுரைத்தவையும் காண்க. ஆதலின் அவனைப் பேசுதற்கு இயலாது. எனவே அவன் ஊராகிய திருப்பெருந்துறையைப் பேசினேன்-என்பது கவியரசு அவர்கள் விளக்கம். 629-ம் திருப்பாடலும் அதன் விளக்கமும் காண்க.

நல்லமருந்தின் அடி — முன்னம் 622-ம் திருப்பாடலில் “மருந்து” என்றதன் கீழுரைத்தவை காண்க. **மருந்து** — பிணியாகிய பிறவியை நீக்கும் அமுதம் போன்றவன். அமுதம் மரணத்தை நீக்கும் என்பது உபசாரம். மரணத்தை தள்ளிப் போடும் என்பதே உண்மை. அம்மருந்து உண்டார்க்கே அப்பயன் கிட்டும். இறைவனாகிய இம்மருந்து மரணத்தையும் அதனைத் தொடர்ந்து வரும் பிறப்பையும்; உண்ணாமல் மனத்தில் நினைத்தாலே அழிக்கும் என்றவாறு. அஃதும் வீடு பேறு நல்கலின் நல் மருந்து என்றார்.

இத்திருப்பாடலில் வரும் “என்று” என்பதற்கு என்று சொன்னதனாலும் என்றும் “வைத்து” என்பதற்கு வைத்ததனாலும் பிறப்பறுத்தேன் என்று கூட்டியுரைப்பர் கவியரசு அவர்கள்.

இறைவன் எழுந்தருளியுள்ள திருப்பெருந்துறையை வழத்தினேன். அவன் திருவடிகளைத் தியானம் செய்தேன். அவற்றின் பயனாகப் பிறப்பறுத்தேன் என்று இத்திருப்பாடல் மொழிகின்றது. அஃதே இப்பகுதியின் கருத்தான “அநுபவத்துக்கையமின்மை யுரைத்தலாம்”

தொகுப்புரை : -

திருப்பெருந்துறையில் எழுந்தருளியுள்ள நம் அரசனான சிவபெருமான், பழையையான நான்மறைகளும் திருமாலும் நான்முகனும் நண்ண இயலா மாண்பினன். அவனைத் தரிசனம் செய்தவர்களும் இலர். அத்துணைப் பெருமையுள்ள மகாதேவன். இழிந்த நம்மையும் அடிமையாக ஏற்று மும்மலங்களின் பிணிப்பு நீங்கச் சிவானந்தமாகிய தேனைப் பெரு வெள்ளமாகத் தந்த வள்ளல்; அவன் பரிமேலழகனாகவும் காட்டில் வேடனாகவும் கடலில் வலை வீசுபவனாகவும் வந்த திருவிளையாட்டினன். நம் வினைகளை அழிப்பவன். விண்ணிலக வாசிகளும் சென்று அவன் திருப்பெருந்துறையை வழிபடும் சிறப்பினன். அப்பதியே வழிபடும் நம்மவர் பிறவிப்பயனை எய்தி உலகமக்களால் வழிபடத்தக்கவர். அவன், அனைத்தும் சிவசொருபமாகக் காணவல்ல அடியவர்களின் பிறப்பறுக்கும் பேரருளாளன். ஞான நூல்களாகிய இலக்கியங்களுக்கு இலக்கணமாக உள்ளவன். வழிபடுவோர் பிறவிகளை நீக்குபவன்.

நெஞ்சே! நாம் அவனுக்குச் செய்யும் கைம்மாறு ஒன்றுமில்லை! அவன் திருவடிகள் வழிபடுவோம்; அவன் பதியை எய்தி அவனை உமையம்மையுடன் தரிசனம் செய்வோம்; வாயார வாழ்த்தித் துதிப்போம்; தியானம் செய்து பிறப்பறுத்து வீடுபேறெய்துவோமாக.

தலவீசேடம் :

திருப்பெருந்துறை — முன்னம் சிவபுராண உரையின் ஈற்றிற் காண்க.

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
சிலமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

49. திருப்படையாட்சி தில்லையில் அருளியது (சீவோபாதி யொழிதல்)

படையெடுத்து வந்து நாட்டை வென்று கைப்பற்றிய அரசன், அந்நாட்டில் தன் சட்டம் ஒழுங்கு நிலைபெற்று மக்கள் தன்னை மன்னனாக ஏற்று அமைதி பெறுமுன் அங்கு நிறுவும் இராணுவ ஆட்சி, படையாட்சி.

இப்பகுதியின் கருத்தாகச் “சீவோபாதியொழிதல்” என்று கொண்டனர் நம் முன்னோர். காண்பான், காட்சி, காட்சிப்பொருள் என்பன திரிபுடி எனப்படும். யாதொன்றைச் சுட்டியறியும் நிகழ்ச்சிக்குரிய இத்திரிபுடியானது, சிவம் வெளிப்படும் அநுபூதியில், அச்சிவமாய் நிற்பார்க்கில்லை என்பதனையே; கண்களிரண்டும்..... என்ற தொடக்கத்துத் திருப்பத்து வாயிலாகத் தமிழ் மறையும் விளக்கிற்று என்பர் ஸ்ரீமத் பாம்பன் சுவாமிகள் (பரிபுரணானந்த போதம்).

இந்நிலையினை;

“செம்மான் மகளைத் திருடும் திருடன்
பெம்மான் முருகன் பிறவான் இறவான்
சும்மா இருசொல் லறயென் றலுமே
அம்மா பொரு ளொன்று மறிந்திலனே.”

(கந்தராறுபுதி-12)

என்று அருணகிரிநாதர் விளக்கியருள்வது காண்க.

இப்பகுதிக்கு வேறு அறிஞர்கள் உரைகளை பயின்றும் தகுதியுள்ள தேசிகர் வாய்ப்பாடும் கேட்டும் மேலும் ஊக்கம் பெறுக என்பது கவியரசு அவர்களின் அறிவுரை.

இப்பகுதி பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தங்களால், தில்லையில் அருளிச் செய்யப்பட்டது.

“கருப் படை மாறுந் திருப்படை யாட்சிப்
பரசீவ உபாதிப் பாவக மொழிதல்.”

என்பது அகத்தியச் சூத்திரம்.

இதற்குப் பொழிப்புரையாக, “முதற்பதிகத் திருவருள் அநுபூதிக்குச் சும்மா விருப்பதான சிவானந்தப் பொழிவிலொடுக்கமாகி, அணைந்தோர் தன்மைகள் யாவுஞ் சரியா, கிரியா, யோக உண்மைத் தன்மையாகும் என்றல், அன்றியுங் குருபரனடிமை பூண்டு திருவுளப்பணியே செய்து பான்மையாய் நின்றல்” என்றுரைத்தனர் சீகாழித் தாண்டவராயர் அவர்கள்.

“வாகுதிருப் பெருந்துறையா ரெழுந்தருளப் பெறிலெல்லா
வளங்கண்முற்றுப் படையாட்சியாகும்”

(பழைய திருப்பெருந்துறைப்புராணம்)

பன்னிருசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்

635.

கண்க ளிரண்டு மவன்கழல் கண்டு
களிப்பன வாகாதே
காரிகை யார்கடம் வாழ்விலென் வாழ்வு
கடைப்படு மாகாதே
மண்களில் வந்து பிறந்திடு மாறு
மறந்திடு மாகாதே
மாலறியாமலர்ப் பாத மிரண்டும்
வணங்குது மாகாதே
பண்களி கூர்தரு பாடலொ டாடல்
பயின்றிடு மாகாதே
பாண்டி நன்னாடுடை யான்படை யாட்சிகள்
பாடுது மாகாதே
விண்களி கூர்வதோர் வேதகம் வந்து
வெளிப்படு மாகாதே
மீன் வலை வீசிய கானவன் வந்து
வெளிப்படு மாயிடிலே.

(இ-ள்)

மீன்களைப் பற்றும் வலைகளைக் கடலில் வீசிய பரதவன் எழுந்தருளி வெளிப்படக் காட்சி நல்குவானாயின்; என் இருவிழிகளும் அவனைக்கண்டு களிப்பனவாகும்; இளமகளிர் வாழ்வில் என் வாழ்வு கலந்து இழியும் நிலை எய்தாது; நிலவுலகங்களில் நான் வந்து பிறத்தலும் இறைவனை மறத்தலுமாக முடியாது; திருமால் தேடியும் காணாத இறைவன் திருவடிகள் இரண்டனையும் வழிபடும் பேறு கிட்டும்; தென்பாண்டி நாட்டினனாகிய இறைவனின் படை மாண்புகளைத் துதிக்கும் பேறு கிட்டும்; விண்ணுலகவாசிகளையும் மிக மகிழ்வுற மாற்றும் வேதகம் தானே என்னைத் தேடி வந்து வெளிப்படக் காட்சி நல்குவதாகும்.

(வி-ரை)

இத்திருப்பாடலின் ஈற்றடியைப் பாடலின் முதலில் வைத்துப் பாடல் முழுவதற்கும் பொருள் காண்க. இப்பகுதியில் வரும் ஏனைய ஏழு பாடல்களுக்கும் அவ்வாறே பொருள் காண்க.

மீன்வலை வீசிய கானவன் — வலை வீசிய திருவிளையாடல் நிகழ்த்தி இறைவன் இன்று நம் எதிரில் காட்சி நல்குவானாயின்.

ஆகாதே — ஆகாது + ஏ = இரு எதிர்மறைகள் ஓர் உடன்பாடு எனக் கொண்டு கண்களை அவனைக் கண்டு களிப்பன ஆகும் என்றவாறு. எதிர் மறையாகவே கொண்டு இறைவனுடன் திரிபுடியின்றி ஒன்றாக நிற்கும்பொழுது எல்லாம் சிவமாகவே தோன்றும் அச்சிவக் காட்சியால் கண்கள் களிப்பறும்; காரிகையார் வாழ்வில் என் வாழ்வு கடைப்படாது எனலுமாம்.

மறத்திடும் — மறைந்துவிடும். அவ்வாறு கடைப்படல் ஒழிந்து பிறப்பிலும் நீங்கும், என்றவாறு.

மண்களில் — பிருதுவி தத்துவத்தில் அடங்கியுள்ள எண்ணற்ற உலகங்களில்.

பயின்றிடும் — பாடலோ டாடலைப் பல காலம் திரும்பத் திரும்ப நிகழ்த்தி அந்நிகழ்ச்சிகள் ஒன்றைவிட அடுத்து வருவன திருத்தமாக அமைக்கும் முறையில்.

வேதகம் — தாழ்ந்த உலோகத்தை மிக மேலானதாகச் செய்யும் இரசவாதம். முன்னம் 622-ம் திருப்பாடலில் “மருந்து” என்றதன் கீழ் விளக்கியவை காண்க.

விண்களி கூர்தல் — விண்ணுலகவாசிகள் வியப்புறுதல் அவ்வியப்பு, மண்ணோர், விண்ணுலகவாசிகளாகிய தங்களினும் மேலாய் மாறினமை குறித்து என்றவாறு.

இத்திருப்பாடலில், இறைவன் வெளிப்படக் காட்சி நல்கின் யாவும் சிவமாகவே காட்சி நல்கும் என்று விளக்குகின்றது. அஃதிப் பகுதியின் கருத்தான “சீவோபாதி யொழிதலாதல்” காண்க. இப்பகுதியில் இனிவரும் ஏனைய ஏழுதிருப்பாடல்களுக்கும் இவ்வாறே கொள்க.

636. ஒன்றிநொ டொன்றுமோ ரைந்திநொ டைந்து

முயிர்ப்பறு மாகாதே

உன்னடி யாரடி யாரடி யோமென

உய்ந்தன வாகாதே

கன்றை நினைந்தெழு தாயென வந்த

கணக்கது வாகாதே

காரண மாகுமனாதி குணங்கள்

கருத்துறு மாகாதே

நன்றிது தீதென வந்த நடுக்கம்

நடந்தன ஆகாதே

நாமுமெலாம் அடியாருடனே செல

நண்ணுது மாகாதே

என்றுமென் அன்பு நிறைந்த பராவழு

தெய்துவ தாகாதே

ஏறுடையான் எனை ஆளுடைய நாயகன்

என்னுள் புகுந்திடிலே.

2

(இ-ள்)

ஆனூர்தியினனும் என்னை அடிமையாக ஏற்றுக் கொண்டவனுமாகிய சிவபெருமான் என் உள்ளத்தில் எழுந்தருளும் பேறு கிட்டின், ஒன்றாகிய உயிரோடு பொருந்துகின்ற ஞானேந்திரியங்களும் கன்மேந்திரியங்களும் செயலறுவனவாகும். அவன் அடியவர்களுக்கும் அடியோம் என்ற உறுதி பெறுவோம், ஈன்றணிமையதான கன்றை நினைந்து அணையும் ஆவினை என ஒப்போம். அநாதி நித்தியமான மல குணங்கள் பிறவிக்குக் காரணம் என்று

மனங்கொள்வோம். அதனால் இவை நல்லன, இவை தீயன எனவரும் அச்சங்கள் தீர்வோம். நாம் அனைவரும் வீடுபேராகிய மேலான அமுதத்தைத் துய்த்தின்புறுவோம்.

(வீ-ரை)

ஒன்றினோ டொன்றும் ஓர் ஐந்தினோ டைந்தும் - $5+1 = 6$ -ம்; $6 \times 6 = 36$ தத்துவங்களும் தம் தொழில் நீங்கும்; அ-தாவது ஆன்ம தத்துவங்களை கடந்து நிற்பதான சிவாநுபவத்தை நுகரும் என்றவாறு.

ஒன்றாகிய உயிரினோடு பொருந்துகின்ற ஞானேந்திரியங்களும் கன்மேந்திரியங்களும் என்பர் திரு.முதலியார் அவர்கள்.

ஒன்றினோடு ஒன்று - உயிருடன் கூடிய உடல் என்றும்; ஐந்தினோடைந்து - ஐம்பொறிகளோடு அவற்றுக்குரிய புலன்கள் என்பர் திரு.தேசிகரவர்கள்.

சித்து அசித்து என்றும், தசேந்திரியங்கள் என்றும் பொருள் காண்பரும் உளர்.

உய்ந்தன ஆகாதே - உய்ந்தவர்களாக ஆவோம்.

நன்றிது தீது - விருப்பு வெறுப்பு.

நடந்தன - நீங்கின

அன்புநிறைந்த பராவமுது - நிறைந்த அன்பாவதும் பரவப் படுவதுமான அன்பு. பராவமுது - மேலான அமுதுமாம்; பரவமுது என்பது ஓசை நோக்கி நீட்டல் விகாரமாயிற்று.

637. பந்த விகார குணங்கள் பறிந்து
மறிந்திடு மாகாதே
பாவனையாய கருத்தினில் வந்த
பரா வழ தாகாதே
அந்தமி லாத அகண்டமு நம்முள்
அகப்படு மாகாதே
ஆதி முதற்பர மாய பரஞ்சுடர்
அண்ணுவ தாகாதே
செந்துவர் வாய்மட வாரிட ரானவை
சிந்திடு மாகாதே

சேலன கண்க ளவன்திரு மேனி
 திளைப்பன வாகாதே
 இந்திர ஞால இடர்ப்பிற வித்துயர்
 ஏகுவ தாகாதே
 என்னுடை நாயக னாகிய ஈசன்
 எதிர்ப்படு மாயிடியே.

ந

(இ-ள்)

என்னைத் தன் அடிமையாகக் கொண்ட தலைவனாகிய சிவபெருமான்
 என்முன் தன் திருவுருவக் காட்சி நல்குவானாயின், என்னைப் பிணித்துள்ள
 முக்குணங்களும் வேருடன் களையப்பட்டு அழியும்; பாலிக்கும் உள்ளம் நுகர
 அமுதம் எய்தும்; நித்தியமான பூரணப் பொருளும் என்னுள் எய்தும்;
 எப்பொழுதும் முதலும் எல்லா முதன்மையும் கொண்ட மேலான ஒளியை
 அணுகுவேன்; சிவந்த பவளம் போன்ற இதழ்களுள்ள மகளிரால் எய்தும்
 துன்பங்கள் அழியும். அவன் திருமேனியாகிய அருள் வெள்ளத்தில் மீன்கள்
 போன்ற என் விழிகள் நீந்தித் திளைக்கும். இந்திர சாலம் போன்ற
 பொய்த்தோற்றமுள்ள துன்பப் பிறவி ஒழியும்.

(வி-ரை)

எதிர்ப்படு மாயிடில் — எதிர்க் காட்சி நல்கின்.

ஆகாதே — ஆகியே தீரும். ஏகாரம் தேற்றம்.

விகார குணங்கள் — விகாரத்துக்குக் காரணமாகிய குணங்கள். அவை
 சத்துவ, இராஜச, தாமத குணங்கள்.

பந்தவிகார குணங்கள் பறிந்திடுமாகாதே — என்னை விகார குணங்கள்
 பந்தித்து மறித்திடுவன ஆகா. பாவனையாகிய கருத்தினில் வந்த
 பராவமுதமாகாதே. அந்தமிலாத அகண்டமும் நம்முன் அகப்படுமாகாதே. ஆதி
 முதற்பரமாய பரஞ்சுடர் அண்ணுவதாகாதே செந்துவர் வாய் மடவாரிடரானவை
 தீர்ந்திடுமாகாதே என்று முடித்துக் கொள்க.

பறிந்து மறிந்திடும் — தொடர்பற்று வந்த வழியே ஓடும் என்பார்
 திரு. முதலியாரவர்கள்.

அகண்டம் — அளவில்லாதது; எங்கும் நிறைந்தது.*

செந்துவர் வாய் — மிகச்சிவந்த வாய்.

மடவார் இடர் — மடவாரால் வரும் இடர்கள்.

சேலன கண்கள் — பெரு வெள்ளத்தில் மீன் நீந்தி விளையாடுவது போல் இறைவன் திருமேனியில் திளைப்பனவாதலாலும்; வரிசையாக வாராது வெள்ளத்தில் மீன் நீரோட்டப் போக்கிலும், எதிர்ந்தும் நீந்துவது போல், இறைவன் திருமேனியில் பக்குவ ஆன்மாவின் கண்களாகிய உள்ளம் கேசாதி பாதமாயும் பாதாதி கேசமாயும் திளைத்தல் உவமையாயிற்று.

திளைத்தல் இதுவரையும் புறவுலகில் பலவிடங்களில் நிலையின்றி அலைந்த கண்கள் இப்பொழுது இறைவன் திருமேனியிலேயே நிலைத்துவிட்டதாலும் திளைத்த என்றார் எனலுமாம்.

சேலன கண்கள் — அவன் திருமேனி அழகு எம்மைப் பெண்மைப்படுத்தியது என்றுரைத்தார் திரு.முதலியாரவர்கள் இது வைணவ மரபு. சித்தாந்த

* ஆதலாற் பந்த மறுப்பான் மனோலய

சாதகஞ் செய்வன லுந்தீபற

தற்பரந் தோன்றுமா றுந்தீபற

(அவிரோத உத்தியார் - 49)

பெத்த தளைக்கண்ணே சீவாதிகளினது உண்மை தெரிதல் ஒருவருக்கும் கூடாமையால் அப்பந்தத்தை நீக்குதற் பொருட்டுச் சிவ தரிசனம் வரும்படி மனோலய சாதகம் செய்ய வேண்டும்.

இதன் கருத்தும் பந்த நீக்கத்துக்கு சிவதரிசனத்தின் மனோலயமும் ஒருதலையாக வேண்டப்படும் என்பதாயிற்று. [உரை]

உணர்ந்தோ ரனைத்துமா மோர் பொருடன்கை

யுணர்ந்தோ ரனைத்து மென்றுந்தீபற

உள்ளங்கை நெல்லியீ துந்தீபற

(ஷ - 50)

“தானன்றிப் பிறிதொரு பொருளும் இன்மையால் அனைத்துமான ஒரு பரம்பொருளை யாவொருவர் உணர்ந்தார்”

* அவரே எல்லாப் பொருள்களையும் ஒருங்கே உள்ளங்கையில் நெல்லிக்கனி போல் ஐயந்திரிபின்றிப் பிரத்தியட்சமாக உணர்ந்தார் [உரை] என்பவை நினைக.

சைவத்தில் அவ்வாறு கொள்வதில்லை. இதுபற்றி முன்னம் திருவெம்பாவையின் தோற்றுவாயில் விளக்கமாக எடுத்துரைத்தாம். திருவாசக விளக்க உரை - சிவக்குடில் விளக்கம் 3-ம், பகுதி பக்கம் 226 முதல் 233 முடியப் பார்க்க. திரு.முதலியாரவர்களே தம் எட்டாம் திருமுறையில் இவ்வாறு சைவ நூல்களில் வருவதை தொல்காப்பியம் சூத்திரத்தை மேற்கோள் காட்டி அமைதிப்படுத்தியுள்ளார்கள் (எட்டாந் திருமுறை தருமபுர ஆதீன வெளியீடு எண்.572-பக்கம் 267). அஃது ஈண்டும் பொருந்தும்.

பிறவீத்துயர் — பிறவியாகிய துயர். பிறவியால் வரும் துயருமாம். பிறவி இடர் மயமாதலின் இடர்ப் பிறவி என்றார்.

இந்திர ஞாலம் — பொய்த் தோற்றம். முன்னம் கீர்த்தித் திருவகவல் 94-ல் “இந்திர ஞாலம் போல வந்தருளி” என்றதன் கீழுரைத்தவை காண்க.

638. என்னணி யார்முலை யாக மனோந்துட
 னின்புறு மாகாதே
 யெல்லையின் மாக்கரு ணைக்கட லின்றினி
 தாடுது மாகாதே
 நன்மணி நாத முழங்கியென் னுள்ளுற
 நண்ணுவ தாகாதே
 நாதன ணித்திரு நீற்றினை நித்தலும்
 நண்ணுவ தாகாதே
 மன்னிய வன்பரி லென்பணி முந்துற
 வைகுவ தாகாதே
 மாமறை யும்மறி யாமலர்ப் பாதம்
 வணங்குது மாகாதே
 இன்னியல் செங்கழு நீர்மல ரென்றலை
 யெய்துவ தாகாதே
 என்னையுடைப்பெரு மானரு எீசன்
 எழுந்தருளப் பெறிலே.

(இ-ள்)

என்னை அடிமையாக ஏற்றுக் கொண்டருளிய சிவபெருமான், என்முன் காட்சியருள்வானாகில்; என் பசுத்துவம் நீங்கி இன்புறுவேன்; எல்லையற்ற பேரருளாகிய ஆழியில் இப்பொழுதே தீளைத்து இன்புறுவேன். சிவயோக சித்திகள் கைவரப் பெற்று மணியொலி முதலிய நாத ஓசைகள் முழங்கி என் உயிரினுள் அணைவன வாகும். மறைகள்; தலைவனாகிய சிவபெருமானேயாகக் கூறும் அழகுள்ள திருநீற்றினை நித்தியமாக அணிந்தவனாவேன்; நிலைபெற்ற சிவனடியார்களின் திருத்தொண்டுகளின் முன், என் தொண்டு முதலாவதாக வைத்து எண்ணப் பெறும்; பெருமை பொருந்திய வேதங்கள், தேடியும் அறிய இயலா அவன் திருவடிகளைக் கண்டு வணங்கும் பேற்றினனாவேன்; அவன் திருவடிகளிற் சாத்தி வழிபட்ட செங்கழுநீர் மலர்களாகிய நின்மாலியம் என் சென்னியிற் குடும் பத மெய்துவேன்.

(வி-ரை)

என்னையுடைப் பெருமான் — உயிர் என்று உள்ளதோ அன்றே பதிப் பொருளாகிய இறைவனும் உளன். அந்த உயிர் பெத்தம், சுத்தம், முத்தியாகிய மூன்று நிலைகளிலும் அவனுக்கு அடிமையே. அத்துணைப் பெருமைக்குரியனாதலின் அவனைப் **பெருமான்** என்றார்.

பெருமான் — பெருமைக்குரியவர்.

என்னையுடைப் பெருமான் — நான் அவனுக்கு உரியவன் என்று உயர்த்தினையிற் கூறுது, தன்னை உடைமைப் பொருளாக்கி அஃறிணையிற் கூறும் நயம் காண்க.

அருள் ஈசன் — அருளே சொருபமான இறைவன்.

ஈசன் — முன்னம் சிவபுராணம் 11-ல் “ஈசன்” என்றதன் கீழுரைத்தவை காண்க.

என் அணியார் முலை — உயிர், பதிப்பொருளுடன் கலந்து வீட்டின்பம் நுகரும் நிலை. அந்நிலையில் ஆண் பெண் அஃறிணை, உயர்த்திணை என்ற பாகுபாடுகள் இல்லை. முன் 637-ல் திருப்பாட்டில் “சேலனகண்கள்” என்றதன் கீழ் விளக்கியவை காண்க.

நன்மணி நாத முழுக்கு — சிவயோக நிலையில் நிற்போர்க்குச் சங்கொலி, வீணையொலி, மணியொலி, கடலொலி, பரநாத ஒலியாகிய பிரணவ ஒலி என்பன ஒவ்வொரு யோக நிலையிலும் கேட்கப் பெறுவன.

இவை செவிப்புலனால் கேட்கப்பெறு. சிந்தை நிறைவனவாதலின் **என் உள்ளற நண்ணுவதாகதே** என்றார். இவற்றின் விளக்கம் யோக நூல்கள் வழியும் அனுபவம் வாய்ந்த தேசிகர் மாட்டும் கேட்டுணர்க.

திருச்சிற்றம்பலம்

“மணிகடல் யாஅனை வாரக்குழல் மேகம்
அணிவண்டு தும்பி வளைபே ரிகையாழ்
தணிந்தெழு நாதங்கள் தாமிவை பத்தும்
பணிந்தவர்க் கல்லது பார்க்கவொண் ணாதே.”

திருச்சிற்றம்பலம்

(திருமந்திரம் - 593)

என்றது காண்க.

பெரியபுராணத்தில் கழறிற்றறிவார் நாயனார் நாடோறும் தம் சிவபூசை நிறைவில் அம்பலவாணனின் திருச்சிலம்பொலி கேட்ட வரலாறும் நினைக.

நாதன் அணித் திருநீறு - முன்னம் 331-ம் திருப்பாடலில் “தன் திருநீறு” எனக்கருளி” என்றதன் விளக்கத்தில் எடுத்தாண்ட [திருமுறை 3-120-3] பாடல் பார்க்க.

அத்திருப்பாட்டிலும் ஆளுடைய பிள்ளையாரின் [திருமுறை 2-66-ம் பதிகம்] திருநீற்றுப்பதிகத்திலும் இறைவனுடைய திருநீறு என்று பொருள் கொள்ளல் ஓர் முறை. இறைவனே திருநீறு; என்பது மற்றொரு விளக்கம். “ஆலவாயான் திருநீறே” என்பதில் ஏகாரம் தேற்றப் பொருளில் வந்ததாகக் கொண்டு “இப்பொழுது நான் பாண்டிய மன்னனுக்கு நல்குவது. திருநீறு. இஃது ஆலவாயானே ஆவன் என்று விளக்கியவாறு காண்க. அவ்வாறே ஈண்டு நாதனே அணித் திருநீறே ஆவன் என்று பொருள் கொள்க.

என் பணி முந்தற - இது வரையும் பின் தள்ளிக்கிடந்த என் பணி இனி அன்பர்கள் பணியுடன் ஒருங்கே முன்நிற்க எனலுமாம்.

செங்கழுநீர் மாலை - சண்டிசு பதம் பெறுவேன் என்பது குறித்து.

இம்மாலை, மானிட வழியில் வந்து ஆட்கொண்ட ஞானாசிரியனின் அடையாள மாலையைக் குறிக்கும். நம் அடிகளின் சரிதம் பற்றிய அகச் சான்றுமாம்.

முன்னம் கீர்த்தித் திருவகவல் 113-114-ல் “காதலனாகிக் கழுநீர்மாலே; ஏலுடைத்தாக எழில்பெற அணிந்தும்;” என்றருளியதும்; போற்றித் திருவகவல் 217-ல் “கழுநீர் மாலேக்கடவுள் போற்றி” - என்றருளியதும் அவற்றின் கீழுரைத்தவையும் காண்க.

639. மண்ணினின் மாயை மதித்து வகுத்த
 மயக்கறு மாகாதே
 வானவ ரும்மறி யாமலப் பாதம்
 வணங்குது மாகாதே
 கண்ணிலி கால மனைத்தினும் வந்த
 கலக்கறு மாகாதே
 காதல்செ யும்மடி யார்மனம் மின்று
 களித்திடு மாகாதே
 பெண்ணலி யாணென நாமென வந்த
 பிணக்கறு மாகாதே
 பேறறியாத அனேக பவங்கள்
 பிழைத்தன வாகாதே
 எண்ணிலி யாகிய சித்திகள் வந்தெனை
 எய்துவ தாகாதே
 என்னையு டைப்பெரு மானரு எீசன்
 எழுந்தருளப் பெறினே.

௫

(இ-ள்)

என்னை அடிமையாக ஏற்றுக்கொண்டருளிய சிவபெருமான் என்முன் காட்சியருள்வானாகில்; மாயை நமக்கு நுகரக் கணக்கிட்டு வகுத்து வைத்த காலம் செய்யும் மயக்கம் நீங்கும். விண்ணுலகவாசிகளும் அறிய இயலாத தாமரை மலர்கள் போன்ற இறைவன் திருவடிகளை வழிபடும் பேறெய்தும்; கண்ணோட்டமற்ற கூற்றுவனல் வரும் எல்லாத் துன்பங்களும் நீங்கும். சிவபக்தி செய்யும் தொண்டர்களுள்ளம் களிப்பெய்தும்; பெண் அலி ஆண், நாம் என

எய்தும் தற்போத உணர்வு நீங்கும்; எண்பத்து நான்கு நூறாயிரம் யோனி பேதங்களில் நாம் எடுக்கும் கணக்கற்ற பிறவிகள் நீங்கும்; கணக்கற்ற சித்திகள் நாம் தேடாமல் தாமே வந்து நம்மை எய்தும்.

(வி-ரை)

மாயை மதித்து வகுத்த மயக்கு — வரும் பிறவிகளில் நாம் நுகர்ந்து கழிக்க மாயை கணக்கிட்டு வகுத்து வைத்த காலம்.

காலம் — சொல்லால் அஃறிணையும் பொருளால் உயர்திணையும் என்பர் தொல்காப்பியனார்.

கண்ணிலி காலம் — கண்ணோட்ட மில்லாத கூற்றுவன்; இறுதிக் காலம் என்றார் திரு.முதலியாரவர்கள்.

கலக்கு — கூற்றுவனால் வரும் துன்பங்கள்.

காதல் — சிவபெருமான் மாட்டுக் கொள்ளும் மிக விருப்பமாகிய பக்தி. இதனையே; “சுடு மன்பினிற் கும்பிட லேயன்றி வீடும் வேண்டா விறல்”- என்று பெரியபுராணம் பேசுகின்றது - [திருக் கூட்டச் சிறப்பு - 8]

மீணக்கறும் — தன்மை முன்னிலை படர்க்கையாக சுட்டப்பெறும் தற்போத உணர்வு நீங்கும். அஃதாவது நாம், பெண், அலி, ஆண் எனவரும் பேத உணர்வுகள் நீங்கும் என்றவாறு.

பேறியாத அனேக பவங்கள் — எண்பத்து நான்கு நூறாயிரம் யோனி பேதங்களில் ஒவ்வொரு யோனியிலும் பல பிரிவுகளும் அப்பிரிவுகள் ஒவ்வொன்றிலும் பல பிறப்புக்களும் உள்ளனவாகலின் அவை எண்ணிறைந்த பிறப்புக்களாயின.

பேர்தல் - பெயர்தல்; நீங்குதல் எனக் கொண்டு நீங்காத பிறவித் தொடர் என்பர் கவியரசு அவர்கள்.

பவங்கள் — பிறவிகள்.

மீழைத்தன ஆகாதே — அப்பிறவிகளினின்றும் நாம் தப்பியுய்ந்தமை ஆகும் என்றார் திரு.பாரதியாரவர்கள். அப்பிறவிகளில் நாம் செய்யும் பிழைகளாகிய தீவினைப்பயன்களை நுகராமை குறித்தலுமாம்.

சித்தி — செல்வம் என்பர் கவியரசு அவர்கள். முன்னம் 617ம் திருப்பாடலில் “சித்தர்களே” என்றருளியதும் அதன் கீழுரைத்தவையும் காண்க.

640. பொன்னிய லுத்திரு மேனிவெண்ணீறு
 பொலிந்திடு மாகாதே
 பூமழை மாதவர் கைகள் குவிந்து
 பொழிந்திடு மாகாதே
 மின்னியல் நுண்ணிடை யார்கள் கருத்து
 வெளிப்படு மாகாதே
 வீணை முரன்றெழு மோசையி லின்பம்
 மிகுத்திடு மாகாதே
 தன்னடி யாறடி யென்றலை மீது
 தழைப்பன வாகாதே
 தானடி யோமுட னேயுய வந்து
 தலைப்படு மாகாதே
 இன்னிய மெங்கு நிறைந்தினி தாக
 இயம்பிடு மாகாதே
 என்னைமு னாளுடை யீசனென் அத்தன்
 எழுந்தருளப் பெறிலே.

கா

(இ-ள்)

என்னை முன்னுளில் திருப்பெருந்துறையில் அடிமையாக ஏற்றுக் கொண்ட ஞானசிரியனும் சிவபெருமானுமாகிய என் தந்தை, மீண்டும் காட்சி கொடுப்பானாகில் அவன் பொன்னூர் மேனியிற் பூத்த பரையாகிய திருவெண்ணீற்றுக் கோலம் என் கண்களுக்குப் பொலிவு தரும்; அவ்வருள் வெளிப்பாட்டால் பத்திமிக்க சிவனடியார்கள் கைகள் தாமாகவே வணங்கி மலர்களை மழை போலச் சொரியும்; மின் போன்ற ஒடுங்கிய இடையுள்ள மகளிர் விருப்பம் காம இச்சையென்று வெளிப்படையாக அனைவரும் அறிவர்; வீணையினின்று எழும் இசையொலி சிவபத்தியாகிய இன்பத்தை மிகுவிக்கும். அவனடியார்களின் திருவடிகள் என் சென்னி மிசை நின்று இன்பம் தழைக்கச் செய்யும். நாம் எல்லோரும் உய்ய சிவபெருமான் தன் அடியார்களுடன் வந்து கூடுதல் நிகழும்.

(வி-ரை)

என்னை முன் ஆளுடை ஈசன் -

முன் - “என்று நீ அன்று நான் உன்னடிமையல்லவோ” என்ற தாயுமான சுவாமிகள் வாக்கின் வண்ணம் “அனாதி காலத்தே என்னை ஆண்ட ஈசன்” - எனக் கொள்ளவும் நின்றது. முன்னம் 638-ம் திருப்பாடலில் “என்னையுடைப் பெருமான்” என்றருளியதும் அதன் கீழுரைத்தவையும் காண்க.

முன்னம் 359-ம் திருப்பாடலில் “ஏழ் பொழிற்கும்” - என்றருளியதும் அதன் விளக்கத்தில் எடுத்தாண்ட திருக்கோவையார் 7-ம் திருப்பாடலும் அதற்குப் பேராசிரியர் உரையும் காண்க.

என்னை ஆட்கொள்வதற்கென்றே தனியாக ஓர் முறையை முன்பே வகுத்துக் கொண்டவன் எனலுமாம்.

ஈசன் - செல்வமும் அதிகாரமும் உடையவன்; ஆதலின் அவன் அவ்வாறு எனக்காகத் தனியே ஓர் முறையை வகுத்தமை பற்றி அவனைக் கேட்க அவனுக்கு மேல் ஒருவர் இலர் என்றவாறு.

அத்தன் - தலைவன், தந்தை, ஆட்சியாளன்.

பொன்னியலுந் திருமேனி - “பொன்னார் மேனியன்” - (நம்பிகள் தேவாரம்); “பொன் வண்ணம் எவ்வண்ணம் அவ்வண்ணம் வீழ்சடை”. (11-ம் திருமுறை - பொன் வண்ணத்தந்தாதி) முதலியவை பார்க்க.

திருமேனி வெண்ணீறு - இறைவனுக்குத் தனியாக ஒரு திருமேனி கிடையாது. தன் எண்குணங்களுள் ஒன்றான பேரருளையே திருமேனியாகக் கொண்டவன். அப்பேரருள் அம்பிகையாக உருவகம் செய்யப் பெறுவது. “பராவணமாவது” [திருமுறை 2-66-8] என்பது காண்க. முன்னம் 638-ம் திருப்பாடலில் “நாதன் அணித் திருநீறு” என்றதன் கீழ் விளக்கியவை காண்க.

ழுமழை பொழிந்திடும் - அடியவர்களுக்கு இறைவன் திருவருள் புரியும் போதெல்லாம் தேவர்களும் முனிவர்களும் மலர் மழை பொழிவர் என்பதை நாயன்மார்கள் சரிதம் பலவற்றில் பெரியபுராணம் போற்றுவதும் நினைக என்பது கவியரசு அவர்களின் உரைக்குறிப்பு. ஈண்டு, நம் அடிகளுக்கு இறைவன் மீண்டும் காட்சி நல்கும் அருளிப்பாட்டால் சிவனடியார்கள் கூட்டம்

இறைவன் திருப்பணியில் மலர் மழை பொழிந்து துதித்தனர் என்றவாறு. இஃது ஏனைய தேவர்களுக்கும் முனிவர்களுக்கும் கிட்டாத பேறு.

மின் இயல் — மின் போல இயலும், இயலும் உவம உருபு.

கருத்து — மயலூட்டும் செய்கையாகிய காம இச்சை.

நம் அடிகள் சீவன் முத்த நிலை யெய்தி வீடு பெறும் பக்குவத்தில் உள்ளவர்கள். அவர்கள் மாட்டு இளமகளிர் மயக்கு நில்லாது. அடிகளுக்கு இறைவன் மீண்டும் காட்சி நல்கில், இத்திருப்பாடலில் கூறும் அற்புதங்கள் நிகழும். அடிகள் வீடு பெறுவார்கள். அதனைக் கண்டு ஏனைய உலக மக்களும் சிவனருளில் திளைப்பர். அவர்கள் மாட்டும் இளமகளிர் மயக்கு நில்லாது என்றவாறு.

நம் அரசுகள் வரலாற்றின் இறுதிப் பகுதியில் அவர்கள் பரமுத்தி எய்தும் நிலையில் இருந்த பொழுது அரம்பையர் அணுகி மயக்கமுயன்று தோல்வியுற்றதும், இவ்வாறே ஏனைய உலக மக்கள் உய்யும் பொருட்டு நிகழ்ந்த திருவருள் நிகழ்ச்சி என்பது நினைக.

வீணை முரன்றெழும் ஓசையில் இன்பம் மிகுத்தீடுமாகாதே —

முரன்றெழும் — உயிர்ப் பிராணிகள் செய்யும் ஓசையே முரலுதல் எனப் பெறும். வண்டினம் முரலுதல், உயிருள்ள சங்குகள் கடற்கரையில் முரலுதல் முதலியன காண்க.

ஈண்டு, வீணை உயிரில் பொருளாயினும், மக்கள் மழலையைப், போன்று மிழற்றுவதாதலின் அதன் ஓசையினையும் “முரன்றெழும்” என்றார்.

தனக்குள் எழும் பரநாத இன்பம் வீணையினின்றும் எழுகின்ற ஓசையைக் காட்டிலும் மிகுதியானது என்பது திரு.தேசிகர் அவர்களின் விளக்கம்.

தன் அடியார் அடியார் அடி என் தலை மீது தழைப்பன —

அடியார் — இறைவன் திருவடிகளை மனத்தில் தாங்கியுள்ளவர்கள். அவர்கள் திருவடிகளை வணங்குவதால் அவர்களை மட்டுமின்றி இறைவன் திருவடிகளையும் வணங்கிய பேறு பெறலாம் என்பது கருத்து.

தழைப்பன — குடிக்கொள்வோர் வெம்மையைக் தணித்துத் தண்மையூட்டி அத்தண்மையில் தானும் தழைப்பன.

அடியோமுடனே உய்ய — அடியோமுடனே உய்ய, உடனே உய்ய. என இரு பாலும் கூட்டிப் பொருள் விரிக்க.

வந்து — முன்னம் 574-ம் திருப்பாடலில் “வந்து ஆண்டு கொண்டவன்” என்றருளியதும் ஆண்டு “வந்து” என்றதன் கீழ் விளக்கியவையும் காண்க.

தலைப்படும் — சந்திக்கும்

641. சொல்லிய லாதெழு தூமணி யோசை

சுவைதரு மாகாதே

துண்ணென என்னுளம் மன்னிய சோதி

தொடர்ந்தெழு மாகாதே

பல்லியல் பாய பரப்பற வந்த

பராபர மாகாதே

பண்டறி யாத பரானுப வங்கள்

பரந்தெழு மாகாதே

வில்லியல் நன்னுத லார்மய லின்று

விளைந்திடு மாகாதே

விண்ணவ ரும்மறி யாத விழுப்பொருள்

இப்பொரு ளாகாதே

எல்லையி லாதன எண்குண மானவை

எய்திடு மாகாதே

இந்துசி காமணி யெங்களை யாள

எழுந்தருளப் பெறிலே.

எ

(இ—ள்)

பிறைமுடிப்பெம்மான் அடியவர்களாகிய எங்களை அடிமை கொள்ள எழுந்தருள்வானாயின் உரையளவையின் இயல்பைக் கடந்து எழும் பரநாத மாகிய மணியோசை மதுரச்சுவை நல்கும்; நான் திடுக்கிடும் வண்ணம் என் உயிரினுள் நிலை பெற்றுள்ள சிவ ஒளி தொடர்ந்து எழுவதாகும். பல்வேறு

விதங்களாக வந்த உலகியற் பரபரப்பு நீங்கும்வண்ணம் வந்த மேலான பொருள் தோன்றும், முன் அனுபவத்திலாத மேலான அனுபவங்கள் நிகழும்; வில்லை யொத்த அழகிய நெற்றியுள்ள இளமகளிர் மயக்கம் இனி நீங்கும்; விண்ணுலகவாசிகளும் அறிய இயலாத மேலான பொருள் இஃது என்பதை அறிய இயலும்; வரம்பற்ற எண்குணங்களுள் நான் அடங்கியவனாவேன்.

(வி-ரை)

இந்து சிகாமணி - பிறை நிலவைச் சடையிற் சூடிய மாணிக்கமணி போன்றவன் எனலுமாம்.

சொல்லியலது - சொல்லிற் விளக்க இயலாத மௌன நிலை.

தரமணி ஓசை - சிவானுபவ நிலையில் கேட்கப் பெறும் ஒலிகள்.

ஈண்டு;

“திருச்சிலம் போசை ஒலிவழி யேசென்று
நிருத்தனைக் கும்பிடென் றுந்தீபற
நோர்பட அங்கேநின் றுந்தீபற”

(திருவந்தியார் 18)

“ஓசையெலா மற்று லொலிக்குந் திருச்சிலம்பின்
ஓசை வழியேசென் றொத்தொடுங்கின் - ஓசையினின்
அந்தத்தா னந்தான் அரிவையுடன் அம்பலத்தே
வந்தொத்த னத்தான் மகிழ்ந்து.”

(திருக்களிற்றுப்படியார்-33)

என்று நம் ஞானசாத்திரம் நவில்வது காண்க. முன்னம் 254-ம் திருப்பாடலில் “சிலம்பாடல்” என்றருளியதும் சிலம்பு என்றதன் கீழ் விளக்கியதும் காண்க. சுகாதீதத்தில் இறைவனை வழிபட வேண்டும் என்றவாறு.

துண்ணென - திடீரென.

மன்னிய சோதி தொடர்ந்தெழ - ஆன்மாவினுள் அனாதியாகவே நிலை பெற்றுள்ளது ஞான மயமாகிய பதிப் பொருள். அதனை நான் முன்னம் அறியாதிருந்தேன். எனினும் அது தொடர்ந்து அங்கேயே இருந்தது. அவன்

என்னை ஆட்கொண்ட பின் அது ஒளி வடிவமாக ஒங்குவதை கண்டேன் என்றவாறு.

பல்லியல்பாய பரப்பற — இறைவனை எய்த வேண்டிய பரப்பின்றி. இயல்பாகவே உள்ள பல பரப்புக்கள் நீங்கும் வண்ணம். பரப்பற்றார்க்கே உரியவன் என்றவாறு. முன்னம் சிவபுராணம் 6-ல் “வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தன்” என்றருளியதும் அங்கு “வேகம்” என்றதன் கீழுரைத்தவையும் காண்க.

முன்னம் 482-ம் திருப்பாடலில் அருளியதும், ஆண்டு “அளவிலாப் பாவகத்தால் அமுக்குண்டு” என்றதன் கீழ் விளக்கியவையும் காண்க.

பண்டறியாத பரானுபவங்கள் — இறைவன் என்னை ஆட்கொள்ளுமுன் நுகர்ந்தறியாத மேலான சிவானந்தங்கள்.

பரானுபவங்கள் — மேலான அனுபவங்கள்.

விளைந்திடும் — இப்பொழுது நுகரக்கிடும்.

வில்லியல் நன்னுதலார் மயல் இன்று விளைந்திடும் ஆகாதே — முன்னம் 640-ம் திருப்பாடலில் “மின்னியல் நுண்ணிடையார்கள் கருத்து வெளிப்படுமாகாதே” - என்றதன் விளக்கம் காண்க.

விண்ணவரும் — விண்ணுலகவாசிகள் அவர்கள் மண்ணுலகத்துக் மேல் திருக்கயிலை வரையுள்ள பல்வேறு உலகங்களில் வசிப்பவர்கள்.

எல்லையில்லாதன எண்குணம் — இறைவன் யாண்டும் நிறைந்திருப்பவன். அவன் குணியாகவும் எண்குணங்கள் அவன் குணங்களாகவும் உள்ளன. ஆதலின் அக்குணங்களை “எல்லையில்லாதன” என்றார். அக்குணங்கள்; தன் வயத்தினால், தூய உடம்பினால்தல்; இயற்கை உணர்வினால்தல், முற்று முணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களினீங்கல், முடிவிலாற்றலுடைமை, பேரருளுடைமை, வரம்பிலின்ப முடைமை என்பன.

அவற்றை;

“கோளிற்ப் பொறியிற்ப் குணமில்வே எண்குணத்தான்

தானை வணங்காத் தலை.”

[திருக்குறள்-9] க்குப்

பரிமேலழகர் உரையில் காண்க.

நித்தியப் பொருள்கள் அனைத்தும் கால எல்லையும் இட எல்லையும் அற்றவை. பதி, பசு, பாசம் என்ற மூன்றும் நித்தியப் பொருள்கள். அவன் நாத தத்துவத்துக்கு அப்பால் எங்கும் வியாபகமாக உள்ளவன். அவன் குணங்களான எண் குணங்களும் அவனுடன் விரவி எல்லையற்று வியாபகமாக உள்ளது. வீடுபேறுற்ற ஆன்மா அந்த வியாபகத்துள் தானும் அடங்கியுள்ளன. ஆதலின் “எண்குணமானவை எய்திடும்” என்றார். ஈண்டு;

திருச்சிற்றம்பலம்

“நாவார நம்பனையே பாடப் பெற்றோம்

நாணற்றார் நள்ளாமே விள்ளப் பெற்றோம்

ஆவாஎன் றெமையாள்வான் அமரர் நாதன்

அயனொடுமாற் கறிவாரிய அனலாய் நீண்ட

தேவாதி தேவன் சிவனென் சிந்தை

சோந்திருந்தான் தென்திசைக்கோன் தானே வந்து

கோவாடிக் குற்றேவல் செய்கென்றாலும்

குணமாகக் கொள்ளோம் எண் குணத்துளோமே”

திருச்சிற்றம்பலம்

[திருமுறை 6 – 98 – 10]

என்பது நினைக.

642. சங்கு திரண்டு முரன்றெழு மோசை

தழைப்பன வாகாதே

சாதிவிடாத குணங்கள்நம் மோடு

சலித்திடு மாகாதே

அங்கிது நன்றிது நன்றெனும் மாயை

அடங்கிடு மாகாதே

ஆசையெ லாமடி யாரடி யோமெனும்

அத்தனை யாகாதே

செங்கய லொண்கண்ம டந்தையர் சிந்தை

தினாப்பன வாகாதே

சீரடியார்கள் சிவானுபவங்கள்

தெரிந்திடு மாகாதே

எங்கு நிறைந்தமு தூறுப ரஞ்சுடர்

எய்துவ தாகாதே

ஈற்றியா மறை யோனெனை யாள

எழுந்தருளப் பெறிலே.

அ

(இ-ள்)

மறைகளால் அறியப்பெருதவனும் நித்தியமானவனுமாகிய சிவபெருமான் என்னை ஆட்கொள்வதற்காக எழுந்தருளுவானாகில் சங்கின் கூட்டம் திரண்டு முரல்வதால் எழும் ஓசை செழித்தெழும்; ஒவ்வொரு சாதியிலும் நீங்காமலிருக்கும் குணங்கள் நம்முடன் சலிப்புற்று நீங்கும். அங்கு இது நல்லது நல்லது என்னும் மயக்கம் அடங்கும். செவ்வரி படர்ந்தவையும் கயல் மீன்கள் போன்றவையுமான இளமங்கையர் மயக்கின் தீளைத்தல் நீங்கும். நம் விருப்பமெல்லாம் அடியார்க்கு அடியோங்கள் என்று கருதும் சிறப்புள்ளதாகும். அடியவர்களின் சிவானுபவங்கள் எனக்கும் விளங்கும்; எல்லா இடங்களிலும் அமுதமாய் நிறைந்து மேலும் சுரக்கின்ற மேலான ஒளி அடியேனாகிய என்னை எய்தும்.

(வி-ரை)

ஈற்றியா மறை — மறைகளுக்கும் இறைவனுக்கும் அடையாக நின்று, ஈற்றியாமறை; ஈற்றியா மறையோன் என்றுரைக்க நின்றது.

சங்கு திரண்டெழும் ஓசை — முன்னம் 635-ம் திருப்பாடலில் “நன்மணிநாத முழக்கு மென்னுள்ளு நண்ணுவதாகாதே” - என்றதன் கீழுரைத்தவை பார்க்க.

முரன்றெழும் ஓசை — முன்னம் 640-ம் திருப்பாடலில் “வினை முரன்றெழும் ஓசை” - என்றதன் கீழ் விளக்கியவை காண்க.

சரதி — என்பத்து நான்கு நூறுயிரம் யோணிபேதங்களில் வரும் பிறப்பு வகைகள்.

விடாத குணங்கள் — சிங்கம் பாய்தல்; பாம்பு சீறுதல் போன்று ஒவ்வொரு சாதிக்கும் இயல்பாக அமைந்து எல்லாச் சாதிகளிலும் விடாது கலந்திருக்கும் குணங்கள். தாமசம், இராஜஸம், சத்துவம் எனும் முக்குணங்களைக் குறிப்பதுமாம்.

சலித்திடும் — தளர்ச்சியுற்று நீங்கும்.

அங்கு இது நன்று இது நன்று — அங்கு இது நல்லது, அது நல்லது எனும் பேத உணர்வு.

அங்கு — அது சலித்த விடத்து.

ஆசை எலாம் அடியாரடியோ மெனும் அத்தனை ஆகாதே — அடியார்க்கடியாராம் பேறு பெற்றமையின் சீவன்முத்தர் கூட்டத்தால் ஆணவமல வலி மடங்கி, ஞானம் ஒளிரும்.

அத்தனை — அதற்கு மேல் செல்லாது என்றரைத்தார் திருமுதலியாரவர்கள். **செங்கயல் ஒண் கண் மடந்தையர் சிந்தை திளைப்பன** — முன்னம் 640-ம் திருப்பாடலில் “மின்னியல் நுண்ணிடையார் கருத்து வெளிப்படுமாகாதே” - என்றதன் கீழ் விளக்கியவை காண்க.

எங்கு நிறைந்தமுதாறு பரஞ்சுடர் — பகலிலே எங்கும் நிறைந்துள்ள ஆதித்தப் பிரகாசம் கோட்டானுக்கு இருளாயிருப்பது போல, எங்கும் நிறைந்து நீக்கமற நின்றாலும் இறைவன் முடர்களுக்கு வெளிப்படுவதில்லை” - என்ற வேத வசனம் காண்க.

தொகுப்புரை : —

மின்களைப்பற்றும் வலைகளைக் கடலில் வீசும் பரதவனும், ஆனூர்தியினனும்; என்னை அடிமையாக ஏற்றுக் கொள்பவனும், என் நாயகனும், ஈசனும், என் அத்தனும் ஈறில்லாமறைகள் அறிய இயலாத நித்தியனுமாகிய சிவபெருமான், மீண்டும் எனக்குக் காட்சி நல்குவானாயின்; என் இரு விழிகளும் அவன் திருவடிகளைக் கண்டு களிக்கும்; இளமகளிர் செய்யும் மயக்கம் ஏற்படாது தோற்றோடும்; பிறப்பிறப்பு நீங்கும்; திருமாலறியாத தாமரை மலர்கள் போன்ற திருவடிகள் இரண்டையும் வணங்கும் பேறு கிட்டும், பண்ணிறைந்த பாடல்களைப் பாடி களிப்பால் ஆடுவேன்; விண்ணுலகங்களையும் பக்குவான் மாக்களாக மாற்று இரசகுளிகை தானே வந்து என்பாற் சேரும்;

ஞானேந்திரியங்களும் கன்மேந்திரியங்களும் தத்தம் செயலறும்; அவன் அடியவர் யாவார்க்கும் அடியவனாவேன்; ஈன்றணிமையான ஆன் கன்றையும் அதன் தாய்ப் பசுவையும் ஒப்பாவேன்; மலக்குணங்கள் பிறவிக்குக் காரணமாவதை அறிந்துய்வேன் இவை நல்லன இவை தீயன எனவரும் அச்சம் நீங்கும். முக்குணங்கள் வேருடன் அழியும்; பாலிக்கும் உள்ளம் அமுதம் ஊறும். நித்தியமான பூரணப் பொருள் என்னுள் எய்தும். எப்பொழுதும் முதன்மையும் முதலுங் கொண்ட மேலான ஒளியை எய்துவேன். அவன் திருமேனியாகிய அருள் வெள்ளத்தில் என் விழிகளாகிய மீன்கள் நீந்தித் திளைக்கும். இந்திர ஞாலம் போன்ற தோற்றமுள்ளது துன்பப் பிறவி என்றறிவேன்; என் பசுத்துவம் நீங்கி இன்புறுவேன். எல்லையற்ற பேரருட் கடலில் திளைப்பேன். சிவயோக சித்திகள் கை கூடும். திருநீற்றை எப்பொழுதும் அடைவேன். நிலைபெற்ற அன்பார்களின் தொண்டில் என் தொண்டு முதலில் வைத்து எண்ணப் பெறும்; அவன் நின்மாலியமான செங்கழுநீர் மாலையை என் சென்னியிற் குடுவேன். மாயை வகுத்த மயக்கம் நீங்கும். கண்ணோட்டமற்ற கூற்றுவனல் வரும் துன்பம் நீங்கும். சிவபக்தர்கள் உள்ளம் களிப்புறும்; பெண், அலி, ஆண், நாம் எனும் பேத உணர்வு நீங்கும். அவன் பொன்னார் மேனியிற் பூத்த திருநீறு கண்டு என விழிகள் பொலிவறும். மாதவர் மலர் மாரி பெய்வார். கைகள் தாமே குவிந்து வணங்கும். எங்கும் இன்னியங்கள் தாமே முழங்கும். உரை அளவை இயல்பைக் கடந்த பரநாத ஓசை எழும். பற்பல உலகப் பரபரப்பு நீங்கி மேலான பொருள் தோன்றும். மேலான அனுபவங்கள் கிட்டும். எண்குண வியாபகத்துள் அடங்குவேன். சாதி விடாத குணங்கள் சலிப்புற்று நீங்கும். இது நல்லது நல்லது என்ற மயக்கம் நீங்கும். சிறப்புள்ள அடியவர்கள் நுகரும் சிவானுபவங்கள் கிட்டும். எல்லா இடங்களிலும் நிறைந்து மேலும் சுரக்கின்ற மேலான ஒளி என்னை எய்தும். நான் வீடுபெறெய்தி இன்பத்தில் திளைப்பேன்.

தலவிசேடம் :

தில்லை — முன்னம் கீர்த்தித் திருவகவல் உரையின் ஈற்றிற் காண்க.

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

50. ஆனந்தமாலே

தில்லையில் அருளியது (சிவாநுவ விருப்பம்)

ஆனந்த மாலே - ஆனந்தத்தின் இயல்பு - சிலப்பதிகாரம் 18-ம் காதையின் பெயர் “**துன்பமாலே**” என்று வருவது காண்க. இறைவன் ஆணைப்படி தில்லையை எய்திய நம் அடிகள் ஆங்குத் தவச் சாலை அமைத்துக் கொண்டு தவமுயன்று கொண்டிருந்தார்கள். அப்பொழுது சீவன் முத்த நிலையை எய்தியவர்களாய் வீட்டின்பம் நுகர்ந்து கொண்டிருந்தார்கள். அந்நிலையில் ஓரொருகாலே உலக நினைவு வரும். அதனையுந் தவிர்த்து எப்பொழுதும் சிவானந்த நுகரும் வேட்கை மிகுந்தது. அது பரமுத்தி எய்தும் நிலை, அதிற்கிடும் ஆனந்தத்தை விரும்பியதால் இப்பகுதியின் பெயர் “**ஆனந்த மாலே**” என்றாயிற்று. இப்பகுதியின் கருத்து “**சிவாநுவ விருப்பம்**” அஃதாவது, சிவத்தை நுகர வேண்டும் என்ற வேட்கை. இனி அடுத்துவரும் பகுதியான “**அச்சோப்பதிகம்**” திருவாசகத்தின் இறுதிப்பகுதி. ஆதலின், நம்முன்னோர் இப்பகுதியை அதன்முன் அமைத்தனர். “அநுபவம் என்பது காணப்படாதுள்ள உண்மையினைக் கண்டுகொள்நிலை யிலுள்ளது” என்பர். பாம்பன் ஸ்ரீமத் குமரகுருதாச சுவாமிகள் (திருப்பா - பக்கம் 203)

“**மின்னேரணைய ஆனந்த மாலே**

மன்னார் செயல் வழகறிவென்றது”

என்பது அகத்தியச் சூத்திரம்.

பொழிப்புரை அநுபுதி :

முற்பகுதி அநுபுதியிலே தன்னுயிர்க்குறு அநுபுதி தானாய் விளங்கி; அணைந்தோர் தன்மை அநுபவம் யாதெனில் குருலிங்க சங்கமம் பொருளாகக் கொண்டு அஃதே இன்ப அன்பென்றுற அடிமையாகச் சருவாங்க நிவர்த்திய சுத்தாவத்தை நீங்கில் தற்சிவ முண்டாதல், இறைவன் தானென அன்பால் அருள் பெறுவதே வீடென்றது.

(சீகாழித் தாண்டவராயர் அவர்கள்)

“மோகமிகு மடியவரொடுங் கூட விரும்பிய

தானந்தம்” — என்பது பழைய திருப்பெருந்துறைப்புராணம்.

இப்பகுதி அறுசீர்க் கழி நெடிலாசிரிய விருத்தங்களாலான ஏழு திருப்பாடல்களால் அமைந்துள்ளது.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

643. மின்னே ரனைய பூங்கழல்கள் அடைந்தார் கடந்தார் வியனுலகம்
பொன்னே ரனைய மலர் கொண்டு போற்று நின்ற ரமரெல்லாம்
கன்னே ரனைய மனக்கடையாய்க் கழிப்புண் டவலக் கடல் வீழ்ந்த
என்னே ரனையே னினியுன்னைக் கூடும்வண்ணம் இயம்பாயே.
க

(இ-ள்)

மின்னல் போன்ற அழகியவையும் தாமரை மலர்கள் போன்று வடிவுடையவுமான உன் திருவடிகளை அடைந்து வழிபட்டுப் பெரிய உலகங்கள் அனைத்தையுங் கடந்தார்கள், வியனுலகம் எய்தினார்கள். பொன்னிறமுள்ள கற்பக மலர்களைத் தூவித் தேவர்கள் உன்னை வழிபடுகின்றனர். கல் போன்ற திண்மையுள்ளவனாகிய நான் உன் அருமையை மனங்கொண்டு வழிபடாதவன். துன்பக்கடலில் வீழ்ந்து இழிவில் என்னை ஒப்பாரில்லாத கடையவன். நான் இனி உன்னை எய்தும் வண்ணம் அருள்வாயாக.

(வி-ரை)

மின் — மின்னல் பேராற்றலும் பேரொளியும் கொண்டு எங்கும் நிறைந்திருப்பினும் சில சமயம் கணப்பொழுது மட்டும் காட்சி தந்து உடனே மறைவதால் இறைவன் திருவடிகளுக்கு உவமையாயிற்று.

பூங்கழல்கள் — “பூ வென்பது பொறி வாழ் புவே” என்றதால் ஈண்டுத் தாமரைப் பூவைக் குறித்தது. பொலிவான கழல்கள் எனலுமாம்.

அடைந்தார் — அடைக்கலம் புகுந்தவர்கள்; பூசித்தவர்கள்.

வீயன் உலகம் — பெரிய உலகங்கள் அனைத்தையும்.

பொன்னே ரனைய மலர் — இவை கற்பக மலர்கள்; அமரருலகத்தில் உள்ளவை. எனவே அமரர்கள் அம்மலர்களைக் கொண்டு போற்றுகின்றனர் என்றவாறு. கற்பக மலர்கள் பொன்னிறமானவை ஆதலின் பொன்னேரனைய மலர் என்றார்.

அமரரெல்லாம் — மரணமில்லாத தேவர்களில் ஒருவர் கூட ஒழியாமல் இறைவனைப் போற்றுகின்றார்கள். அதனை அறிந்தும் எந்நிலையிலும் மரண எய்தும் மனிதனாகிய நான் உன்னைப் போற்றாது வீண் பொழுது போக்குகின்றேன் என்றவாறு.

கன் நேர் மனம் — இறைவன் பெருமையை உணர்ந்து கசிந்து வணங்காமையால் கல்லையொத்த மனம் என்றார்.

பன்னெடுங்காலம் நீரில் கிடப்பினும் மெல்லியதாகாத இயல்பினது கல். ஆதலின் நீயே ஞானசிரியனாக எழுந்தருளி ஆட்கொண்டு என் மனத்தைக் கசிவித்தல் வேண்டும் என்பது குறிப்பு.

கடையாய் — உருகாது கல்லை ஒத்திருந்தால் கடையாய் என்று இழித்துக் கூறினார்.

கழிப்புண்டு — செய்ய வேண்டியவற்றை உரிய காலத்தில் செய்யாமல் காலத்தை வீணாகக் கழித்து

கழிப்புண்டு — உன்னால் நீக்கப்பட்டு - என்பர் திரு.முதலியாரவர்கள்.

வீழ்ந்த — மூழ்கியுள்ள.

என்னேரனையேன் — இழிவில் யானே எனக்கு ஒப்பானவன் என்றவாறும். முன்னம் 218-ம் திருப்பாடலில் அருளியதும் அதன் உரையும் காண்க.

“விலங்கொடு மக்க ளனைய ரிலங்குநூல்

கற்றாரோ டேனை யவர்”.

(திருக்குறள் - 410)

என்ற பொய்யா மொழியையும் ஒப்பிட்டுள்ளார்.

வண்ணம் — முறை, வழி

புங்குழல்கள் அடைந்தாரும் அமரர்களும் பெற்ற அநுபவத்தை எனக்கும் அருளுக என்று சிவாநுபவ விருப்ப மாகிய பதிகக் கருத்து கூறியவாறு காண்க.

644. என்னு லறியாப் பதந்தந்தாய் யான தறியா தேகெட்டேன்
 உன்னு லொன்றும் குறைவில்லை உடையா யடிமைக் காரென்பேன்
 பன்னு ஞன்களைப் பணிந்தேத்தும் பழைய அடியா ரொடுங்குடா
 தென்னு யகமே பிற்பட்டிங் கிருந்தேன் நோய்க்கு விருந்தாயே

2

(இ-ள்)

என் நாயகனே! என்னுலறிய இயலாத பதவியைத் தந்தனை; நான் அதன் அருமையை அறியாது கெட்டேன் நீ செய்த அருளிப்பாட்டில் குறையொன்றுமில்லை. என்னை அடிமையாக உடையவனே; நீ அவ்வாறு அடிமையாக ஏற்றுக் கொள்ள எனக்கு எத்தகுதியும் இல்லை. பலகாலமாக உன்னை வணங்கி வழிபடும் பழைய அடியார்களுடன் கூடாமல் பின்தங்கி இவ் உலகிய வினைப்பலன்களுக்கே நுகரும் விருந்தானேன்.

(வி-ரை)

“என் நாயகமே” என்பதைப் பாடலின் முதலில் வைத்துப் பாடல் முழுவதற்கும் பொருள் காண்க.

பதம் — நிலை. இரண்டாம் அடியில் வரும் அடிமை என்ற பதம் என்க.

என்னு லறியாப் பதம் — நீதந்த அப்பதத்தின் மதிப்பை யான் அறியவில்லை என்றவாறு.

யான் அது அறியாதே கெட்டேன்; உன்னுல் ஒன்றுங் குறைவில்லை
 — இது பற்றி முன்னம் நம் அடிகளே 70-ம் திருப்பாடலில் அருளியுள்ளமையும் அதன் கீழ் விளக்கியவையும் காண்க.

அடிமைக் காரென்பேன் — நீ எனக்கு உன் அடிமை என்ற பதந்தந்தாய்; நான் என்னைச் சுதந்திரமுள்ளவனாகக் கருதி வாழ்கின்றேன். ஆகையால் யான் உன் அடிமை என்று கூறிக்கொள்ள என்ன தகுதியுள்ளது என்றவாறு. முன்னம் 96-ம் திருப்பாடலில் “மழக்கையிலங்கு பொற்கிண்ணமென்றலாற் அரியை யென்றுனைக் கருது கின்றிலேன்” என்றருளியதும் அதன் கீழ் விளக்கியவையும் காண்க.

இவ்வாறன்றி இப்பகுதியைப் பாடலின் ஈற்றில் அமைத்து, “உன் அடிமையாகிய எனக்கு வேறு யார் துணை” என்றுரைப்பினும் அமையும். அவ்வாறு கொள்ளாது நான் “என் செய்கேன்” என்ற சொல்லெச்சம் வருவித்து முடிக்க.

பன்னாள் — எப்பொழுதும் என்றுமாம்.

பழைய அடியார் — வழி வழி அடியார்கள்.

கூடாது மிற்பட்டு — பழைய அடியார்களுடன் கூடினால் புத்தடியானாகிய யான் அவர்களைப் பார்த்தேனும் பிழை செய்யாமல் திருந்துவேன் அல்லது அவர்கள் என்னைத் திருத்துவர். அவ்வாறு அவர்களுடன் கூடாதிருந்தேன் என்றவாறு. முன்னம் 157-ம் திருப்பாடலில் “ஈசன் பழவடியீர் பாங்குடையீர் புத்தடியோம் புன்மை தீர்த்தாட் கொண்டால் பொல்லாதோ” ஆண்டுரைத்தவையும் காண்க.

மிற்பட்டிருந்தேன் — முன்னம் 374-ம் திருப்பாடலுள் “பிற்பட்டொழிந்தேன்” என்றருளியதும் ஆண்டுரைத்தவையும் காண்க.

நோய்க்கு விருந்தாயே — “நோய்க்கே விருந்தாய்” எனப் பிரிநிலை ஏகாரம் பிரித்துக்கூட்டுக. நோய் வேண்டிய அளவு என்னைப் புதுச்சுவை கண்டுள்ளது என்றவாறு. இந்நிலை நீக்கி என்னைப் பழ அடியார்களுடன் கூட்டுக என்பது கருத்து.

இத்திருப்பாடலில் அடியார் பெற்ற இன்பத்தை எனக்கு அருள வேண்டும் என்று விண்ணப்பம் செய்கின்றார்கள். அது சிவாநுப விருப்பமாகிய பதிகக் கருத்தாதல் காண்க.*

645. சீல மின்றி நோன்பின்றிச் செறிவே யின்றி அறிவின்றி
தோலின் பாவைக் கூத்தாட்டாய் சுழன்று விழுந்து கிடப்பேனை
மாலுங் காட்டி வழிகாட்டி வாரா வுலக நெறியேறக்
கோலங் காட்டி யாண்டானைக் கொடியே னென்றோ கூடுவதே
ந

* Whom else shall I blame. O mother
but myself only though fault of my own?
I was mine but said I was thine and
thus in a falsity I am caught

எனும் வங்க மொழிக் கவிதை காண்க.

(இ-ள்)

நற்குணமின்றி; அதனை எய்துவதற்கான உறுதியின்றிப் புலனடக்கமின்றி; அதனால் எய்தும் அறிவின்றி; ஐம்புலன்களால் ஆட்டுவிக்கப்பட்டுக் கூத்தாடுவோனாக; அறிவு இயக்கும் நெறியின்றிச் செயலற்றுக் கிடக்கக் கடவேனாகிய எனக்கு, அறிவு நல்கி நன்னெறி காட்டிப் பிறவிக்கு வராத வீட்டுலக நெறியில் உயர்ந்து செல்ல ஞானாசிரியக் கோலந் தரிசிக்கச் செய்து, அடிமையாக ஏற்றுக் கொண்ட சிவபெருமானைக் கொடியவனாகிய நான் எப்பொழுது அடைவேன்.

(வி-ரை)

சீலம் — ஒழுக்கம். இயல்பான நற்குணம். தத்தம் வருணாசிரம நிலையில் நிற்றல் என்பர் பரிமேலழகர்.

நோன்பு — சீலத்தை எய்துவதற்காக மேற்கொள்ளும் உறுதி.

அறிவு — புலனடக்கம்; இதற்கு உறவு; அன்பு என்றுரைத்தார் திருமுதலியாரவர்கள்.

அறிவீன்றி — இது புலனடக்கம் இன்மையால் வரும் ஏதம்.

சீலம், நோன்பு, செறிவு, அறிவு என்ற இந்நான்கினையும் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்றுரைப்பாருமுண்டு.

தோலின் பாவைக் கூத்தாட்டாய் — தோலினால் செய்யப்பட்ட பொம்மை சுயமாக இயங்காது. அதனை இயக்குவோன் கயிறுகளின் மூலம் பாவையின் அங்கங்களை இயக்க அஃது இயங்கும். அவ்வாறே தோல் போர்த்த இவ்வுடலுள்ள நான் சுயமாக இயங்காமல் ஐம்புலன்களால் இயக்கப்பட்டு இயங்குகின்றேன். அந்த இயக்கம் மேலோர் பரிகரிக்கத் தக்க ஓர் நாடகம் என்றவாறு. **கூத்தாட்டாய்** — கூத்தாட்டுப் போல.

முன்னம் 115-ம் திருப்பாடலுரையில் எடுத்தாண்ட [திருமுறை 1-50-7] திருப்பாடல் காண்க.

கிடப்பேனை — கிடக்கும் தகுதியுள்ள என்னை கிடக்கும் இயல்பினனை, முன்னம் 155-ம் திருப்பாடலில் “கிடந்தான்” என்றருளியதும் அதன் கீழுரைத்தவையும் காண்க.

மால் — மோகம் — அசுத்தமாயையால் வரும் மயக்கம்.

வாரா உலகம் — முத்திப்பதம்.

கோலம் காட்டி — நான் வாரா உலக நெறி ஏறுவதற்கு தன் ஞானாசிரியக் கோலத்தை எனக்குக் காட்டி.

குருமூர்த்தம் இறைவனுக்குள்ள பல கோலங்களுள் ஒன்று. அஃது அவனுக்கு எப்பொழுதும் இயல்பாக உள்ளதாகலின், “கோலம் புண்டு” என்னுது “கோலம் காட்டி” என்றார். உத்தர கோச மங்கையினின்றும் தில்லை வரை நம் அடிகள் செய்த யாத்திரையில் ஒவ்வொரு தலத்திலும் இறைவன் அவருக்கு ஞானாசிரியக் கோலமே காட்டினார் என்பது நினைக.

வாரா உலக நெறி ஏற — முத்திப்பதம் சோபான நெறியில் எய்துவதாகலின் ஒரே முச்சில் அடைந்ததைக் குறிக்கும். “சேர” என்னுது “ஏற” என்றார்.

கொடியேன் — கொடுமை - பிறரை வருந்தச் செய்வதாகிய தொழில். இதனை வடமொழியில் “க்ரூரம்” என்பர். இது, தன் காரியத்தை விரைந்து நிறைவேற்றிக் கொள்ளும் “ஸ்வ காரிய பரத்துவம்” என்பது குறிக்கும். இது, “கடுமை”; “கடியேன்” என்ற சொல்லுடன் மயங்கற் பாற்றன்று.

இத்திருப்பாடல் இறைவனைக் கூடுதலை விண்ணப்பம் செய்கின்றது. அஃது இப்பதிகக் கருத்தான “சிவாநுப விரூப்பமாதல்” காண்க.

646. கெடுவேன் கெடுமா கெடுகின்றேன் கேடி லாதாய் பழிகொண்டாய்
படுவேன் படுவ தெல்லாநான் பட்டாற் பின்னைப் பயனென்னே
கொடுமா நரகத் தழுந்தாமே காத்தாட் கொள்ளுங் குருமணியே
நடுவாய் நில்லா தொழிந்தக்கால் நன்றோ யெங்கள் நாயகமே.

சு

(இ—ள்)

திருந்தும் இயல்பின்றித் தானே கெட்டுப் போகும் இயல்பினனாகிய நான், கெடும் வழியில் ஒழுகிக் கெட்டுப் போகின்றேன்; கேடு சிறிதுமிலாத நீ, வீணாக நான் கெடுவதன் பழியைச் சுமக்கின்றாய்; துன்பப்பட வேண்டிய நான் பட

வேண்டிய துன்பங்கள் அனைத்தும் என்னை வருத்தி ஒழித்த பின், நீ அருள் பாலிப்பதால் யாது பயன்? கொடியதும் நீண்ட காலம் துன்புறுத்துவதுமான நரகில் நான் அழுந்தா வண்ணம் காத்து ஆட் கொள்ள வல்லவனாகிய ஞானசிரியனே! எனக்கும், என் தீய வழிகளுக்கும் இடையில் நீ வந்தெய்தி, நான் அதிற் சேராது தடுக்காவிடில், அது புண்ணியமாகுமோ? எங்கள் நாயகமே!

(வி-ரை)

கெடுவேன் — திருந்தும் இயல்பின்றித் தானே கெட்டுப் போகும் இயல்புள்ளவன்.

கெடுமா — கெடுமாறு - ஈறு தொகுத்தல் விகாரத்தால் தொக்கது. **கெடும் ஆற்றல்** — கெடும் வழியில் ஒழுகிக் கெடுகின்றேன்.

கேடிலாதாய் பழி கொண்டாய் — குழந்தை தானே தவறிக் கிணற்றுள் வீழ்ந்தாலும் அதனைக் காக்கத் தவறிய அன்னையின் மேல் பழி நிற்பல் போல என்றவாறு.

ஈண்டு,

திருச்சிற்றம்பலம்

“காத்தாள்பவர் காவல் இகழ்ந்தமையால்

கரைநின்றவர் கண்டுகொள் என்று சொல்லி

நீத்தாய் கயம்புக நூக்கியிட

நிலைக்கொள்ளும் வழித்துறை யொன்றறியேன்

வார்த்தையிது வெப்பது கேட்டறியேன்

வயிற்றோடு துடக்கி முடக்கியிட

ஆர்த்தார்புனல் ஆர்அதி கைக்கெடில்

வீரட்டா னத்துறை அம்மானே.”

திருச்சிற்றம்பலம்

[திருமுறை 4-1-5]

என்பது காண்க.

நான் பட்டாற் பின்னைப் பயனென்னே — நான் துன்பம் அடையாமற் காத்தல் வேண்டும்; அல்லது துன்பம் வந்த பிறகேனும் விலக்குதல் வேண்டும். துன்பம் முற்றும் வந்து என்னை வருத்தி ஒழித்த பின் நீ அருள் புரிவதால் யாது பயன் என்றவாறு.

“கத ஜீவஸ்ய புனர்கிம் ஓளஷதை” (உயிர் போனபின் மருந்தால் என்ன பயன்) எனும் உபமன்யு முனிவரின் சிவஸ்தோத்திரம் காண்க.

நான் துன்புறுவதால் உனக்கு என்ன இலாபம் எனலுமாம்.

ஈண்டு,

திருச்சிற்றம்பலம்

“சொல்லக் கருதிய தொன்றுண்டு கேட்கிறொண் டாயடைந்தார்
அல்லற் படக்கண்டு பின்னென் கொடுத்தி யலைகொண் முந்நீர்
மல்லற் றிரைச் சங்க நித்திலங் கொண்டுவம் பக்கரைக்கே
ஒல்லைத் திரைகொணார் தெற்றொற்றி யூருரை யுத்தமனே”

திருச்சிற்றம்பலம்

[திருமுறை 4-86-2]

என்பது காண்க.

கொடு மாநகரம் — கொடியதும் நீண்ட காலம் துன்புறுத்துவதுமாகிய நகரம்.
காத்தாட் கொள்ளும் — நகரத்துக் கேதுவாகிய செயல்களிலிருந்து விலக்கி
நகரத்தில் விழுமுன்பே அவ்வாறு விழாது காப்பாற்றி அடியார் குழுவுடன்
கூட்டுவிப்பாய் என்பது குறிப்பு.

ஈண்டு,

“அன்பர் பணி செயவெனை ஆளாக்கி விட்டுவிட்டால்
இன்ப நிலை தானேவந் தெய்தும் பராபரமே.”

[தாயுமான சுவாமிகள் பராபரக்கண்ணி : 155]

என்றதும் 405-ம் திருப்பாடலில் “நின் தொண்டிற் கூட்டாய்” என்றருளியதும் அதன் விளக்கத்தில் எடுத்தாண்ட தாயுமான சுவாமிகள் பாடல் சுகவாரி 7-ம் காண்க.

நடுவாய் தில்லா தொழிந்தக் கால் — புறம் புறம் திரிந்து என்னுடனே இருக்கும் நீ ஆபத்துக் காலத்தில் என்பின்னே வரும் நிலையையும் நீ விட்டு விட்டால்.

ஈண்டு;

திருச்சிற்றம்பலம்

“சடைக்க னுள்புன லாள்அனல் கையதோர்
கடைக்க னால் மங்கை நோக்கிய வான்மகள்
படைக்க கனூல்பரு கப்படு வான் நமக்
கிடைக்க னாய்நின்ற வின்னம்ப ரீசனே.”

திருச்சிற்றம்பலம்

[திருமுறை 5-21-7]

பார்க்க.

நன்றே — நல்லதாகுமா? எனலுமாம்.

நாயகமே — நாயகம் — தலைமை. நடத்துதல். தலைவன் என்னுது தலைமை பற்றிக் கூறியது காண்க.

இத்திருப்பாடலில் நம் அடிகள் நரகத் தழுந்தாமே காத்தாட் கொள்ள விண்ணப்பம் செய்து கொள்கின்றார். அது வீடு பேறு விழைந்ததாகும். இது பதிகக் கருத்தாகிய சிவாநுப வீருப்பமாதல் பெற்றும்.

647. தாயாய் முலையைத் தருவானே தாரா தொழிந்தாற் சவலையாய் நாயேன் கழிந்து போவேனோ நம்பி இனித்தான் நல்குதியே தாயே யென்றுன் தாளடைந்தேன் தயாநீ பென்பால் இல்லையே நாயே னடிமை யுடனாக ஆண்டாய் நான்ருன் வேண்டாவோ

(இ-ள்)

எனக்கு, அன்னையாகவே நின்று, நான் வேண்டாமலே எனக்குத் தேவையானவற்றை அருளி ஓம்புகின்றவனே! நீ அவ்வாறு அருளாவிடில், ஊட்டு நிரம்பா முன்னம் அன்னை வயிறு வாய்க்க ஊட்ட மற்ற சேய் போன்று

இளைப்பேறே; தேவர்களிற் சிறந்தோய்! இனியேனும் அருள் பாலிப்பாயோ; உன்னை என் ஈன்றுளாகக் கருதி உன் திருவடியில் புகலடைந்தேன். உனக்கு என் மாட்டு அருளில்லையோ; தகுதியற்ற என்னை உன் மெய்யடியார் கூட்டத்துடன் சேர்த்து, அடிமையாக ஏற்றுக் கொண்டாய்; இப்பொழுது நான் உனக்கு வேண்டுவதில்லையோ?

(வி-ரை)

தாயாய் — எனக்குத் தாயாகவே ஆகின்றான். இது பற்றி முன்னம் “தக்க தசமதி தான்படும் துக்க சாகரம்” என்று [போற்றித் திருவகல் 24-25]-ல் அருளியதும் ஆண்டுரைத்தவையும் பார்க்க.

தருவானே — குழந்தை கேளாமலே தாய் பாலூட்டுவது போல அடியார்கள் வேண்டாமலே அவர்கள் தேவைகளை இறைவன் அருள்வான் என்றவாறு. குழந்தை பிறந்து அஃது உண்ணப்பாலை அன்னையிடம் சுரக்க அருள்புரிகின்றான் என்றவாறு.

ஈண்டு 544-ம் திருப்பாட்டும் அதன் உரையும் பார்க்க.

மேலும்,

“தந்த தனதனை தந்த தனதனை
தந்த தனதனை தனதானா.

தந்த பசிதனைய றிந்து முலையமுது

தந்து முதுகுதட வியதாயர்

தம்பி பணிவிடை செய் தொண்டர் பிரியமுள

தங்கை மருகருயி ரெனவேசார்

மைந்தர் மனைவியார்க டும்பு கடனுதவு

மந்த வரிசை மொழி பகர்கேடா

வந்து தலைநவிர வீழ்ந்து தரைபுகம

யங்க ஒருமகிட மிசையேறி

அந்த கனுமெனைய டர்ந்து வருகையினில்

அஞ்ச லெனவலிய மயில்மேல்நீ

அந்த மறலியொடு கந்த மனிதன

தன்ப னெனமொழிய வருவாயே

சிந்தை மகிழ்மலை மங்கை நகிலிணைகள்

சிந்து பயமயிலு மயல்வீரா

திங்களரவு நதி துன்று சூலரருள்

செந்தி னகரிலுறை பெருமானே.”

[திருப்புகழ் 754]

என்பதும் நினைக.

தாயாய் முலையைத் தருவானே — ஈண்டு நம் அடிகளுக்குத் திருப்பெருந்துறையில் ஞானம் நல்கியதைக் குறிப்பாலுணர்த்தியது. இது பன்றிக்குட்டிகளுக்கு பால் கொடுத்த திருவிளையாடலை நினைப்பிக்கின்றது.

கழிந்து போவேனோ — இளைத்துப் போவேனோ? ஓகாரம் எதிர் மறையோடு கூடிய ஐயப்பொருளில் வந்தது. வேண்டு கோட்பொருளில் வந்தது எனலுமமையும்.

சவலை — போதிய ஊட்டமற்ற சேய்.

நாயேன் — முன்னம் சிவபுராணம் 60-61-ல் உரைத்தவை பார்க்க.

தாயே என்று — இயல்பாகவே தாய் அன்புள்ளவள். குழந்தை “அம்மா” என்றழைத்தால் தயா நிறைந்தவள் ஆகின்றாள்.

தயா — இயல்பு பற்றி வருகின்ற இரக்கம் “பரதுக்க நிவாரணம்” என்பர் வேதாந்த தேசிகர். இது, துன்புறுவோர் மாட்டும் வரும் கருணையினின்றும் பிரித்தறிதற் பாற்று.

ஆண்டாய் — அன்று ஆட்கொண்டாய்.

நான்தான் வேண்டாவோ? — உன் அடியார் குழுவில் ஒருவனாகச் சேரும் வண்ணம் அன்று ஆட்கொண்டாய்; இன்று அவர்களுள் நான் ஒருவன்

மட்டும் உனக்கு வேண்டாவோ; என்னையும் உன் அடியார் கூட்டத்திற் சேர்க்க என்பது கருத்து.*

ஈண்டு 14-ம் திருப்பாடலில் அருளியதும் ஆண்டுரைத்தவையும் காண்க.

இத்திருப்பாடலில் என்னையும் உன் அடியார்கள் கூட்டத்தில் சேர்த்துக் கொண்டு அருள் நல்க வேண்டும் என்று நம் அடிகள் விண்ணப்பம் செய்கின்றார்கள். இஃது இப்பதிகக் கருத்தான சீவாநுப விருப்பமாதல் காண்க.

648. கோவே யருள வேண்டாவோ கொடியேன் கெடவே யமையுமே
ஆவா யென்னா விடிலென்னை அஞ்சேல் என்பா ராரோதான்
சாவா ரெல்லா மென்னளவோ தக்க வாறன் றென்னாரோ
தேவே தில்லை நடமாட திகைத்தே னினித்தான் றேற்றயே.

சு

(இ-ள்)

தில்லையில் ஐந்தொழிற் கூத்தியற்று வோனே! அரசனே! என்னை மட்டும் மகிழ்ச் செய்ய வேண்டாவோ? நான் ஒருவன் மட்டும் கெட்டு விடில், இனி உலகில் கெட வேண்டிய கொடியவர்கள் இல்லாது போய்விடுவார்களோ? நீ எனக்கு இரங்காவிடில் எனக்கு இரங்குவார் வேறு யாருளர்? நான் ஒருவன் மட்டும் சாவதால் உலகில் இனிச் சாவாரில்லாது போய் விடுமா? இந்நிலை உன் இயல்புக்குத் தகுதியுடையதன்று என்று மேலோர் கூறமாட்டார்களா? மகா தேவனே! நான் திகைப்புற்றேன். இனி நீ என்னைத் தேற்றுவாயாக.

(வி-ரை)

“தில்லை நடமாட” என்பதைப் பாடலின் தொடக்கத்தில் வைத்துப் பாடல் முழுவதற்கும் பொருள் காண்க.

* Mother, the Paramahansa is but a child. Does not a child need a mother? Therefore Thou art the mother and I am a child. How can the child there with out the mother.

[Shri Ramakrishna Paramahansa]

தில்லை நடமாட — இப்பகுதி திருத்தில்லையில் நம் அடிகள் வீடுபேறெய்தும் நிலையில் அருளிச் செய்தது என்பது நினைக.

கோவே — கோ — அரசன்; இராஜன். எல்லாரையும் இரஞ்சிக்கச் செய்பவன். இரஞ்சித்தல் — மகிழ்ச்சியடைதல். என்னை மட்டும் மகிழ்ச்சியடையச் செய்ய வேண்டாவோ. (வேண்டாம் - என்பது பிழையான சொல்)

அமையுமே — நான் ஒருவன் மட்டும் கெட்டுவிட்டால் உலகில் இனிக் கெட வேண்டிய கொடியவர்களே இல்லாது போய் விடுவார்களா? எனவே நான் ஒருவன் மட்டும் கெடுவதாதல் போதுமா? அதனால் என்ன பயன்? என்றவாறு.

ஆ! ஆ! என்னாவிடில் — ஆ! ஆ! என்னாவிடில் — நீ இரங்காவிடில். “ஆ ஆ” இரக்கம் குறிக்கும் இடைச் சொல் - ஆ! வா — எனப்பிரித்து இரங்கத் தக்கவனே வருக என உரைக்கவும் நின்றது.

என்னை அஞ்சேல் என்பார் ஆரோ தான் — நீ இரங்காவிடில் வேறு யார் இரங்குவார்கள்? ஒருவருமில்ர் — என்றவாறு.

சாவார் எல்லாம் என்னளவோ — நான் ஒருவன் மட்டும் சாவதால் உலகில் இனிச் சாக வேண்டியவர்கள் இல்லாது போய்விடுவார்களோ. ஆதலின் எல்லாரையும் காப்பது போல் என்னையும் காத்தருள் என்றவாறு.

சாவார் எல்லாரும் உன்னால் அடிமையாக ஏற்றுக் கொள்ளப் பெற்றவர்களோ? அல்லரே! ஆதலின் அவர்களை ஏற்றருளல் போல என்னையும் ஏற்றருள் — என்றுரைக்கவும் நின்றது.

தக்கவாறு — உன் பேரருளின் இயல்புக்கு தகுந்தது.

இத்திருப்பாடலில் நம் அடிகள் “**அருள வேண்டாவோ**” “**தேற்றயே**” என்று விண்ணப்பம் செய்து கொள்கின்றார்கள். அஃதிப் பதிகக் கருத்தான “**சிவாநுப விருப்பமாதல்**” காண்க.

649. நரியைக் குதிரைப் பரியாக்கி ஞால மெல்லா நிகழ்வித்துப்
பெரிய தென்னன் மதுரையெல்லாம் பிச்ச தேற்றும் பெருந்துறையாம்
அரிய பொருளே அவிநாசி! யப்பா! பாண்டி வெள்ளமே!
தெரிய வரிய பரஞ்சோதி செய்வ தொன்று மறியேனே.

எ

(இ-ள்)

நரியைக் குதிரையாகிய ஊர்தியாக்கி இந்திரசாலம் எல்லாம் செய்து
பாண்டிய மன்னனின் பெருமை பொருந்திய மதுரை நகர முழுவதும் பிச்சது
ஏறச் செய்யும் திருப்பெருந்துறையினனே! இன்ன தன்மையன் என்று
ஆராய்வதற்கு அரிய இயல்பினனே; நாசமற்றவனே; என் தந்தையே! பாண்டிய
நாட்டில் வந்த சிவானந்தப் பெருக்கே; எவராலும் தெரிய இயலாத அரிய
மேலான ஒளியே! நான் உன் அடியவர் நடுவுள் இருப்பதற்கு என்ன செய்ய
வேண்டும்.

(வீ-ரை)

நரியை — காட்டில் வாழும் அற்ப விலங்குகளாகிய நரியை
குதிரைப்பரியாக்கி — குதிரையாகிய வாகனமாக்கி. பரி — ஊர்தி வாகனம்.
இறைவனைத்தாங்கும் ஆற்றலுள்ள குதிரை. அது வேதமாகிய குதிரை. நம்
அடிகள் பொருட்டாக இறைவன் நரிகளைக் குதிரைகளாக மாற்றிச்
சிவகணங்களைக் குதிரைச் சேவகர்களாக்கித் தான் அவர்கள் தலைவனாக
வேதமாகிய குதிரையில் பாண்டியன் முன் வந்தான் என்பது நரிபரியாக்கிய
திருவிளையாடல் அதனை;

“அண்ட கோடிக ளனைத்துமோர் பிண்டமா வடுக்கி
உண்ட நீரதா முதுகின்மே லுபநிடக் கலனை
கொண்ட வாலிய வைதிகப் புரவிமேற் கொண்டான்
தொண்டர் பாசவன் றொடரவிழ்த் திடவருஞ் சோதி.”

[திருவிளையாடற்புராணம் — நரிபரியாக்கிய படலம்-36]

[குறிப்பு : வைதிகப் புரவி — வேதமாகிய குதிரை]

என்பதிற் காண்க.

ஞாலமெலாம் நிகழ்வித்தது — அற்புத நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் நிகழச் செய்து.

ஞாலம் — இந்திர ஞாலம் - என்பதன் ஒரு கூறு மறைந்து “ஞாலம்” என நின்றது. இதனை “நாமைக்கய தேச நாமக கிரகணம்” என்பவர் வட மொழியில். இது நம் அடிகள் பொருட்டு இறைவன் நிகழ்த்திய திருவிளையாடல்கள். அவை நரியைப் பரிகளாக்கியும், அவற்றை மீண்டும் நரிகளாக்கியும், வையையில் பெருவெள்ளம் வரச் செய்ததும், பிட்டுக்கு மண் சுமந்ததும்; பிரம்படி பட்டு அதனை எல்லா உயிர்களும் தாங்கச் செய்ததுமாம்.

பெரிய தென்னன் மதுரை எல்லாம் மிச்சது ஏறலும்

பெரிய தென் நன் மதுரை — பெருமை பொருந்திய தென்னன். இறைவனே நேரில் வந்து குதிரைச் சேவகனாக காட்சி கொடுக்கும் பேற்றினன். ஆதலின் அவன் பெருமை பொருந்திய பாண்டியனான். **நன் மதுரை** என்று பிரித்து இறைவன் எழுந்தருளிப் பல திருவிளையாடல்களை நிகழ்த்திய நகரமாதலின் அது **நன் மதுரையாயிற்று**.

மிச்சது ஏற்றும் — இது நம் அடிகள் பொருட்டு இறைவன் இந்திர சால வித்தைகள் புரியக் குதிரைச் சேவகர் தலைவனாக வந்து நிகழ்த்திய திருவிளையாடல்களால் மதுரை நகர் மகளிர் அவன் கோலம் கண்டு தம் வசமிழந்த நிகழ்ச்சிகள்.

இதனை;

“இச்சை யால்வடி வெடுப்பவ னிந்திர சால
விச்சை காட்டுவா னெனப்பரி வீரனி லுலகை.
மிச்ச தேற்றிட மயக்கியுங் காமனிற் பெரிது
நச்சு மாதரை மயக்கியு மிங்ஙன நடந்தான்.”

[திருவிளையாடற்புராணம் - நரிபரியாக்கிய திருவிளையாடல் - 58]

என்பதிற் காண்க.

மிச்சது — அது - பகுதிப் பொருள் விகுதி.

செய்வதொன்றும் அறியேனே — இச் சொல்லாட்சியை;

திருச்சிற்றம்பலம்

“செய்வ தொன்று மறியாது சிந்தை மகிழ்ந்து களிகூர்ந்தென் னுய னனைந்தா னெனையாளுந் மன்னவ னனைந்தா னுருநிற் சைவ னனைந்தா னென்றுணையாந் தலைவ னனைந்தான் தரணிபெல்லா முய்ய வனைந்தா னனைந்தா னென் றேகை முரசஞ் சாற்று வித்தான்”

திருச்சிற்றம்பலம்

[பெரியபுராணம் - வெள்ளாணைசருக்கம் - 17]

என்பதிற் காண்க.

அரிய - காண்பதற்கும், கேட்பதற்கும், ஒப்பிடற்கும் அருமையான - என எல்லா அருமைகளையும் புணர்த்துக.

அவிநாசி - நாசமில்லாதது. பதிப்பொருள் நித்தியமானது என்பது நினைக. இதற்கு இவ்வாறன்றிக் கொங்கு நாட்டுத் தேவாரத் தலங்களுள் ஒன்றாகத் திருப்பூர் மாவட்டத்திலுள்ள அவிநாசித் தலத்தைக் குறிப்பதாக முன்னுரையாளரில் பலர் கொண்டனர். அஃதிப் பாடல் பொருளுடன் சற்றும இயைபற்றது. கொங்கு நாட்டுப் பற்றினால் எழுந்தது என்று விடுக்க.

பாண்டி வெள்ளம் - லகரி - வெள்ளம். சிவானந்த லகரி - என்றது காண்க.

செய்வதொன்றும் அறியேனே - நானும் உன் அடியார் நடுவுள் இருப்பதற்கு வழியறியேன். அவ்விருப்பத்தை நிறைவேற்றி அருள்வாயாக என்றிரந்தவாறு.

நரியைக் குதிரை ஊர்தியாக்கி; இந்திர ஞாலம் எல்லாம் நிகழ்வித்துப் பெரிய தென்னன் மதுரையெல்லாம் பிச்சது ஏற்றி; என்னை நீ ஆண்டமையால் நான் அந்தச் சிவானந்த வெள்ளத்தில் திளைத்துச் செய்வதொன்றும் அறியேனாயினேன் என்றவாறு. இதனால் இப்பதிகக் கருத்தான “**சிவாநுபவ வீரூபம்**” கூறியது பெற்றும்.

தொகுப்புரை : —

மின்னல் போன்ற அழகும் தாமரை மலர்கள் போன்ற வடிவும் கொண்ட உன் திருவடிகளை எய்தியவர்கள், பேருலகங்களை எல்லாம் கடந்து வீட்டுலகம் எய்தினார்கள். பொன்னிறமான கற்பக மலர்களைச் சொரிந்து தேவர்கள் அனைவரும் உன்னைத் துதிக்கின்றனர். நீ எனக்கு என்னுலறிய இயலாத பதம் நல்கினை; யான் அதன் அருமை அறியாது கெட்டேன். உன்பால் ஒரு குறையுமில்லை. உன் அடிமை என்பதற்கு நான் தகுதியற்றவன்; கடையனாகி; நோய்க்கும் புத்துணவாக நான், இவ்வுலகில் இருக்கின்றேன். என் நாயகமே! கேடில்லா நீ உன் அடிமை கெடுவதன் பழியைச் சுமக்கின்றாய். நான், கொடுநரகில் முழுகாது காத்தருள். என் ஞானாசிரியனே! உன்னை என் அன்னையென்று புகலடைந்தேன். நான் சவலை மகவாய் வருந்தின் உன் தாயன்பு இலனாவேன்; அரசனே! நரியைக் குதிரைப் பரியாக்கி, இந்திர சாலமெல்லாம் நிகழ்த்திப் பெருமை பொருந்திய பாண்டியன் மதுரை நகர முழுவதும் பிச்சதேற்றும் திருப்பெருந்துறையினனே! அரிய பொருளே! நாசமற்றவனே! பாண்டி நாட்டில் வந்த சிவானந்தப் பெருக்கே! தெரிவதற்கு இயலாத மேலான் ஒளியே! நான் செய்யும் செயலொன்றும் அறியாது திகைத்துள்ளேன். நான் உன் அருமை நினையாது துன்பக் கடலுள் வீழ்ந்து கன்மனத்தினாய்க் கழிப்புண்டு கடையவரிற் கடையவனாகித் துன்பறுகின்றேன். நான் படும் பாடெல்லாம் நுகர்ந்தபின் நீ அருள்புரியின் யாது பயன்? கொடியவனாகிய நான் அழியின் இரங்குவார் வேறு யாருளர்? சாவார் அனைவரும் என் அளவில் மட்டுந்தானா? அவ்வாறாயின், “இஃதுன் அருளுடைமைக்கு தகுதியானதன்று,” என்று மேலோர்கள் கொள்வரே! என்னை உன் அடியவர் குழுவுள் இருத்தி வீடுபேறெய்த அருள் பாலிப்பாயாக.

தல விசேடம் :

தில்லை — முன்னம் கீர்த்தி திருவகவல் உரையின் ஈற்றில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவமயம்
திருச்சிறும்பலம்

51. அச்சோப்பதிகம் தில்லையில் அருளியது (அநுபவ வழியறியாமை)

ஞானசிரியக் கோலத்தில் வந்த இறைவன் பணித்தவாறு யாத்திரை தொடங்கிய நம் அடிகள் தில்லையில் அவ்வியாத்திரை நிறைவுற்ற பின் ஆங்கு ஓர் தவச்சாலை அமைத்துக் கொண்டு இறைவனை நோக்கிப் பல பாடல்களை அருளும் முகத்தால் தம்மை வீட்டுலகில் இருத்த வேண்டிக் கொண்டார்கள். சென்ற பதிகத்தின்கண் ஆனந்தமாலையில், தகுதியற்ற தம்மை வீட்டுலகில் சேர்க்கத் தகுதியாமாறு சீவன்முத்தர் குழுவிற சேர்க்க வேண்டினார்கள் என்பதைக் கண்டோம். இறைவன் தம் விண்ணப்பத்தை ஏற்று வீடு தரத்திருவுள்ளம் பற்றினார் என்பதை உணர்ந்தார்கள். பெறுதற்கரிய அப்பேற்றினை இறைவன் திருவருளால் தாம் எய்து நிலையை வியந்து இஃதென்ன அதிசயம் என்று விம்மிதழுற்று இப்பகுதியை அருளிச் செய்தார்கள். இந்நிகழ்ச்சி இப்பகுதியை அருளியபின் இறைவன் பாண்டிய நாட்டு அந்தணன் ஒருவன் கோலத்தில் வந்து நம் அடிகள்பால் கேட்டுத் திருவாசகம் திருக்கோவையார் இரண்டனையும் ஏட்டில் எழுதி அம்பலவாணன் திருவடிகளில் சாத்திய பின் மறையவே, மறுநாட் கண்ட தில்லை வாழ்ந்தணர்கள் நம் அடிகளைத் திருவாசகத்தின் பொருள் விளம்ப, நம் அடிகள் அம்பலவாணனைக் காட்டி அவனை திருவாசகத்தின் பெரருள் என்று உணர்த்தி வீடுபேறுற்றார்கள் என்பதனை முன்பு அவர் வரலாற்றில் கண்டோம். எனவே இப்பதிகமே அந்தண வடிவில் வந்த இறை எழுதிக் கொண்டதும் திருவாசகத்தின் இறுதிப் பகுதி என்றும் கொள்ளவுள்ளது.

“நிச்சமுணர்த்து மச்சோப் பத்து *
அநுபவம் வந்தவழி யறியாமை”

என்பது அகத்தியச் சூத்திரம்.

முற்பதிகத்தில் அநாதி திருவருளின்ப வநுபுதியருளி, அவ்வின்ப்பேற்றை

* இதற்கு அச்சோப்பத்து என்ற பெயருமுண்டு போலும்.

நோக்கிக் குஞ்சித்த சேவடிக் கீழ்க் கும்பிட்டே நிட்டை கூடி, அபேதவத்துவித சித்தாந்த சேவடிக் கீழ்க் கும்பிட்டே நிட்டை கூடி, அபேதவத்துவித சித்தாந்த அன்பாலடிமையுற்று இளைப்பாறி, கேவல சகல சுத்தமுண்டாகி, அப் பேரின்பத்தாற் பெரிது முவந்து பேரானந்தப்பேறு கிடைத்தபின், நிறைய உண்டவனைப் போலும், நீரில் முழுகியவனைப் போலும் அநுபூதியுற்ற காலையில் பழைய இன்பப் பயந்தனை நோக்கி அதன் தன்மையுள்ளல் - என்பது இச்சூத்திரத்துக்குக் சீகாழித் தாண்டவராயர் அவர்கள் தரும் பொழிப்புரை.

“..... மொழியு மீசர்

போகசுக மெனக்களித்தா ரார்பெறுவா ரெனும்

ருமை புகறல் அச்சோ...”

என்பது பழைய திருப்பெருந்துறைப்புராணம்.

இப்பதிகத்தின் கருத்துரையாக “அநுபவ வழியறியாமை” எனக் கொண்டனர் நம் முன்னோர்.

இப்பகுதி கவிவிருத்த யாப்பில் அமைந்த ஒன்பது திருப்பாடல்கள் கொண்டுள்ளது. (நாலடித்தரவு கொச்சகக் கலிப்பா-என்றலே பொருந்தும்).

நாலடித்தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

650. முத்திநெறி யறியாத மூர்க்கொராடு முயல்வேனைப்
பத்திநெறி யறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும்வண்ணம்
சித்தமல மறுவித்துச் சிவமாக்கி யெனையாண்ட
அத்தனெனக் கருளியவா ரார்பெறுவா ரச்சோவே. க

(இ-ள்)

முத்தியும் அதனை எய்துதற்குரிய வழியினையும் அறியாது அறிவற்ற முடர்களுடன் முயலும் எனக்கு ஞானோபதேசம் நல்கி முத்தியை எய்தும் வழியை அறியச் செய்து சஞ்சித வினைகளை நீக்கிப் பசுத்துவம் போக்கித் தன் அடிமையாக ஏற்றுக் கொண்டு சித்தமலம் நீங்கும் வழியை உணர்த்திய சிவபெருமான் செய்த அருளிப்பாட்டை வேறு எவர் எய்துவர்; இஃதென்ன விந்தை.

(வீ-ரை)

முத்தி நெறி - முத்தியை அடைதற்குரிய வழி; முத்தியும் அதனை அடையும் நெறியும் எனலுமாம்.

மூர்க்கர் - அறிவில்லாதவர்கள்; அறிவற்றவர்கள் முரடர்களாயிருப்பதால் முரடர்களையும் உணர்த்துவதாம்.

முயல்வேளை - முத்தியினையும் அதனை அடையும் வழியையும் அறியாதவனும் மூர்க்கர்களுடன் முயல்பவனுமாகிய என்னை. முத்தி நெறி அறியாத மூர்க்கர்களுடன் முயல்பவனாகிய என்னை என்றவாறு.

அவாவற்றவனானும் அடியவர் குழுவிற் சேர்ந்தவனானும் அவர்களைப் பின்பற்றி வீடுபெறுவதற்கான நெறியில் முன்னேறுவேன்; இயல்பாகவே அறிவில்லாதவன் அடியார்களுடன் சேராவிடில் வீட்டுலகுக்கான வழியிற் செல்ல இயலாதவனாவான். இயல்பாக நற்குணமுடைய மேலோன் மூர்க்கரின் குழுவில் சேர்ந்துவிட்டாலும், அவர்களைப் போல் அவச் செயல் புரியாது, வாளா இருப்பான்; வீட்டு நெறியில் இவன் முன்னேறு மட்டும் ஓரளவு தடைப்படும். அவ்வாறெல்லா மன்றி இயல்பாகவே அறிவில்லாதவனும் மூர்க்கர்களுடன் கூடியுள்ளவனுமாகிய நான் முத்தியையும் அதனை அடையும் வழியிற் செல்லுதலையும் விடுத்து அம்மூர்க்கர்களின் தகாத செயல்களையே முயன்று புரிந்து கொண்டிருக்கின்றேன் என்றவாறு.

ஈண்டு மூர்க்கர் என்றது புத்தன் முதலாய புல்லறிவினராய்த் தத்தம் மதங்களில் தட்டுருப்புப்பட்டு நிற்கும் பல்வேறு புறப்புறச் சமயிகளை.

முயல்வேனுக்கு - இரண்டாம் வேற்றுமை உருபு நான்காம் வேற்றுமைப் பொருளில் வந்த வேற்றுமை உருபு மயக்கம்.

பத்திநெறி - இஃதே முத்திக்குச் செல்லும் நெறியாகும்.

பத்திநெறி அறிவீத்து - ஞானோபதேசம் செய்து. இது, சிவஞான போத நூற்படி முப்பொருள் உண்மை கூறி; அவற்றின் இலக்கணம் கூறி, சாதனம் கூறி; பயன் கூறுதலாம்.

“பக்தை ஞானேன ந பேத ஹி”

[பக்திக்கும் ஞானத்துக்கும் வேறுபாடு இல்லை - எனும் சிவமகாபுராண வசனம் காண்க.] ஈண்டு,

திருச்சிற்றம்பலம்

“ஆனவற் றன்றியந்தண்” னெனுந்திருப் பாட்டிற்கூடன்

மாநகர்ச் சங்கம் வைத்தவன் தேறத் தேற

ஈனாக் ளெல்லைக் கிட்டவே டெதிர்த்து செல்லில்

ஞானமீ சன்பாலன் பென்றனர் ஞான முண்டார்”

திருச்சிற்றம்பலம்

[பெரியபுராணம் -

திருஞானசம்பந்த நாயனார் புராணம் - 844]

என்றது காண்க.

சிவபுராணம் 18-ல் “அவனருளாலே அவன்றாள் வணங்கி” என்றதன் விளக்கத்தில் எடுத்தாண்ட சிவஞானபோதம் 11-ம் சூத்திரம்,

“ஐந்தொழிலு மெனதி வைகளாகுஞ்

சிருட்டி முதலான முத்தொழில் சடத்து

மறிவிடத் தோரிரண்டும் வினைக்கீடா

யவற்றை யுயிரறியாமையான்.

முந்திவரு தன்னையும் பிறரையுங்

கருதிநனி முதிர் விழைவு வெகுளிமருவி

முன்னுகு துன்பங்கண் மன்னி

யிருவினை மேவி மூடப்பிறப் பிலாமும்

பந்தமுறு முயிர் சுதந்தர மிலிசடம்

பாசமான கருவிகள் முழுதுமே

பகருமற்றவை நடத்திடு மொருவ

னானிவை பகுத்துன் சுதந்தரமறச்

சிந்தைசெய் பந்தமறு மென்றெனக்

கருள்குரவ செங்கீரை யாடியருளே

திமிரமல மகலவரு குமரசர வணமுருக

முருக செங்கீரை யாடியருளே.”

[திருப்போரூர் சந்நிதிமுறை பிள்ளத்தமிழ் -
செங்கீரைப்பருவம்-4]

என்பனவற்றாலறிக.

பத்தி - அடைதல்; இறுகப் பற்றிக் கொள்ளுதலுமாம். நன்மை செய்யினும் தீமை செய்யினும் தன்னை உயர்ந்தார் மாட்டுச் செலுத்துவதே பத்தியாகும்.*

பழவினைகள் - பழைய வினைகளாகிய சஞ்சித கன்மங்கள்.

பாறும் வண்ணம் - ஓடும்படி - தொலைவில் விலகும் வண்ணம். சட்ச தீட்சை பற்றிய குறிப்பு.

சித்தமலம் அறுவித்து - பிறவினை போல் வந்த தன்வினை சித்தமாகிய ஆன்மாவில் நிற்கும் மூல மலமாகிய ஆணவமலத்தை நீக்கி - என்றவாறு.

சிவமாக்கி - பசுவாக இருந்த என்னைச் சிவமாக்கி. ஈண்டு;

“கன்மநாசத்திலே சீவன் எப்போதும் சிவஞாக

விளங்குவான்”

[ஸ்கந்தோ பநிஷத்]

“களங்கமில்லாதவனாய்ச் சிவசாமியத்தை அடைகின்றான்.”

[முண்ட கோப நிஷத்]

“ஞாலமதின் ஞான நிட்டை யுடையோருக்கு

நன்மையொடு தீமையினை நாடுவதொன் றில்லை

சீலமில்லை தவமில்லை விரதமொடாச் சிரமச்

செயலில்லை தியானமில்லை சித்தமல மில்லை

* “கண்டார் இகழ்வனவே காதலன்தான் செய்தாலும்
கொண்டாளை இல்லாக் குலக் கொடி போல்”

[குலசேகராழ்வார் பாசரம்]

கோலமில்லை புலனில்லை கரண மில்லை

குணமில்லை குறியில்லை குலமு மில்லை

பாலருட னுண்மத்தார் பிசாசார் குண மருவிப்

பாடலினொ டாடலிவை பயின்றிடினும் பயில்வர்.”

[சிவஞான சித்தியார் - சூ-7; அதி-2; செய்-32]

என்பன காண்க.

எனை ஆண்ட — என்னை ஆண்டு சிவமாக்கி என்க. எனை ஆண்டு பத்தி நெறி அறிவித்துப் பழவினைகள் பாரும் வண்ணம் சித்தமலம் அறுவித்துச் சிவமாக்கினான்—என்றவாறு.

தகுதியற்ற என்னை இறைவன் ஆட்கொண்டு பழவினைகளைப் போக்கிப் பசுத்துவம் நீக்கிச் சிவமாக்கி அருள்பாலித்தான். வேறு எவர்க்கும் கிட்டாத இவ்வருளிப்பாடு எனக்குக் கிட்டியது என்ன அதிசயம் என்று இத்திருப்பாடல் இயம்புகின்றது. இதனால் இப்பதிகக் கருத்தான அநுபவ வழியறியாமை யாதல் காண்க.

651. நெறியல்லா நெறிதன்னை நெறியாக நினைவேனை
சிறுநெறிகள் சேராமே திருவருளே சேரும்வண்ணம்
குறியொன்று மில்லாத கூத்தன்றன் கூத்தையெனக்
கறியும்வண்ண மருளியவாரூர் பெறுவா ரச்சோவே. 2

(இ-ள்)

முத்தியடைதற்குரிய வழியல்லாதவற்றையெல்லாம் வீடுபேற்றுக்கான நெறிகளாக நினைந்து அவ்வழிகளிற் செல்வேனை, அற்ப நெறிகளிற் செல்லாமல் திருவருள் நெறியே சேரும் வண்ணம்; ஆண், பெண், அலி என்ற மூவகைப் பகுப்புள் எது என்று அறிய முடியாத இயல்பினான இறைவன், தன் நடனத்தின் பொருளை தகுதியற்ற நான் அறியும் வண்ணம், அருள் பாலித்தான்; இத்தகைய அருளிப்பாட்டை வேறு எவர் எய்துவர்! இதனை நான் பெற்றது என்ன விந்தை!

(வி-ரை)

நெறியல்லா நெறி — புறப்புறம், புறமாகிய வேத நெறிகளல்லாத சமயங்கள். சிறு நெறிகள் சேராமே திருவருளே சேரும் வண்ணம் அருளியவாரூர் பெறுவார் - என்று கூட்டுக.

குறியொன்று மில்லாத — உப லட்சணத்தால் குணம் ஒன்றும் இல்லாதவன் என்றும் கொள்க.

ஈண்டு;

“புந்தமும் வீடு மாய பதபதார்த் தங்க ளல்லா
 னந்தமு மாதிரி யில்லா னளப்பில னுத லாலே
 யெந்தைதா னின்ன னென்று மின்னதா மின்னதாகி
 வந்திடா னென்றுஞ் சொல்ல வழக்கொடு மாற்ற மின்றே.”
 சிவஞான சித்தியார் சுபக்கம் [சூத்-1. அதி-2. செய்-49]

என்று நம் ஞானசாத்திரம் நவில்வது காண்க.

கூத்தன் தன் கூத்தை — திருப்பாடல் எண் 650-ன் விளக்கத்தில் எடுத்தாண்ட திருப்போரூர் முருகன் பிள்ளைத்தமிழ் பாடலிற் காண்க.

“ஞாத்வா தம் மிருத்யும் மன் ஏதி
 நான்ய புந்தா விமுத்தை யோ”
 “அவனை அறிந்து மரணத்தை (ஆணவத்தை) கடப்பார்
 சிவஞான மன்றி முத்தியடைய வேறு வழியில்லை”
 [கைவல்யோப நிஷத்]

இத் திருப்பாடலில் கூத்தன் தன் கூத்தின் பொருளை அருளிய வண்ணம் என்றமையால் வீடுபெற்றின்பம் நல்குதல் பெற்றும். அஃதிப் பதிகக் கருத்தான அநுபவ வழியறியாமை கூறிய வாரும்.

652. பொய்யெல்லா மெய்யென்று புணர்முலையார் போகத்தே
 மையலுறக் கடவேனை மாளாமே காத்தருளித்
 தையலிடங் கொண்ட பிரான் தன்கழலே சேரும்வண்ணம்
 ஐயனெனக் கருளியவா றுர்பெறுவா ரச்சோவே. ஈ

(இ-ள்)

நிலையற்றவை அனைத்தும் நிலையானவை என்று கொண்டும் இன்பமல்லாதவற்றை இன்பமெனக் கொண்டும் மயங்கும் இயல்பினனாகிய என்னை, மாதொரு பாகனாகிய ஐயன் தன் திருவடிகளையே சேரும் வண்ணம் திருவருள் பாலித்தான். இத்தகைய அரிய பேறு வேறு எவர்க்குக் கிட்டும். இதனை நான் எய்தியது என்ன விந்தை? அச்சோ!

(வீ-ரை)

பொய் — நிலையில்லாதவை.

மெய் — நிலையானவை. **பொய் மெய்** — பண்பாகு பெயர்கள்.

நிலையானவற்றையும் நிலையில்லாதவற்றையும் பகுத்தறியும் உணர்வை “நித்யா நித்யவஸ்து விவேகம்” என்பர் வட மொழியாளர்.

“நில்லா தவற்றை நிலையின வென்றுணரும்
புல்லறி வாண்மை கடை”

[திருக்குறள்-391]

என்பது காண்க.

புணர் முலையார் போகத்தே மையலுற — இன்பமல்லாதவற்றை இன்பமென்று நினைக்கும் மயக்க உணர்வு பெற. **மையல்** — மயக்கம். இஃது இறுதியிலுறுகின்ற மரணம். மகளிர் போகம் இந்திரியங்களுக்கு அற்பமான ஆனந்தம் அளித்து அகல விடாமல் மயக்குவதாம். **புணர்முலை** — புணர்ச்சிக்குரிய பக்குவம் குறித்து நின்றது.

கடவேனை — இயல்பாக உள்ள என்னை.

ஐயன் — தலைவன். இதனைப் **பிரான்** என்பதனுடன் சேர்த்துத் “தையலிடங் கொண்ட பிரானாகிய ஐயன்”- என்க.

இறைவனது திருமேனியைப் பாவிப்பார் முன் அவன் இனிது வெளிப்பட்டு அருவ மனம் ஆர்ந்த பின் திரிபுடியற்ற சமாதியருளுவன், என்பதற்கு ஸ்ரீமத். பாம்பன் குமரருருதாஸ சுவாமிகள் இத்திருப் பாடலை மேற்கோள் காட்டியுள்ளார்கள்.

“காமன ஜாயதே பக்தியா ஞானம் பிரஜாயதே

முத்திரீயிதி சாக்த்ரேசு நிட்சக” —

கன்மத்தினாலே பக்தியுண்டாகின்றது; பக்தியிலே ஞானமுண்டாகின்றது; ஞானத்திலே முத்தியுண்டாகின்றது. என்பது சாத்திரங்கள் கூறும் நிச்சயமான பொருள் — [சிவமகா புராணம்] என்றதும் காண்க.

நிலையற்றவற்றை நிலையானவை என்று மயங்கும் இயல்பினான என்னை அம்மயக்கம் நீக்கி இறைவன் வீடுபேறெய்தத் தகுதியாக்கினான். இத்துணை அரிய பேறு வேறு யார்க்குக்குக் கிட்டும். இதனை நான் எய்தியது என்ன விந்தை! — என்று இப்பாடல் கூறுகின்றது. இஃதிப் பதிகக் கருத்தான **அநுபவ வழியறியாமை** யாதல் காண்க.

653. மண்ணதனில் பிறந்தெய்த்து மாண்டுவிழக் கடவேளை
எண்ணமிலா வன்பருளி யெனையாண்டிட் டென்னையுந்தன்
சுண்ணவெண்ணீ றணிவித்துத் தூநெறியே சேரும்வண்ணம்
அண்ணலெனக் கருளியவா றுர்பெறுவா ரச்சோவே. ஸ

(இ—ள்)

இப்புவிபிற பிறந்து திரிந்து இளைத்து இறந்தொழியக் கடவோனாகிய எனக்கு; அளவில்லாத சிவபத்தியருளி; அடிமையாக ஏற்றுக் கொண்டருளிய தலைவனாகிய சிவபெருமான்; அருள்பாலித்துத் தூய வீட்டுலகு செல்லும் வழியில் செலுத்தித் தலைவனாகிய சிவபெருமான் அருள் பாலித்தான். இத்துணை அரிய பேறு வேறு எவர்க்கு எய்தும் இதனை நான் எய்தியது என்ன விந்தை! அச்சோ!

(வி—ரை)

மண்ணதனில் — பிரகிருதி மாயையில் உள்ள அண்டங்களில் அடங்கிய எண்ணற்ற உலகுகள் பற்றி முன்னம். “நூற்றொரு கோடியின் மேற்பட விரிந்தன; இன்னுழை கதிரின் துன்னனுப்புரையச் சிறிய வாக” [திருவண்டப்பகுதி4-6] என்றருளியதும் ஆண்டுரைத்தவையும் காண்க. அவ்வண்டங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் எண்ணற்ற உலகங்கள் உள்ளன.

அவ்வுலகங்களில் பிறந்து வாழ்ந்து இளைப்புற்று மடிந்து மீண்டும் பிறவிக்கடலில் விடுபடாது அலையும் இயல்பினனாகிய என்னை என்க.

எண்ணமீலா அன்பு — அளவில்லாத பெரிய அன்பு. மறவாத அன்பு எனலுமாம். மறப்பின்மையால் மீண்டு நினைப்பதும் இல்லை என்றவாறு.

ஈண்டு;

“உள்ளுவன் மன்யான் மறப்பின் மறப்பறியேன்
ஒள்ளமர்க் கண்ணான் குணம்.”

[திருக்குறள் - 1125]

முன்னம் 255-ம் திருப்பாடல் உரையில் “பேசுவது கொண்டும்” — என்றதன் விளக்கத்தில் எடுத்தாண்ட திருவிளையாடற் புராணம் கடவுள் வாழ்த்து 14 ஆகியவை காண்க.

எண்ணமீலா அன்பு — இதற்கு, நான் நினைப்பதற்கு இயலாத அளவுள்ள அன்பு என்றும்; நான் எதிர்பாராத அன்பு என்றும் உரைப்பாரும் உளர். அன்பு-சிவபத்தி.

சிவபத்தியும் இறைவன் திருவருள் பாலிப்பதால் கிட்டுகின்றது. இதனை முன்னம் “அவனருளாளே அவன்றான் வணங்கி” (சிவபுராணம் 18-ல்) அருளியதும் ஆண்டுரைத்தவையும் காண்க.

“ப்ரஸா தாதேவ ஸா பக்தி

ப்ரஸா தோ பக்தி ஸம்பவ: ।

யதா சாங்கு ரதோ பீஜம்

பீ ஜதோவா யதாங் குரம் ॥”

அந்த பக்தி இறைவன் அருளால் தான் உண்டாகின்றது. அருளும் பக்தியால் தான் உண்டாகின்றது; “முனையிலே இருந்து விதையும், விதையிலே இருந்து முனையும் உண்டாவது போல”

[சிவமகா புராணம்-வாயுசங்கிதை 3-அத்-30 ஸ்லோகம்].

என்னை — என்னையும் எனக் இழிவு சிறப்பும்மை விரிக்க.

கண்ண வெண்ணிற அணிவித்து — தலைவன், தன் அடிமைக்கு அடையாளமிட்டு உலகுக்கு என்னைத் தன் அடிமை என்று காட்டி அறிவுறுத்தி என்றவாறு.

வெண்ணிற — வெள்ளை நிறமான திரு நிறே அணிதற்குரியது என்றவாறு.

திருநிறு பற்றி முன்னம் “நிற்றேன் (திருவண்டப்பகுதி 33-ல்) அருளியதும் ஆண்டுரைத்தவையும் காண்க.

இத்திருப்பாடலில் அண்ணல், தன்னை வீட்டுலகில் செல்லும் வழியில் செலுத்தினான் என்றருளப்பட்டது. இஃதிப் பதிகக் கருத்தான “**அநுபவ வழியறியாமை**” யாதல் காண்க.

654. பஞ்சாய அடிமடவார் கடைக்கண்ணால் இடர்ப்பட்டு
நெஞ்சாய துயர் கூர நிற்பேனுன் அருள்பெற்றேன்
உஞ்சேனான் உடையானே யடியேனை வருகவென்
றஞ்சேலன் றருளியவா றுள்பெறுவா ரச்சோவே. கு

(இ-ள்)

பஞ்சு போன்ற பாதங்களுள்ள இள மகளிரின் கடைக்கண் பார்வையால் துயரம் மிகுதியாகச் சிவ நெறியிற் செல்லும் என் செயல் தடைப்பட்டு நின்றேன். யான் உன் திருவருளால் ஈர்க்கப் பெற்றேன். அதனால் உய்தியுற்றேன். என்னை அடிமையாக உடையானே! அடியேனை “நீ, அஞ்சற்க! நம்பால் நண்ணுக! என்று அருளினே; இத்துணைப் பெரிய அருளிப்பாட்டை வேறு எவர் எய்துவர்! இதனை நான் எய்தியது என்ன விந்தை! அந்தோ!

(வி-ரை)

பஞ்சாய அடி மடவார் — **பஞ்சாய அடி** — உடல் முற்றும் சுமக்கும் பாதங்களே இத்துணை மென்மைத் தன்மைய என்றமையால் ஏனைய அங்கங்களில் தன்மை உய்த்து உணர வைத்தவாறு.

மடவார்—இளம்பெண்கள். அவர்கள் அழகும் மென்மையு முடையவர்களாதலின் அவர்கள் பாதங்கள் கூறப்பட்டன. உடல் முழுவதும் சுமக்கும் பாதங்களே இத்துணை மென்மைத் தன்மையன என்றமையால் ஏனைய உறுப்புக்களின்

மென்மையை உணர்த்தியவாறு. **பஞ்சாய** — ஆய — உவம உருபு. செம்பஞ்சுக் குழம்புட்டிய எனலுமாம்.

கடைக்கண்ணால் இடர்ப்பட்டு — இளம் மடவார் தம் நேர் நோக்கம் ஊறு செய்யாதது. ஆனால் அவர் தம் கடைக்கண் பார்வையே காளையரைத் துன்புறுத்துவனவாம்.

துயர் கூர — துயரம் மிகுதிப்பட; **கூர்தல்** — உள்ளது சிறத்தல். ஏற்கனவேயுள்ள துயரம் மிகுதியாக.

நிற்பேன் — நிற்கக் கடவேனாகிய நான் என்றவாறு. இள மங்கையர் கடைக்கண்ணால் இடர்ப்படும் இயல்பினாகிய எனக்கும் இறைவன் அருள் பாலித்தான். இஃது என்ன அதிசயம் என்று வியத்தல். இது பதிகக் கருத்தாகிய “அநுபவ வழியறியாமை” யாதல் காண்க.

ஈண்டு;

468-ம் திருப்பாடலின் “பிணக்கு” என்பதனை விளக்கத்தில் எடுத்தாண்ட திருவிளையாடற்புராணம் கடவுள் வாழ்த்து 21-ம் செய்யுள் காண்க.

உஞ்சேன் — உயர்ந்தேன் என்பதன் போல் இத்திருப்பாடலின் சொல்லும் பொருளும் 551-ம் திருப்பாடலுடன் ஒத்து வருவது காண்க.

வருகவென்று — அருள் வைத்து என்பது பொருள்.

655. வெந்துவிழு முடற்பிறவி மெய்யென்று வினைபெருக்கி
கொந்துகுழற் கோல்வனையார் குவிமுலைமேல் வீழ்வேனைப்
பந்தமறுத் தெனையாண்டு பரிசறவென் றுரிசுமறுத்
தந்தமெனக் கருளியவா றுர்பெறுவா ரச்சோவே. கூ

(இ-ள்)

பிறவியினால் கிடைத்ததும் இறுதியில் விழுந்து வெந்து சாம்பலாவதுமான உடலை நிலையானது என்று கருதி வினைகளை மிகுதியாக இயற்றி; மலர்க் கொத்துக்களை அணிந்து திரண்ட வளையல்களைப் புண்ணுள்ள இளமகளிரின் குவிந்த கொங்கைகளை விரும்பும் என் பாசங்களை நீக்கி; அடிமை கொண்டு

என் குற்றங்களை அடியோடு நீக்கிய இறைவன் வீடு பேற்றை எனக்கு அருளினான்! இத்துணைப் பெரும் பேறு வேறு எவர் எய்துவர்? இஃதென்ன விந்தை! அச்சோ!.

(வி-ரை)

மீறவி வெந்துவீழும் உடல் - பிறவியினால் கிடைத்ததும் இறுதியிலே விழுந்து வேவதுமான உடல். உடல் பிறவி - இரு பெயரொட்டு.

ஈண்டு;

“எய்யாது நின்றொருவன் னெய்துவதுவு மினையாடன்
இளைப்பும் புந்தி
வையாதார் வைதலுறின் மதியார்தா மதித்திடுதல்
வழக்கே யன்றோ
மெய்யாத மெய்கடிந்து வீடாத வீடெய்தி
வீழார் வீழச்
செய்யான்செய் சரக்கரையாந் திருவால வாயிலுறை
செல்வ னாரே.”

[மதுரைக்கலம்பகம் - 19]

என்பது காண்க.

மெய்யென்று - உடல் மூத்துப் பிணியுற்று வீழ்ந்து இறந்து வேவதைக் கண்டும் அதனை நிலையானதென்று கருதி, முன்னம் 652-ம் திருப்பாடலுரையில் எடுத்தாண்ட திருக்குறள் 391-காண்க.

வினை பெருக்கி - அவ்வாறு கருதுவதால் வினையைப் பெருகச் செய்து.

கொந்த குழல் - கொந்து - கொத்து என்பதன் மெலிதல் விகாரம்.

கோல்வளை - வரிகள் உள்ளவளை; அழகியவளை எனலுமாம்.

வீழ்வேளை - வீழ்தல் - விழைதல்; நிலையில் தாழ்தல் எனலுமாம். முன்னம் 150-ம் திருப்பாடலில் “உழை தரு நோக்கியர் கொங்கைப் பலாப்பழம் தயிஞெப்பாய் விழை தருவேளை” என்றருளியதும் ஆண்டுரைத்தவையும் காண்க.

மேலும்;

திருச்சிற்றம்பலம்

“மாணவுரு வாகியொர் மண்ணளந்தான்

மலர்மேலவன் காண்பரியாய்

நீணீண்முடி வானவர் வந்திறைஞ்சந்

நெல்வாயி லரத்துறை நின்மலனே

வாணாந்துத லார்வலைப்பட் டடியேன்

பலவின்கனி ஈயது போலா வதன்முன்

ஆணோடு பெண் ணமுரு வாகிகின்றாய்

அடியேனுய்யப் போவதொர் சூழல்சொல்லே.”

திருச்சிற்றம்பலம்

[திருமுறை 7-3-9]

என்பதும் காண்க. - இப்பாசுரத்தில் “பலவின் கனியிந்தது போல்”-என்றும் பாடமுண்டு. அது சிறப்பான பாடமன்று என்பர் கவியரசு அவர்கள். தருமபுர ஆதீன வெளியீடு எண்.555 பார்க்க.

பந்தமறுத்து — காம இச்சையை நீக்கி அதன் மூலம் ஏனைய பந்தங்களையும் அறுத்து.

துரிக — குற்றம்; செய்யத் தகாதவற்றைச் செய்யும் இயல்பு.

பரிசுற — வேருடன் கெடும் வண்ணம். எனது துரிக செய்யும் இயல்பை அடியோடு நீக்கி என்றவாறு.

பரிக — கைம்மாறு என்றுரைத்தார் திரு.முதலியாரவர்கள்.

அந்தம் — வீடுபேறு. முடிவு.

இத்திருப் பாடலில் “அந்தமெனக் கருளியவாறு யார்பெருவார்” என வியந்தமை - இப்பதிகக் கருத்தான “அநுபவ வாழியறியாமை” யாதல் காண்க.

656. தையலார் மையலிலே தாழ்ந்துவிழக் கடவேனைப்
பையவே கொடுபோந்து பாசமெனுந் தாமுருவி
உய்யுநெறி காட்டுவித்திட் டோங்காரத் துட்பொருளை
ஐய னெனக் கருளியவா றுர்பெறுவா ரச்சோவே. எ

(இ-ள்)

அழகிய மகளிர் மயக்கும் இயல்பினர் எனத் தெரிந்தே அவர்கள் மயக்கத்தில் வீழ்ந்து தாழக் கடவோனாகிய என்னைப் படிப்படியாக உயர்த்தி வீட்டுலகில் நுழையத்தடையான பாசத்தின் தாழைச் சிறிது சிறிதாக நீக்கித் தீக்கை அளித்து திருவைந்தெழுத்தின் பொருளை உபதேசம் செய்து என் தந்தையாகிய இறைவன் எனக்கு அருள்பாலித்தான் இத்தகைய அரிய பேற்றை வேறு எவர் செய்வர்? இதனை நான் பெற்றது என்ன விந்தை! அச்சோ!

(வீ-ரை)

தையலார் — அழகுள்ள மகளிர். தையல் — அழகு, பெண்கள், மாதர், காரிகையார், நல்லார் என்ற சொற்களும் இப்பொருளினவே. ஆங்கிலத்தில் Fair Sex என்று வழங்குதல் காண்க.

மையல் — தீது என்று தெரிந்தும் வீழும் செயல்.

தாழ்ந்து விழக் கடவேனை — விழுந்து தாழக் கடவேனை என மாற்றுக. நீரின் வீழ்ந்தோன் அதன் மேற்பரப்பில் கிடவாது தொடர்ந்து அதன் நிலம் வரை ஆழ்ந்து கொண்டே போவது போலத் தையலார் மையலில் வீழ்ந்து அப்பாவத்துடன் நில்லாது, தொடர்ந்து ஒன்றன்பின் ஒன்றாக எல்லாப் பாவங்களையும் செய்து மீளா நரகடையும் இயல்பு, ஈண்டுத் தையலார் மையலில் வீழ்தலாகிய பாவத்தை முதலிற் செய்து பிறகு தொடர்ந்து எல்லாப் பாவங்களையும் புரிந்து தாழ்ந்தொழிதல் குறித்தவாறு.

பையவே கொடு போந்து — மதுரையை நீங்கிக் குதிரைகள் வாங்கத் திருப்பெருந்துறையை நண்ணியது வரை. நிகழ்ந்த சரித நிகழ்ச்சிகள் காண்க.

பாசமெனுந் தாமுருவீ — பையவே தாமுருவி.

தாழ் உருவி — கதவின் தாழ்ப்பாளைப் பையவே உருவி.

பையவே — இதனை கொடுபோந்து, தாமுருவி என ஈரிடத்தும் கூட்டுக. இது தீக்கை அருளுழி. **பாசமாகிய தாழைச்** சிறிது சிறிதாக நீக்கி என்றது. தீக்கை அளிக்கும் பொழுது சஞ்சித வினைகளைச் சிறிது சிறிதாக அழித்தல் குறித்தவாறு.

உய்யுநெறி காட்டுவீத்து — தீக்கை அளித்து. ஒங்காரத்துட் பொருளை. இஃது இறைவன் வேறு அவன் திருநாமமாகிய திருவைந்தெழுத்து வேறு என்னுது இறைவனே திருவைந்தெழுத்தாகவும் உள்ளான் என்றவாறு. முன்னரும் விளக்கப் பட்டது.

இதனை;

“சத்யம் சத்யம் குணஸ்ஸத்யம்

சத்யம் சத்யம் புனக புனக

பிரணவார்த்தோ சிவ: சாட் சாத்

ப்பிரதான் பேன பிரக்யீர்த்தித:

வேதா ப்ரணவ சம்பூதாக

பிரண வார்த்தோ மகேஸ்வர:”

[சிவ மகாபுராணம்]

என்பதிற் காண்க.

[ஒங்காரத்தின் முதன்மையான பொருள் சாட்சாத் சிவனேதான் என்பது முக்காலும் சத்தியம். வேதங்கள் பிரணவத்திலிலுந்து உண்டாயின. பிரணவத்தின் பொருள் மகேசுரனே] என்றவாறு.

இத் தெய்வத்திருமுறையான திருவாசகம், “நமச்சிவாய வாஅழக்”; என்று திருவைந்தெழுத்தில் தொடங்குவதும், இறுதிப் பதிகத்தில் வரும் இத்திருப்பாடலும் திருவைந்தெழுத்தைத் துதிப்பதாகிய தெய்வீக அமைப்புக் காண்க. இது பற்றி முன்னம் சிவபுராண உரையின் ஈற்றில் உள்ள கருத்துரையும் காண்க.

ஒங்காரத்துட்பொருள் — இது சிவபெருமானே ஆம்.

ஐயன் — ஞானாசிரியக் கோலத்தில் வந்த இறைவன்.

அருளியவாறு — என்னைச் சிவத்தை அருபவிக்கச் செய்த முறை.

பிறர் எவரும் அறியாத திருவைந்தெழுத்தின் பொருளை இறைவன் எனக்கு உணர்த்தியருளிய முறை எவர்க்கும் கிட்டாத பேறு. அதனை நான் எய்தியது என்ன விந்தை என்று இப்பாடல் கூறுகின்றது. இஃது இப்பதிகக் கருத்தான “அநுபவ வழியறியாமையாம்”

657. சாதல்பிறப் பென்னுந் தடஞ்சுழியிற் றடுமாறி
காதலின்மிக் கணியிழையார் கலவையிலே விழுவேளை
மாதொருகூ றுடையபிரான் றன்கழலே சேரும் வண்ணம்
ஆதியெனக் கருளியவா றுர்பெறுவா ரச்சோவே. அ

(இ-ள்)

பிறப்பு இறப்பு என்றும் பெரிய நீர்ச் சுழலில் மாறி மாறி அல்லலுற்று; அணிகலன்கள் பூண்ட அழகிய மகளிர்பால் பெரு விருப்புற்று அவர் முயக்கில் ஆழக் கடவோனாகிய என்னை; ஆதியும் உமையொரு பங்கனுமாகியவனும் என்பெரு விருப்பத்துக்குரியவனுமாகிய இறைவன் தன் திருவடிகளாகிய வீட்டுலகை நண்ணும் வண்ணம் எனக்கு அருள் பாலித்தான். இத்துனை அரிய பேறு வேறு எவர்க்குக் கிட்டும்? இதனை நான் எய்தியது என்ன விந்தை! அச்சோ!

(வி-ரை)

சாதல் பிறப்பு — ஒன்றற் கொன்று மாறுபாடான இரண்டு மாறி மாறி வருதல். இதனை சம்சாரம் என்பர் வடமொழியாளர். முன்னம் 561-ம் திருப்பாடலில் “துவந்துவங்கள்” என்றருளியதும் ஆண்டுரைத்தவையும் காண்க.

சுழி — சாதலால் ஆழ்தலையும், பிறத்தலால் மேலே தூக்கி எறிதலையும் மாறி மாறி நீர்ச்சுழி போல் செய்வது.

தடுமாறி — இவற்றில் மாறி மாறி அல்லற்பட்டு.

காதல் — பெரு விருப்பம்.

அணியிழையார் — இயல்பாக உள்ள தங்கள் அழகை அணிகளால் அதிகம் பெருக்கிக் காணையர் உள்ளம் கவர்வோர்.

மாஸ்தாரு கூறுடைய பிரான் — அருளுடன் கூடியுள்ள இறைவன் என்றது குறிப்பு. தடஞ்சுழியில் தடுமாறி கலவியிலே விழுவேனைத் தன் கழலே சேரும் வண்ணம் அருளினமைக்கு அவன் பேரருளுடைமையே காரணம் என்று குறித்தவாறு.

அணியிழையார் கலவியிலே விழுவேனைக் காத்து அருள வந்தவன் மாஸ்தாரு கூறுடையவனாக வந்தான் என்ற நயம் காண்க.

இத்திருப்பாடல் அண்ணலாகிய ஆதி காரணன் பிறப்பிறப்பான பெரிய சுழியில் தடுமாறி மகளிர் கலவியில் விழக் கடவோனாகிய என்னை மங்கை பங்களும் என் விருப்பத்துக் குரியவனுமாகிய ஆதிகாரணாகிய இறைவன் தன் திருவடிகளாகிய வீடு பேற்றை நான் எய்தும் வண்ணம் வீடு பேற்றில் திளைக்கச் செலுத்தினான் என்றருளிப்பாட்டைக் கூறுகின்றது. இஃது இப்பதிகக் கருத்தான “**அநுபவ வழியறியாமை யாதல்**” காண்க.

658. செம்மைநல மறியாத சிதடரொடுந் திரிவேனை
மும்மைமல மறுவித்து முதலாய முதல்வன்றான்
நம்மையுமோர் பொருளாக்கி நாய்சிவிகை யேற்றுவித்த
அம்மையனெக் கருளிவா ருர்பெறுவா ரச்சோவே. கூ

(இ-ள்)

குற்றமில்லாத நலம் எது என்று அறியாத குருடர்களுடன் கட்டுக்கடங்காது திரியக் கடவேனாகிய என்னை என் மும்மலங்களையும் துண்டிக்கச் செய்து; மகா தேவனும் என் அன்னை போன்றவனுமாகிய இறைவன் இழிந்த நம்மையும் ஓர் பொருளாக மதித்து நாயைச் சிவிகையில் ஏற்றியது போல இழிந்த நமக்கும் மிக உயர்ந்த அருள் பாலித்தான்! இஃதென்ன விந்தை? அச்சோ?

(வி-ரை)

செம்மை நலம் — எந்தக்குற்றமும் இல்லாதது. முன்னம் 538-ம் திருப்பாடலில் “செம்மையே யாய” என்றருளியதும் ஆண்டுச் “செம்மை” என்றதன் கீழுரைத்தவையும் பார்க்க.

மும்மை மலம் — ஆணவம், கன்மம், மாயையாகிய மூன்று மலங்கள். ஆணவம் செருக்கும் அறியாமையும் செய்வது. அவ்வாறு செய்வதால் விளையும் வினைகள் கன்ம மலம், அக்கன்மங்களை நுகர்வதால் மேலும் விளையும் ஆகாமிய வினைகள். கன்மங்களை நுகர்தற்காக எய்தும் தநுகரணபுவன போகங்கள். ஆணவ மலம் எங்கும் வியாபகமாயுள்ளதால் அது வியாபித்துள்ள கன்ம மலத்திலும் விரவி நின்று. ஆன்மாவுக்கு அறியாமை, செருக்கு, மயக்க உணர்வு ஆகியவற்றைத் தந்து மேலும் வினைகளை ஈட்டிக் கொள்ளச் செய்வது. விதி விலக்குகளை அறியாது மேவியவண்ணம் செய்தொழுகும் காமசாரியாகிய என்னை. **காமசாரிகள்** — விருப்பப்படி சஞ்சரிப்பவர்கள். கட்டுக் கடங்காத தள்ளவாரி/தள்ளத் தக்கவன் என்பர் கம்பர். இது தெல்லவாரிகள் என இந்நாளில் வழங்குகின்றது. வீடணனை, இராவணன் கூற்றாகத் தள்ளவாரி என்பது காண்க.

முதல்வன் — தலைவன். யாவும் யாவையும் தோன்றுவதற்கு நிமிர்ந்த காரணமாயுள்ளவன்.

நம்மையும் — கடையாய பொருள்களுக்கெல்லாம் கடையனாயுள்ள இழிந்த என்னையும். உம்மை இழிவு சிறப்பு. முன்னம் இது பற்றி நம் அடிகளே 624-ம் திருப்பாடலில் அருளியுள்ளதும் அதன் விளக்கமும் காண்க.

ஓர் பொருளாக்கி — ஒரு பொருளாக மதித்து. ஒன்றுமில்லாதவனை உள் பொருளாகச் செய்து, இது பற்றி நம் அடிகளே அருளிச் செய்துள்ள திருக் கோவையார் 73-ம் திருப்பாடலிற் காண்க. அது சிவபுராணம் 73 விளக்கத்தில் எடுத்தாளப் பெற்றுள்ளது.

நாய் — முன்னம் சிவபுராணம் 78 முதல் 647-ம் திருப்பாடல் முடிய பல இடங்களில் ஆண்டாண்டுரைத்ததை பார்க்க.

நாய் சீவீகை ஏற்றுவீத்த அம்மை

ஈண்டு;

திருச்சிற்றம்பலம்

“குண்டனாய்த் தலைபறித்துக் குவிமுலையார் நகை நாண துழிதர் வேளைப் பண்டமாப் படுத்தென்னைப் பாறலையிற் றெளித்துத்தன் பாதங் காட்டித் தொண்டெலா மிசைபாடத் தூமுறுவலருள் செய்யு மாரு ரரைப் பண்டெலா மறியாதே பனிநீராற் பாவைசெயப் பாவித்தேனே”.

திருச்சிற்றம்பலம்

[திருமுறை 4-5-4]

உத்தமமான குணங்களால் உத்தமமான ஒழுக்கம்; அதனால் சாதாரண பக்தி; அதனால் மேலான பக்தி; அதனால் இறைவன் அருள்; அதனால் வீடு பேறு [கிருஷ்ண கர்ணமிர்தம்].

என்பன நினைந்தின்புறுக.

இத்திருப்பாடலில் நம் அடிகள் தம்மை இறைவன் ஓர் பொருளாக மதித்து மும்மலங்களையும் நீக்கி வீட்டின்பம் நுகர அருள் பாலித்தான் என்று விம்மித் முறுகின்றார்கள். இஃதிப் பதிகக் கருத்தான “அநுபவ வழியறியாமை” யாதல் காண்க.

தொகுப்புரை :-

நான் வீட்டுலகினையும் அதனை எய்தும் வழியினையும் அறியாத மூர்க்கர்களுடன் முயன்று; அற்ப நெறிகளையே நன்னெறியாக நினைந்து, நிலையற்றவற்றை நிலையாகக் கொண்டு; மகளிர் மயக்கில் வீழ்ந்து; இடர்ப்பட்டு மாளும் இயல்பினாய்ப் பிரகிருதி மாயா உலகங்களில் பிறந்து, திரிந்து, இளைத்து, இறந்து ஒழியக் கடவேன், வினைகளைப் பெருக்கிப் பந்தமுற்றுக் குற்றங்கள் மலிந்து கிடக்கும் இயல்பினன்.

மாதொரு பாகனாகிய இறைவன், என்னை அடிமையாகக் கொண்டு, பாசம் நீக்கி, மெய்ப்பொருளை உபதேசம் செய்து, சஞ்சித வினைகளை அழித்து; சித்த மலம் அறுத்துத் தன் கூத்தின் பொருளை உணர்த்தி, அளவற்ற சிவ பத்தியை அளித்து வெண்ணிற்று அணிவித்துத் துரிசுகளைக் களைந்து; தூய நெறியிற்

செலுத்தி; உய்யும் நெறி காட்டி ஓங்காரத்துட் பொருளை உபதேசம் செய்து புகுத்துவம் நீக்கிச் சிவமாக்கி “வருக! என் கழல் சேர்க!” என்று அருள் பாலித்தான். அவன் என்னையும் ஓர் பொருளாக மதித்து நாயைச் சிவிகையில் இருத்தியது போலத் தகுதியற்ற எனக்கு வீட்டின்பம் நல்கினான். இஃதென்ன விந்தை? அவன் திருவருளின் பெருமை இருந்தவாறு என்னே! “அச்சோ”

தல வீசேடம்:

தில்லை — முன்னம் கீர்த்தித் திருவகவல் உரையின் ஈற்றிற் காண்க.

திருச்சிற்றம்பலம்

மிகைப்பாடல்

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

செத்திடமும் பிறந்திடம் இனிச்சாவா திருந்திடமும்

அத்தனையு மறியாதார் அறியுமறி வெவ்வறிவோ?

ஒத்தநிலம் ஒத்த பொரு ளொரு பொருளாம் பெறும் பலனை

அத்தனெனக் கருளியவா றுர்பெறுவா ரச்சோவே.

(இ-ள்)

நாம் அழிந்த இடத்தையும், அதன் பின் தோன்றும் இடத்தையும், முடிவில் எய்தும் வீட்டுலகில் நாம் இருக்க உள்ள இடத்தையும், அவற்றை நல்கும் இறைவனையும் அறியாதவர்கள் ஏனையவற்றை எல்லாம் அறிவாராயின் அவர்கள் அறிவினால் பயனில்லை அன்றோ, ஒத்ததான நிலமும்; பொருளும் ஒரு பொருளே ஆவதாய் பெரும் பயனை தந்தையாகிய சிவபெருமான் எனக்கு நல்கிய அருளிப்பாட்டை வேறு எவர் பெறுவர்? அவற்றை நான் எய்தியது என்ன விந்தை! அச்சோ!

(வீ-ரை)

செத்திடம் — ஆன்மா முதன் முதலாகப் புரியக்க உடல் பெற்றுப் பிறகு பருஷலுடன் வாழ்ந்து அவ்வுடலை நீத்து மரணம் எத்திய இடம்; அஃது எந்த புலனத்தில் எந்த அண்டத்தில் எந்த உலகில் எந்த இடத்தில் அந்த இறப்பு நிகழ்ந்தது என்றவாறு.

பிறந்திடம் — மேற்கண்டவாறு மரணம் எய்திய உயிர் அம்மரணத்தின் முன் பிறந்த இடம்.

இனிச் சாவாதிருந்த இடம் — மலபரி பாகம் எய்திய உயிர் எய்தும் வீட்டுலகில் இருக்கவுள்ள இடம்.

அத்தன் — அவ்வவ்விடங்களில் உயிர்களைச் செலுத்தும் தந்தையாகிய இறைவன்.

(வி-ரை)

செத்திடம் — ஆன்மா முதன் முதலாகப் புரியட்டக உடல் பெற்றுப் பிறகு பருவுடலுடன் பிறந்து வாழ்ந்து அவ்வுடலை நீத்து இறந்த இடம் எப்புவனத்தில் எந்த அண்டத்தில் எவ்வுலகில், எந்த இடத்தில் அம்மரணம் நேர்ந்தது என்று அறியாதவாறு கூறிற்று.

பிறந்திடம் — பிறந்த இடம் மேற்கண்டவாறு இறந்த உயிர் அதன் பின் பிறந்த இடம்.

இனிச் சாவா திருந்த இடம் — மலபரி பாகம் எய்திய உயிர் எய்தும் வீட்டுலகில் இருக்கவுள்ள இடம்.

வீட்டுலகில் இனி எய்த உள்ள இடத்தை இனிச் சாவாதிருந்த இடம் என்று இறந்த காலத்திற் கூறினார். அது வீடுபேறு எய்தும் உறுதி பற்றி என்க.

அத்தன் — அவ்வவ் உயிர்களை அவ்வப்பிறவிகளில் அவ்வவ்விடங்களிற் செலுத்தும் தந்தையாகிய சிவபெருமான்.

ஆர் பெறுவார் — வினா, “எவரும் பெறார்” என்று இறைவன் திருவருளை வியந்தவாறு.

இத்திருப்பாடலில் நம் அடிகள் சீவன் முத்த நிலையில் இருந்தவாறே இனிச் சாவாதிருக்கும் இடமாகிய வீட்டுலகில் நுகரும் இன்பத்தை அத்தன் எனக்கு அருளினான் என்று விம்மிதழுறுகின்றார்கள். அஃதிப் பதிகக் கருத்தான “அநுபவ வழியறியாமை” யாதல் காண்க.

இப்பாடல் பழைய ஏட்டுப் பிரதி ஒன்றில் காணப்பட்டதாக, ஓக்கூர்.திரு.வீர.ராம.சாத்தப்ப செட்டியார் அவர்கள், தாது ஆண்டு பங்குனித் திங்கள் **செந்தமிழ்ச்செல்வி** திங்கள் வெளியிட்டில் எழுதியுள்ளார்கள். அதன் பின் வந்த திருவாசகப் பதிப்புக்கள் சிலவற்றில் இப்பாடல் காணப்பெறுகின்றது.

அச்சோப்பதிகம் 9-ம் திருப்பாடல் பாடம் கேட்டு முடிந்த பின் இப்பாடலைக் கவியரசு அவர்கள் கவனத்துக்குக் கொண்டு சென்றேன். அவர்கள் இப்பாடல் வரலாற்றை முன்பே அறிந்திருந்தார்கள். “இது மாணிக்க வாசகப் பெருமான் திருவாக்கன்று என்று கூறிவிட்டார்கள். அவர்கள் இதற்கு உரையும் கூறவில்லை. அன்பர்கள் இவ்வரலாற்றையும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற நோக்கில் இப்பாடலை **மிகைப் பாடல்** என்ற தலைப்பில் ஈண்டுத் தந்துள்ளேன்.

திருவாசக விளக்க உரை

சிவக்குடில் விளக்கம் முற்றிற்று

திருச்சிற்றம்பலம்

பிற்சேர்க்கை – 1

ஜி.யூ.போப் அவர்களும் திருவாசகமும்

மேலைநாட்டுத் தமிழறிஞர்கள் பலருள்ளும் டாக்டர் ஜி.யூ.போப் அவர்களின் மீது தமிழர்களுக்கு, அதிலும் தமிழ்ச் சைவர்களுக்கு ஒரு தனிப்பாசம் உண்டு. அதற்குக் காரணமும் உண்டு. மேலைநாட்டுத் தமிழறிஞர்கள் தங்களுடைய மதத்தினைப் பரப்பவே தமிழைப் பயின்றனர். டாக்டர் ஜி.யூ.போப்பும் அவர்கள் போலவே தம்முடைய மதத்தைப் பரப்பவே தமிழ் கற்றாலும், சைவத் தமிழை, குறிப்பாகத் திருவாசகத்தை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து மேலைநாட்டவர்க்கு அறிமுகப்படுத்தினார். தமிழகத்தின் உண்மைச்சமயம் சிவநெறியே என்பதைத் திடம்பட எடுத்து மொழிந்தார். ("Caivism is the real religion of the South India and North Ceylon; and the caiva Siddhanta philosophy has deserve to have, far more influence than any other").

போப் அவர்கள் தாம் அறிந்து போற்றி வணங்கிய மேலைநாட்டு மெய்ஞ்ஞானிகளான தவத்திரு.பால், அசிசி நாட்டுத் துறவி அருள்திரு. பிரான்சிஸ் போன்றோரின் வாழ்வையும் வாக்கையும் அவர் திருவாசகத்தில் கண்டு மகிழ்ந்தார். (In the whole legendary history of this sage there stands out a real historical character, which seems to be a mixture of that of St.Paul and of St.Francis of Assisi. **Under other circumstances what an apostle of the East might had become**") தடித்த எழுத்தில் உள்ள கடைசி வரி போப்பின் மனநிலையைச் சுட்டுன்றது. அந்த சூழ்நிலையில் ஒரு கீழ்த்திசை சமயகுரு இதைக்காட்டிலும் என்ன மேனிலையை அடைந்துவிடக் கூடும் என்ற கூற்றில் மணிவாசகப்பெருமான் எய்திய சிவமாம் தன்மையைப் போப் சரிவர உணர்ந்து கொள்ளவில்லை என்றே தோன்றுகின்றது.

போப்பின் திருவாசகக் காதல் குறித்துக் கதை ஒன்றும் திருவாசகப் பேச்சாளர்களால் மேடைதோறும் கூறப்படுகின்றது. போப் தமிழகத்தில் உள்ளவர்களுக்குக் கடிதம் எழுதும் போது முதலில் ஒரு திருவாசகப் பாடலை எழுதுவாரென்றும், அப்படி யாருக்கோ எழுதிய கடிதத்தில் ஒரு திருவாசகப்பாடலை எழுதும் போது உள்ளம் உருகிக் கண்ணீர் பெருகிக் கடிதத்தின் மீது விழுந்து எழுத்தை அழித்துவிட்டதென்றும் அது

திருவாசகத்தால் வந்த புனிதக் கண்ணீர் ஆதலால், அப்புனிதக் கண்ணீர் பட்டு அழிந்த எழுத்தின் மீது மீண்டும் எழுதாமலேயே அக்கடிதத்தை அனுப்பியதாகவும் கூறுவர்.

இது ஒரு கதை என்றே எண்ண என் மனம் துணிகின்றது. இது யாருக்கு அனுப்பப்பட்ட கடிதம், அதில் எழுதப்பட்ட திருவாசகப்பாடல் யாது, அந்தக் கடிதம் என்ன ஆனது, அந்தக் கடிதத்தைப் பற்றி எழுதிய போப் அவர்களோ, கடிதம் எழுதப்பெற்றவரோ, அவருக்குத் தொடர்பானவர்களோ இந்நிகழ்ச்சியைப் பற்றி எங்காவது குறிப்பிட்டுள்ளனரா? இந்த நிகழ்ச்சி உண்மையாயின் போப் அவர்கள் தம் திருவாசக மொழிபெயர்ப்பின் மறுபதிப்பிலாவது வெளியிட்டிருப்பாரே. அவரை மிகப்பாராட்டும் திருவாசகமணி கே.எம்.பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களாவது தம் நூலில் ஆதாரத்துடன் வெளியிட்டிருப்பாரே எனும் ஐயங்கள் தோன்றுகின்றன.

போப் அவர்களின் சைவத் தமிழ்ப்பணிக்காக அவரைப் போற்றிப் பாராட்டியவர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர். திருவாசகத்தை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்த மற்றொரு அறிஞர் திருவாசகமணி கே.எம்.பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள். இதுவரைக்கும் தமிழ்சைவர்களுடைய தனிச் சொத்தாக இருந்து வந்த திருவாசக நிதிக்குவையை, போப் அவர்களின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு மேலேநாட்டுத் தத்துவ அறிஞர்களுக்குத் திறந்து விட்டது என்றும், சொரணகெட்ட தமிழர்களை வெட்கம் அடையச் செய்தது என்றும் தங்களுடைய பழமை குறித்துத் தமிழர்களைப் பெருமை கொள்ளச் செய்தது என்றும் திருவாசகமணி பூரித்துப் போனார். ("..... the genuine and gigantic efforts of Dr.Pope in uttering "Open Sesame" to throw open the doors of te Treasure-cave of Thiruvachagam to the cultured Savants of the West, Stung the Tamils of their callousness and and started them into an awakening and appreciation of their past").

ஆங்கிலம் உலகப் பொதுமொழியாதவினால், அம்மொழியில் திருவாசகத்தை மொழிபெயர்த்ததினால் ஜி.யூ.போப் நம்முடைய மணிவாசகப்பெருமானைப் பல நாடுகளிலும் உள்ள பன்மொழி அறிஞர்களுக்கும் அறிமுகப்படுத்தினார் என்றும் இதைக் காட்டிலும் திருவாசகத்தையும் மணிவாசகரையும் உலகறியச் செய்வதற்கு வேறு சிறந்த

வழி இல்லை என்றும் திருவாசகமணி அவர்கள் கருதினர்.

“அந்த கிறித்துவ இறைபணியாளர், தமிழுக்கும் சைவத்துக்கும் ஆற்றிய அருந்தொண்டுக்குத் தமிழ்ச்சைவ உலகம் எம்முறையில் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்வது? அப்பெருந்தகையின் பெயர் தமிழ் மக்களின் நெஞ்சில் நீங்காது நிலவுவதாகுக!” என்று ஜி.யூ.போப்பின் தமிழ்ப்பணியை நன்றியோடு போற்றும் திருவாசகமணியின் நெகிழ்ந்த உள்ளத்தை நம்மால் புரிந்து கொள்ள முடிகின்றது. இது ஒருமுகம். இந்த முகத்தைக் கண்ட தமிழ்ச் சைவர்கள் போப்பின் இன்னொரு முகத்தையும் கட்டாயம் காணவேண்டும். அந்த முகம் போப்பைப் பற்றிய புகழ்மொழிகளால் மறைக்கப்பட்டுவிட்டது.

திருவாசக மொழிபெயர்ப்புச் செய்யுள்கள் பற்றி நான் கருத்து எதுவும் கூற விரும்பவில்லை. ஆனால் அந்த மொழிபெயர்ப்பில் ஒவ்வொரு பதிகத்திற்கும் ஒரு அறிமுகவுரையை ஜி.யூ.போப் எழுதியுள்ளார். ஜி.யூ.போப்பின் திருவாசக மொழிபெயர்ப்பைத் தமிழ்ச் சைவர்களில் எத்தனை பேர் படித்திருப்பார்கள் என்ற சந்தேகம் எனக்குண்டு. ஜி.யூ.போப்பின் மொழிபெயர்ப்பை வலைதளத்தில் ஏற்றியவர்களும் கூட அறிமுகவுரையை விலக்கிச் செய்யுள் பகுதியை மட்டுமே வலைதளத்தில் பதிவு செய்துள்ளார்கள்.

ஜி.யூ.போப் திருவாசகத்தின் நீத்தல் விண்ணப்பம் என்ற பதிகத்திற்கு எழுதிய அறிமுகவுரையின் போக்கையும் அது தமிழ்ச்சைவர்களுக்கு எத்தகைய அதிர்ச்சியை விளைப்பதாக உள்ளது என்பதையும் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகின்றேன்.

நீத்தல் விண்ணப்பம் தோன்றிய வரலாற்றை முதலில் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். இறைவன் ஞானசிரியனாகத் திருப்பெருந்துறையில் எழுந்தருளித் திருவாதவூரரை ஆட்கொள்ளுகிறான். இதன் பின்னர் அடிகளுக்கு மதுரையினோடு தொடர்பு முற்றிலும் நீங்குகிறது. பூவுலகிற்குத் தான் எழுந்தருளிய பணி நிறைவுற்றதும் இறைவன் உடனிருந்த அடியவர்கள் அங்குக் குருந்த மரத்தடியில் ஓர் பீடம் அமைத்துத் தன்னை வழிபட்டு வருக என்றும் சில நாட்களில் அங்குள்ள பொய்கையின் நடுவில் ஒரு பேரொளி தோன்றும் என்றும் அதில் அனைவரும் புகுந்து திருக்கயிலை வருக என்றும் கூறியருளினான். திருவாதவூரரை மட்டும் அவர்களுடன் பேரொளியில் புகாமல்

யாத்திரையாகத் தில்லைக்கு வருக என்றும் வழியில் அவர் வழிபடும் தலங்களில் குருவடிவாய் காட்சி அளிப்பதாகவும் கூறியருளித் திருக்கயிலைக்கு எழுந்தருளினான்.

இறைவனின் பிரிவாற்றாமையால் வருந்திய திருவாதவூரர் உத்தரகோசமங்கையை அடைந்தார். அங்கு இறைவனின் காட்சியைப் பெறுமையால் வருந்தி நீத்தல் விண்ணப்பம் என்னும் இந்தப் பதிகத்தை அருளினார். இறைவன் காட்சி நல்கினான். இது மாணிக்கவாசகரது வரலாற்றைப் பாடிய கடவுண்மாமுனிவர் அறிவிக்கும் செய்திகள்.

“உன்னை பிரிந்த யான் என் உடலைத் தீவாய் மடுக்கிலேன், மலைமேல் உருண்டு உயிரை மாய்ப்பேனல்லேன். நாதனே! இந்த உடலும் உயிரும் உன்னுடைய உடைமையென்றே இவ்வுடலைவிட்டு உயிரைப் பிரிக்க அஞ்சினேன், என் செய்வேன்’ என நிலத்தில் வீழ்ந்து புரண்டு அழுது புலம்பினார். கற்றைவார் சடையார் கோலங்கட்டி ஆட்கொண்ட அன்றே, வாதவூரர், சுற்றமும் தொடர்பும் முற்றிலும் நீத்தார்; இன்பமும் துன்பமும் அற்றார்; உடல்மேல் அபிமானம் துறந்தார்; வெறுக்கை (செல்வம்) மேல் வெறுக்கை வைத்தார்; செற்றமும் செருக்கும் காய்ந்தார்; நல்வினை தீவினை இரண்டும் தீர்ந்தார். இறைவன் திருவாதவூரரை ஆட்கொண்ட பின் அவரது நிலையாகப் பரஞ்சோதி முனிவர் திருவிளையாடற்புராணத்தில் அறிவிப்பது இந்நிலை.

இனி, போப் இந்த கட்டத்தில் மணிவாசகரை எப்படி அறிமுகம் செய்கின்றார் எனக் காண்போம்.

நீத்தல் விண்ணப்பம் முழுவதும் ஆன்ம முன்னேற்றத்தைக் தடை செய்யும் ஐம்புல மயக்கத்திற்கு எதிரான போராட்டத்தில் தெய்வத்தின் துணை வேண்டி மானுடம் எழுப்பும் உணர்ச்சி மிக்க பாடல்கள் என்ற முன்னுரையுடன் ஜி.யூ.போப், மாணிக்கவாசகர் இந்தப் பதிகம் பாடிய வரலாற்றைக் கூறுகின்றார்.

சிவன் குருவாக வந்து ஆட்கொண்டு பிரிந்த பின், திருவாதவூரர் பாண்டி நாட்டில் உள்ள சிவத்தலங்களைக் கண்டு வழிபடலை மேற்கொண்டார். முதலில் உத்தரகோசமங்கையை அடைந்தார். அங்கு நீண்ட காலம் தங்கினார். திருப்பெருந்துறையிலும் மதுரையிலும் பெற்றிருந்த இறையனுபவத்திற்கு எதிர்வினாவான சோதனைகள் உத்தரகோச மங்கையில் திருவாதவூரருக்கு ஏற்பட்டன.

இளமையும் பாண்டிய மன்னனின் தனிப்பட்ட பேரன்பும் பெற்றிருந்த அடிகள் இதுவரை செல்வசெழிப்புடன் இல்லற இன்பத்தில் வளமாக வாழ்ந்திருந்தார். இப்பொழுது அனைத்தையும் துறந்த துறவியாக மாற்றம் பெற்றார். மதுரையில் அமைச்சராக இருந்த போது பெற்றிருந்த சுகபோக வாழ்க்கை அனுபவ நினைவும், உத்தரகோசமங்கைத் திருக்கோயிலில் இருந்த குழலும் அடிகளுடைய புதிய தவவாழ்க்கைக்கு பெருஞ்சோதனையாக இருந்தன. புலனிச்சை செய்யும் மயக்கத்தில் சிக்கிய அவர் தாம் விரும்பிய உயர்ந்த குறிக்கோளை அங்கு அவர் எட்ட முடியவில்லை.

உத்தரகோசமங்கைக் கோயிலின் குழல் அவருடைய இச்சையைத் தூண்டி அவருடைய ஒழுக்கக் கேட்டிற்குக் காரணமாக இருந்தது. நீத்தல் விண்ணப்பத்தில் உள்ள பாடல்களைப் பார்த்தால் அவர் இருநிலைகளில் வருந்தி வந்தார் என அறிகிறோம். ஒன்று, அந்தக் கோவிலில் கூட்டம் கூட்டமாக இருந்த தேவரடியார்களின் தொடர்பால் அவருக்கு ஏற்பட்ட மனமயக்கம்; இரண்டாவது, புதிதாக அவர் மேற்கொண்ட துறவு வாழ்க்கைக்கு உரிய விரதங்களைக் மனம் ஒன்றிக்கடைப் பிடிக்க இயலாமை.

இந்த இரண்டினாலும் மணிவாசகர் கழிவிரக்கங்கொண்ட பாடிய ஒப்புதல் வாக்கு மூலமே நீத்தல் விண்ணப்பம்.

(From the evidence of these verses, we conclude that there were two things from which he suffered. One of these was the allurements of the female attendants who in bands pertained to the temple. We have noticed this elsewhere, Hindu commentators will often find mystic meaning, which are harmless,- if unfounded. Again and again in this and other poems he deplores the way in which he has been led to violate his vow. The other difficulty, often referred to was the way in which mere ceremonial acts had to be performed, affording no relief to his conscience).

ஜி.யூ.போப் கூறும் இந்த வரலாறு மணிவாசகப் பெருமானுக்கும் பெருமை சேர்ப்பதா? தன் மானம் உள்ள தமிழர்கள் போப்புக்குப் புகழ்மலை குட்டித் திருவாதவூரடிகளை ஒழுக்கக் கேடர் என்னும் இழிவுக்கு உட்படுத்துவரோ?

போப் மணி வாசகருக்குச் செய்த இந்த இழிவைப் பிறர் அறியாதொழியினும், தம்முடைய திருவாசகம்-ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பைப் போப்புக்குக் காணிக்கையாக்கி மகிழ்ந்த திருவாசகமணி நன்கு அறிந்தே இருந்தார். ஆயினும் இதைப்பற்றிய ஆய்வு இப்பொழுது வேண்டா எனக் கூறி, இந்துக் கோயில்களில் சில காலங்களுக்கு முன் நிலவி வந்த தேவதாசி முறையின் இழிவு குறித்துத் தம் கருத்தை மொழிந்து ஒதுங்கினார்.

திருவாசகத்தில், குறிப்பாக நீத்தல் விண்ணப்பத்தில், திருவாதவூரடிகள் தாம் பெண்மயக்கத்தில் வருந்துவதாகக் கூறுவது போன்ற செய்திகள் அவர் தம்மைப் பற்றிக் கூறிய ஒப்புதல் வாக்கு மூலமல்ல. இது வினைக்கு ஈடாகப் பிறந்து உழுவும் உலக மக்கள் பிறவிப் பயனைப் பெறாது இன்பத்தில் திளைத்து மேலும் வினைகளை ஈட்டிக் கொள்ளும் இயல்பைத் திருவாதவூரடிகள் தம்மேல் ஏற்றிக்கொண்டு கூறியதாகும். இதற்கு இவ்வாறன்றி, நம் அடிகளே மகளிர் தொடர்பு கொண்டிருந்தார் என்றும் மனத்தளவில் மகளிரை நினைந்திருந்தார் என்றும் அவ்வாறு இருப்பினும் விழுத்தொடும்பில் நின்றதால் தம்மைக் கைவிடலாகாது என இறைவனிடம் மன்றாடினார் என்றும் அறியாது கூறிய போப்பை எம்பெருமான் மன்னிப்பாராக.

உலகத்தார் பிழைகளைத் தம்மேல் ஏற்றிக் கூறி உலகவருக்காக இறைவனிடம் வேண்டுகதல் இந்து பக்தி இலக்கிய மரபு. இதற்குத் தமிழிலேயே ஒரு சான்று காணலாம்.

காரைக்காலம்மையார் பெண்ணடியார் என்பதில் யாருக்கும் ஐயமிருக்காது. அவர் அருளிய 'திருவிரட்டைமணிமாலே' என்னும் திருப்பதிகத்தில்,

நினையாது ஒழிதிகண் டாய்நெஞ்சமே

இங்கோர் தஞ்சமென்று

மனையா னையும்மக்கள் தம்மையும்

தேறியோர் ஆறுபுக்கு

நனையாச் சடைமுடி நம்பன்நம்

தாதைநொந் தாத செந்தீ

அனையான் அமரர் பிரான் அண்ட

வாணன் அடித்தலமே" (13)

என்னும் பாடலில் தமக்கு மனைவியும் மக்களும் உள்ளதாகவும், நெஞ்சம் அவர்களை நினயாதொழிய வேண்டும் எனவும் பாடுகிறார். காரைக்கால் அம்மையாருக்கு மனைவியும் மக்களும் இருந்தனர் என இந்தப் பாடலின் அடிப்படையில் கூறினால், அவ்வாறு சொல்பவனை அறிவுடையவன் எனலாமா?

போப்பின் கருத்து அவருடைய கிறித்துவ மரபையொட்டி எழுந்ததுதானாம். கிறித்துவ Saint களில் பலர் Sinner இருந்து Saint ஆனவர்களே. இந்த மரபில் எழுந்ததுதானே "Every Saint had a past; and ever Sinner has a future" (Imitation of Christ) எனும் கொள்கை.

இந்த கோட்பாடு நம் ஆசாரிய மூர்த்திகளுக்கும் இந்து மரபுக்கும் ஒவ்வாத ஒன்று.

முத்தி நிலையில் பரமுத்தி அபரமுத்தி என்று இருநிலைகள் உண்டு. பரமுத்தியாவது சிவவியாபகத்தில் இரண்டறக் கலந்துவிடும் நிலை. இத்தகையோருக்கு மறுபிறப்பில்லை.

அபரமுத்தி என்பது பதமுத்தி என்றும் சொல்லப்படும். பதமுத்தியில் உள்ளவர்கள் இறைவன் ஆணையின்படி மீண்டும் உலக நன்மையின் பொருட்டுப் பிறந்து உரிய காலத்தில் பரமுத்தி அடைவர்.

இத்தகைய உயர்ந்த ஆன்மாக்களாக, சிவனடியை மறவாப் பான்மையராக இருந்து, இறைவன் ஆணையால் ஒரு பயன் கருதி உலகிற்கு அனுப்பப்பட்டவரே நம் ஆசாரிய மூர்த்திகள். அவர்களுடைய அருளிச்செயல்களிலேயே இதற்கு அகச்சான்றுகள் உள்ளன.

“துறக்குமா சொலப்படாய் துருத்தியாய் திருந்தடி மறக்குமாறிலாத என்னை மையல்செய்து மண்ணில் மேல் பிறக்குமாறு காட்டினாய்” எனத் திருஞானசம்பந்தர் தாம் மண்ணில் பிறப்பதற்கு முன்னிருந்த நிலையைப் பாடினார்.

கயிலை மலையில் சிவனுக்கு அருகில் தவம் செய்து கொண்டிருந்த வாகீச முனிவரை இறைவன், திருத்தொண்டின் சிறப்பினை உலகுக்குத் தெரிவிக்கும் பொருட்டு மண்ணுலகில் பிறக்குமாறு செய்தான் என்னும் செய்தி திருசாவுக்கரசு புராணம் முதற் செய்யுளில் தெரிகின்றது.

மாதவம் செய்த தென் திசை வாழத் திருத்தொண்டத்தொகை தமிழ்

மண்ணுக்குக் கிடைக்கும் பொருட்டுத் திருக்கயிலையில் அணுக்கத் தொண்டராக இருந்த ஆலாலசுந்தரர் மீது ஒரு பழியேற்றி இறைவன் நம்பியாரூராகப் பிறக்குமாறு செய்தான்.

திருஞான சம்பந்தரைப் போலவே, சிவலோகத்தில் சிவனடி மறவாப் பான்மையராகத் தன்னருகில் இருந்த ஒரு புண்ணிய ஆன்மாவை, திருவாசகத்தைப் பெற வேண்டி, மண்ணாலகத்தில் பிறக்குமாறு இறைவன் செய்தான். மாணிக்கவாசகர் இச்செய்தியை,

“நீக்கி முன்எனைத் தன்னொடு நிலாவகை குரம்பையிற்-புகப்பெய்து

ஆக்கி ஆண்டு தன்னடியாற் கூட்டிய அதிசயம் கண்டாமே”
(அதிசயப்பத்து - 8) என்று கூறினார்.

மகாப் புனிதரான மாணிக்கவாசகரை ஒழுக்கம் கெட்ட பாவியென நினைக்கத் துணிந்தாரே போப். திருவாசகத்தை மொழிபெயர்த்ததனால் அதன் பெருமையை உலகெங்கினும் போப் பரப்பினார் என்றால் இப்புகழோடு, மணிவாசகப் பெருமான் பெண் மயக்கத்தால் ஒழுக்கங்கெட்டு பாவ மன்னிப்பு கேட்டு ஒப்புதல் கொடுத்தார் என்ற பழிச்சொல்லையும் உலக முழுவதும் பரவச் செய்தார் என்றும் ஆம்.

இந்த Every Saint had a every Sinner has a future என்னும் கொள்கை கிறித்துவர்களுக்கே பொருந்துமா என ஐயமாக உள்ளது. அவர்களுக்குத்தான் மறு பிறப்பு உடன்பாடில்லையே. Eternal hell அல்லது eternal heaven தானே அவர்களுக்கு விதிக்கப்பட்டது. சிலர் வாழ்நாள் முழுவதும் தீவினையாளர்களாகவே இருந்து இறந்தொழிகின்றனர். மறுபிறப்பை மறுக்கும் கிறித்துவக் கோட்பாட்டின்படி இவர்கள் எவ்வாறு எதிர்காலத்தில் Saints ஆவர்? வாழ்நாள் முழுவதும் Saints களாக வாழ்ந்து மறைந்தவர்கள் தீவினையாளராக வாழ்ந்த இறந்த காலம் எப்படி இருந்திருக்கும்? முற்பிறப்புத்தான் மறுக்கப்பட்டுவிட்டதே.

போப் சைவ சித்தாந்தத்தைப் நூல்கள் வாயிலாக படித்திருந்தாலும் சித்தாந்த மரபினை அறியார். திருமுறைகளில் ஐயம் வந்தால், அதனை சித்தாந்த நெறி நிற்கும் சான்றோரிடம் கேட்டுத்தான் தெளிவு பெற வேண்டும். வெறும் தமிழ்ப்புலமை மட்டும் போதாது. (இதற்குச் சான்று தமிழ்த் தாத்தா

உ.வே.சா.அவர்கள் எழுதிய 'தியாகராய செட்டியார்' வரலாறு பார்க்கவும். இந்த அறியாமையால் அவர் தவறான குறிப்புக்களும் எழுதியுள்ளார். இதனால் போப் சைவ நெறியைப் பாராட்டுகின்றாரா அல்லது பிற கிறித்துவர்களைப் போலக் கேலி செய்கிறாரா என்ற குழப்பம் ஏற்படுமாறு சில இடங்களில் கருத்துத் தெரிவிக்கின்றார்.

எப்படி 'சங்கீதம்' என்ற பைபிள் பகுதி கிறித்தவர்களின் மனத்தை ஆட்கொண்டிருக்கின்றதோ அப்படியே திருவாசகமும் காலங்காலமாகத் தமிழ்மொழி பேசும் மக்களின் பெரும்பான்மையோரின் மனத்தைத் தொட்டுள்ளது எனத் திருவாசகத்தைப் புகழ்ந்த போப் அவர்கள், இதில், மேன்மையான ஆன்மிகத் தத்துவச் சிந்தனைகளோடு மடமையானது என்று சொல்லத்தக்க உருவவழிபாடு பேணலும் கலந்துள்ளது. இன்றைய சைவ நெறியில் ஒன்றையொன்று மறுதலித்துக்கின்ற, அதே சமயத்தில் பரஸ்பரம் வலுவூட்டுகின்ற இரு இயல்புகள் செழித்துள்ளன. சைவன் ஒருவன் ஆன்மிக நெறியில் எத்துணைக் கெத்துணை முன்னேறி செம்மை பெற்றுள்ளானோ அத்துணைக்கு அத்துணை ஆன்மநெறிக்குப் பொருத்தமற்ற உருவவழிபாடாகிய பாமர வழிபாட்டுச் சடங்குகளிலும் தீவிரமாக ஈடுபடுகின்றான் என்றும் போப் கூறுகிறார். (There is in then a strange combination of lofty feeling and spirituality with what we must pronounce to be the grossest idolatry. And this leads to the thought that in caiva system of today two things that would appear to be mutually destructive are found to flourish, and even to strengthen on another. The more philosophical and refined the caivite becomes, the more enthusiastic does he often appear to be in the performance of the incongruous rites of the popular worship.)

சைவம் உருவவழிபாட்டைப் பெரிதும் வலியுறுத்துகின்றது. ஆன்ம ஞானியும் புறவழிபாட்டைக் கைவிடலாகாது. சிவச்சொருபம் அருவமாய் எங்கும் வியாபித்துள்ளது. உருவுடைய சீவர்களாகிய நாம் அந்த வியாபகத்தின் உள் உள்ளோம். நமக்குப் புறத்தேயுள்ள பொருள்களையே காண வல்ல கருவிகளைக் கொண்டுள்ள நாம் நமக்கு உள்ளும் புறமும் உள்ள அருவமாக உள்ள நம்மை நடத்திச் செல்லும் இறையின் அந்த வியாபக வடிவம் வழிபடுவதற்கு முன்னிலை (சன்னிதானம்) ஆகாது. அதனால்தான் உருவ வழிபாட்டை இந்த

சமயம் வற்புறுத்துகின்றது. இறைவன் அடியவர் உளங்கொள்ளும் எந்த வடிவத்திலும் வந்து அருள்புரிவான் அந்த வடிவங்களெல்லாம் அருள் வடிவமே அன்றிக் கல், மண், பொன் போன்ற மாயாகாரிய வடிவங்கள் அல்ல என்பது இந்து மதக் கோட்பாடு. இறைவன் எந்த வடிவில் தங்களுக்கு அருள் செய்தானோ அந்த உருவினைத் திருமுறையாசிரியர்கள் போற்றியுள்ளனர். மணிவாசகப்பெருமானுக்குச் சிவன் குரு வடிவில் வந்தருளினான். ஆதலால் திருவாசகம் முழுவதும் குருதுதியே ஆகும்.

தங்களுக்கு உருவ வழிபாடு இல்லை என்று கூறிக்கொள்ளுகின்ற கிறித்துவர்களும் முகம்மதியர்களும் அக்கிறித்து, முகம்மது என்பாரையே தம்முடைய மூர்த்திகளாகக் கொள்ளுவதால் அந்த இருவரும் அடைந்த கதியை அக்கிறித்துவர்களும் முகம்மதியர்களும் அடைவர் என்பதில் ஐயம் ஒன்றும் இல்லை. இவர்களும் உருவ வழிபாடு உடையவர்களே.

போப் மணிவாசகப்பெருமானைப் பிழைபடக் காட்டிய மற்றொரு முக்கியமான இடத்தை அறிய வேண்டும்.

இறைவன் பிட்டுக்கு மண் சுமந்து பிரம்படிபட்டுத் தான் மணிவாசகரை ஆட்கொண்டதை உலகுக்கு அறிவித்தபின், மணிவாசகர் தில்லைக்குச் செல்லுமுன் நடந்த நிகழ்ச்சிகளைத் திருவிளையாடற் புராணமும் திருவாதவூர்ப் புராணமும் விரித்துக் கூறுகின்றன. இறைவன் தன்பொருட்டு மண்சுமந்து கோலால் மொத்துண்ட கருணைத் திறத்தை மணிவாசகர் நினைந்து நினைந்து பலவாறு அழுது புலம்பினார். பாண்டியன் வாதவூரடிகளை அடைந்து வணங்கித் தனது பிழையைப் பொறுக்குமாறு வேண்டினான். ‘யான் நாளும் நுமது பணி செய்தொழுக இந்நாட்டின் ஆட்சியைத் தாங்களே ஏற்று நடத்தல் வேண்டும்’ என மன்னன் மணிவாசகரிடம் வேண்டி நின்றான். அரசனது அன்பினை உணர்ந்த வாதவூரடிகள், ‘என்னைத் திருப்பெருந்துறைக்குச் செல்ல விடுப்பதே இவ்வுலக ஆட்சியை எனக்கு வழங்கியதாகும்’ என்றார். அடிகளது சிவபத்தியின் மாண்பினை யுணர்ந்த மன்னன் ‘பெரியீர் நும் திருவுளப்படி செய்க’ எனக் கூறி விடை அளித்தான். திருவாதவூரர் நற்றவக் கோலம் பூண்டு திருப்பெருந்துறை நோக்கிச் சென்றார்.

தமிழ்ச் சான்றோர்கள் கூறும் வாதவூரடிகள் வரலாறு இவ்வாறு இருக்க போப் இதனை வேறு விதமாகக் கூறுகின்றார். பாண்டிய நாட்டில் உள்ள

மதுரைப் பெருங்கோவிலுக்கும் சோழமண்டலத்தில் சிதம்பரத்தில் உள்ள தில்லைப் பெருங் கோவிலுக்கும் ஏதோ ஒரு பெரிய போட்டி இருந்துள்ளதாகத் தெரிகின்றது. தில்லைக் கோவில் மதுரைக் கோவிலை பல நிலைகளில் முதன்மை பெற்றது எனலாம். மாணிக்கவாசகர் மதுரையை விட்டு நீங்கியபின் மீண்டும் மதுரைக்கு வரவேயில்லை. இவர் குதிரை வாங்க அளித்த தன் பொருளைக் கவர்ந்து கொண்டதனைப் பாண்டிய மன்னன் மனதார மன்னிக்கவே இல்லை என ஊகிக்கலாம். போப்பின் ஊகத்தின்படி மாணிக்கவாசகர் பாண்டிய மன்னன் தன்னை மனதார மன்னிக்காததால்தான் அவர் மீள மதுரைக்கு வரவேயில்லை என்பதாகும். (It does not appear indeed, that Maanikkavaachagar ever revisited Madura after his formal renunciation of his position there. It may almost be inferred that he was never heartily forgiven by the king for the misappropriation of the cost of horses).

திருவாசகமும் மொழிபெயர்ப்பு நூலுக்கு முன்னுரையில் போப் மாணிக்கவாசகர் வரலாறு எழுதியுள்ளார். அதில் பாண்டிய மன்னன் தன்னுடைய பிழைக்கு மாணிக்கவாசகரிடம் மன்னிப்புக் கேட்டதாகவும் அவரைத் தன்னுடைய அமைச்சராகப் பணிகொள்ளுவதற்குத் தனக்குத் தகுதியில்லையாதலால் நாட்டை ஆளும் உரிமையை அவருக்கு அளித்துவிட முன் வந்ததாகவும் கூறியதற்குக் கண்டபத்து என்னும் பதிகத்தின் அறிமுகத்தில் கூறியுள்ள இந்தச் செய்தி முரண்படுகின்றது. (The King now pays the saint a visit, acknowledges all his mistakes, declares his unworthiness to have such, and offers to resign to him the kingdom).

இந்த முரண்பாடுகளால் ஒன்று நன்கு தெரிய வருகின்றது. புராணங்களும், சைவ உலகமும் மாணிக்க வாசகருக்கு அளித்துள்ள உயர்வையும் அவருடைய மேன்மையையும் போப் அறிந்திருந்தாலும், அவருடைய கிறித்துவ மனம் அதனை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

போப் திருவாசகத்தின் மொழிபெயர்ப்பின் பெரும் பகுதியை இத்தாலியில் உள்ள Lugano என்னும் நகரில் செய்ததாகவும், Bernardino Luini என்னும் ஓவியரின் வண்ண ஓவியங்களைக் கண்டு தன்னுடைய களைப்பைத் தீர்த்துக் கொள்ளுவதற்கும் புத்துணர்வு பெறுவதற்கும் அந்த ஓவியங்கள் உள்ள S.Maria degli Angioli என்னும் சர்ச்சுக்கு அடிக்கடி சென்றதாகவும்

அப்பொழுதெல்லாம் இறையைத் தேடும் இந்தத் தமிழ்த் துறவி (மணிவாசகர்) தம் அருகில நிற்பதுபோன்றும் முழந்தாளிட்டு வழிபாடு செய்வது போலவும் கருதாமல் இருக்க முடியவில்லை எனவும் கூறுகின்றார். இந்த Great Master (இயேசு) கெத்சமனேயிலிருந்து விண்ணுலக சொர்க்கபூமிக்குச் செல்லும்வரை மாணிக்கவாசகர் அவருடைய அடிச்சுவட்டைக் கண்டு பின்பற்றியிருப்பார், இல்லாது போல் இவரிடம் எவ்வாறு இவ்வளவு உருக்கம் இருக்க முடியும்? ஆச்சரியமாக இருக்கின்றது. இவரும் மயிலாப்பூரில் வாழ்ந்த நெசவாளி (திருவள்ளுவர்)யும் நாலடியார் இயற்றிய நாடோடிஞானிகளும் மற்றும் உடல் நீங்கிய ஞானிகளும் (Freed from flesh) இந்தத் தலத்தைத் தரிசித்திருப்பார்கள்; உறுதியாக அந்த வரலாறுகளை (இயேசுவின் சரிதத்தை) அறிந்துதான் இருப்பார்கள் (கிறித்து மார்க்கத்தில்தான் மெய்யுணர்வு பெற்றார்கள்) எனப் போப் திட்டவட்டமாகக் கூறுகிறார்.

தமிழனுக்குச் சிந்திக்கக் கற்றுக்கொடுத்தவர் தாமஸ் எனக் கூறுவோருக்கும் போப்புக்கும் என்ன வேறுபாடு? ஒரே குட்டையில் ஊறியவர்கள்தானே.

ஜி.யூ.போப் கல்லறை

கிறித்துவின் பிலாக்கணம்

பிற்சேர்க்கை - 2

கிறித்துவின் பிலாக்கணம் (Lamentations of Christ)

போப் திருவாசகத்தின் மொழிபெயர்ப்பின் பெரும் பகுதியை இத்தாலியில் உள்ள Lugano என்னும் நகரில் செய்ததாகவும், Bernardino Luini என்னும் ஓவியரின் வண்ண ஓவியங்களைக் கண்டு தன்னுடைய களைப்பைத் தீர்த்துக் கொள்ளுவதற்கும் புத்துணர்வு பெறுவதற்கும் அந்த ஓவியங்கள் உள்ள S.Maria degli Angeli என்னும் சர்ச்சுக்கு அடிக்கடி சென்றதாகவும் அப்பொழுதெல்லாம் இறையைத் தேடும் இந்தத் தமிழ்த் துறவி (மணிவாசகர்) தம் அருகில் நிற்பது போலவும் முழந்தாளிட்டு வழிபாடு செய்வது போலவும் கருதாமல் இருக்க முடியவில்லை எனவும் கூறுகின்றார்.

போப் தாமும் தம்முடன் இருந்து மணிவாசகரும் கண்டு புத்துணர்வு பெற்றதாகக் கூறும் ஓவியங்களுள் கிறித்துவின் பிலாக்கணம் அல்லது ஒப்பாரி என்னும் இந்த ஓவியமும் ஒன்று. இதில் இயேசுகிறிஸ்து பிணமாகக் கிடக்கிறார்.

சிலுவையில் அறையப்பட்டு மரணமடைந்த இயேசுகிறித்துவின் உடல் தரையில் கிடத்தப்பட்டுள்ளது, அவருடைய மரணத்துக்குத் துக்கப்படுவோர் ஒருவித நம்பமுடியாத குழப்பமான மனநிலையில் உள்ளனர். ஸ்நானகன் யோவான் தன் செயலற்ற நிலையில் கைகளை பரப்பி விரித்துக்கொண்டு நிற்கிறார். தாயாகிய கன்னி மேரி பிணமாகியுள்ள தன் மகனின் தலையை மடியில் கிடத்தி உயிரின் மிச்சம் ஏதேனும் உள்ளதா என மார்பைத் தடவிப் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறாள். மாகதலனா மேரி இயேசுவின் பாதங்களை வருடித் தேய்த்துக் கொண்டுள்ளாள் இந்த ஓவியம் Chapel-ல் உள்ள கூக்குரல் மிக்க (Most Auditory) காட்சிகளில் ஒன்று. துக்கிப்பவர்களின் ஓலம் அந்த நிலப்பரப்பு முழுவதும் பரவுகின்றது. அந்த அவலப்புலம்பல் ஆகாயத்தில் குழ்ந்துள்ள தேவதைகளின் கூக்குரலையும் ஊடுருவிச் சிதைக்கின்றது.

இந்த ஓவியத்தைப் போல இயேசு கிறித்துவின் மரணத்தைச் சித்திரிக்கும் ஓவியங்கள் பல உள்ளன.

இந்த ஓவியம் அன்புடையவர் ஒருவரை இழப்பதில் நேரிடும் அவலத்தின் முழுப்பரிமாணத்தையும் வெளிப்படுத்தும் அற்புதக் கலைப்படைப்பாக இருக்கலாம். ஓவியத்தில் உள்ள அவல உணர்வு அதனை ஒன்றிக்

காணுவோரின் உள்ளத்திலும் தொற்றிப் படருகின்றது என்பதும் உண்மை எனலாம். அந்த ஒவியத்தில் உள்ளோர் போடுகின்ற கூக்குரல் நம்முடைய செவிக்கும் எட்டுகின்றது என்பதும் உண்மையே.

ஆனால் இந்த ஒவியத்தால் ஒருவன் அடையக்கூடிய ஆன்மலாபம் என்ன? இதனை மனத்திலிருத்திக் காண்பவருக்கு அவல உணர்வால் மனச்சோர்வும் திகைப்பும் உண்டாகுமே அன்றி ஆன்மநெறிக்கு வேண்டிய உறுதியும் மன எழுச்சியும் தோன்றாது. மணிவாசகர் மானசீகமாகத் தம்மோடு இருந்து இந்த ஒவியத்தை கண்டு மெய்யுணர்வு பெற்றார் என போப் கருதுவது விந்தையாக உள்ளது. அந்தமில்லா ஆனந்தம் பெற்ற மணிவாசகப் பெருமானே இழிவு செய்வதாகவே தோன்றுகிறது.

நம்முடைய பெரியோர்கள் எத்தகைய மரணம் ஆகாதெனக் கூறினரோ அத்தகைய மரணத்தையே இயேசு கிறிஸ்து சந்தித்துள்ளார்.

தமிழ் இந்துக்கள் பாராயணம் செய்யும் சிறுநூல்களில் ஒன்று அருணகிரிநாதர் அருளிய கந்தரனுபூதி. அதில், அருணகிரிப் பெருமான்.

“விண்ணுலகிற்கு தலைவனாக இருக்கின்ற பெருமானே, என்னுடைய மனைவி, மக்கள் முதலிய சுற்றத்தார் ஒன்று சேர்ந்து கூ கா என ஒலமிட்டு அழும்படி, (இந்தப் பருஷ்டலை விட்டு எமனாலே எனது உயிர் பிரிக்கப்பட்டு நான் சாகாமல் இருக்கும்படி எனக்கு மெய்யறிவை உபதேசித்தவனே! உனக்கு வணக்கம்.” எனப் பாடுகின்றார். அதாவது முருகனோடு அத்துவிதமாகக் கலத்தலில் உண்டாகின்ற மெய்யறிவு பெற்றவர்கள் நமனுக்கு அஞ்சார் ஆளாகார் என்பது கருத்து.

“கூகா எனஎன் கீளகூ டிஅழப்

போகா வகைமெய்ப் பொருள்பே சியவா

நாகா சலவே லவநாலுக்வி

த்யாகா சுரலோ கசிகா மணியே”

இந்த ஒவியத்தில் உள்ளது போன்றதொரு காட்சியை அருணகிரிநாதர் ஒரு திருப்புகழில் வருணித்துவிட்டு இத்தகைய சாவு எனக்கு வாராமல் அருள வேண்டும் என முருகப் பெருமானிடம் வேண்டுகிறார்.

“அறிவு அழியவும், மயக்கம் பெருகவும், பேச்சு அடங்கவும் தாயும் (ஒவியத்தில் கன்னிமேரி) மனைவியும் (மக்தலேன்மேரி - இயேசுவுடன் இந்த

உறவு உண்டு எனக் கூறப்படுகின்றது) பக்கத்திலேயே இருந்து அச்சமுற்று அழ, உறவினரும் அழ, நெருப்புக்கு ஒப்பான யமன் என்னை அழையாதபடி..... உன் திருவடியில் அணுக எனக்கு வரம் தந்தருளுவாயாக!

அறிவழிய மயல்பெருக வுரையுமற விழிசுழல

அனலவிய மலமொழுக

அகலாதே

அனையுமனை யருகிலுற வெருவியழ உறவுமழ

அழலினிகர் மறலியெனை

யழையாதே

பழந்திருப்புகழ்

சிவஞானியார்களின் அந்திமக் காலத்தில் அவர்களுடைய உயிரை அழைத்துச் செல்ல சிவகணங்களே வருவர், எமதுதார்களுக்கு அந்த அதிகாரம் இல்லை.

“நமன்வரின் ஞானவாள் கொண்டே எறிவன்

சிவன்வரின் நானுடன் போவது திண்ணமே”

எனத் திருமுல நாயனார் திருமந்திரம் 2968 ஆவது பாடலில் கூறியருளியுள்ளார்.

மெய்குஞானியர் சிவமே ஆனவர்கள். சிவம் எல்லா உயிர்களுடனும் கலந்து எங்கும் நிறைந்து (வியாபகமாக) உள்ளது. அதனால் சிவமேயான மெய்குஞானியர்கள் அனைத்துயிருமாகவும் இருப்பார்கள். இந்த நிலை பாவனைக்கு எட்டாதது. இதனை, அருணகிரிநாதர்,

“எனதி யானும் வேறகி எவரும் யாதும் யானாகும்

இதய பாவ னாதீதம்

அருள்வாயே”

எனக் குகப்பெருமானிடம் வேண்டுகிறார். இதனையே நக்கீரரும் திருமுருகாற்றுப்படையில், முருகப்பெருமானின் திருவருள் பெறுவதற்குப் பக்குவப்பட்ட தொண்டனை நோக்கி ‘உலகத் தொருந் யாகித் தோன்ற விழுமிய, பெறலரும் பரிசில்’ இதனை நீ பெறுவாய் என ஆற்றுப்படுத்தினார்.

‘எனது யானும் வேறகி எவரும் யாதும் யானாகும் இதயபாவனாதீதத்தைப்’ பற்றி இயேசுவும் அறிந்திருக்கக் கூடும். அதனால் தான் ‘அவன் என்னிலும் நான் அவனிலும் வாழ்வதாகும்’ (யோவான் 6:56) எனக் கூறினார் போலும். ஆனால் அந்த நிலையை அவர் எய்தவில்லை.

எல்லா உயிர்களிலும் கலக்கும் நிலையைப் பெற்றிருந்தால் உடலை விட்டு அவருயிர் நீங்கி இறையுடன் கலக்கும்போது, இன்பானுபவம் இன்னதென்றறியா

வகையில் எல்லா உயிர்களும் அனுபவித்திருக்கும். இது தமிழ் இந்து உணர்த்தும் உண்மை.

சைவசமயாசாரியர் நால்வரில் திருநாவுக்கரசர் பெருமான் தன் முதுமைக் காலம் வரை வாழ்ந்தவர். சிவமாகவே திகழ்ந்தார். தம்முடைய 85ஆம் அகவையில், “புண்ணியா! உன்னடிகே போதுகின்றேன்” எனப் புகன்று உடலை நித்து, “நண்ணரிய சிவானந்த ஞான வடிவேயாகி, அண்ணலார் சேவடிகீழ் ஆண்டவரசு அமர்ந்திருந்தார்” இதுதான் சைவம் கூறும் பரமுத்தி. அப்பரடிகள் இவ்வாறு பரமுத்தி இன்பப்பேறு அடையவே,” விரிஞ்சன் முதல் யோனிகளா யினவெல்லாம் உள்நிறைந்த பெருமகிழ்ச்சி தானிறைந்த”ன என்று கூறுகிறார். சேக்கிழார் பெருமான்.

யோனிகள் என்றது எண்பத்து நான்கு நூறுயிரம் யோனி பேதம் என சைவ சாத்திரங்களில் வகுக்கப்பட்ட யோனி பேதங்களை உடைய உயிர்களை, யோனிகள் என்றது வகைகளையும் எல்லாம் என்றது தொகைகளையும் குறித்தன.

மெய்ஞ்ஞானியர் சிவத்தோடு கலக்கும்போது உயிர்களுக்குத் தோன்றும் இன்னதென்றறிய வரா இன்ப நிலையைச் சிவக்கவிமணி பின் வருமாறு விளக்குகின்றார்.

‘நீர் நிறைந்த வாவிக்குள் பல உயிர்களும் வாழ்வனவாக, அந்நீர் நிலையினுள் ஒரு முட்டை வெடிக்குமாயின், அதனால் நீர் அசைவு பெற, அந்த அசைவு கலந்து, அலை உருவமாக நீர்பரப்பு முழுமையும் உழக்க, அதனால் அங்குத் தங்கும் ஏனை உயிர்கள் யாவும் தாக்கப்படுதல் போல, நாயனார் சிவநிறைவுக்குள் எய்த, அதனால் அந்நிறைவினுட் கிடந்த எல்லா யோனிகளும் தாக்கப்பட்டு ஆனந்தம் அடைந்தன என்பதாம்.’

இயேசு கிறிஸ்துவின் இறுதி உயிர்களுக்கு இன்பம் வீளைவிப்பதற்கு மாறாக அவலமே விளைத்ததால் அதனைத் தமிழ் இந்துக்கள் மதிக்காததில் வியப்பொன்றும் இல்லை. இது துர்மரணமே.

பிற்சேர்க்கை - 3

சிவமயம்
திருச்சிறற்பலம்

திருவாசக விஷய சூசனம்
குறிப்புக்கள் அறுபது (250 வேதப்பிரமாணங்களுடன்)

சிவபுராணம்

நமச்சிவாய வாழ்க :

“நமச்சிவாய” இது பஞ்சாசுடரம் என்று சொல்லப்படும். இந்தப்பஞ்சாசுடரம் வேதத்தின் மத்தியில் உள்ள சதருத்ரியத்தின் நடுவிலுள்ள ஐந்தாவது பிரச்சந்தில், ‘நம: ஸோமாயச ருத்ராயச; என்னும் அனுவாகத்தின் இருதயத்தில், ‘நம:சிவாய’ எனப் பிரகாசிக்கின்றது. இச் சிவமந்திரம் சகலவேத ஜீவரத்னமாயும், பரம பாவனாகரமாயும், அதிக ரகசியமாயும், சர்வ வேதாந்த சாரமாயுள்ளதோர் மந்திரமாகும். ஸ்ரீ ஞானசம்பந்தப் பெருமானார் தாமருளிய திராவிட சூத்தியில், “வேத நான்கினும் மெய்ப்பொருளாவது நாத னாமம் நமச்சிவாயவே” எனவும், “செந்தழ லோம்பிய செம்மை வேதியர்க் கந்தியுண் மந்திர மஞ்செழுத்தே” எனவும் விளக்கியருளினார். இதன் மகிமை அளவிறந்தது.

நாதன்ருள் வாழ்க :

‘நாதன்’ - ஸ்ரீபஞ்சாசுடரத்தின் வாச்சியப் பொருளாயுள்ள சம்புவாகிய பரமேசுவரன் ஸ்ரீபஞ்சாசுடரத்துள்ளும் சிவ என்னும் இரண்டசுடரமே மிகச் சிறந்தது. வேத புருஷனுக்கு உருத்திரம் கண்; பஞ்சாசுடரம் கண்மணி; சிவசப்தம் கட்பார்வையுமா யிருக்கின்றன. தேகத்தின் மத்தியிலுள்ள இருதயத்தில் ஆன்மா அனூருபமாயிருந்து தேகமுமுமையும் இயக்குமாறுபோல வேதத்தின் நடுவில் சிவசப்தம் இருந்து கொண்டு வேதமுமுமையும் சிவமணங் கந்திக்கச் செய்கின்றது. சிவநாமமே பதினான்கு வித்தைகளின் சாரம். சிவநாமமே பரப்பிரம்மவாசகம். சண்டாளனா யிருப்பினும் சிவ என்னுஞ் சப்தத்தை யுச்சரிப்பானாயின் அவனோடு சம்பாஷணை செய். அவனோடு வாசஞ்செய். அவனோடு கலந்து போசனஞ்செய் - என முண்டகோபநிடதம் கூறிற்று. இப்படிப்பட்ட அரிய பெரிய மகிமை வாய்ந்த சிவசப்தம் பாபவிமோசனத்துக்குப் பரமஹேதுவாயும், ஆரணத்துக்கு

அன்னியமிலாத பரமநிதியாகவுமிருக்க இதைக் கேட்கவியலாதவர் செவிடர்; உச்சரிக்கமாட்டாதார் ஊமர்; காணமாட்டாதார் குருடர் ஆவர். சிவமே அன்பு; அன்பே சிவம். ஆதலின் சிவநெறியே அன்புநெறி.

இமைப்பொழுது மென்னெஞ்சி நீங்காதான்:

அடியார்களது உளக்கமலத்தினின்றும் இமைப்பொழுதும் பிரியாது நிற்பவன் சம்புவாகிய சிவபெருமான். இந்தச் சம்புவையே இருதயகமல வாசியென்று வேதாந்தங்களெல்லா மெடுத்திசைக்கின்றன. உபநிடதச் சிரசுக்களுக்கெல்லாம் சிகையாகிய அதர்வசிகை, 'சர்வைஸ்வரிய சம்பந்தரும், சர்வேசுவரரும், சம்புவாயுமுள்ளவரே இருதயாகாச மத்தியிலே தியானிக்கற்பாலா' என்று பிரகாசப்படுத்தியது. சம்பு சிவபெருமானின் நாமம். சம்பு பத்தினி சாம்பவி. சம்பு பக்தர்கள் சாம்பவர்கள். ஆன்மாவினுடைய உள்ளமெனும் இருதயமானது செந்தாமரையின் முகுளம் போல அதோமுக வடிவானது. இதன் உட்புறத்தில் உள்ள ஆகாசம், பூதாகாசம் போலச் சடமாகாது, சித்தேயாம் ஆதலின், இவ்வாகாசம் சிற்சத்திருபமாகிய சிதாகாசமாம் இந்தச் சிதாகாசத்தில் மின்னற்கொடி போன்ற ஈசானராம் தூய்மூர்த்தி எழுந்தருளியிருப்பார். இந்த இருதயாகாசத்தில் சிவபெருமானைத் தியானிப்பதையே தகரவித்தை அல்லது தகரோபாசனை என உபநிடதங்கள் கூறும். இந்தத் தகரோபாசனையே திருவள்ளுவ நாயனாரும், "மலர்மிசையேகினான் மாணடி சேர்ந்தார் நிலமிசை நீடு வாழ்வார்" என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார். சகல வித்தைகளிலும் தகரவித்தையே மிகச் சிறந்ததாகலின் ஆளுடைய பிள்ளையாரும் தமது திருநெறித் தமிழ் வேதத்தில் தகரத்தையே முதலாக வெடுத்தனர்.

ஆகமமாகி:

ஆகமம் - ஆப்தவாக்கியம். ஆன்மாக்களுக்கு மலத்தை நாசஞ்செய்து ஞானத்தை உதிப்பித்து மோட்சத்தைத் தருவது என்றும் பதிபசுபாசம் என்னும் முப்பொருளிலக்கணத்தை உணர்த்துவது என்றும் பொருள் கொள்ளப்படும். ஆகமங்கள் வேதத்தை அருசரித்தது. அருசரியாதது என இருவகைப்படும். வேதத்தை அருசரித்த ஆகமங்கள் காமிகம் முதல் வாதுளம் அந்தமான இருபத்தெட்டாகும். சைவபாடியக்காரரான ஸ்ரீ நீலகண்ட சிவாச்சாரியார், 'யாம் வேத சிவாகமங்கட்குப் பேதங் காண்கின்றிலம், வேதமே சிவாகமம்'

திருவாசக விஷய சூசனம்

xxi

என்று கூறியருளினார். தாயுமான அடிகளும், 'வேதாகமத் துணிபிரண் டில்லை யொன்றென்னவே வந்த குருவே' என்றருளினார். சிவாகமங்களைத் தூஷித்து வேதங்களையே பிரமாணமெனக் கொள்வோர் கொள்கை பயனற்றதாம்.

அண்ணிப்பான்:

விரைவில் எழுந்தருளிவந்து அணுகி அனுக்கிரகிப்பவன். வேதவழியில் நின்று ஆகமஞானத்தைக் கைக்கொண்டவர்களுக்குப் பரமேசுவரன் விரைவில் பேரருள் புரிவா னென்பது இதனால் தெரிவிக்கப்பட்டது. வேதாந்த சித்தாந்த முடிபையே ஆகமம் விரித்துரைக்கின்றது. சிவாகமம் வேண்டாமல் எத்தனை கோடிகாலம் வேதம் படித்தாலும் மயக்கந்தீரா தென்பது பிரஹ்ம நிஷ்டாபரர் தீர்மானம்.

ஏகன்:

சேதனாசேதனப் பிரபஞ்சங்களிரண்டினிலும் ஆகாயத்தைப் போலப் பரிபூரண வியாபகமாயுள்ள பதிப்பொருள் ஒருவனே 'சர்வ சிற்சடப் பிரபஞ்சங்களுக்கும் அந்தர்யாமியாகிய ஏகன்' எனக் கடவல்லியுபநிடதமும், 'ஒருவனே உருத்திரன் இரண்டாவதாக ஒருவனிலன்' என அதர்வசிரோபநிடதமும் 'தேவர்களுக்குப் பதியாகிய ஏகன்' என சாந்தோக்கியோபநிடதமும், 'எவன் ஏகன் அவன் ஏகனான உருத்திரன்' என்று அதர்வசிரோபநிடதமும், எனப்பல உபநிடதங்களும் சிவனை ஏகன் என்ற சொல்லால் உணர்த்துகின்றன. அதர்வசிரோபநிடதம், 'இனியதனால் ஏகனெனப்படுவான். எல்லாவுலகங்களையும் தன்னுள் ஒடுக்கிக் கொள்ளுகிறான். எப்பொழுதுஞ் சிருஷ்டிக்கின்றான். சங்கரிக்கின்றான். காக்கின்றான் அதனாலேயே ஏகனெனப்படுகின்றான்' என்று கூறியது இருசூற்றுப் பிரபஞ்சங்களும் சிவமயமே என்பது வேதவேதாந்தங்களில் கேட்கப்படுகின்றது சராசர மெனப்படும் இவ்வுலகமெல்லாம் சிவமயமெனச் சொல்லப்பட்டதால் மகாதேவனே ஏகன், ஒருவன் என வேதங் கூறிற்றென்க.

அநேகன்:

எண்ணிறைந்த அருட்கோலங்களை யுடையவன். 'வெளிப்படாதவனும், அனந்த ரூபனுமாயுள்ளவன் ஏகன் என மகாநாராயணோபநிடதமும், 'மனோவிருத்திக் கெட்டப்படாதவனும், அதிசூக்குமனும், அளவிறந்த ரூபனும், சிவனும்' என கைவல்லியோநிடதமும், 'அவன் ஒரு ரூபத்தையே (பக்தர்கள்

பாவனைக்கேற்றவாறு) பலருபமாகச் செய்வான்' என்று பிரஹ்மோபநிடதமும் இன்னும் பலசுருதிகளும் ஏகனென்று சொல்லப்பட்ட சிவபெருமானே ஜந்தொழில் நடாத்தவும் உயிர்களுக்கு அருளும்பொருட்டும் தனது சத்தி சாமர்த்தியத்தால் அளவிறந்த அருட்கோலங்களை கொள்வான் என்பது பெறப்பட்டது.

இறைவன்:

ஐகஜ்ஜந்மாதி காரணனாம் பிரபு. சர்வஞ்ஞத்துவம், சர்வகர்திருத்துவம், சர்வானுக்கிரகம் ஆகிய இம்முன்று இலக்கணங்களையும் ஒருவராற் றருதலின்றித் தனக்கியல்பாக வுடையவ னெவனோ அவனே சர்வ வேதாந்தங்களிலும் இறைவனென்று கூறப்படுபவன். சுவேதா சுவதரோபநிடதம், 'ஈஸ்வர்களுக்கெல்லாம் மேலான மகேசுவரன்' என்றும் 'தேவதைகளுக்கெல்லாம் சிறந்த தேவன்' எனவும், 'பதிகளுக்கெல்லாம் பரமபதி' எனவும், புகழத்தக்க புவன நாயகனும் அப்பாலுள்ள தேவனும் என அறிவோம்' எனவும், 'அவனே காரணன் காரணாபதிகளுக்கு (பிரம விஷ்ணு ருத்ரேந்திராதிகளுக்கு) அதிபதி எனவும் குன்று சுதந்திரமுடைய சர்வாதிபதித்துவத்தையும், இறைமையையும் சிவபெருமானுக்கே கூறி அவனது பரம காரண பரமேசுவர இணையிற் பெருமையினைத் தெற்றேன விளக்கியது.

மீறப்பறுக்கும் மீஞ்சுகன்:

பிரவாகனூதியைப்போல் பின்பற்றிவாராநின்ற பிறவித்தளையைச் சேதிப்பவன் ஜடாதர மூர்த்தியாகிய சிவபெருமான். ஆகாயத்தைத் தோல்போல் போர்த்துக் கொள்வாருமில்லை; நின்மலனாகிய சிவனை வழிபடாது முத்தியடைபவருமில்லை; எனச் சுவேதாசுவரோப உபநிடதம் கூறுகின்றது. இதனால் சிவபெருமானே முத்திக்கு நாதன் என்பதும் பிரமவிஷ்ணுருத்திரர்கள் காலந்தோறும் மாறுபடும் சுதந்திர ஹீனர்களாதலால் அத்தனை உடையரல்லர் எனவும் அச்சுருதி முடியானது உபமானஸாதிருசத்தால் நன்கு விளக்கியது. யஜுர்வேதத்தைச் சார்ந்த கர்ப்போநிடதம் 'யான் யோனியைவிட்டு வெளிவருவேனாயின் பரமேசுவரனும் பார்க்கனும் பசுபதியும் ருத்ரனும் ஐகத்துருஷ்மான மகாதேவனைச் சரணமடைவேன்' என்று சிவபெருமானது மகிமையினைக் காட்டியது.

திருவாசக விஷய சூசனம்

xxiii

புறத்தார்குச் சேயோன் / கரங்குவீவாருண் மகிழுங்கோன்:

எப்படிப்பட்ட உயர்ந்த தேவர்களாயிருப்பினும் தன்னை உள்ளன்போடு வழிபடாதவர்களுக்குத் தூரனென்பதூஉம், யாவராயிப்பினும் தன்னை இடையருக் கசிந்துருகும் மெய்யன்பு கொண்டு வழிபடுவோர்க்கு எளியனென்பதூம் பெறப்பட்டது. கருணையே வடிவமாகக் கொண்ட மாதோர்பாகனான மகாதேவனொரு பெண்ணினுடைய முலையிலிருந்தும், குதிரை கட்டுதற்குக் கடாவிய ஆப்பிலிருந்தும், ஆட்டுப்பிழக்கையிலிருந்தும் இன்னும்பல நிகிருஷ்ட ஸ்தானங்களிலிருந்தும் தம்மை மெய்யன்போடு வழிபட்ட அடியார்களது பூசையையேற்று அனுக்கிரகஞ் செய்தானெனின் அவனது பேரருளின் திறத்தை வரையறுக்க யார் தரம்?

மாயப்பிறப்பறுக்கும் மன்னன்:

மாயாமல சம்பந்தமாய் வாரா நின்ற வஞ்சனை, பொய் முதலியவற்றிற்கு இருப்பிடமான பிறவிப் பிணியை யகற்றும் மகேசுவரன், 'மாயையைப் பிரகிருதி (காரணம்) எனவும் மகேசுவரனை மாயைக்கதிபதி எனவும் உணர்க' என்று சுவேதாசுவர உபநிடதம் கூறுவதால், மாயையைத் தன்வசப்படுத்தியாளும் பேராற்றல் மகேசுவரனிடத்தில் இயல்பாக அமைந்துள்ளது என்பது பெறப்பட்டது. ஆதலின் அவனொருவனே மாயப்பிறவிக்குப் பயந்து தன்னை அடைந்த ஆன்மாக்களின் பிறப்பை அறுப்பனென்பது மறைமுடியின் முடிந்த கருத்தாம். மகேசுவரன் என்னும் பெயர் சிவனுக்கே உரிய ருடிநாமம். மகேசுவரனுடைய சத்தியை மகேசுவரி எனவும், மகேசுவரனுடைய அடியார்களை மாகேசுவர்கள் எனவும் உலகங் கூறுவது நிதரிசனமாம். 'உமாதேவியுடன் கூடிய சோமசுந்தரனைக் கண்டோம்; அமிர்தகளென்னும் சிவமயர்களானோம்' என்று அதர்வ சிரோபநிடதமும் செப்புதலால், பிரம்மவித்யா நாதனாகிய துரியருத்ரனை அறிந்தவர்களுக்குப் பிறவிக்கடல் விலகுதலும், பாசகூயம் உண்டாகுதலும் சர்வவேதாந்தப்பிரதிபந்தமாம்.

சிவனவன்:

பிரமன், விஷ்ணு, சிவன் என்னும் மூவருக்கும் மேலான பரமசிவன். இந்தப் பரமசிவனை சகுண நிர்க்குண பாவனைகளைக் கடந்த பிராஹ்மிய

பாவனையால் உணரப்படும் உமாசமேத சிவன். வேதம் பலவிடத்தும் இப்பரமசிவனைச் 'சதுர்த்தம்' (நான்காவது) எனச் சாற்றுகின்றது. பிரபஞ்சம் ஒடுங்குமிடம். சாந்தன், சிவன், இரண்டற்றவன், நான்காவது பொருள் என்று எண்ணுகிறார்கள்' என்று நாற்றெட்டு உபநிடதங்களாலடையப்படும் முத்தியுலகத்தை அதிதீவிர பரிபாகிகளுக்கு எளிதிலடைவிக்கும் பெருநிதியென முத்திகோபநிடதத்தில் புகழ்ப் பெற்ற மாண்டுக்கியோபநிடதம் கூறுகின்றது. வேத நாயகராக விளங்குபவர் நான்காவது பொருளாயுள்ள துரிய சிவன் என்பது பெறப்பட்டு, ஆரணமுடிகளில் கூறிய சிவம் என்னுஞ்சொல் நேரே சிவபெருமானைக் குறிக்கவும். அந்தப் பதபிரயோகம் வருமிடந்தோறும் மங்களகரம் என்று மயங்கினர் சிலர். சிவன் என்னும் நாமம் சிவபெருமானுக்கே போந்தமை. 'சிவனெனும் நாமம் தனக்கே யுடைய செம்மேனி யம்மான்' என்னும் ஸ்ரீவாகீசமுர்த்திகள் திராவிட சூக்தியால் கண்டுதெளிக. சிவசம்பந்தம் சைவமன்றோ.

என் சிந்தையுள் நின்ற அதனால் :

என் மனத்தின்கண் நிலையாக வீற்றிருத்தலினால், சாக்ஷாத் பரமேசுவரன் சர்வவியாபகமுடையவனா யிருப்பினும் மெய்யடியார்களது உள்ளக்கமலத்தில் தயிரின் நெய்போல் விளங்கியிருப்பன். சிவபிரான் இருதயமாகிய குகையில் நிலையாக எழுந்தருளி யிருக்க வேண்டுமானால் அவ்விருதயம் எவ்வாறு நின்மலத்துவம் அடைந்திருக்க வேண்டுமென்பது சொலாமே அமையும்ன்றோ. புரைதீர்ந்த சுத்தமா யிருக்க வேண்டுமென்னுங் கருத்து பற்றியே கைவல்லியோபநிடதம். 'ஹிருதயகமலத்தைத் துகளற்றதாகவும் சுத்தமாகவும் கருதி அதன் நடுவே' என்று கூறியது. நம் மறைச் செல்வரும், 'அகனமர்ந்த அன்பினராய் அறுபகை செற்று ஐம்புலனும் அடக்கி ஞானப் புகலுடையார் புண்டரிகத் துள்ளிருக்கும் புராணர் கோயில், என்றருளிச் செய்தார். இதனால் எல்லாம்வல்ல இறைவனாகிய சிவபெருமானைத் தியானயோக சமாதியின்கண் வைத்து சாக்ஷாத்கரிக்கும் மெய்யன்பர்களது உள்ளம் எஞ்ஞான்றும் தூய்மையும் வைராக்கியமும் பெற்றிருக்க வேண்டுமென்பது அத்தியாவசியமாம்.

திருவாசக விஷய சூசனம்

xxv

அவனருளாலே அவன்றான் வணங்கி :

அவனது திருவருளிணுலே அவனுடைய திருவடிகளை வணங்கி. இங்குத் திருவருளென்றது. சிவபெருமானுடைய திருவருட் பிரசாதம், கண்ணாடியை விளக்க முன்னே அப்பிரகாசமாய் இருந்தவொளி பின்னர்ப் பிரகாசமாய் விளங்கியதுபோல அநாதியே ஆன்மாவிலே பிரிவறப் பொருந்தி நின்ற சிவம், சிவபாவனை கைவரக் கைவர அதிகமாய் பிரகாசித்துத் தோன்றும். அங்ஙனந் தோன்றவே, ஆன்மாவைப் பற்றியுள்ள ஆணவமலந் தேய்ந்து தேய்ந்து, பற்றறக் கழியும். கழியவே, சிவபுரணப் பிரகாச முண்டாகும். அந்தப் பிரகாசமாகிய அருட்கண்ணுலே சிவபெருமானுடைய தானே வணங்குதல் வேண்டும். இது சூரிய கிரணத்தின் உதவியைக் கொண்டு சூரியனைப் பார்ப்பது போன்றதாம். 'அணுவிலணுவாயும் பெரிதிற் பெரிதாயும் உள்ள சிவபெருமான் இந்த ஐந்துவாகிய ஆன்மாவின் உள்ளக் குகையின்கண்ணே அமர்ந்துள்ளானெனவும், கிரியையில்லாதவனும் மகிமை பொருந்தினவனுமான அவ்வீசனை ஆன்மாவானவன் அவனது அருட்பிரசாதத்தினுலே சோகங்கள் தொலையக் காண்கின்றான்' எனவும் பொருள்பட சுவேதாசுவதரம், கைவல்லியம் மகோபநிடதம் ஆகிய உபநிடதங்கள் கூறுகின்றன.

எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்தினைத்தே னெம்பெருமான் :

எம்பெருமானே! எல்லாப் பிறவிகளிலும் பிறந்து மெலிந்தேன். இதனால் தமக்கொரு தலைவனை வேண்டப்படும் ஆன்மாக்கள் நல்வினை தீவினை என்னும் இரு வினைக்கிடாக நால்வகைத் தோற்றம் எழுவகைப் பிறப்பு எண்பத்து நான்கு நூறாயிரம் யோனி பேதங்களெய்தி மேலுங் கீழும் புக்குமுன்று பிறந்திருக்கும் உண்மை சாதிக்கப்பட்டது. ஆத்மா தானெடுத்த சரீரத்துக் கேற்ப பஞ்சேந்திரியங்களினாலும் சித்தத்தினாலும் அறியும் அறிவின் வகையினுலே ஓரறிவுயிர் முதல் ஐவகைப்படும். மக்கட்குப் பகுத்தறியும் புத்தியும் சுராசுரருக்குப் புத்தியொடு சித்தியும், திரிமூர்த்திகட்குப் புத்தி சித்தியுடன் தங்களுள்ளையில் சர்வஞ்ஞத்துவம் முதலிய குணங்களும், கிருத்திய தாரதம்மியமும், பதவி பேதமும் ஒன்றுக்கொன்று மேலிட்டிருத்தல் பற்றியுண்டாந் தார தம்மியமும் உள. இதனால் திரிமூர்த்திகளும் ஆத்மாக்களே.

ஆத்மா ஆணுமல்ல பெண்ணுமல்ல அலியுமல்ல, எந்தெந்த சரீரத்தை யெடுக்குமோ அந்தந்த சரீரத்துடன் சேரும் என சுவேதாசுவதர உபநிடதம் கூறுகின்றது. இதனால் ஆத்மாவுக்கு நரகர் தேவர் விலங்கு பறவை ஆண் பெண் அலி முதலிய பேதங்களும் வேற்றுமைகளும் எடுத்ததோர் சரீரோபாதிக்கேற்றபடி யமையுமே யன்றி இயல்பிலுள்ள தல்லவென்பது துணியப்பட்டது. இதனால் யாவற்றிற்கும் கர்மமே காரணம்.

ஒங்கார மாய்நின்ற மெய்யா:

பிரணவவுருவாய் நின்ற மெய்யனே. ஒரு முறை உச்சரித்தமாத்திரத்தில் உயர்ந்த கதியிற்கொண்டுபோய் விடுத்தலால் பிரணவமானது ஒங்காரமென்று சொல்லப்பட்டது. “ஓமெனும் பிரணவாட்சரமே ஆதியில் உபதேசிக்கப்பட்டது” அதிவே தியானம். அதுவே தியானிக்கத்தக்கது’ என்று அதர்வசிகோநிடதம் கூறிற்று. பிரணவத்தை சிவருபமாகவே தியானிக்க வேண்டும். சிவருபமானது பிரமவிஷ்ணுருத்ராதீத தூரியாகாரமாயும் (நான்காவதாய்), சரஅசர விதமான பொருட்பிரபஞ்சங்களுக்கும் ஏதுவாய்ச் சிவத்துடனே அபேதத்தை அடைகின்றது. அதனால் வாச்சிய வாசக சம்பந்தமான சிவத்துக்கும் பிரணவத்துக்கும் பேதம் சிறிதுங் கிடையாது. சிவமே பிரணவம், பிரணவமே சிவம். இவ்வுண்மையைத் தைத்ரீய நாராயணோபநிடதமானது, ப்ரஹ்மாதிரி ப்ரஹ்மணோதிபதிர்: பிரஹ்மா சிவோமே அஸ்து சதாசிவோம்” என்று விளக்கியது.

இயமானன்:

எஜமானன், சிவபெருமானுடைய எட்டு மூர்த்தங்களில் இறுதிக்கண்ணதாகிய ஆன்மாவுக்கு எஜமானன் சிவபெருமான் ஒருவனே. அவனையன்றி பரமபதி வேறில்லையாகையால், ‘ஆத்மாவில் பசுபதி’ என்று ருத்வேதம் அவனையே புகழ்ந்தது. பசுவாகிய சித்துக்கும் பாசமாகிய அசித்துக்கும் நாயகராதலால் பசுபதி யென்னும் நாமம் பிரமத்துக் காயிற்று, கிருஷ்ண யஜுர் வேதம், ‘நாற்கால்களும் இருகால்களும் உடைய பசுக்களுக்கும் ஈசராயுள்ளார் பசுபதியெனப்படுவார்’ என்று செப்பியது. “உமாபதயே பசுபதயே நமோநம;” உமாபதிக்கு பசுபதிக்கு நமஸ்காரம்” என்று தைத்ரியோபநிடதமும், “தஸ்மாத் ருத்ர: பசுநாம் அதிபதி” ஆகையினால் ருத்திரர் பசுக்களுக்கதிபதி” என ருக்வேதம் மொழிவதனாலும் இவைபோன்ற

திருவாசக விஷய சூசனம்

xxvii

வேத வசனங்களால் பசுபதி சிவபெருமானே என்பது தெளிவாம். இந்திரன் என்னுமிடத்து தேவேந்திரனென்றும், பாமையெனுமிடத்து சத்தியபாமையென்றும் பொருள் கொள்வதுபோல, நாம ஏகதேசத்தில் நாமக்கிருஹணம் என்னும் நியாயத்தால் பதி யென்னுஞ் சொல்பசுபதியாகிய சிவபெருமானையே பற்றுமென்பது வஜ்ஜிரதண்ட நியாயமாம். அவரது பாசுபதாஸ்திரமே அஸ்திரதேவராம்.

ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய் :

ஆக்கல், அளித்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என்னும் பஞ்ச கிருத்தியங்களைச் செய்பவனே. முதல் மூன்று கிருத்தியங்களையும் ஒருங்கு கூறி ஐந்தாவது கிருத்தியத்தையும் சொன்னமையால் நான்காவது கிருத்தியமாகிய மறைத்தல் உபலக்ஷணையால் தழுவப்பட்டது. பஞ்ச கிருத்தியங்களும் வேதபடிதமென்பதும், திரிமூர்த்திகளில் ஒருவராகிய குண ருத்திரரல்லாது. தூரிய ருத்திரராகிய பரமசிவமே அப்பஞ்சகிருத்தியங்களுக்கும் உரியாரென்பதும் போதர, “சர்வஞ்ஞ பஞ்சகிருத்ய சம்பந்ந: சர்வேஸ்வர ஈசா : பசுபதி: = சர்வஞ்ஞரும் பஞ்சகிருத்திய சம்பந்நரும் சர்வேசுவரரும் பசுபதியும் ‘ என்று ஜாபாலோபநிடதமும் வேறு பல சூத்திரங்களும் தெளிவித்தன. இவ்வுண்மையினை அறியாதார் பஞ்சகிருத்தியம் வேதத்திற் சொல்லவில்லையென்று மனம்போனவாறு கூறுவர். இந்தக் கிருத்தியங்கள் ஐந்தும் சிவசந்நிதியில் நிகழ்வனவாம் ஆதலின் அவ்வெம்பெருமானைக் கேவலம் நிமித்தகாரணமெனல் சித்தாந்த சைவநெறி உள்ளவாறு உணராதார் கொள்கையாகும். “மன்னுசிவன் சந்நிதியின் மற்றுலகஞ் சேட்டித்த தென்னு மறையினியன் மறந்தாய்” என்னும் சிவஞானபோதச் செய்யுளின் புதைப்பொருளை உய்த்துணர்க.

அறம்பாவ மென்னு மருங்கயீற்றாற் கட்டி :

புண்ணிய பாவப் பயனென்னு அரிய கயிற்றினுற் கட்டி இதனால் பரமகருணமூர்த்தியாகிய பரமேசுவரன் ஆணவவிருளில் அகப்பட்டுமலும் ஆனமகோடிகளை ஆநந்தபரிதர்களாகச் செய்யத் திருவுளங்கொண்டு இருவினையென்னும் பாசக் கயிற்றினுற் கட்டி ஆட்டுவிக்கின்றா னென்பதூஉம், அக்கட்டை அவிழ்க்கும் பேராற்றல் அவ்வமல பரமபதிக் கே

இயல்பி லமைந்தது என்பதாம் பெறப்பட்டது. ஆகலின் எத்திற நற்பயனும் ஏகநாதனாகிய அம்புலியணிந்த பிரானருளாலன்றி ஆன்மாக்களுக்கு எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் அமையாதென்பது திண்ணம். ‘சர்வ சம்சார பிணிக்கு மருந்தினர்’ என்று தரிசனோபநிடதமும், ‘சிவபெருமா னொருவரே சதா தியானிக்கற்பாலர், சர்வ சம்சார பந்தங்களும் நிவிர்த்தியாகும் பொருட்டு’ என்று சரபோபநிடதமும் அறைந்தபடி அவர்களது சம்சாரமென்னுங் கடுங்கானத்தைக் கொளுத்துங் காட்டுத்தீயைப்போல் பிரகாசித்து நிற்பவன் கருணாநிதியாகிய எம் கண்ணுதற்பிரானென்பது வெளிப்பட்டது. அவனுக்கே வைத்தியநாதன் என்னும் நாமமுண்டு.

தத்துவனே:

உண்மைப்பொருளே. எக்காலத்தும் அழியாமல் நித்தியப் பொருளாயுள்ளவர் மஹாதேவர் என்பது “த்வம் பசுபதி” என்று ஜாபாலோபநிடதம் செப்பியது. தத் என்னுஞ்சொல் பிரஹ்மத்தின் பெயராதலின் தத்துவம் என்ற சொல்லின் பொருள் பிரஹ்மத்துவம்; அதாவது, சுத்த பிரம்மத்தின் தன்மை என்று கொள்ளக் கிடக்கின்றது. ஓம், தத், சத் என்னும் இம்முன்றும் பிரம்மத்தைக் குறிக்குஞ் சொற்களென ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் உரைத்தருளினமையால், தத்துவஞானம், தத்துவோபதேசம் என்பதாதிப் பிரயோகங்கள் சிவஞானம், சிவோபதேசம் என்பவற்றையே பொருளாகக் கொண்டு விளங்கு மாற்றல் பெற்றுள்ளன. சாக்ஷாத் சுத்த சிவம் தத்துவப் பொருளாயின் பிரகிருதியின் காரியங்களாகிய பிருதிவி முதல் நாதமீறாகச் சொல்லப்பட்ட முப்பத்தாறையும் தத்துவங்களென்று சுருதிகள் கூறிய காரணம் யாதெனின், பஞ்சபூத லயத்துடனே தேவர்களுக்கு நாசமுண்டாயிருக்கவும் மரரை அபேட்சித்து அமரரென்று சொல்லப்பட்டாற் போல தாத்வீகமாகிய சரீராதிகளைப் போல் உடனே நாசமாகாது பிரளயபரியந்தம் நிலைத்துநிற்கையினால் தாத்வீகங்களை நோக்கித் தத்துவங்களென்று அவைகள் உபசரிக்கப்பட்டன. அந்தத் தத்துவங்களையும் சுத்தசிவம் கடந்து நின்றமையால் தத்துவாதீதமென்று அதே சுருதிகள் வேறிடங்களில் அப்பரம்பொருளைப் புகழாம லிருக்கவில்லை. உலகாய முதல் ஐக்கியவாத சைவம் ஈறான சமயங்களெல்லாம் பிருதிவி முதல் நாத ஈறான தத்துவங்களில் அடங்கிவிட, சகலசமயாதீத மென்னுஞ் சித்தாந்த சைவமோ

திருவாசக விஷய சூசனம்

xxix

அந்த முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் கடந்து எல்லாத் தெய்வங்களும் தம்மாணையின்வழி நிற்கப் பிரகாசிக்கின்றது.

மெய்யானார்:

மெய்யாகிய சிவத்தை அடைந்தவர். அதாவது, சிவத்வம் விளங்கப் பெற்றவர் (அறிவுருவானவர்). சிவத்துவமாவது, சார்ந்ததன் வண்ணமாம் இயல்புடைய ஆத்மா சிவத்தோடு ஐக்கியமுற்று நிற்குங்கால் சிவத்தினுடைய சர்வஞ்ஞாதி குணங்களெல்லாம் விளங்கப்பெற்று பரிபுரண சிதாகாசசிவத் தன்மையுற்று சிவாநந்தாநுபவியாய் நின்றல். இதனையே, முண்டகோபநிடதம், 'இத்திறமுள்ள முக்தன் புண்ணியபாவங்கள் தீர்ந்தவனாய் களங்கமற்றவனாய் சிவசாம்மியத்தைத் எய்துகின்றான்' என்றும், சுவேதாசுவதர உபநிடதம் 'அவர் பிரஹ்மமயராய் அமிர்தர்களுனார்கள்' என்றுங் கூறிப் போந்தன. திருத்தாண்டக வேந்தரும் மெய்யாயினராகிய நிலையை, "தென்றிசைக்கோன் றானேவந்து கோவாடிக் குற்றேவல் செய்கென்றாலுங் குணமாகக் கொள்ளோ மென்குணத்துளோமே" என்று கட்டளையிட்டருளிச் செய்துள்ளார்.

சிவபுரத்தினுள்ளார்:

சிவபுரத்தில் இன்புற்றிருப்பார். சிவபுரமாவது புனராவர்த்தியில்லாத பிரஹ்மலோகம் என்னும் மஹாசிவலோகமாம். இது அண்டகடாகத்துள்ளிருக்கும் சத்தியலோகம், வைகுண்டம், கைலாசம் என்னும் ஊர்த்துவலோகங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட சுத்தமாயா புவனமாகிய அப்பிராகிருத கைலாசம். இதுவே நிரதிசயானந்தவின்பம் அனுபவிக்குமிடம். ஓங்காரத்தின் இறுதியாகவுள்ள நான்காவதான அர்த்த மாத்திரையின் பொருளாகிய சோமலோகமுமிதுவே என அதர்வசிகோபநிடதம் கூறுகின்றது. சோமலோகம் - உமையுடன் கூடிய உமாபதியின் உலகம்.

கீர்த்தித் திருவகவல்

தில்லை முதல ராடிய திருவடி:

தில்லையாகிய பழைய திருப்பதியில் தாண்டவஞ் செய்தருளிய திருவடி. தாண்டவமாவது பஞ்சகிருத்திய நடனமாம். சத்துவம், ரஜசு, தமசு என்னும் முக்குணங்களையும் கடந்து நின்ற நின்மலசிவம் தியானயோக சமாதியினால் சாசுஷாத்கரித்து நிற்கும் மெய்யடியார்களின் உள்ளக் கமலத்தை அனவரதமும்

பிற்சேர்க்கை — 3

xxx

இருப்பிடமாகக் கொண்டு உமாசகாயாதி விங்கங்களுடன் எழுந்தருளியிருப்பது போல், பிரமாண்டமாகிய இவ்வுலகத்திலும் தில்லையாகிய புண்டரீக வீட்டை ஆனந்த நிருத்தஞ் செய்யுந்தானமாகக் கொண்டு அருளே வடிவாகிய ஸ்ரீநடராஜக் கோலத்தோடு எழுந்தருளியிருக்கும். இதனால் தாவரமாகிய அண்டமும் சங்கமமாகிய பிண்டமுஞ் சமமெனல் உணரற்பாற்று. சாந்தோக்கிய உபநிடதத்தில் எட்டாவது பிரபாடகத்தில் பிரமபுரமாகிய இச்சரீரத்தில் உள்ள தகரமாகிய புண்டரீக வீட்டிலுள்ளே இருக்கும் ஆகாயத்தை நாட வேண்டியது' என்பது முதலாகத் தகரவித்தை கூறப்பட்டுள்ளது. ஈண்டு ஆகாசமென்றது, “ஆகாசசரீரம் ப்ரஹ்ம = ஆகாசத்தைச் சரீரமாகவுடையது பிரமம்” என்று தைத்திரியோபநிடதம் கூறியபடி பிரஹ்மமாகிய சிவத்துக்குப் பெயராயிற்று. இந்த ஆகாசம் பூதாகாசம்போலச் சடமாகாது சிற்சத்திருபமாய் விளங்கலால் சிதம்பரம் எனப் பெயர் பெற்றிருக்கின்றது. இந்தச் சிதம்பரமும் எந்நாளும் நீக்கமின்றி அபேதமாய் விளக்குந்தன்மையால் தில்லையாகிய பழையபதியும் அப்பெயரால் விளக்கமுற்றுள்ளது. பிருதிவி முதலனைத்தையும் தனதுருவாகக் கொண்ட விராட்புருஷனுக்கு இந்தத் திருப்பதி ஹ்ருத்பத்ம மத்திய சேஷத்திரமாயமைதலால், “சிதம்பரந்து ஹ்ருதமத்யே” என்று தரிசனோபநிதம் கூறிற்று. கருணாநிதியாகிய சிவபெருமான் சராசரிப்பொருள்க ளீனைத்தையும் இயக்குதலாகிய ஆனந்தநிருத்தம் இந்தத் திவ்விய சேஷத்திரத்திலே செய்தருளுகின்றார்.

அந்தணன்:

அந்தத்தையண்ணியவன் - பிராஹ்மணன். தேவர்களில் உருத்திரன் பிராமணன். அம்பிகை பாகனான சிவபிரானார் சேதனசேதனப் பிரபஞ்சங்களுக்கு எல்லாம் பதியாயினும் விசேஷமாய் அந்தணாளார்க்குப் பதியாகவின் அந்தணரெனச் சிறப்பிக்கப்பட்டனர். இதனால், “ப்ரஹ்மாதிபதிர் ப்ரஹ்மணோதிபதிர்” = வேதத்துக்கு அதிபதி, ப்ரஹ்மனுக்கு அதிபதி என்று தைத்ரிய நாராயணோபநிடதம் சிவபிரானைப் புகழ்ந்தது. சராசரப் பிரேரகனாகிய பரமசிவத்தின் திவ்விய நாமங்களி லொன்றான ‘பர்க்கன்’ என்னும் பெயரும் அளவில் பெருமை பெற்ற ஸ்ரீகாயத்திரி மஹா மந்திரத்தில் பிராஹ்மணத்துவ காரணமாய் நிறற்றின் அந்தணர்கள் யாவருக்கும்

திருவாசக விஷய சூசனம்

xxxii

குலதேவதை அம்புலியணிந்த எம்பிரானே யென்பது ஆரணங்களின் முடிந்த கருத்தாம். ஆதலினன்றோ 'அந்தணர்தஞ் சிந்தையானே' என்று திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளும் திருவாய் மலர்ந்தருளிணர்கள். இதனால் பிராமணர்கள் வேறு கடவுளரைப் பரமபதியாக வழிபடுதல் விசாரக் குறையும் மதாபிமானமுமேயாம்.! ஏனைய கடவுளரை ஒவ்வோர் கர்மங்களில் ஒவ்வோர் பயனைக் கருதி வழிபடவேண்டியது வேதசம்மதமாயினும் பிறவிப் பிணிக்கு அச்சமுற்ற யாவரும் பரசிவ சரணாகதியே பரமதாரமாகக் கொள்ளல் வேண்டும். முத்தி தாதா அவனன்றோ.

சாத்திரனாகி :

சாஸ்திர போதகனாகி. சாத்திரம் என்னுஞ் சொல்லைத் தாதுவிற்படி பொருள் கூறின், சாஸ் = அருள்புரிவது; திர=காப்பது; அதாவது, ஆத்மாக்களை நறிய கட்டளைகளால் அருள்வயப்படுத்திக் காப்பது என்று பொருள்படும். வேதகர்த்திருத்தவம், வேதவேத்தியத்துவம், வேதஜ்ஞத்துவம் முதலிய எல்லாப் பெருமைகளும் சிவபெருமானிடத்தே இயல்பா யமைந்துள்ளன. சாஸ்திரம் நாதருபமா யிருத்தலின் நாத ரூபினி யாகிய உமாதேவி பங்களே சாஸ்திரனெனச் சொல்லப்படுவான். பிரமவித்தையின் ஸ்வதந்திர தேவதை உமாதேவியே யென்பது கௌரி என்னும் நாமத்தால் விளங்கும். கோ-சத்தம் அல்லது ஒலி, கௌரி = நாதத்தின் அபிமானதேவதையாகிய உமாதேவி. அவரே பிரமவித்தியாதேவி, “யாஉமாஸாமஹாவிஷ்ணு”. எவள் உமையோ அவள் மகாவிஷ்ணு' என்னும் வேத வசனம் அருச்சுனனுக்குக் கிருஷ்ணர் இப்பிரமவித்தையை உமையின் அருள் பெற்றே வெளியிட்டார் என்பது பெறப்படும்.

அழகமர் திருவுரு நீற்றுக் கோடி நிமிர்ந்து காட்டியும் :

அழகமர்ந்த திருமேனியில் திருவெண்ணீற்றின் ரேகைகள் இடையிட்டுக் காட்டியும், திருவெண்ணீருகிய பஸ்மம் ஆன்மாக்களின் தீவினைகளனைத்தையும் நீறுபடுத்தலால் நீறு எனவும், அழியாச் செல்வம் அருளலால் விபுதி எனவும், ஆன்மாக்கள்தோறுங் கலந்துள்ள மலமாசைக் கழுவுவதால் கூரார் எனவும், அறியாமையை அழியும்படி செய்து அனுபவ ஞானமாகிய சோதியைத் தருதலால் பசிதம் எனவும், ஆன்மாக்களுக்குப்

பூதம் பிரேதம் பிசாசும் பிரமராசும் அபஸ்மாரம் முதலானவைகளா லுண்டாகும் துன்பத்தை யொழிந்து இரட்சிப் பருளலால் இரட்சை அல்லது காப்பு எனவும் பெயர் பெறும். வேதங்கள் சிவபெருமானொருவரையே தியேயப்பொருளாக அறுதியிட்டபடி திருவெண்ணீருகிய பஸ்மத்தையும் ஞானச் சின்னமாகவும் சிறந்த தவவேடமாகவும் கூறியுள்ளன. இந்தத் திருநீறு வைதீகமென்பது மாலயன் முதலான கடவுளர் யாராலும் மறுக்கவொண்ணாத பரமசித்தாந்தமாகும். அதனைத் திரிபுண்டரமாகவும் உத்தாளானமாகவும் தரித்தல் வேண்டும். திருவெண்ணீருனது நெற்றியினிடத்து மூன்று ரேகைகள் போல் நிமிர்ந்து எஞ்ஞான்றும் பிரகாசிக்கும்படி சர்வாத்மாக்களுடைய நெற்றிகளும் நெடுமையாகப் படைக்கப்படாது, திரிபுண்டரத்துக்கியையக் குறுக்காகச் சமைக்கப்பட்டிருத்தலே போதுமான நிதிசிசனாம்.

பரம்பரத் துய்ப்பவன் :

மேலான முத்தியுலகத்தில் வைப்பவன், ஈண்டு முத்தியுலகமென்றது துரியபிரம சிவலோகமென்னுஞ் சோமலோகமாம். இதுவே விஷ்ணுபதத்தின் மேலாய சிவலோக மென்னும் பொருள்பட, “விஷ்ணோ பரமம்பதம்” என்று தைத்திரீய உபநிடதம் கூறிற்று.

கைலை :

நித்தியமான மஹாகைலாசம் இதுவே நிரதிசயானந்த வின்பம் அனுபவிக்குமிடம். கைலாசமானது உத்தரகைலாசம், தக்ஷிணகைலாசம், ஊர்த்துவகைலாசம், மஹாகைலாசம் எனப் பல வகைப்படுதலின், காரிய மூர்த்தியாகிய உருத்திரருடைய கைலாசத்துக்கும் துரியமூர்த்தி யாகிய மஹாசதாசிவருடைய மஹாகைலாசத்துக்கும் பேதம் பெரிதென உணரற் பாற்று. எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் வேறு எப்பொருளையும் உணர்த்தாத பேறாற்றல் வகித்த திரிலோசனன், நீலகண்டன், உமாபதி, விருபாட்சன் என்றற்றொடக்கத்தனவான திவ்வியநாமதேய வைர ஆணிகள் அறையப்பெற்ற துரியசிவன் எழுந்தருளியிருக்கும் சாசுவித ஸ்தானமே இதுவாகும். இதனையே திருவள்ளுவதேவ நாயனார் ‘வானோர்க் குயர்ந்த வுலகம்; வரனென்னும் வைப்பு; நிலமிசை’ என்று கூறியருளினார். அருட்டிருமேனி தாங்கிவரும் எம்பெருமான் அசலன் ஆதலின் அவனெழுந்தருளியிருக்கும் இருப்பிடமும் அசலமாகவே மறைமுடி முழக்கியது.

திருவாசக விஷய சூசனம்

xxxiii

திருவண்டப்பகுதி

அண்டப்பகுதியின் உண்டைப் பிறக்கம் சிறியவாகப் பெரியோன்:

இல்லத்தில் நுழைகின்ற சூரியகிரணபத்திகளில் அளவற்ற அணுக்கூட்டங்கள் காணுமாறுபோல் அசித்துப்பிரபஞ்சத்தினது எண்ணிறந்தகோடி அண்டங்கள் சிவபரமத்துமாவின் முன்னர் அணுக்களாகத் தோன்று மென்பது இதனால் வெளியாயிற்று பல்லாயிரகோடி யண்டங்களும் அணுக்களாகும்படி பெரிதானவரும், அணுக்களெல்லாம் அண்டங்களாகும்படி சிறிதானவரும் சிவபெருமான் ஒருவரே எனப்பொருள் கொண்டு, தைத்திரீயோபநிடதமானது, ‘அணோரணீயாந் மஹதோமஹீயாந்’ என்று தொடங்கி ‘மஹிமாநம்சம்’ மஹிமாதி சப்தத்துடன் கூடிய ஈசசப்தத்தால் விளக்கி, எவர் மேலானவரோ அவர் மகேசுரர்’ என்று பொருள்பட ‘ய:பரஸ்ஸமஹேஸ்வர,” என்று முடிவுபடுத்தி, ‘மாறுபடாத மெய்யினரும், சத்தியரும், பரப்பிரம்மமும், புருஷரும், கிருஷ்ணபிங்களரும், ஊர்த்துவ வீர்யரும், விருபாக்ஷரும், விசுவரூபமாயுள்ளார்க்கு நமஸ்காரம்’ என்று துதித்து சிவபரமாத்மாவினது தடஸ்தலட்சணத்தை விசதப்படுத்தியது. அன்றியும் அவ்வுபநிடதமே, “அம்பிகாபதயே உமாபதயே பசுபதயே, ‘ப்ரஹ்மாதிபதி: ப்ரஹ்மணோதிபதி: “என்று கூறி சர்வபிராமணகுல தேவதையாகிய உமாகாந்தன் மகிமையினை விளக்கிற்று. இவ்வுண்மையினை அறியும் புண்ணியமிலாதார் பிரமனுடைய நெற்றியிலே தோன்றிய குணருத்திரனைத் தூர்யமூர்த்தியாகிய சிவபெருமானென மயங்கி அவனே சேதனகோடிகளில் ஒருவனாகப் படிக்கப்பட்டானென்று வசைமொழி கூறி மாளாநிற்பர். ஐயகோ இது வேதவியல் அறியாதார் கொள்கையாம்.

ஒருவன் என்னும் ஒருவன் காண்க :

ஒருவன் என்னும் செந்தமிழ்ப் பெருவழக்கு சிவபெருமானுக்கே கூறப்பட்டுள்ளது. பிருதிவி முதல் நாதமீருகச் சொல்லப்பட்ட தத்துவதாத்துவீக சமூகங்கள் யாவும் சங்கரிக்கப்படும் மஹாபிரளயத்தில் அழியாது எஞ்சி நிற்பவன் சிவபெருமானொருவனே. ஆதலின், ‘ஈறிலாதவன் ஈசனொருவனே’ எனவும், ‘ஒருவனா யுலக மேத்த நின்ற நாளோ எனவும், ஸ்ரீவாகீச மூர்த்திகள் திருவாய் மலர்ந்தருளினார்கள்.சர்வ சங்காரகாலத்தில் உருத்திரர் ஒருவர்

தவிர இரண்டாவது வஸ்துக்கு இருப்பே கிடையாதென்றும், பிரமன், விஷ்ணு, சூரியன், அக்கினி, சந்திரன், நட்சத்திரங்களாகிய ஒரு பொருளும் இல்லையென்றும் பொருள்பட, “ஏகயேவ ருத்ரோ நவிதீயாய தஸ்தே” நபர்ஹமா நவிஷ்ணுர் நசூர்யோ நாக்னி சந்த்ர தரகா:” என்று ஜாபாலோபநிடதம் கூறிற்று. ஈண்டு, உருத்திரர் என்றது, சர்வசங்கார மூர்த்தியாய்ச் சம்சார பந்தத்தைச் சேதிக்கும் பேராற்றல் வகித்த பிறப்பிலிப்பிரானே யன்றி காலருத்திரனல்ல. மறைமுடியானது ‘ஒருவனே’ என்று தேற்றியும் போதாது, ‘இரண்டாவது இல்லை’ என்று கூறிய சொன்னயத்தை யுகித்தறிக.

குவளைக்கண்ணி கூறன்:

நீலமலர்போலுங் கண்களை யுடைய உமாதேவியைக் கூறாக உடையவன். அகண்டாகார சச்சிதானந்த ஸ்வயம்பிரகாசமாய்த் தன்னுண்மையின் நிற்கும் அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய பரமசிவம், மாயையில் ஸ்வரூபசத்தாய் அடங்கியுள்ள பசுபாசங்களை நாமரூப வேறுபாடுகளுக்குரிய ஸ்தலரூபத்தோடு வெளிப்படுத்து முகத்தால், தமது அருட்சத்தியை முதலில் தோற்றுவித்து, இச்சாளுனக்கிரியா சொருபராய், பரமகருணமயத் திருமேனி தாங்கி, இந்திரதனுசுபோல், நீலமும் பொன்மையும் பெற்று, அர்த்தநாரீசுவர வடிவமாய்ச் சோமலோகத்தில் எழுந்தருளியிருப்பர். இவ்வடிவே பரப்பிரமத்துக்குத் துரிய பெரிய வடிவமாகும். இந்தப் பெரிய வடிவத்தையே சகல அநர்த்தங்களியு மொழித்துச் சகல நற்பயன்களையும் கைகூடச் செய்யுஞ் சிந்தாமணியை நிகர்த்த பொய்யாமொழியை நிகர்த்த வேதங்கள் ‘அம்பிகாபதயே’, ‘உமாபதயே’ உமாசஹாயம்’ எனப்பற்பல திவ்ய நாமங்களால் ஓயாது துதித்து இளைப்பாறும். இது ஆண்பெண் என்னும் ஆன்மாக்கள் என்றுமொன்றுபட்டுக் காதலித்து வாழும் பொருட்டதாக அகண்டாகார சிவம் தன்னிலெழுந்து அமைத்துக் கொண்ட கருணை வடிவமாம். இந்த வடிவமே சர்வான்மாக்களுக்கும் மோகூப்பிரதாயமாகும்.

எய்தினர்க் கரமுதளிப்போன்:

தன்னை வந்தடைந்தவர்களுக்கு அரிய அமிர்தத் தன்மையை அளிப்பவன். அமிர்தம் என்னுஞ் சொல் மரணமின்மை யென்ற செம்பொருள் தருமாயினும்

திருவாசக விஷய சூசனம்

xxxv

ஈண்டு மோட்சமென்னுஞ் சிவத்தையே அவாவி நின்கின்றது. இதுவே சிவசாயுஜ்ஜியம். 'ஈசனை யறிந்தவர்களுக்கு எல்லாப் பாசங்களும் ஒழியும்' என்பதாதி பலமந்திரங்கள் வேதங்களில் கேட்கப்படுகின்றமையால் ஆணவமலச் சிதைவுடன் கூடிய சுத்தான்ம ஸ்வரூபமான சிவத்வாபி வியக்தியே அமிர்தமாம். அமிர்தன் என்னும் பெயரை நாராயணன் முதலியோருக்கு நாராயணோபநிடதங்கள் குறித்தபோதிலும், அது சிவபெருமானுக்கே யுரிய இடுகுறிப்பெயரா யிருத்தலால் சிவநாம தேயமென்பதே முடிந்த துணிபாம். காயத்திரி மஹாமந்திரத்ததை அக்கினி. ஆதித்தன், முதலிய தேவர்கள் வழிபாட்டில் ஆரணங்கள் விநியோகப்படுத்தினும், இறுதியில் அது பிரஹ்ம மந்திரமேயாய் இருத்தல்போல வேதங்களின் ஒவ்வொரு ருத்திரத்திலும் பரசிவமே அமிர்தப்பரப்பிரம ரூபமாக நிரூபிக்கப் பட்டிருக்கின்றமையல் அந்தச் சிவமே அமிர்த சப்தத்திற்குப் பொருளென்பது தேற்றம். அங்ஙனமே ஸ்மிருதி புராணேதிகாசங்களும் நிச்சயப்படுத்தியுள்ளன.

போற்றித் திருவகவல்

ஊழி முதல்வ :

பிரளய முதல்வனே, பிரமாண்டப்பிரளயம், பிரகிருதப்பிரளயம், மத்திமப் பிரளயம், மஹாப்பிரளயம்; பிரதம மஹாப்பிரளயம் என்னும் ஐவகைப் பிரளயங்களில் இறுதிக்கண்ணதாகிய பிரதம மஹாப்பிரளயத்தும் அழியாமல் நிலைபெற்று அந்தப் பிரளயத்தைச் செய்யும் முதல்வன் சிவபெருமான் ஒருவனே. ஆதலினன்றோ சுவேதாசுவதர உபநிடதமானது, 'எப்போழுது இருள் (மகாசங்காரகாலம்) உளதாயிற்றோ அப்போழுது பகலுமில்லை, இரவுமில்லை, சத்தமில்லை, அசத்துமில்லை, சிவன் ஒருவர் மாத்திரம் உளராயினார்' என்று கூறியது. இதனால் சிவன் என்னுஞ் சொல்லினால் உணர்த்தப்படும் பரம்பொருளே சிருஷ்டிக்கு முன்னுஞ் சங்காரத்துக்குப் பின்னும் உளதாகிய பரப்பிரஹ்மமென அறியக் கிடக்கின்றது. இதுவே "ஜந்மாத்யஸ்ய யத;" "எங்கிருந்து இதன் பிறப்பு உண்டாயிற்று என்னும் பிரம சூத்திரத்திலும் விளக்கப்பட்டது. தைத்திரியோபநிடதமும் எங்கிருந்து இவ்வுலகமெலாம் பிறக்கின்றனவோ, ஒழியுங்கால் அவை எங்கே

பிரவேசிக்கின்றனவோ எதினின்னு பிறந்தவை நிலையுறுகின்றனவோ அதனை விரும்பு, அது பிரஹ்மமாம்” என்று கூறிற்று. இவ்வாறு பிரபஞ்சத் தோற்றத்துக்கும் ஒடுக்கத்துக்கும் பரமகாரணமாய் பிரஹ்மலக்ஷணம் நன்கு உணர்த்தப்பட்டது. இந்தப் பிரஹ்மமே சிவபரம்பொருளென்னும் ஊழிமுதல்வன் என்று அனேககருதி முகங்களால் தெற்றென நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆறுகோடி மாயா சக்திகள் வேறுவேறு தம் மாயைகள் தொடங்கின

இதனால் மாயா சக்தியின் வல்லபம் இளைத்தென்பது நாட்டப்பட்டது. ஆறுகோடி யென்பது ஓர் தொகையாயிருப்பினும் “அளவிறந்த” என்னும் பொருள்பட நின்றது. சாஷாத் சிவபிரானைத் திருமால் நேரே தரிசித்தும் மாயாவல்லபத்தால் மயங்கி நீயாரெனக் கேட்டனரெனின் மற்றை யாரே மாயையைக் கடக்க வல்லவர். உலகிற்கு உபாதான காரணமெனப்படும் மாயையின் சொருபத்தை விசாரிக்கின் அழிவற்றதாயும், ஒருவருக்குந் தோன்றாததாயும், ஒன்றாயிருக்கின்ற நிலைமையினை யுடையதாயும், பிரபஞ்ச முண்டாவதற்கோர் வித்தாயும், ஜடமாயும், எவ்விடத்தும் வியாபக முடையதாயும், மலரஹிதமான பரமேசுவரனுக்குப் பரிக்கிரக சக்தியாயும், ஆன்மாக்களுக்குத் தனுகரணபுவனபோகங்களாய் விரிந்தவோர் மலமாயும், என்றும் மயக்கத்தினைச் செய்வதாயுமுள்ள இலக்கணங்களை யுடையதாம். சம்புவுக்கு மாய் என்றதொரு நாமம் உண்டு. அதற்குச் சம்புவே மாயையை நடத்துபவர் என்பது பொருள்.

சகம்பேயென்று தம்மைச் சிரிப்ப நரணது வொழிந்து :

உலகத்திலுள்ளார் உலகநடை சற்றுந் தெரியாத பேயரென்று தம்மைப் பார்த்து நகைக்கவும். சிவஞானிகளாயுள்ளார் ஞானநெறி கிஞ்சித்துமறியாத மலப்பேயரென்று தாமும் அவர்களைப் பார்த்துச் சிரித்தலும் இயல்பாதனின் நரணங்கொள்வதை யொழித்து என்றருளியபடியாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பிற்சேர்க்கை -4

உ.
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

இப்பகுதியில் வரும் திருவாசகப்பாடல்களின்
முதற்குறிப்பகராதி

பாடல்	பக்க எண்	பாடல்	பக்க எண்
அ		செ	
அடியரானீர்	24	செம்மை	137
அறையோ	53	செய்த	50
ஆ		சே	
ஆர்க்கோ	49	சேரக்	35
இ		சொ	
இருந்தென்னை	61	சொல்லிய	95
இன்பம்	62	ஞா	
உ		ஞான	41
உரியே னல்லேன்	5	தா	
உள்ளமல	68	தாமே	22
எ		தாயாய்	111
என்னணி	87	தொ	
என்னுலறியாப்	105	தொண்டர்கா	44
என்பே	6	தை	
ஓ		தையலார்	134
ஒன்றினே	83	ந	
க		நண்ணியப்	74
கண்களி	81	நரியை	116
கா		நீ	
காட்டகத்து	71	நிற்பார்	29
காணுங்கரணங்	75	நெ	
காணும்	11	நெறியல்லா	125
கெ		ப	
கெடுவேன்	108	பஞ்சாய	130
கோ		பண்டாய	66
கோவே	114	பத்திலனேனும்	8
ச		பந்த விகார	84
சங்கு	98	பா	
சா		பாருருவாய	2
சாதல்	136	பாற்றிரு	13
சீ			
சீலமின்றி	106		

xxxviii

பாடல்	பக்க எண்	பாடல்	பக்க எண்
பி		மி	
பித்தென்னை	55	மின்னேரனைய	103
பு		மு	
புகவே வேண்டா	19	முத்திநெறி	121
புகழ்மின்	28	முன்னேவினை	52
புரள்வார்	37	மூ	
பூ		மூவரும்	60
பூவார்	17	யா	
பெ		யாவர்க்கும்	58
பெருமான்	32	வா	
பே		வாரா வழி	56
பேசும் பொருளும்	77	வாழ்ந்தார்	73
பொ		வி	
பொய்யெல்லாம்	126	விடுமின்	25
பொன்னிய	92	வெ	
ம		வெந்துவிழு	131
மண்ணதனிற்	128	வெய்யவினை	48
மண்ணினின்	90		

பிற்சேர்க்கை — 5

சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாசக உரையில் இப்பகுதியில் வரும் மேற்கோள் பாடல்களின்
முதற்குறிப்பகராதி

பாடல்	பக்க எண்	பாடல்	பக்க எண்
அ		கன்ம	124
அஞ்சினு	18	கா	
அரிதிற்	32	காத்தாள்	109
அல்லாத	41	கு	
அழியா	1	குண்டனாய்	139
அற்பனுயர்	12	ச	
அண்ட	116	சடைக்க	111
அவனை	126	சத்யம்	135
அன்பர்	110	செய்வதொன்று	118
ஆ		சொ	
ஆங்கு	27	சொல்லக்	110
ஆதி	39	ஞா	
ஆனவற்	123	ஞாத்வா	126
இ		ஞாலமதின்	124
இணையிலாத	47	கோ	
இச்சை	117	கோளிற்	97
உ		கே	
உண்ணு	70	கேடு	21
உள்ளுவன்	129	சி	
ஊ		சித்தாந்த	4
ஊற்றிரு	68	செ	
எ		செம்மான்	80
எந்தை	65	த	
எரியலா	34	தருமமே	58
எளிய	74	தந்தபசி	112
எய்யாது	132	தா	
ஈ		தாதார்	69
ஐந்தொழிலு	123	தாவியவன்	34, 72
ஓ		தி	
ஓசை	96	திருச்சிலம்	96
க		திருப்படை	41
கலைப்பா	66	து	
கருப்படை	81	துள்ளு	73
கருமுதற்	63	தொ	
களங்க	124	தொள்தமாம்	47

XL

பாடல்	பக்க எண்	பாடல்	பக்க எண்
ந		ம	
நமஸ்காரம்	3	மணிகடல்	89
நா		மற்றுந்	21
நாட்பட்	54	மா	
நாவார	98	மாணாவுரு	133
நி		மாதாஸ்ச	23
நில்லாத	30	மி	
நிறம்வ	1	மின்னே	102
நிச்சமு	120	மே	
நில்லா	127	மேற்கரியை	10,57
ப		மொ	
பண்டாய	65	மொழியுமீசர்	121
பத்துக்கொ	10	மோகமிகு	103
பந்தமும்	126	யா	
பா		யான்	16
பாளை	3	யான் செய்தேன்	37
பெ		வா	
பெற்ற	76	வாகு	81
பெருமைக்கு	23	வானத்தா	54
ப்		வெ	
ப்ரஸா	129	வெண்மை	14
பை		வே	
பைங்கூழ்	49	வேண்டின்	22
பொ		வேழக்	43
பொசியா	32	வி	
பொல்லாத	17	விலங்கொடு	104

பிற்சேர்க்கை - 6

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி

[எண் - பாட்டு எண்]

அ 182	அட்டமாசித்தி 2-63
அ ஆ 646	அட்டமுர்த்தி 580
அக்காரம் 571	அடவிமரமானேன் 515
அக்கினி 3-22,4-139,278	அடிகள் 462
289,301,319,323,393	அடிச்சுவடு 241
அக்கினிகையிழந்தது 301,323,325	அடித்தடித்து 571
அக்கினிகுடு பெற்றது 3-22	அடிமையை விற்றல் 122
அகநெக 490	அடியவர்தொகை 599
அகநெகா தவரைக்காண	அடியார் செயல்கள் 386
அஞ்சுதல் 522	அடியாரடியிற்கூட்டுதல் 576
அகல்விக்கும் 1-40	அடியாரியல்பு 191
அகலிடம் 612	அடியார்க்கமுதன் 598
அகில் 3-90	அடியார்கள்கா னுங்கரணங்கள்
அங்கண் 598	எல்லாம் பேரின்பமெனப் பேணுவர் 633
அங்கணன் 175,414,460	அடியார்கள் குறியும் நெறியுங்
அங்குணாள் 75	குணமும் இலார் 562
அங்கி 289,301	அடியார்கள் சிவன் கழலே
அச்சந்தவிர்த்த சேவகன் 3-98	பொருள் எனக்கொள்வர் 559
அச்சன் 33, 577	அடியார்கள் பேச்சும் பூச்சும் 28
அச்ச முறிந்தது 297	அடியார்களுக்கு ஓடும்
அச்சோ 514, 549	கோவணமுமே உறவாவன 559
அசுரர் 1-20	அடியார்களைப்போல நடித்தல் 15
அஞ்சல் 120	அடியார்களை வாழ்த்துதல் 198
அஞ்சலி 371	அடிமையைக் கைவிடுதல் கூடாது
அஞ்சினேன் 453	152 அடுக்குத்தொடர் 614
அஞ்சுகம் 362	அடைக்கலம் 408
அஞ்செழுத்தாகியதெப்பம் 31	அண்டப்பகுதி 3-1
அஞ்செழுத்து 433, 575	அண்டம் 183
அஞ்சேல் 385, 551, 652	அண்டர் 543
அஞ்சொலான் 332	அண்டர்நாடு 616
அஞ்ஞானம் 1-40	அண்ணல் 433, 653

அண்ணா 4-149, 25, 502,505	அம்பலவன் 55,216,250
அண்ணா அமுது 14	அம்பலவா 231
அண்ணாமலை 4-149,172,184	அம்மா 612
அண்ணிப்பான் 1-4	அம்மான் 4-168,442
அணங்கு 373	அம்மை 568, 658
அத்தமியோன் 17	அம்மையே 638
அத்தன் 157,398, 431,434, 436, 465, 543, 684, 618, 650	அமரர்கோமான் 591
அத்தா 88,423	அமரர்பெம்மான் 598
அதிகாரம் 503	அமலனே 461
அதிசயம் 343	அமுதக்கடல் 30,116,487
அதிர்க்கும் 565	அமுதன் 157
அதும்பும் 140	அமுது 59,88,89,94
அதெந்து 458	அமுதே 117
அந்தகன் 258,289	அமை 3-103
அந்தணர் சாத்திரங்காட்டியது 4-50	அர்த்தநாரீசுவர வடிவம் 232
அந்தணன் 175,192,235,375	அரத்தமேனி 97
அந்தமில்முதே 455	அரவு 21, 516
அந்தமிலா ஆனந்தம் 475	அரற்றுகோ 618
அந்தமிலான் 264,348	அரியதிலரியன் 3-47
அந்தரம் 189	அரியபொருள் 649
அந்தம் 475,155	அருக்கன் 3-20,278,289
அந்தோ 3.34,398,614	அருச்சுனவயல் 3-93
அநங்கன் 258	அருச்சுனற்காகப் பன்றிப்பின் நடந்தது 566
அருகுலம் 4-67	அருட்கடல் 407
அநேகன் 1-5,3-39,29	அருட்குன்று 396
அப்பன் 4-161,428,461,463, 575	அருட்டுறை 604
அப்பா 1-33, 120, 538, 419	அருட்பெருந்தீ 3-160
அப்பாலன் 11	அருணன் 369
அப்பாலை 185	அருத்தி 477
அப்பு 185	அருநரகு 548
அம்பரம் 273	அருந்தவர்க்கரசு 539
அம்பரவா 22	அருந்துணைவன் 572
அம்பலத்தாடி 205	அருமந்த 239
அம்பலம் 104,483	அருமருந்தே 513, 514

அரும்பு 139	அவா 4-37
அரும்பெருஞ்சோதி 155	அவாவெள்ளக்கள்வன் 28
அரும்பொருள் 571	அவிதா 8
அருமையில்எளிமை 4-126	அவிநாசி 649
அருவராதவர் 517	அவை-பகுதிப் பொருள்
அருளமுதம் உண்ண	விசுதி 17
விதி வேண்டும் 417	அழகன் 580
அருளமுதம் 17	அழகோ 491
அருளன் 464	அழல்உறுமெமுகு 4-60, 92,
அருளாரமுதத்தை வாரி	161, 401, 425
விழுங்குதல் 417	அழலிடைப்பட்டநெய் 148
அருளு 68	அழிவிலா ஆனந்தவாரி 4-132
அருளுடைச்சுடர் 539	அழுகையர் 169
அருளுதி 491	அழுங்குதல் 417
அருள்நிதி 369	அமுதால் இறைவனைப்
அருள்மலை 2-124	பெறலாம் 94
அரைசு 140,141	அள்ளுறுதேன் 102
அரையன் 161	அள்ளுறும் 366, 440
அல்லல் 479,497	அளவு 1-41
அல்லற்படை 618	அளவறுக்கில்லேன் 38
அல்லற்பிறவி 1-91	அளவிலாப்பெம்மான் 1-67
அல்லி 441	அளி 519
அலந்து 485	அளிதேர் விளரி 114
அல்ரவன் 260	அளிந்தகனி 539
அலவா 58	அளிபவருள்ளத்தமுது 4-142
அலறி 604	அற்புதன்3-39
அலறுதல் 404	அறிமால் 4-71, 527
அலறேன் 22	அறமும் பாவமும் கயிறுகள் 1-52
அலைமோதாத கடல் 390	அறவே 488,490
அவகதி 238	அறவை 585
அவம் 9, 238, 377	அறவையேன் 541
அவலக்கடல் 24, 643	அறிவன் 54
அவனருளாலே அவன்தாள்	அறிவு 4-107
வணங்கல் 1-18	அறுகால் 109
அவனி 4-75, 240, 377	அறுகு 4-201,199

XLiv

அறுசமயத்தறுவகை யோர் 3-17	ஆடகமாமலை 201
அறுசமயம் 591	ஆடுகோ 618
அறுத்தல் 403	ஆடுதல் பாடுதல் முதலியன
அறுபதம் 369	அன்பினால் விளைவன 35
அறைசூவி 175	ஆடை நழுவுதல் 61
அறையோ 621	ஆண்டானடிமை யென்பது
அன்பர் 10	உலகறிந்ததே 13
அன்பால் உருகும் அடியவர்க்குப்	ஆணவத்தின்தன்மை 1-51
பள்ளந்தாழ் புனல் உவமை 25	ஆத்தமானார் 4-46
அன்பில்லாதவரைக்காண	ஆதமினி 479, 548
அஞ்சுதல் 518, 519	ஆதரித்து 458
அன்பில் விளைந்த அமுது 538	ஆதிப்பிரமம் 589
அன்புகருக்குதல் 127	ஆதியந்தம் 101
அன்புடையார்க் குளதாரும்	ஆதியந்தம் நடுவாகியல்லான் 1-73
மெய்ப் பாடு 4-81, 5,387	ஆமா 271
அன்பெனுமாறு 4-81	ஆமாறு 17
அன்னத்தின் மேல் ஏறியாடு	ஆய்மலர் 10
மயில்போல் 335	ஆயக்கடவேன் 503
அன்னே 338	ஆர் 247
அனல் 278	ஆர்க்கோ 618
அனாதி குணங்கள் 636	ஆர்மின் 3-142
ஆ 183, 415	ஆர்வம் 485, 486
ஆஆ 3-165, 241	ஆரமுது 377
ஆக்கம் 1-41	ஆராவமுது 1-67, 329
ஆக்கை 3-118	ஆரா தவின்பம் 1-16
ஆகமம் 1-4	ஆருரன் 358
ஆகம் 76	ஆருர் 2-73, 4-147, 85, 236, 556
ஆங்காரம் 260	ஆலம் 154
ஆங்கு 510	ஆலாலம் 262,273,286
ஆசையாகிய சுறும்ன் 411	ஆவ 8,78
ஆசையே பிறவிக்குக் காரணம் 284	ஆவகை 210
ஆட் செய் 567	ஆழி 413
ஆட்டுத்தேவர் 402	ஆள்வாரில்லாதமாடு 384
ஆட்பட்டிர் 605	ஆள்வான் 181
ஆடகமதுரை 4-90	

ஆளலா தவரைக்கான	இடையறு அன்பு 15
அஞ்சுதல் 521	இடையறுது நினைத்தல் 181
ஆற்றங்கரை மரம் 107	இணக்கு 468
ஆற்றின்ப வெள்ளம் 1-79	இணங்கிலி 391
ஆறுகோடி சத்திகள் 4-44	இணைமலர் 575
ஆன் நெய் 42	இணையடி 626
ஆனந்தக்கூத்தன் 322, 591	இணையிலி 476
ஆனந்தத்தேன் 217	இத்தனையும் 568,157
ஆனந்தத் தேனிருந்த பொந்து 276	இத்தால் 494
ஆனந்தமலை 367	இத்தி 4-162
ஆனந்தமால் 618	இத்தை 434,437
ஆனந்தமூர்த்தி 579	இந்திரஞாலம் 2-43,2-94,637
ஆனந்தமே ஆறு 2-106	இந்திரன் குயிலானது 303
ஆனந்த வெள்ளத்தான் 580	இந்திரன் திசை 369
ஆனந்தவெள்ளத்தழுத்து	இந்திரன் புயங்கள்
வித்தான் 264	நெரிந்தமை 189
ஆனந்த வெள்ளம் 533	இந்திரன் 177,178,186,189,197,
ஆனந்தன் 157	199,241, 289,369,406
ஆளு அறிவு 190	புரந்தரன் 6,76,215,250,303,403,405
ஆனைச்சண்டையிலகப்பட்ட	வானவன் 286
சிறுசெடி 125	அமரர் கோன் 441
இகபரம் 598	தேவர் கோன் 34
இச்சை 99	இந்திரியப் பறவை 328
இசைநிறையளபெடை 1-1,1-30	இந்திரியம் 475
இடக்கும் 566	இந்து 278
இடந்து 4-7	இந்துசிகாமணி 641
இடபக்கொடி 367,368	இம்மை 538
இடபம் 269	இம்மைப்பயன் 568
இடர்க்கடல் 40	இமயம் 2-140
இடவை 590	இமைப்பொழுது 1-2
இடைக்குப் பூங்கொடி	இமையோர்கள் 21
யுவமை 71	இயக்கிமார்கள் அறுபத்து
இடைமருது 2-75, 4-145,276,	நால்வர் 474
328,552	

XLVI

இமயன் உயிரிழந்தது 325, 406
 இயமானன் 1-36,67
 இரட்டுறமொழிதல் 167
 இரண்டுமினி 30
 இரவு 432
 இரவுபகல் 156,173
 இராவணன் 289
 இராவணன் கயிலைபெயர்க்கத்
 தலைகள் நெரியுண்டமை 313
 இராவணனது தோள்கள்
 நெரிந்தமை 565
 இருக்கு 371
 இருகையானை 45
 இருதலைக்கொள்ளி ஏறும்பு 113
 இருபத்தொரு தலைமுறை நரகம்
 அடையாதபடி காப்பாற்றுதல் 4-118
 இரும்பு செவி 401
 இரும்புமனம் 84, 546
 இரும்பின்பாவை 26
 இருள் 2-6, 2-123, 4-169,121, 539
 இருவர் 517
 இருவினை 561,576
 இரைதேர்கொக்கு 382
 இல்நுழைகதிர் 3-5
 இல்பொருள் உவமை 335
 இலக்குமி இறைவழிபாடு
 இயற்றியது 141
 இலக்குமி கடலில் தோன்றியது 141
 இலங்கை கடல் சூழ்ந்தது 349
 இலங்கை மதில் சூழ்ந்தது 593
 இழிதருகாலம் 12
 இளம்பிறையில் களங்கம் 139
 இளமதி 430
 இறவு 541
 இறுதி 1-41

இறுமாக்க 234
 இறுமாக்கேன் 506
 இறுமாந்து 550
 இறைவன் அல்லாதாரையும்
 அடியராக்குவன் 27
 " அடியவர்க்கு எளியான் 39
 ,, அடியார் உடம்பையும்
 உருக்குவன் 62
 ,, அடியாருள்ளத்துக்
 குடியிருத்தல் 2-7, 117,
 ,, அடியாரை அகலான் 129
 ,, அடியார்க்கடியான் 73
 ,, அட்டமூர்த்தங்களுக்கும்
 உரிய குணங்கள் அமைத்தது 3-20
 ,, அட்டமூர்த்திவடிவின் 19,67,319
 ,, அணியும் வெண்டலை மாலை
 நக்சத்திரம் போன்றிருத்தல் 152
 ,, அணுவுக் கணுவாகிப்
 பெரிதிற்குப் பெரிதாயுள்ளவன் 3-6
 ,, அந்தணனாகி ஆட்கொண்டது
 3-149,357
 ,, அர்த்த நாரீசுவரன் 232
 ,, அருவும் உருவும் ஆனவன் 236
 ,, அருள் தீயில் அனைவரையும்
 ஒடுக்கிக்கொண்டமை 3-160
 ,, அருள்தேன் உண்டவர்
 செருக்கித் திரிதல் 137
 ,, அருபி 651
 ,, அரையிலும் கையிலும் பாம்பு
 அணிந்தது 213
 ,, அவயங்களை அருளியது
 தன்னை வணங்க 281
 இறைவன் அவயவங்களைத்
 தேனூற் செய்தமைத்தல் 3-156
 ,, அழலுருக்கொண்டது 260, 326, 355

இறைவன் அழி தரும் ஆக்கையை
 அளிதரு மாக்கையாகச்
 செய்தது 3-118
 ,, அளிக்கும் ஆனந்தம்
 அளவில்லாதது 177
 ,, அறமுரைத்தது 270,274,287
 ,, அன்பரைக் கரவான் 10
 ,, அன்பர்க்கணியன் 126
 ,, அன்பர்க்கன்பன் 1-71
 ,, அன்பர்க்குச் சேமநிதி 3-105
 ,, அன்பர்களுக்குத்தாய் 4-87
 ,, அன்பர் நெஞ்சையுருக்குபவன் 185
 ,, அனலேந்தியது 191
 ,, ஆண் சிங்கம் போன்றவன் 56
 ,, ஆண் பெண் அலியானவன்
 3-57, 3-134, 33, 46, 126, 172,637.
 ,, ஆணையின்வண்ணம் அடிகள்
 சோதியிற்கலந்தது 2-132
 ,, ஆதியந்தமாயினான் 26
 ,, ஆதியந்தமில்லாதவன் 155
 ,, ஆளுடைப்பிச்சன் 153
 ,, ஆன்மாக்கள் வேண்டுவதை
 முன்னமே அறிந்து கொடுப்பவன் 501
 ,, இகழ்ச்சியை கூறுவேன் என்றல்150
 ,, இடபக்கொடியன் 210
 ,, கோலாமாவூர்தியான் 183, 269
 ,, இயக்கிமார்களுக்கு
 அட்டமா சித்தி அருளியது 474
 ,, இயமனையுதைத்து உயிர் கவர்ந்தது
 129, 212, 323, 406,464
 ,, இருளில் நடித்தல் 3-102
 ,, இழிந்தோரை உயர்த்தி
 உயர்ந்தோரைத் தாழ்த்துதல் 14
 ,, இன்ன தன்மையன் என்று
 அறியொணாதவன் 126, 194

இறைவன் இன்பதுன்பம்
 இல்லாதவன் 1-70
 ,, இனிமைப் பொருளானவன்
 125, 188, 190
 ,, உடலுயிர்களிற் கலந்திருப்பவன்
 511
 ,, உத்தரகோச மங்கையில்
 உருவைக்காட்டி உபதேசித்தது 2-49
 ,, உமைக்குத்தகப்பன் 207
 ,, உமைக்குத் தமயன் 207
 ,, உமைக்குத் நாயகன் 144, 199,
 207, 349, 371 458, 494, 497
 ,, உமைக்கு மகன் 207
 ,, உமையை மணந்தது 267
 ,, உமையொருகூறன் 21, 42, 59,
 69, 71, 77, 79, 89, 96, 98, 107
 145, 181, 182, 184, 192, 193, 201,
 245, 261, 263, 346, 412, 415, 427,
 453, 458, 465, 489, 494, 497, 506,
 526, 547, 556, 557, 568, 580, 583,
 589, 596, 613, 652
 ,, உமையோடு எழுந்தருளி அருள்
 செய்தல் 57, 196, 228, 229, 246, 373,
 572,375,574,
 ,, குறி செய்து ஆண்டவன் 282
 ,, உயிர்ப்போதமழிப்பவன் 601
 ,, உலகமுமுதாயினான் 3-44
 ,, உள்ளத்துணர்ச்சிக் கெட்டாதவன்
 3-112
 ,, ஊமத்தமலர் குடியவன் 213
 ,, ஒல்லைவிடையான 179
 ,, ஊனையும் உருக்குபவன் 23
 ,, எங்குமாயிருத்தலுக்குப் பூவில்
 நாற்றம் உவமை 3-115

XLVIII

- இறைவன் எல்லாம் அறிபவன் 32
 ,, எல்லாமாய் இருப்பவன் 74
 ,, எல்லோரையும் சுத்தாட் டுபவன் 19
 ,, எல்லா உயிர்களிடத்தும்
 கலந்திருப்பவன் 2-2
 ,, எலும்பையும் உருக்குவன் 125,534
 ,, எளிய பேராளன் 176
 ,, எளியன் 119
 ,, ஏனத்தெயிறு அணிந்தவன் 3-31
 ,, ஐந்து நிறமுடையவன் 1-49, 135
 ,, ஐந்து முகத்தால் ஆகமம்
 அருளியது 2-20
 ,, ஐம்புலன்களால் பற்றப்
 படாதவன் 80
 ,, ஐம்பூதம் வகுத்தது 3-114
 ,, ஐம்பூதவடிவினன் 124
 ,, ஐயாற்றில் தன்னைத்தானே பூஜித்துக்
 கொண்டது 2-85
 ,, ஒப்பற்றவன் 540
 ,, ஒருவனே உமைக்குக் கணவனும்
 மகளும் தகப்பனும் தமயனுமாவான்
 207
 ,, ஒருவன் 3-43
 ,, ஒற்றித்து நோக்குவார்க்கு
 ஒளிப்பவன் 3-129
 ,, ஓராதாருள்ளத்து ஒளிப்பவன் 1-68
 ,, கங்காளம் அணிந்தவன் 265
 ,, கட்புலனுக்கு எட்டாதவன் 48
 ,, கடலில் வலை வீசி மீன்
 பிடித்தது 176
 ,, கண்ணாடியின் வாயிலாக வேடனுக்கு
 ஆயுதம் அளித்தது 2-31
 ,, கரணங்களுக்கு எட்டாதவன்
 3-113, 223
 ,, கரிக்குருவிக்கு உபதேசித்தது 4-209
 இறைவன் கருணை எல்லையில்லாதது 98
 ,, கல்லாலநிழலில் வேதம் அருளியது
 287
 ,, கலைமகளும் திருமகளும்
 வழிபட இருந்தது 595
 ,, கழல்காட்டி ஆட்கொண்டது
 597, 600,
 ,, காண்டற்கரியான் 176
 ,, காணாத கண் மரம் 25
 ,, காலவடிவினன் 472
 ,, குடநாட்டில் குதிரை வாணிகனும்
 வந்தது 2-27
 ,, குடர்மலை சூடியவன் 134
 ,, குணங்குறி இலான் 572
 ,, குதிரைமீது வந்தது 2-116, 177,
 183, 194, 336, 353, 354, 355, 526,
 527, 528, 532, 534, 592, 625, 629
 ,, குதிரை மேல் வரக்கண்ட மகளிர்
 தம்மை மறந்து மரம் போல
 நின்றது 534
 ,, குதிரை விற்பது 2-38
 ,, குதிரைவீரன் 2-45, 353 630
 ,, குருருபங் கொண்டது 4-76, 2-93
 ,, குழந்தையானது 293
 ,, கோதாட்டுப்பவன் 194
 ,, கையில் அக்கினியுடையான் 406
 ,, கொள்ளுப்பையைச் சிவலிங்க
 உருவாகக் கொண்டது 2-33
 ,, கொன்றைமலை சூடியவன்
 16, 50, 596
 ,, சடையில் கங்கை தரித்தது
 4-14, 25, 68
 சடையில் மதி அணிந்தது
 108, 130, 139

இறைவன் சடைமதி சிறுதோணிக்கு
உவமை 130, 151
,, சந்திரனுக்குத் தண்மை
வைத்தது 3-21
,, சருவவியாபி 187, 448,
,, சலந்தரனைக் கொன்றது 272
,, சாமந்தனுக்குப் படைகள்
அனுப்பியது 2-67
,, சிங்கத் தோலை உடுத்தியது 4-190
,, சிந்தையில் ஊறுமழுது 1-83
,, சிறுமை கண்டும் ஆண்டது 13
,, சுடுகாட்டரசன் 142
,, சுடுகாட்டுப் பிச்சன் 153
,, குடியது ஒரு கலைப்பிறை 144
,, குரியனுக்கு சோதி வைத்தது
3-20, 119
,, செங்கழுநீர் மாலை
அணிந்தது 2-116
,, செந்தழல் உருவன் 234, 455
,, சேமநிதி 428
,, சொல்லைக் கடந்தவன்
3-40, 147, 634
,, சொற்பதங் கடந்த தொல்லோன்
3-113
,, சோழனை மடுவில் வீட்டியது 2-65
,, சைவன் 2.85, 567
,, தக்கன் வேள்வியில்
தேவர்களை அழித்தமை 189,
258, 259, 278, 289, 323
,, தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத்தது 2-59,
,, தவமுனிவர்க்கு ஒளித்தல் 3-136
,, தலை ஓட்டில் உணவு ஏற்றல் 266
,, தன்மைபிறரால் அறியப் படாதது 63
,, தன்பெருமை தானறியாத்
தன்மையான் 273

இறைவன்-ஐ கண்டறிவார் இலர் 372
,, தன்னேரில்லோன் 3-30
,, தனித்துணைவன் 142
,, தாய்தந்தையிலான் 51
,, தாயுந் தந்தையும் பிறர்க்கு
ஆகுவன் 51, 120
,, தாயாகிப் பால் ஊட்டுபவன் 647
,, திரிபுர மெரித்தது 114, 198, 210,
212, 270, 280, 295, 296, 400, 437,
451, 464, 594
,, திருக்கையில் தானம்
வைத்திருத்தல் 345
,, திருநாமத்தைச் சொல்லி
இன்புறுதல் 468
,, திருப்பெருந்துறையில்
சோதியிற்கரந்தது 2-55
,, திருமேனி செந்தாமரைக்
காடுபோன்றது 30
,, திருமேனிக்கு வெட்கி மலர்
உவமை 33
,, திருமேனியொளி செம்பவளமலை
போன்றது 154
,, திருமலைக் காத்தது 3-14
,, திருவடி பழிப்பில் பாதம் 151
,, திருவடி ஒப்பில்லாதது 428
,, திருவடி மின்னொளி பொருந்தியது
92
,, திருவடி வானவர்க்கும் எட்டாதது
639
,, திருவுருக் காட்டி ஆட்கொண்டது
180, 645
,, தில்லைக்கு வா என்றது 2-128
,, தில்லையில் திருக் கூத்தாடியது
254, 1-90, 2-1, 2-141
,, தீ 3-22, 4-139,
,, துயரந்தீர்க்கும் மருந்து 640

L

இறைவன் தேவர்கள் கனவிலுங்
காண்பரியன் 244
,, தேவர்க்கும் மறைந்திருப்பவன்
1-50, 47
,, தொழுத கை துன்பந்
துடைப்பவன் 4-131
,, தோற்றத்திற்குப்பொன்னும்
மின்னும் உவமை 108
,, தோற்றம் ஒடுக்கம் இல்லாதவன்
1 - 41
,, நச்சரவாட்டுதல் 3-107
,, திருவடி தலைமேற் சூட்டல்
275, 284
,, பன்றிக்குப் பின்சென்றது
566, 556
,, பாண்டியனுக்குப்
பரகதியளித்தது 4-214
,, பாண்டியனாகித் தமிழைப்
பாதுகாத்தது 184
,, பாண்டியனிடத்தில் பரிவிற்றுப்
பொன் பெறுதது 2-39
,, பாம்பைக் கச்சாக உடையவன்
3-96, 135
,, பாம்பை பிடித்தாட்டுபவன் 247
,, பால குமார விருத்தரானது 2 - 69
,, பிட்டுக்கு மண் சுமந்தது
182, 290, 469
,, பித்தன் 153
,, பிரம்படி பட்டதனால் புண்
சுமந்தது 182, 290
,, பிரமனது கபாலத்தை
அணிந்தது 212
,, பிரமனைப் படைத்தது 3-14
,, பிறப்பறுக்கும் மருந்து
55, 122, 123, 446, 634
,, பிறவியேர் அறுப்பவன்
409, 410

இறைவன் புகழைக்கூறப்
பாவங்கள் நீங்கும் 335
,, புதுமைக்குப்
புதுமையானவன் 163
,, புல்வாய்க்குப் புலிப்பால்
கொடுத்தது 4-207
,, புலித்தோல் அணிந்தமை 3-32,
11, 15, 105, 257, 266, 273
,, புலியூரில் உமைக்கும்
காளிக்கும் அருள்செய்தது 2-142
,, புலியைக்கொன்ற வீரன் 596
,, நஞ்சுண்டது 4-173, 73, 111,
122, 132, 136, 150, 153, 154, 211,
254, 262, 273, 284, 286, 333, 400,
404, 524, 530, 548
,, நஞ்சுண்பிச்சன் 153
,, நடம்பயிலாவிடில் உலகு
காளிக்கு உணவாம் என்பது 268
,, நள்ளிருளில் நடமாடுதல் 1-69
,, நாமருபமற்றவன் 235
,, நா முதலியகரணங்களா
யிருத்தல் 500
,, நாய்கள் சூழச்சென்றது 594
,, நாயுடலைக் குடியாகக்
கொண்டது 3-173
,, நால்வருக்கு அறமுரைத்தது
270, 274
,, நால்வேதங்களைக்
கோவணமாக் கொண்டது 256
,, நீலகண்டரானது 136, 183
,, நீறணிந்ததோளன் 177
,, நீறணிந்தமேனியன் 115, 126
,, நீறும்சாந்தும் அணிந்தவன் 134
,, நுண்ணியன் 248

இறைவன் அட்டமாசித்தி

அறிவித்தது 2-63

,, பணிவார் பிணி தீர்ப்பான் 93

,, பலி ஏற்பவன் 216, 271

,, பழமைக்குப் பழமை யானவன் 163

,, பன்றிக்குட்டிக்குப் பால்

அருத்தியது 166, 594

,, பன்றித் திருமேனி கொண்டது 472

,, புவணத்தில் ரசவாதஞ்

செய்தது 2-50

,, பேயோடு ஆடினது 11

,, பேரருளால் பிறவிக் கடல்

நீந்தலாம் 585

,, மகிழ்ச்சி மின்னவன் 147

,, மகேந்திர மலையில்

ஆகமம் அருளியது 2-10

,, குதிரைச் சேவகன் ஆனது 2-45

,, பாண்டியனைப் பணிகொண்டது 290

,, வழிபடாதவர்க்கும் அருளல் 570, 575

,, மழுவேந்தியவன் 211

,, மறைகளாலும்

அறியப்படாதவன் 79

,, மன்மதனை எரித்தது 460

,, மனம் வாக்குக்களைக் கடந்தவன்

1-45, 51

,, மனத்துள் ஓங்காரமாய் நிற்பன் 1-33

,, மாலுக்குச் சக்கரமளித்தது 272, 324

,, மான் ஏந்தியன் 150

,, முத்தொழில் புரிதல் 166, 447

,, மும்மூர்த்திகளுக்கும்

முற்பட்டவன் 193

,, மும்மூர்த்திகளாய் விளக்குபவன் 34

,, மூவராலும் அறியொணாதவன் 579

,, மூன்றுருத் தாங்கியது 280

இறைவன் மேருவை வில்லாகக்

கொண்டது 17, 133

,, வண்டோதரிக்கு அருள்

புரிந்தது 349, 593

,, வண்ணங்காட்டி வடிவுகாட்டித்

திருவடிகாட்டி ஆட்கொண்டது 29,32

,, வந்திக்காக மண்குமந்தது 2-47

,, வலையனாது 630,636

,, வலைவீசியது 2-17, 591

,, வளையல் விற்பது 598

,, வன்பர்க்குச் சேயன் 126

,, விண்ணும் மண்ணும்

படைத்தழித்தது 2-4

,, வியாபகத்திற்கு எள்ளும்

எண்ணையும் உவமை 50

,, வினைக்காட்டில் அருள்

தீ மூட்டும் வீரன் 123

,, வீணையின் இசைபோன்றான் 3-35

,, வெண்டலைமலை அணிந்தவன் 134

,, வெண்டலையில் பாம்பு நுழைதல்

146

,, வெள்ளை யானைக்குச்

சாபந் தீர்த்தது 246

,, வேடுருவாகி

மகேந்திரத்திருந்தது 592, 594

வேண்டியவற்றை யெல்லாம்

ஈபவன் 10

,, வேதவுண்மை உபதேசித்தது 147

,, வேதியர்க்கு ஒளித்தல் 3-130

,, வேல் ஏந்தியிருத்தல் 113

,, யாரையும் வணங்காதவன் 187

யாவர்க்குமரியவன் 22

,, யானையைக்

கொன்றது 135, 212

- இறைவன் யானையை உரிக்க உமை
யஞ்சுதல் 123
- ,, யானைத்தோல் போர்த்தமை
128, 153, 212, 293, 456
- ,, யோகியாய் பெண்பாலுக்கந்தான் 263
- ,, அடிக்கு அன்பு பூண்ட பிறவி
வேண்டுதல் 9
- இறைவனது அன்பு வேண்டுதல் 15
- இறைவனது ஐந்தொழில் 1-42
- இறைவனை அடைதற்குப் பிறவியின்
உயர்வு தாழ்வு காரணமாகா 52
- ,, அறிதற்குச் செல்வமுடைமையும்
வறுமையுங் காரணமாகா 52
- ,, அன்பால் வேண்டுதல் 49
- ,, உமை தழுவிக்கொண்டது 60
- இறைவனைக்காணாமையால் அடிகள்
சுறியவருத்தமொழி 43
- இறைவனைத்தலைவனாக்கி அடிகள்
தலைவியாக இருந்து சுறுவது 191
- இறைவனைத் தவத்தினால் அடைய
முடியாமை 58
- இறைவனை நினையாத நெஞ்சம்கல் 25
- ,, மூவரில் ஒருவராக எண்ணுதல்
ஆகாது 8
- ,, யாரும் அறிய முடியாமை 394
- ,, வாழ்த்தப் பிறவிகெடும் 629
- இறைவனை வாழ்த்தாதவர்கள்
ஆண்மை யற்றவர்கள் 525
- இறைவனுக்கு அறுகு மாலை
4-201, 345
- ,, சிந்தையே ஊர் 627
- ,, திருமால் இடபம் 69, 269, 508
- ,, பளிங்கின் திரள் உவமை 4-103
- இறைவன் பொன்மலை உவமை 201
- இறைவனை தன்னை இத்தன்மையன்
என்று அறிவித்தல் 26
- இன்பக்கடலின் தன்மை 490
- இன்பப் பெருமான் 1-39
- இன்ப வெள்ளம் 678
- இன்னியம் 640
- ஈங்கோய்மலை 2-84, 4-158
- ஈசன் 1-11, 542, 545, 59
- ஈடழித்து 561
- ஈதே 155
- ஈர்க்கிடைபோகா இளமுலை 4-34
- ஈர்த்தது 546
- உகப்பு 239
- உருவது 40
- உடம்பிலுயிர்வாழ்தல் 555
- உடம்பு திண்வலை 143
- உடம்பு துன்பத்தைத் தருவது 143
- உடம்பெல்லாம் கண் 25
- உடம்பே கோயில் 545
- உடலின் இழிவு 145, 408, 420,
421, 422, 434, 486, 537, 586,
- உடல் நிலையாமை 564
- உடல் பொருளாவி மூன்றையும்
அர்ப்பணஞ் செய்தல் 502
- உடலின் வளர்ச்சிக்கு அரும்பு
மலர் காய் கனி உவமை 564
- உடையாய் 5
- உடையான் 378
- உண்டுடுத்து இருத்தல் 56
- உண்டென 38
- உணக்கு 468
- உணங்கு 79
- உணர்ந்து 39

உணர்வார்க்கு உணர்வரியோன் 576
 உத்தரகோச மங்கை 2-48,105
 உபமன்யு பாற்கடல் பெற்றது 311
 உம்பர்கட்கு அரசு 536
 உம்பர் நாடு 70
 உமையின்கண் மான் போன்றது 59, 89
 உமை பங்கர் 526
 உய்ஞ்சேன் 551, 654
 உய்யுநெறி 656
 உயிர்கள் எண்ணிறந்தன 190
 உயிர்நாதா 601
 உயிர்ப்பு 178, 619
 உயிரையும் உடம்பையும் ஊசல்
 போல் இருவினை ஆட்டுகின்றது 576
 உரலுக்குப் பட்டணிதல் 198
 உருத்திரநாதன் 299
 உருத்து 562
 உருத்தெரியாக் காலம் 477
 உரும் 524
 உருவ 4-7
 உருவக அணி 3-69, 4-30 to 45, 529
 உரையுணர்வு கடந்த ஒருவன் 4-124
 உலக்கைக்குப் பொன்வடம்
 அணிதல் 198
 உலகத்தார் பழிப்புரையைப்
 புணுகக்கோடல் 4-70
 உலகம் உரல் 200, 203,
 உலகம் பரிணாமப்படுதல் 1-81
 உலகம் பேயெனச் சிரித்தல் 4-68
 உலகறிய முறையிடல் 380
 உலகாயதனுக்குப் பாம்பு 4-56
 உலகில் துன்பம் உறல் 102

உலகு 319
 உலகு ஏழு 349, 353
 உலகுடைய ஒரு முதல் 480
 உலகுக்கு உயிர் 376
 உலப்பிலா 544
 உலர்தல் 485
 உலவா 58
 உவமனிலிறந்தன 43
 உவலைச்சமயம் 251
 உவாக்கடல் 3-168
 உழலப்பண்ணுதல் 499
 உழிதருகால் 12
 உழிதரும் 11
 உழுவை 11
 உழை 150
 உழைத்தல் 149
 உள்ளக்கரு 45
 உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி 3-162
 உள்ளந்தாளிலிருந்து உச்சி வரை 25
 உள்ளம் நெகிழ்தல் 519
 உள்ளவன் 127
 உள்ளொளி பெருக்கி 544
 உளையா அன்பு 3-150
 உற்றாரை வேண்டேன் 558
 உறவு 480
 உன்கையிற்பிள்ளை உனக்கே
 அடைக்கலம் 173
 உன்மத்தம் 11, 347
 உன்மத்தன் 487
 ஊட்ட மறுத்தல் 109
 ஊட்டு - உணவு 268

- ஊர்ப்பக கனைக்க குருட்டுப்
 பசுவுங்கூடக் கனைத்தல் 91
 ஊர் நாய் 60
 ஊர்வேண்டேன் 558
 ஊரவர் மத்தன் என ஏகதல் 7
 ஊழி முதல்வன் 4-8, 162
 ஊற்று மணல் போல் 437
 ஊற்றையேன் 536
 ஊன்தழை குரம்பை 3-171
 ஊன் 42
 ஊனினைப் பெருக்கி 544
 ஊனை நாடகம் 99
 எங்குமில்லாத இன்பம் 171
 எச்சம் 514, 549
 எச்சன் தலையிழந்தது 189
 எச்சன் 259, 278, 289
 எட்டுமிரண்டும் 53
 எண்ணிவி 639
 எண்குணம் 474, 641
 எண்டோன் முக்கண்ணன் 498, 502
 எத்தனை 602
 எத்தன் 543, 582
 எத்துக்கு 497
 எத்தோ 197
 எந்தரம் 175, 177, 337
 எந்தை 1-11, 276
 எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவன் 4-165
 எந்நாள் 504
 எப்பொழுதும் இறைவனை வாழ்த்த
 வேண்டும் 443
 எம்பிரான் 256, 465, 466, 576, 584,
 585
 எம்பெருமான் 1-31, 273
 எய்திற்றிலேன் 9
 எய்த்து 120
 எய்த்தேன் 485
 எய்ப்பினில் வைப்பு 3-105, 102, 143
 எய்ப்பு 538
 எய்யாது 423
 எய்யாமல் 165
 எரிசடை 430
 எரி 323
 எரி மூன்று 283
 எல்லார்க்கு மீசன் 256
 எல்லே 509
 எல்லையிலாதான் 1-24
 எவ்வம் 45
 எவ்வத் கடந்திரை - 31
 எழில் 1-22
 எளிமையாய் 545
 ஏற்புத்துளை 3-175
 ஏறிவளி 3-11
 ஏறும்பு 128
 ஏறும்புகளிடப்பட்ட நாங்குழ் போல
 ஐம்புலனால் அரிக்கப்படுதல் 129
 என்கடவேன் 16
 என்பின்புரை 509
 என்புருக்கி 545, 546
 என்போல் வினையுடையார் யார் 41
 என்னதோ 503
 என்னப்பன் 256
 எனை 476
 ஏ 594
 ஏகம்பம் 2-77, 4-151
 ஏகம்பர் 296
 ஏகம்பன் 198, 199
 ஏகன் 1-5
 ஏசுரு 467
 ஏசுருவேன் 154

ஏசுற்று 491	ஐம்பூதங்களின் அழிவு 252
ஏசுமிடம் 156	ஐம்பூதங்களின் தன் மாத்திரை
ஏடர்கள் 592	களாயிருத்தல் 4-137 to 4-141
ஏண் 88	ஐம்பொறிகள் 452
ஏதம் 429, 473	ஐம்முகம் 2-20
ஏதா 416	ஐயன் 590, 652, 656, 464, 592
ஏதிலர் 3-104	ஐயாறு 187, 195, 423, 425
ஏதிலார் 473	ஐயா 1-35, 83, 165, 425
ஏதும் 16	ஐயோன் 3-45
ஏமாறி 234	ஐவர் கோக்கள் 535
ஏல் 2-114	ஒட்டாத 221
ஏலம் 98, 159, 460	ஒப்பிலாமணி 536, 538
ஏலும் 98	ஒருத்தன் 65, 621
ஏழில் 162	ஒருத்தனே 459
ஏழுதலம் 4-7	ஒருப்படுதல் 431
ஏழுலகம் 181	ஒருவ 71, 72
ஏழை 498	ஒருவன் 3-43, 396, 540
ஏழைத் தொழும்பன் 327	ஒல்லகில்லேன் 3-167
ஏழைப்பங்காளன் 62	ஒல்லே 68, 492
ஏழைமை 433	ஒழிவற நிறைந்த ஒருவன் 4-215
ஏழையன் 577	ஒளி 1-23
ஏற்றன் 521	ஒற்றிவை 122
ஏற்றார் 364	ஒறுத்தல் 110, 497
ஏனக்குருளை 4-166	ஒன்பது வாயில் 1-54
ஏனம் 3-31, 4-6, 566	ஒன்றாய் முளைத்துப்
ஐவாய் அரவும் 139	பலவாய்த் தோன்றுதல் 222
ஐந்தினொடைந்து 636	ஒன்றினொடொன்று 636
ஐம்புலச்சேட்டை 112, 115, 116, 125	ஒன்று - முத்தி 111
ஐம்புலனாகிய சேறு 439	ஒன்றுமிலாதவர் 526
ஐம்புலன்களால் திகைத்தல் 132	ஒ - இரங்கற் குறிப்பு 1-85, 1-91
ஐம்புலன்களும் மயக்குதல் 1-55	ஒங்காரம் 1-33, 656
ஐம்புலன்கள் நெருப்பு போல்	ஒச்சுதல் 200
பிடிக்கும் 140	ஒசை 576
ஐம்புலன் 107, 388	ஒடிவம்மின் 540
ஐம்பூதங்கள் 484	ஒடு 559

LVI

ஒத்து 553	கடிப்போது 129
ஓய 1-20	கடிய வினை 87
ஓர் வார்த்தை 399	கடியேன் 87, 484
ஓராதார் 1-68	கடுந்தகையேன் 116
ஓரியூர் 2-69	கடை வாயில் 159
ஓலமிடுதல் 159, 439	கடைக்கண் 518, 551, 654
ஓலமிட்டு 459	கடைக்கொண்டு 608
ஓவாது 486	கடையவன் 154
கங்காளம் 265	கடையேன் 628
கங்கை 130, 195, 406, 409, 466	கண் 46
கங்கை ஒலிகேட்டுப் பாம்பு சீறுதல் 208	கண்களிரண்டு 635
கங்கை நீரில் முத்து	கண்களில் நீர் அலைபோல் அசைதல் 240
முதலியன வருதல் 151	கண்களில் நீர் சொரிதல் 169, 519
கச்சி 198, 199	கண்களில் நீர்மல்குதல் 586
கசிந்து 39	கண்கெட்ட ஊர்க்காளை 57
கசிந்துருக வேண்டுதல் 558	கண்டகர் 566
கசிந்துருகுதல் 550	கண்டாய் 419
கட்கிறந்ததோர் வாணிலாப்	கண்டுக்கொள் 5
பொருள் 48	கண்முடிக்க காலம் போக்குதல் 158
கட்டம் 52	கண்ணப்பர் 218
கட்டன் 469	கண்ணப்பர் பூசை 317
கட்டு 1-88, 53	கண்ணார் நுதலோய் 54
கடகரி 269	கண்ணிலி 639
கடல்கரிதா எழும் நஞ்சும் 136	கண்ணீர் ஆரூப்பெருகுதல் 76
கடம்பூர் 2-83, 4-160	கண்ணுக்கு மாவடு உவமை
கடலலைகள் போலக்	413, 415
கலக்கமுறுதல் 511	கண்ணுக்கு மின் உவமை
கடலில் விடம் எழ உலகு	245, 248, 427
கலங்கியது 132	கண்ணுதலான் 1-21
கடலென மறுகல் 4-66	கணக்கு 468
கடலை நாய்நக்கியது போல் 117	கணங்கள் 1-28
கடல் போலும் ஆனந்தம் 491	கதியிலி 11
கடல் வாணன் 596	கதிரை மறைத்தன்ன சோதி 527
கடவுள் 3-16, 68, 182, 537	கதிரோன் 189
கடித்தவாய் 571	

கம்பம் 76	கல்லாதவர்க்கு அஞ்சுதல் 516
கம்பித்து 4-61	கல்லாமனம் 179
கமலபாதன் 97, 622	கல்லைக் கனியாக்கும் வித்தை
கயக்க 474	98, 179
கயிலை 467	கலங்கினேன் 470
கரப்போன் 3-15	கலதி 233
கரி 472	கலிங்கம் 344
கரிக்குருவி 4-209	கலைஞானம் 550
கரிக்குன்று 123	கலைமகள் 215
கருங்குழல் 572	கலைமகள் மூக்கு இழந்தது
கரணுகரன் 132, 144	308, 325
கருணாலயன் 438	கலைநவீனப் பொருள்கள் 267
கருணைக்கடல் 117, 223, 249, 486, 593, 638	கவ்வி 3-133
கருணைக்கண் 1-21	கவந்தி 559
கருணைத்தேன் 568	கவரி வீசுதல் 195
கருணைப்பேராறு 1-66	கவித்தலை 4-187
கருணையாளன் 620	கழற்புனை 411
கருணை வெள்ளம் வற்றது 95	கழிவில் கருணை 533
கருணை வெள்ளத்தழுத்துதல் 179	கழுக்கடை 2-110, 364, 527
கருதாக்கருத்துடைக் கடவுள் 3-16	கழுக்குன்று 2-89
கரும்பணிக்கச்சை 3-96	கழுது 11
கரும்பின்சாறு 59, 62, 84, 94	கழுநீர் மாலே 4-216
கரும்பு தரு சுவை 546	கழும 425
கரும்பையும் கனியையும்	கழுமணி 131
ஆராய்கின்ற யானை 3-178	கழுமலம் 2-88
கருமால் 438	கள்ளப்படாத களி 230
கருமுருட்டு ஏனம் 566	கள்ளப்புலக்குரம்பை 1-88
கரையில்லாத நீர் 392	கள்ளேன் 106
கல் 1-28	கள்ளன் 10, 225, 233
கல்நார் உரித்தல் 4-97, 243, 283	களவிலா 482
கல்நெஞ்சு 225	களவு 39
கல்மனம் 52, 60, 318, 643	களிதருதேன் 376
கல்விக்குக் கடல் 4-38	களித்திருத்தல் 485
கல்லாடம் 2-11	களியன் 233
கல்லாத 478	களியா தகளி 118

- களிறு 3-155, 523
 கற்பம் 3-54
 கற்பகம் 197
 கற்பனை 384
 கற்பு 473
 கற்பொடி 259
 கற்று 558
 கற்றாமனமென 4-73, 558
 கற்றாரை வேண்டேன் 558
 கற்றிலாதவர் 516
 கறங்கோலை 242
 கறுத்து 39
 கறைக்கண்டன் 136
 கன்றை நினைந்தெழு தாய்போல் 636
 கனல் 12
 கனவு 4-143
 காட்டாதன 32, 180
 காட்டுமரம்போல் பயனற்றொழிதல் 515
 காணநாணுவன் 603
 காணுமாறு காணேன் 87, 88
 காப்போன் 3-14
 காபாலி 284
 காம்பு 198
 காமமாகிய சுரூமன் 31
 காமன் உடல் இழந்தது 325
 காயத்திடுதல் 503
 காயம் கீறுகின்றிலை 37
 கார் 107
 காரிகையார் 635
 கால் 12
 காலையில் எழுதல் 162
 காலையில் கோழி கூவுதல் 162
 காளி 2-142
 காற்றாடி போலப் பிறப்
 பிறப்புக்கள் வரும் என்பது 242
 கானலை நீராகக் கருதுவது 315
 கிஞ்சகம் 2-15, 362
 கிடப்பறிவார் 597
 கிடாய் 3-109
 கிராத வேடம் 2-15
 கிருமி 4-14
 கிழியீடு 567
 கிளவி 519
 கிளி 232
 கிளிபோலும் மொழி 192
 கிளியனார் 519
 கிற்றவாமனம் 38
 கிற்பன் 45
 கிறி 36, 180, 282, 519, 578
 கீடம் 3-19, 188
 கீழ்மேலாதல் 25
 குஞ்சு 76
 குடநாடு 2-27
 குடிலை 1-54
 குணக்கடல் 574
 குண்டலங்கள் 334
 குதிரைச்சேவகன் 2-45
 குதுகுதுப்பு 137, 138
 குப்பாயம் 419
 கும்பி 415
 குமண்டை 559
 குமரன் தாதை 311
 குயிற்பிள்ளாய் 355
 குரம்பை 1-88, 3-4, 58,
 173, 408, 435
 குரவு 21
 குரு 130
 குருட்டுப்பசு 91

குருந்தம் 458	சுவிளம் 49
குருமணி 1-3, 420, 646	சுற்றம் 49
குருவன் 72	சுற்றன் 289
குரைகடல் 262	சுற்றுவன் 524
குரைகழல் 285, 405	கெண்டையங் கண்கள் 578
குலம் 133	கெழுமுதல் 381
குலாவு 479	கெளிறு 2-17
குவலயம் 336	கேதக்குட்டம் 3-78
குவளைக்கண்ணி 3-64	கேதம் 3-78, 484, 597
குவால் 3-124	கேவேடர் 2-17
குவைப்பதி 4-188	கேழல் 594
குழகன் 3-12	கேளாதன 32
குழகா 505	கைதரவல்ல கடவுள் 4-89
குழைத்தல் 496	கைநெகிழவிடேன் 5
குழைத்தாய் 505	கைம்மாறு 389, 628
குளம் 3-90	கையனேன் 398
குற்றங்களைக் குணமாக்கிக் கொள்ளுதல் 498	கைலாயமலை 144
குற்றாலம் 2-91, 4-156, 558	கைலை 2-146, 138
குறிப்பு 607	கொக்கிறகு 254
குறைவிலா நிறைவு 392	கொங்கு 171, 337
குனித்து 559	கொங்கைக்குன்று 131
குனிப்போன் 3-102	கொட்க 3-12
குன்றையனைய குற்றங்கள் 498	கொடி 4-95, 350, 367, 368, 497
கூடலிலாக் குணக்குறியோன் 286	கொடியேன் 645, 648
கூடல் 4-91	கொடியும் பேதையும் கொண்டது விடா 4-63
கூடு 59, 557	கொண்டல் 472
கூத்தன் 47, 333, 651	கொந்து 357, 655
கூத்தா 451, 558	கொம்பனையாள் 568
கூத்து 445	கொம்மை 568
கூந்தலின் மேல் வண்டு ஒலித்தல் 166	கொழுகொம்பில்லாத கொடிபோல 124
கூய் 50	கொழுமணி ஏர் நகையார் 131
கூர 33, 654	கொழுந்து 72
கூவநகர் 4-188	கொழுமணி 131

LX

கொள்கை 49	சட்டோ 221
கொள்ளின்பிளவு 106	சடை 25
கொள்ளுங்கில் 50	சடையப்பன் 185
கொன்றை 168	சடையானே 557
கொன்றை கொத்தாக பூக்கும் 134	சண்டமாருதம் 4-55
கொன்றைமலை பொன் போல மின்னுவது 133	சண்டிசர் தம் தந்தைதானே வெட்டியது 321
கொன்றையில் வண்டு மொய்த்தல் 190	சதுர் 2-27, 4-71, 262, 273, 275, 527
கோகழி 1-3, 4-157, 622, 632	சதுர் முகன் 300
கோங்கு 556	சதுரப்பெருமான் 410
கோதாட்டி 171	சதுரர் 397
கோதாட்டுதல் 159	சந்தனச்சாந்து 4-203
கோதில் அமுது 392, 479	சந்தன மரம் 3-89
கோது 405	சந்திரதீபம் 2-97
கோபம் 3-73	சந்திரன் 3-21, 258, 278, 289, 307, 325, 511
கோபமாகிய வலை 414, 427	சந்திரன் குளிர்ச்சி பெற்றது 3-21
கோமளம் 72, 574	சந்திரன் கலை தேய்ந்தது 189, 325
கோமான் 607	சந்திரன் முகம் தேய்ந்தது 307
கோயில் 100	சமயவாதிகள் 4-52
கோயில் சுடுகாடு 257	சயசய 4-8, 4-225, 5
கோல்வளை 655	சயம் 258
கோலமறையோனே 505	சர்வசங்கார காலம் 12
கோலமா 183	சரண் 473
கோலாலம் 262	சலந்தரன் 272
கோவணம் 256	சலம்-கோபம் 260
கோற்றேன் 3-157, 364, 513	சவலை 251, 647
கௌரி 195	சழக்கன் 469
சகம் 4-68, 38, 577	சாத்து 2-28, 598, 609
சங்கம் 598	சாதல் சாதல் 473
சங்கரர் 65, 68, 69, 221, 324, 397, 400, 600	சாதலஞ்சேன் 522
சங்கின் ஒலி 642	சாதி 642
சச்சையன் 134, 135	சாதி குலம் பிறப்பு ஆகிய இவைகளில் தடுமாறுதல் 479
சட்ட 469	சாந்தம் 570

சாந்தம்புத்தூர் 2-31	சிவமாக்குதல் 650
சாவ 8	சிவமாநகர் 89
சாவது 7	சிவமே பெருந்திரு 9
சால 544	சிவலோகக்கோன் 614
சிக்கென 37, 535, 536, 539, 540, 543, 544, 545, 546	சிவலோகநாயகன் 580
சிகாமணி 472, 641	சிவலோகம் 608
சிட்டர்கள் 213	சிவலோகன் 156, 469, 588
சிட்டன் 469, 580	சிவலோகா 87, 401, 493, 497, 500
சிட்டாய சிட்டன் 221	சிவன் 1-12, 1-17
சித்தமெனும் கயிறு 481	சிவன் என்றே வாய் திறத்தல் 161
சித்தர்கள் 616	சிவன் தோள் மேல் நீறு 37
சித்தவிகாரம் 220	சிவாயநம் 555
சித்தன் 543	சிவானுபவங்கள் 642
சித்தி 195	சிற்றம்பலம் 168, 179, 213
சித்திகள் 639	சிற்றயிர் 154
சிதடர் 658	சிறவு 4-182, 90
சிதலை 145	சிறியோர் பிழையைப் பெரியோர் பொறுத்தல் 66, 110
சிந்துரம் 352	சிறுகுடில் 420, 437
சிந்தையே கோயில் 397	சிறுதெய்வம் 549
சிரிக்கும் 237	சிறுநெறி 651
சிரித்தேயருளல் 62	சிறை 392, 403
சிலம்பிட 572	சின்னங்கள் 160
சிலர் தேவர்களையும் கடவுளை ரென்று பிதற்றுதல் 219	சீசி 156
சிலிர்சிலிர்த்து 445	சீதம் 405
சிலேடையணி 167	சீரோன் 1-10
சிவகதி 145	சுட்டறுத்தல் 25
சிவபதம் 477, 538, 562	சுடர் 485
சிவபிரான் 582	சுடரும் சுடர் 511
சிவபுரம் 1-63, 1-94, 210, 360, 426, 448, 609, 610	சுடரே 458
சிவபுராணம் 1-19	சுடுகாடு 257
சிவபெருமான் 592	சுடு தீ 136
சிவம் 237	சுண்ணமிடித்தல் 195
	சுந்தரவேடம் 2-93

LXII

சுற்றம் என்னும் தொல்	சேடு 317
பசுக்குழாம் 4-48	சேட்டைத் தேவர் 402
சுற்றம் 573	சேட்சியன் 3-41
சுரு 31	சேயாய் 1-44
சுனை நீராடல் 166	சேயோன் 1-8
சூக்கம் 3-10	சேரலன் 354
சூட்டுதல் 35	சேல் 406
சூடகம் 201	சேலன கண்கள் 248, 637
சூடுதல் 35	சேவகன் 171, 181, 190, 578, 580, 581
சூரியன் 309, 369	சேவடி 579, 580
சூரியன்பல் இழந்தது 189, 212, 309, 325	சைவன் 567
சூலப்படை 557	சைவா 4-113
சூறைமாருதம் 3-10	சொக்கு-பேரழகு 2-34
செங்கணவன் 171	சொல்லற்கரியான் 1-92
செங்கழுநீர் மலர் 638	சொல்லாத நுண்ணுணர்வு 1-83
செச்சைமலர் 33, 514, 524	சொல்லிசையளபெடை 3-109
செஞ்செவே 453, 524	சொல்லிய பாட்டின் பொருள்
செடி 87, 426, 464, 497, 560, 608	உணர்ந்து சொல்லுதல் 1-93
செத்திலேன் 398	சொற்புதம் 521
செத்தேன் 3-165	சோத்தம் 421
செந்தீ 617	சோத்து 148, 202
செப்பு 185, 428	சோதி 426
செம்பொருள் 536	சோதியன் 1-72
செம்மை 568	சோதியுருவம் 337
செய்யதாமரை 567	சோதியே 458
செரு 4-14	சோதி 491, 545
செல்லாநின்ற 1-30	சோமன் 325
செல்வமென்னும் அல்லல் 4-39	சோமி 195
செல்வம் பொய்யாயது 231	சோரனேன் 61
செல்வம் 538	சோரன் 3-141
செல்வீ 361	சோழன் 354
செற்றிலேன் 399	சோறு 321
சென்னி 581	ஞாயிறு 352, 175
சே-இடபம் 4-95	ஞாலம் 285

ஞாலமுண்டான் 530
 ஞானக்கரும்பு 209
 ஞானச்சுடர் 427
 ஞானநாடகம் 99
 ஞானவாள் 613
 ஞானிகள் 433
 தக்கன் 289
 தக்கன் ஆட்டுத்தலை பெற்றது 305
 தக்கன் தலையறுபட்டது 259, 310
 தக்கன் புண்பட்டது 278
 தக்கன் மக்கள் 310
 தக்கன் வேள்வியில் தேவர்கள்
 சிதறுண்டது 189
 தகவு 14
 தகைவிலாப் பழி 522
 தச்சு 297
 தட்டுறுப்பு 320
 தண்ணூர் தமிழ் 184
 தணி 93
 தணியாய் 1-36
 தத்தாய் 360
 தந்திரம் 3-131, 3-132
 தந்தையிலி 257
 தம்பிரான் 51, 65, 517
 தமிழனேன் 72
 தயாபரன் 2-96
 தயிரிடைப்பட்ட மத்து போல
 133, 134
 தர்ப்பணம் 2-31
 தலை தடுமாறாமே 569
 தலையால் நடத்தல் 400
 தலைவணங்குதல் 1-10
 தவஞ்செய்தேன் 555
 தவஞ்செய்தோரை மரம்
 முடிக்கொள்ளுதல் 399

தவஞ்செய்வோர் உடல் வற்றிப்
 போதல் 399
 தவஞ்செய்வோர் நீரையும் காற்றையும்
 உணவாகக் கொள்ளுதல் 399
 தவத்தால் நிதி கிடைத்தல் 567
 தவம்புரிவோர் உடம்பு வாடுதல் 178
 தவம்புரிவோர் உடல்மீது புற்று
 வளர்தல் 178, 399
 தவம் 9
 தழலதுகண்ட மெழுகு 4-60
 தழலாடி 557
 தழல்போல் மேனி 357
 தழல்விழி யுழுவை 523
 தழுத்தகண்டம் 444
 தளை 3-143
 தறிசெறி களிறு 523
 தனியன் 31, 257
 தன் நேரில்லான் 3-146
 தாணுவே 603
 தாதாய் 446
 தாபதவேடம் 346
 தாமரைத்தாள் 49
 தாயன்பு 178, 224
 தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவன்
 1-61
 தாயிற் பெரிதும் தயா 277
 தாயின் இன்னருள் 43
 தாயுமினி 257
 தாயே 647
 தாயினும் சாலப்பரிந்து 544
 தாரகைகள் 172
 தாரம் 140
 தார் 112
 தாவரசங்கமம் 1-30

LXIV

தாழி 413
தாள் 1-1
தாள தாமரை 521
தானியருகு 4-201, 345, 364, 466
தான் கிரியைத் தொண்டு
செய்யாமை 17
தான் சரியைத் தொண்டு
செய்யாமை 18
திசைபத்து 319
திசைமுகன் 3-126, 171
திணியார் மூங்கில் 93
திண்ணம் 29, 452
திணி நிலம் பிளந்தும்
காணச்சேவடி 520
தித்திக்கப்பேசுதல் 157
தித்திக்கும் 246, 555
திமிலம் 461
திரிசிராப்பள்ளி 4-154
திரிதவர் 8
திரிபுரத்தசுரர் உய்ந்தது 298, 323
திரு 239, 249, 572
திருக்கழிப்பாலை 2-98
திருக்கழுக்குன்று 4-191
திருக்குறிப்பு 59, 41, 608
திருக்கோலம் 468
திருச்சதகம் 5
திருச்சாழல் 255
திருச்சிற்றம்பலம் 71, 480
திருத்தம் 459
திருத்துருத்தி(குத்தாலம்) 2-86, 477
திருநாமம் 588
திருநீறு 640, 638
திருநீறு பூசுதல் 28
திருப்பணிகள் 568

திருப்பராய்த்துறை 4-153, 401
திருப்பழனம் 4-159
திருப்புவணம் 4-192
திருப்புவல்லி 275
திருமால் அவிப்பாகம்
கொண்டது 300
திருமால் இடபமாய்த்தாங்கியது
69, 269, 508
திருமால் இறைவனைத்தேடியது
4-4, 175, 329, 336, 358, 635
திருமால் உலகளந்தது 4-2
திருமால் கண்மலர் கொண்டு
அர்ச்சித்துச் சக்கரம் பெற்றது
272, 324
திருமால் கருடக்கொடியோன் 418
திருமால் பன்றியாய்த் திருவடி
தேடியது 4-6, 235
திருமாலும் பிரமனும் இறைவனடி
யைத் தேடியது 2-35, 2-115, 3-38,
3-182, 11, 103, 159, 174, 178, 186,
192, 215, 234, 237, 239, 241, 248,
260, 286, 291, 316, 326, 398, 401,
407, 405, 410, 438, 440, 442, 449,
451, 456, 458, 461, 501, 517, 556,
621, 628
திருவடிக்கு அன்பு 10
திருவடி இளந்தளிர் 38
திருவடியாகிற கரை 31
திருவடியின் தன்மை 45
திருவடி சூட்டுதல் 241
திருவருள் 651
திருவாஞ்சியம் 2-79
திருவாரூர் 2-73, 4-147, 236, 556
திருவானைக்கா 193
திருவையாறு 4-148

திருவோலக்கம் 383	துவர் 31
திரைசேர் மடந்தை 141	துவள்கையர் 371
தில்லை 1-90, 2-127, 4-92, 59, 65, 71, 179, 213, 250, 451, 648	துழனி 128
தில்லைச்சிற்றம்பலம் 166	துன்பப்புயல் 411
தில்லைச்சிற்றம்பலவன் 156, 263	துன்னம் 256
தில்லைமுதூர் 2-1, 582	துன்னிருள் 1-72
தில்லையம்பலம் 225, 254, 288	தூகேன் 18
தில்லைவாணன் 203	தூசி 616
திளைத்தல் 407	தூண்டா விளக்கு 488
திறல்ஐவர் 566	தூண்டியசோதி 531
திறவு 41	தூண்டு சோதி 2-41
தினை 80, 143	தூய்நெறி 658
தீண்டேன் 512	தூய் மொழி 560
தீப்புகுதல் 403	தெங்கு 175, 337, 581
தீமை 500	தெண்ணீர் 116
தீயாடுங் கூத்தன் 166	தெய்வப்பெண் 363
தீயில் விழும்விட்டில் 109	தெய்வம் 4-42
தீர்த்தன் 166	தெருவுதொறும் அலறுதல் 35, 554
தீவினை 584	தெள்ளுதல் 233
துகள் 435	தெற்றூர் சடை 510
துஞ்சல் 332	தென்பாண்டி நாட்டான் 1-90
துடி இடை 462, 560	தென்பாண்டி நாடன் 349
துடைத்து 468	தென்னன் 175, 649
துண்ணென 641	தென்னாடுடைய சிவன் 4.164
துண்டப்பிறை 183	தென்னு தென்னு 243, 253
துணி நிலா 520	தேக்கி 407
துணைவன் 4-130	தேக்கிட 3-171
துப்பன் 102, 463	தேசன் 1-12, 1-63, 156
துயக்கு 474	தேசு 154
துரிசு 655	தேசுடை விளக்கு 542
துரியமுமிறந்தகடர் 4-195	தேவதேவன் 2-122, 579
துரை 328	தேவர் 20, 184
துலங்கு 132	தேவர்கள் 178
துவந்துவங்கள் 561	தேவர்கள் மகுடங்களில் ஒளி குறைதல் 172

LXVI

தேவர்கள் வணங்குவது தம்மைப் பிறர் வணங்குவதற்காக 20	தோழம் 4-120, 164
தேவர்கள் வாழ்த்துவது தாம் வாழ்தற்காக 20	தோள்வளை 201
தேவர்களுக்கு நுகர்தற்கரியன் 42	தோளாச்சுரை 494
தேவர்கோ 33	தோளாழுத்தம் 4-197, 433
தேவர்க்குத் தெற்கே தீவு இருந்ததென்பது 2-71	தோற்றச் சுடரொளி 1-80
தேற்றன் 1-82	நக 14
தேன் நாடுகொன்றை 279	நகைச்சுவை 3-141 முதல் 3-145 முடிய
தேன்புக்கதண்பிணை 268	நங்கையிர் 581
தேன்போலும் நீர் 417	நச்சி 472
தேன் 59, 62, 89, 94	நச்சுமா மரம் 100
தேனாருமுது 1-63	நஞ்சுமே அமுதமாக்கும் 522
தேனிப்பார் 386	நஞ்சாய துயர் 551
தையல் 642, 656	நட்டம்பயிலுதல் 268
தையலார் 569, 570	நடமாடி 648
தொடக்கு 545	நடாஅய் 3-109
தொண்ட உழவர் 3-94	நடித்து 571
தொண்டரொடு கூடுதல் 405	நடுக்கடல் 471
தொல்புகழ் 194, 457	நடுங்குதல் 551
தொழுகுலம் 132	நடைக்கூடம் 421
தொழுகையர் 371	நண்ணி 632
தொழுப்பு 376	நண்பே 601
தொழுமின் 610	நணியான் 1-44
தொழும்பர் 147, 520	நந்தம்பாடி 2-21
தொழும்பாளர் 102	நந்தாத் தேன் 209
தொழும்பு 1-43, 106, 438	நம்பன் 3-106, 4-109
தொழுத கையினர் 586	நம்பி 386, 494, 647
தொழுவார் 613	நமச்சிவாய 1-1, 66, 404
தொன்மைக் கோலம் 232	நமர் 631
தோத்திரம் 37	நரகம் 431
தோணி 130, 471	நரகில் வீழ்தல் 475
தோற் பாவைக்கூத்து 645	நரி குதிரையாகியது 2-36, 546, 649
	நரிப்பு 386
	நல்குரவுக்குத் தொல்விடம் 4-40
	நலக்க 200

நவம் 238	நாயேயனைய 606
நள்ளிருள் 1-89	நாயேனை 478, 479, 503
நள்ளுநீர் 3-169	நாயேன் 56, 73, 427, 491, 490
நள்ளேன் 6	நாய் சிவிகை ஏற்றுவித்த 222
நறவம் 140	நாரணன் கண்மலர்
நன்மணி 327	சாத்தியது 272
நன்மை 500	நாராயணன் 329
நன்றே செய்வாய் 502	நாவலர் 506
நன்னெறி 285	நாற்றம் 1-44
நனவு 4-144, 244	நான் 4-69
நாகம் அசைத்தபிரான் 240	நான் அன்பன் என்பேன் 27
நாங்கூழ் 129	நான் எனது 571
நாட்டார் நகை செய்தல் 180	நான்மறை 466, 628
நாட்டுத்தேவர் 402	நான்மறையவன் 27
நாடகம் 14, 15	நான்கு மறை 483
நாண் ஒணுத 471	நான்முகன் 4-1, 159
நாத்தமும்பேற வாழ்தல் 209	நாணுவிதம் 445
நாத்திகம் 4-47	நிச்சம் 514
நாதப்பறை 338, 365, 615	நிச்சல் 3-99
நாதப்பெரும்பறை 2-107	நிமலன் 1-13
நாதன் 1-1, 595	நிமலா 459
நாமகள் 195, 215, 307, 325	நிரந்தரம் 10, 429
நாய்க்குத் தவிசிடுதல் 32, 234, 506	நிருத்தம் 4-202
நாய்க்குப் பொற்றவிசிடுதல் 550	நிருத்தனே 459
நாய் சிவிகை ஏற்றுவித்தல் 658	நிலமுதல் அண்டம் 260
நாய்பெற்ற செல்வம் 224	நிலா அணியினான் 523
நாய்போல்வார் 110	நிறங்கள் ஐந்து 1-49
நாயகன் 646	நிறிஇ 3-110
நாயடியேன் 477	நின்மலன் 513
நாயானநீசன் 55	நீக்கம் 3-9
நாயிற்கடை 1-60	நீசனேன் 82
நாயிற்கடைப்பட்ட 277	நீண்டகரத்தர் 342
நாயிலாகியகுலம் 43	நீதியே 458
நாயினுங்கடையன் 469	நீர்மை 442
நாயினேன் 2-127, 27, 54, 78, 104, 404	நீர்ற்ற குளத்தில் மீன் வாழ்தலைப்போல 130

LXVIII

நீலம் 406	நோன்பு 645
நீளொள 4-202	பகலோன் 319
நீற்றுக்கவசம் 615	பகன்கண்ணிழந்தது 306
நீற்றுக்கோடி 2-104	பங்கயம் 458, 171
நீறிட்டாரைக் கண்டால் கண்கள் களிக்கும் என்பது 53	பச்சுன் 149
நுடங்கும்இடை 414	பசு 478, 481
நுண்ணிய சொல் 435	பசுக்கூட்டங்கள் 4-48
நுந்து கன்றாய் 224	பசுபதி 555
நுண்ணியன் 1-35	பசுமரத்தாணியறைந்தாற் போல 4-65
நுண்ணியோன் 3-49	பஞ்சப்பள்ளி 2-13
நுண்ணுணர்வு 1-76, 1-80	பஞ்சு 427, 453, 551, 655
நூலுணர்வால் அறியப்படாதவன் 3-49	பலாப்பழத்தில் ஈ மொய்ப்பது 150
நெக்கிலை 37	பவங்கள் 639
நெஞ்சு 626, 628, 633	பவம் 9, 111, 238
நெஞ்சறிவுறுத்தல் 626	பவளம் 434
நெஞ்சு காமத்தில் உருகுதல் 23	பவளம் கால் 329
நெஞ்சமே 24	பவளவாய் 427
நெஞ்சே 36	பவளவெற்பு 154
நெடுநீர் 146	பவன் 4-176, 13
நெடுமால் 175	பழங்குடில் 375
நெய்க்குடத்தை ஏறும்பு மொய்ப்பது போல் 128	பழஞ்சொல் 173
நெருப்பு 319	பழமலம் 533
நெற்றிக்கண் 182, 459	பழம்பொருள் 163, 542
நெறியல்லா நெறி 651	பழவடியார் 139, 183, 381, 425
நென்னல் 160	பழவடியீர் 157
நேச அருள் 1-65	பழவினைகள் 650
நேசம் 28	பழவினை 474
நேயம் 1-13	பழிப்பது போல் புகழ்தல் 153, 397
நேர்பட 469	பழுத்தமனம் 408
நேரியாய் 1-44	பழைய அடியார் 93, 644
நைஞ்சு 427	பழையோன் 3-13
நொடியனசொல் 435	பள்ளந்தாழ்புனல் 25
நோய்க்கு விருந்தாயிருத்தல் 464	பள்ளிக்குப்பாயத்தர் 344
	பளகு 39
	பற்றும் பற்று 510

பறவை 1-27	பந்தனை 36
பறைந்தேன் 89	பப்பு 373
பன்றி 594	பயனிலி 567
பன்ன 103	பரகதி 465
பனவன் 508	பரங்கருணை 589, 604
பட்டமங்கை 2-62	பாங்கருணைத் தடங்கடல் 554
பட்டிமண்டம் 53	பரஞ்சுடர் 508, 637, 642
படம் 288	பரஞ்சோதி 88, 156, 162, 238, 246, 388, 424
படிறு 44, 48, 508, 511	பரஞ்சோதி 557, 649
படிநீ 159	பரம் 48, 389
படி 4-211	பரம்பரம் 2-119
படிவாமாறு 584	பரம்பரன் 138, 139, 426, 618
படைப்போன் 3-13	பரம்பொருள் 434
பண்டாய நான்மறை 628	பரமநாடக 2-137
பண்டைப்பரிசு 183	பரமா 447
பண்டைவினை 496	பரமானந்தாப் பழங்கடல் 3-66, 487
பண்ணினை யொத்த சொல் 452, 547, 632	பரமானந்தம் 3-66, 443
பண்சுமந்த பாடல் 182	பரன் 424
பண்பட்ட தில்லை 278	பராநுபவங்கள் 641
பணிந்திலன் 602	பராபரம் 285
பணிலம் 151	பராபரன் 580, 639
பத்தர்காள் 588	பராபரா 101
பத்து 219	பராய் 399
பத்துடையீர் 157	பராவமுது 3-181, 635
பத்திக்கடல் 246	பரிசு 13, 95, 182, 481, 498, 653
பத்திமை 481, 599	பரிமேற்கொண்ட பாண்டியன் 526
பத்திநெறி 650	பரியைக் கயிறு மாறியதும்
பத்திலன் 602	இப்பிறப்பு ஒழியுமென்றருளியது 530
பத்திவலையிற்படுவோன் 3-42	பருதி வாழ் ஒளி 454
பதஞ்சலி 2-137	பல்சமயம் 318
பதவி விரும்பாமை 6	பல்லாண்டு 195
பந்தனை விரலாள் 455, 593	பலவகைப்பிறப்புக்கள் 1-26
பந்தம் 177	பழச்சுவை 374
பந்தமறுக்குங் கடவுள் 396	பனையூர் 2-87

LXX

பாசம் 478, 481	பால் கன்னலொடு நெய் கலந்தாற்
பாசமெனுந்தாழ் 656	போல் 1-46
பாசவேர் 542	பால் நினைந்துட்டுந் தாய் 544
பாடகம் 201	பால் மொழி 365
பாடலைப் பொருளுணர்ந்து சொல்ல	பாவகம் 2-82, 248, 482
வேண்டும் 1-93	பாவகன் 4-211
பாடிப்பாடி 447	பாவநாச 103
பாடுகோ 618	பாவநாசா 456
பாணன் 48	பாவனை-நினைப்பு 41, 637
பாண்டிநாடு 2-118, 359	பாவிடையாடுகுழல் 415
பாண்டிநாடு சிவலோகமானது 185	பாவியன் 515
பாண்டிப்பிரான் 278, 530	பாவியேன் 408, 544
பாண்டிநாடே பழம்பதி 2-118	பாழ்த்த 20
பாண்டி நாடர் 342	பாழ்செய் 567
பாண்டி நாடு 193	பாழுக்கிறைத்தல் 325
பாண்டியர்க்கு அமுது 526	பாற்கடலான் 356
பாண்டி வெள்ளம் 649	பாற்றிருநீறு 604
பாண்டுர் 2-70	பாறும் 650
பாண் 88	பானல் 23
பாதப்போது 446, 447	பானற்றடங்கண் 209
பாதமலர் 35	பிச்சன் 100, 153
பாதாளத்தார் 176	பிச்சு 3-107, 179, 410, 649
பாதாளமேழு 164, 348	பிச்சேற்றி 176
பாம்பு 1-27, 4-56	பிச்சைத்தேவா 85
பாம்பு சந்திரனைக் கண்டு படத்தைச்	பிஞ்ஞகன் 1-7, 193, 404
சுருக்கிக் கொள்ளுதல் 146	பிஞ்ஞகா 541
பாம்பைக் கண்ட பிறை பயந்து	பிட்டு 469
கங்கையில் மூழ்குதல் 146	பிண்டம் 284
பாய்கரி 89	பிணக்கு 468
பார்க்கோ 618	பிணநெஞ்சு 36
பார்ப்பதி 195, 302	பிணப்பிள்ளை 164
பார்ப்பான் 447, 582	பிணைந்து 574
பார்ப்பு 48	பிணையல் 3-142
பார்மகள் 195	பித்தர் 3-153, 436
பாரிக்கும் 1-64	பித்தவடிவு 293
பாரோர் 424	பித்தன் 250, 432, 469, 481, 543
பால் 62	

பித்திலன் 602	புங்கம் 75
பிதற்றிலன் 602	புஞ்சம் 332
பிரமன் 3-126, 306, 311, 323, 237, 239, 241, 248, 250, 253, 256, 403, 404, 406, 408, 436, 438, 439, 440, 459, 621	புண்டரீகம் 174
பிராட்டி 167	புண்ணியன் 559, 595
பிரியான் 633	புணை 31
பிரைசேர் பாலில் நெய் போல 382	புணையாளன் 275
பிலம் 261	புத்தன் 250, 320
பிழைப்பு 4-219	புத்தேளிர் கோமான் 18
பிழைபெருக்குதல் 127	புதுக்கும் 173
பிழைபொறுக்க வேண்டுதல் 70, 89, 110, 496	புதுமலர்க்கழல் 398
பிற்பகல் 606	புயங்கப் பெருமான் 4-223, 605, 606
பிறக்கம் 3-1	புயங்கன் 66, 354, 608, 609, 610, 611, 614
பிறதெய்வம் 550	புரந்தரன் 6
பிறதெய்வம் உள்ளாமை 6	புரந்தராதிகள் 405
பிறதெய்வம் தொழாமை 4-74	புரம் 36
பிறந்தபின் உள்ள துன்பங்கள் 4-26 முதல் 4-35 வரை	புரள்வார் 613
பிறப்பற வேண்டுதல் 547, 599	புரளுதல் 414
பிறப்பிறப்பென்னுஞ் சுழி 657	புராணகாரணர் 4-224
பிறப்புமுந்நீர் 534	புரிந்து 97
பிறவிக்கடல் 31, 585	புரை 509
பிறவிக்காடு 577, 629	புரைபுரை 545
பிறவிக்கு நல்லவர் 529	புல்லறிவு 478
பிறவித்தாழ் 327	புல்வாய் 4-207
பிறவிப்பகை 365	புல் 1-26
பிறவிப்பிணி 122	புலர்ந்து 485
பிறவி வகைகள் 188	புலன் ஐந்து 1-55
பிறவி வேதனை சுழலுதல் 476	புலி 4-207, 523
பிறவி வேர் 541	புலியூர் 2-141, 2-145,
பிறிவிலாத இன்னருள் 36	புலையனேன் 100, 400, 538, 490
புகழ்மின் 610	புவனி 377
புகழ்வார் 614	புவனெம் 13
	புழு 1-26, 408, 434, 586
	புழுக்குரம்பை 537, 586
	புழுக்கூடு 59, 60, 104
	புழுத்தலைநாய்போல 577
	புளியம்பழம்போல் 422

LXXII

புற்று 399	பெருமையன் 484
புறத்தார்க்குச் சேயோன் 1-8	பெருவெள்ளம் 473
புறம்பயம் 2-90	பேசும்பொருள் 634
புறம்புறம் 544	பேதங்கெடுத்து 595
புறம்போகலொட்டேன் 512	பேதைகுணம் 479
புன்கணன் 414	பேதையர் 161
புன்தலை 567	பேய் 1-28
புன்மைகள் 603	பேய்த்தேர் 3-79, 315
புன்மையர் 14	பேயன் 404
புனல் 12	பேர்வேண்டேன் 558
பூக்கொண்டு வழிபடுதல் 9, 10	பேரணி 616
பூங்கழல் 606, 643, 542	பேரருளாளன் 591
பூசனை 542	பேராசைவாரியன் 176
பூடு 1-26	பேராயிரமுடையான் பெம்மான்
பூதங்கள் 372	4-200, 424
பூதப்படை 280	பேராளன் 620
பூதலம் 175	பேரானந்தம் 194, 493, 610, 612
பூதலர் 86	பேரின்பம் 622
பூம்புனல் 167,171,172	பேருழி 3-9
பூவணம் 2-50	பேழ்கணித்தல் 611
பூவலர் கொன்றை 596	பைந்நா 506
பூவில் எழும் மணம்போல் 436	பைங்கழல் 602
பூவில் நாற்றம் 3-115	பைதல் 81
பூவேறுகோன் 215	பைய 656
பெண் ஆளும் பாகர் 184	பொக்கங்கள் 159
பெண்சுமந்த பாகத்தன் 182	பொச்சை 577
பெம்மான் 182, 509	பொடி 93
பெய்கழல் 600	பொடிகொள்வான் தழலில் புள்ளி
பெரியபதம் 505	போல் 460
பெரியவர் கடமை 70	பொச்சை 577
பெரியான் 631	பொத்தி 111
பெருந்துறை1-15, 3-68, 175, 236, 292	பொது 2-141, 2-128,
பெருந்துறையாளி 597, 598	பொதும்பு 139, 140
பெருந்தேவி 535	பொதும்புறு தீப்போல 140
பெருநெறி 404	பொய் 1-86, 5
பெரும்பித்தன் 263	பொய்கை 459
பெருமறை 571	பொய்கையில் குளித்தல் 165, 166
பெருமிதம் 34	

பொய்யர் தம்மெய் 516	மடு அம்மை அப்பனாக விளங்குதல் 167
பொய்யிருள் 390	மடுவில் குளித்தல் 165, 167
பொய்யைப் பெருக்குதல் 538	மடுவுள் தோணி போல 130
பொரித்தல் 24	மட்டு 84, 115, 580
பொருள் 46	மண் சுமந்தது 2-47
பொல்லாமணி 14, 418, 438, 518	மண் 12
பொல்லாமை 473	மணவாளர் 165
பொழில் 359	மணிஓசை 641
பொழில்கள் 34	மணிக்குன்று 15, 28
பொழுதுபுலர்வதை யுணர்த்தும் ஒலிகள் 370	மணிகண்டம் 404
பொழுதை வீணாக்குதல் 538	மணிநாதம் 638
பொள்ளல் 128	மணியணிமாடம் 590
பொற்கழல் 584	மணிவாசகர் அடியார் அன்பை வேண்டுகதல் 77
பொற்குன்று 438	மணிவாசகர் இந்திரபதவி விரும்பாமை 76
பொற்சிலை 17	மணிவாசகர் தன்னைச் சமர்த்தனாகக் கூறியது 397
பொன்போற்சடை 430	மணிவாசகர் தன்னைப் பித்தர் என்றதற்குக் காரணம் கூறுதல் 431
பொன்மலர் 174, 643	மணிவாசகர் திருவடி சூட்டப் பெற்றதும் சுற்றங்களைத் துறந்தது 275
பொன்னகர் 40, 57	மணிவாசகர் படை திரட்டுதல் 615, 616
போக்குவரவு புணர்வுமிலாதவன் 1-77	மணிவாசகர் பிறப்பிற்கு அஞ்சாமை 16
போதரவில்லது 40	மணிவாசகர் மனம் பிற தெய்வங்களை எண்ணுது 82, 106
போதார் அமளி 155, 156	மணிவாசகர் மனம் மொழி மெய்களை இறைவனுக்கே ஆக்கியது 30
போது 26	மணிவாசகர் வான் வேண்டாமை 16
போமாறு 607	மணிவாசகர் வேண்டுவன 104
போய்த்தோ 498	மணிவாசகர்க்கு இறைவன் குருவடிவொடு அருள் செய்தது 95
போவோம் 605	மணிவாசகர்க்கு திருவடி சூட்டியது 4-130
போற்றி 403	
போனகம் 286	
பௌவம் 31	
மகம் 380	
மகத்து இயமான 308	
மாமேருமலை உலக்கை 203	
மகேந்திரநாதன் 597	
மகேந்திரம் 2-9, 2-19, 2-100	
மங்கையர் 573	
மஞ்சம் 4-183	
மஞ்சள் 362	
மஞ்ச 3-30, 522	

LXXIV

மணிவாசகரை உலகர்	மன்னவர் 184
ஏசினைமை 86	மன்னவன் 146, 147
மணிவாசகரை பெரியோர் அடியான்	மன்ன 399
என்று பேசினமை 86	மன்னன் 1-14
மதுரை 2-44, 4-90, 182, 598, 649	மனத்தைக் கடந்தவன் 3-41
மந்தம் முரல் வண்டு 140	மனவாசகங் கடத்தல் 508
மந்தாரமலை 189	மனிதர் 1-28
மந்திரமாமலை 2-100	மணிவார்த்தை 30, 634
மயிர்க்கால் 3-170	மத்தம் 347, 622
மயிர்சிலிர்த்தல் 178	மத்தர் 3-153
மரகதக்குவால் 3-124	மத்திடுதயிர் 44
மரகதம் 359, 484	மத்துவிட உடைந்த பாணையின் பாவு
மரக்கண் 401, 406	தயிர் போல் தளர்தல் 413
மரம் 1-26	மத்தோன்மத்தன் 508
மருந்து 158, 405, 536, 620, 626, 634	மதிக்கண்ணி 13
மலங்க 1-54	மதிக்குடை 615
மலங்கினேன் 470	மதிமயங்கி 216
மலமறுத்தல் 481, 483	மதியிலி 37
மலமுன்று 629, 658	மதுகரம் 20
மலரவன் 377	மதுரக்கனி 494
மலர்ச்சுடர் 1-62	மதுரைமன்னன் 527
மலர்ச்சோதி 570	மாசற்ற சோதி 1-62
மலைக்கு மருகன் 200	மாசிலாமணி 545
மலை தலை கீழாகப் புரண்டாலும்	மாசில்மணி 634
அஞ்சாமை 521	மாடு 205, 426, 573
மலைமகள் ஒரு பாகம் வைத்தது 261	மாணிக்கக் கூத்தன் 206
மலையரையன் பொற்பாவை 267	மாணிக்கத்தொளி 428
மழக்கை பொற்கிண்ணம் 96	மாணிக்கம் 43
மழவிடை 455	மாதவர் 640
மழை இறையின் கருணையைப்	மாதாடுபாகத்தன் 334, 360
போலப் பெய்வது 170	மாதாவின் கருப்பத்தில் மாதங்கள்
மற்றோர் தெய்வம் 576	தோறுமுள்ள கருவின் நிலையும்
மறையின்ற வாசகன் 589	துன்பங்களும் 4-15 முதல் 4-25 வரை
மறையவர் 480	மாதிருக்கும்பாதியன் 181
மறையோன் 1-45, 642	

மாதிவர் பாகன் 589
 மாதியலும் பாதியன் 193
 மாமணிப்பிறக்கம் 3-124
 மாமரம் 3-87
 மாயஇருள் 1-51
 மாயப்படை 615
 மாயப்பாம்பு கடித்தல் 571
 மாயப் பிறப்பறுக்கு மன்னன் 1-14
 மாயப்பிறப்பு 1-14
 மாயப்பிறவி 503
 மாயம் 46
 மாய வாழ்க்கை 583
 மாயன் 404
 மாயா இருள் 531
 மாயாசத்திகள் 4-44
 மாயாவாதமெனும்
 சண்டமாருதம் 4-54
 மாயாவிசய நீக்குதல் 275
 மாயை 4-45
 மார்கழிநீர் 174
 மாலவன் 160
 மாவடுவகிரன்னகண் 196
 மாழைமை 413
 மாற்றம் 1-45, 1-81
 மாற்றார் 364
 மான்கணம் 3.80
 மான் 4-207, 94, 351, 494, 499
 மானக்கயிலை 4-167
 மானமா 615
 மாணி 321
 மானுடத்தியல்பு 373
 மானுடப்பிறப்பு 4-14
 மானுடர் 188
 மிகைத்தலை 259
 மிலைத்தல் 91
 மின்னேர் இடை 243
 மீண்டு வாராவழி 2-117

மீனவன் 531, 535
 முக்கணப்பன் 199, 588
 முக்கண் 430, 465
 முட்டாது 9-10
 முடிவிலா முதல் 389
 முடை 537
 முண்டம் 524
 முத்தம் கயிறு 329
 முத்தனையான் 602
 முத்தா 421
 முத்தி 246, 423, 531
 முத்திநெறி 650
 முத்துப்போலும் பல் 157, 158
 முத்தொழில் 4-100
 முதலைச் செவ்வாய்ச்சியாற் 145
 முதல்வன் 658
 முதல்வா 447
 முதல் வித்து 588
 முதற் சோதி 588
 முந்தைவினை 1-20
 முந்நீர் 132
 முப்பத்துமூவர் 625
 மும்மலம் 2-111, 474
 முயங்குவித்த 560
 முயற்கறை 139
 முரண் அணி 69, 141, 243
 முருடு 401
 முழுதோன் 3-30
 முழுமுதல் 381, 601
 முழுவதுங் கண்டவன் பிரமன் 11
 முளைக்குடம் 195
 முறி 282
 முறுவல் 423
 முறையுளி 3-127
 முறையோ 97, 145, 602
 முன்னோன் 3-30
 முனம் 473
 முனிவர் 1-29, 246,

- முனைவன் பாதம் 41
 முனைவன் 26, 31
 முக்கின்றேன் 486
 முங்கில்போலுந் தோள் 3.103, 581
 முங்கிற் சிந்தை 492
 முர்க்கர் 650
 முர்க்கனேன் 31
 முர்த்தி 540, 542
 முலபண்டாரம் 530
 முவர் 625
 முவா நான்மறை 4-94
 முவிலைச் சூலம் 557
 முவுலகு 451, 584
 முவேமுலகு 446
 மெய் 1-32
 மெய்க்காட்டு 2-66
 மெய்ச்சுடர் 1-38, 390
 மெய்ச்சேவகன் 579
 மெய்ஞ்ஞானம் 1-38
 மெய்ப்பதம் 540
 மெய்ப்பொருள் 537
 மெய்வகை 489
 மெய்யடியார் 488, 587, 604
 மெய்யன்பு 487, 490
 மெய்யன் 1-34
 மெழுகேன் 18
 மேருவில் 464
 மேல்நெறி 36
 மைப்புறுகண் 373
 மையமா கண்டன் 206
 மையல் 569, 692, 569
 மொக்கணி 2-33
 மொட்டருமலர் 465
 மொட்டித்து 4-84
 மொய்ப்பால் மொய் 419
 யாக்கையின் இழிவு 59, 60
 யாமார்க்கும்குடி அல்லோம் 34
 யாழ் 371
 யான் எனது 479, 487
 யானை முதல் எறும்பினுள்
 யோனிபேதம் 4-11
 யானை 3-178
 யோகிகள் 616
 வகிர் 415
 வஞ்சனேன் 453
 வட்டமாமலர் 580
 வண்டு 3-91
 வண்டு தாரம் பயிலுதல் 140
 வண்டு பூவில் உழுதல் 109
 வண்ணம் 81
 வம்பன் 557
 வம்பு 449, 536
 வயனம் 258
 வயிரம் 434
 வரவர 233
 வராகம் 472
 வருக 451
 வரையாடுமங்கை 240
 வல்லாட்டை 566
 வல்லாளன் 179, 478
 வல்லை 451
 வல்வினைப்பகை 587
 வலித்து 241
 வலைத்தலை மான் 144
 வலை 143
 வழிமுதல் 381
 வழியடியார் 266
 வழியற்றேன் 29
 வழக்கு 1-53

- வள்ளல் 67, 73, 351, 627
 வற்றல்மரம் போல 495
 வன்செவி 155
 வனப்பு 478
 வாங்கி 487
 வாசகம் 247
 வாடினேன் 450
 வாதவூர் 2-52
 வாய்துடித்தல் 61
 வாயில் பொடிஅட்டி 277
 வாராவழி 176, 623
 வாவா 241
 வா அழக 1-1
 வாழ்கிலேன் 448
 வாழ்த்துமின் 629
 வாழ்முதல் 127, 143, 144
 வாழ்வெனுங்கடல் 569
 வாழ்வே 384
 வாழைப்பழம் 138
 வாளா 485
 வாளி 525
 வானவர்கோன் 303, 590
 வானவர் 482, 592
 வானவிருத்தன் 65
 வானவூர் 615
 வானவன் 98
 வானூடர்கோ 279
 வானோர் அறியாவழி 190
 வானோர்க்காகிய மருந்து 4-116
 வானோர் 507
 வான் வந்த சிந்தை 361 ..
 வான் புரவி 363
 வான்பொருள் 264
 விகிர்தன் 4-96
 விகிர்தா 464
 விக்குதல் 417
 விசிறும் 176
 விச்சு 85
 விச்சை 30, 32, 33, 98, 99, 100, 135
 விச்சகம் 578
 விச்சின்றி விளைவு 100
 விட்டில் 109
 விட்டேறு 2-29
 விடக்குடம்பு 1-84
 விடக்கு 1-84
 விடங்கர் 4-160
 விடங்க 123
 விடர் 142
 விடுதி 106, 109, 112, 123, 124, 127, 132, 134, 137, 138, 140, 146, 148, 154
 விடேங்கள் 79
 விடைப்பாகா 506
 விடையாய் 25
 விண் 12
 விண்ணவர்கோ 537
 விண்ணவர் 641
 விண்ணோர்கள் 1-49, 156
 விண்ணோர்பெருமான் 25
 விண்ணோர் 3-18, 164, 169, 172, 424
 வித்தகத்தேவர் 220
 வித்தகவேடம் 2-49
 வித்தகனார் 481
 வித்தகன் 169
 வித்து 253
 விதலை 145
 விதுவிதுப்பு 138
 விம்மிவிம்மி 155
 விமலனே விமலா 1-34, 1-36, 461
 வியப்புச்சுவை 99
 வியாத்திரனார் தலையிழந்தது 304
 விரவா 112
 விரிதலை 113

LXXVIII

விருகம் 1-27	வெய்யவன் 301
விரைகின்றேன் 15	வெய்யாய் 1-36
விலங்குதல் 1-56	வெருவரேன் 517
விலங்கு 132	வெருவியன் 482
விழித்திருந்தேன் 151	வெருளே 121
விழுப்பொருள் 162, 376, 641	வெள்ளத்தில் நா வற்றியாங்கு 118
விள்ளக்கிலேன் 118	வெள்ளப்பிரான் 230
விள்ளேன் 106	வெள்ளமே 117
விளக்கே 458	வெள்ளம் 25
விளரி 114	வெள்ளேன்று 597
விளாக்கைத்து 435	வெள்ளேவிடை 557
விளாவி 567	வெளியன்று 519
விளையாடல் 481	வெளியே 121
விறறுக்கொள் 122	வெறிமலர் 3-90
வினை இரண்டு 617, 620	வெறுத்து 39
வினைக்கடல் 517	வேகம் 1-6
வினைக்காடு 123	வேட்டநெஞ்சு 427
வினைக்கு இறுதியில்லை 97	வேதகம் 635
வினையின் தொகுதி 110	வேதங்கள் 1-34
வினைக்கேடர் 509	வேதங்கள் தொழுந் தில்லை 484
வினைக்கேடன் 26, 470, 549	வேதநான்கு 21, 256
வினைக்கேடா 506	வேதப்பொருள் 168
வினைப்பிறவி 476	வேதவிழுப்பொருள் 158
வினையொத்தல் 468	வேதி 4-106
வீட 104	வேதியன் 3-7, 179, 181, 184, 187
வீடுதல் 149	வேந்தன் 570
வீடுவர்-அழிவர் 263	வேர்த்தல் 112
வீடு 15, 104, 573	வேர் பொடித்தல் 61
வீணை 3-35, 371, 640	வேர் 107
வீரச்சுவை 34, 173	வேரொடு களைதல் 123
வீரபத்திரர் 278	வேலம்புத்தூர் 2-29
வீறிவி 504	வேலன் தாதை 197
வெகுளி 609	வேல் 518, 619
வெண்காடு 2-60	வேற்கண் 244
வெண்ணீறு 165, 653	வேனில்வேள் 23, 44
வெண்மணி 151	வைச்சுவாங்குதல் 100
வெண்மலரான் 358	வைப்பு 4-121, 253, 498

ஸ்ரீ சித்தர் திருப்பணியில் என்னைமும்...

33 வருட தொழில்நுட்ப அனுபவத்தான் இன்முகசேவை

EYE-CARE Opticians®

(Government Qualified Opticians)

WELCOME

76, State Bank Road, (Opp. to Railway Junction)
COIMBATORE - 641 018.

E-mail: eyecarecbe@rediffmail.com, eyecare.cbe@gmail.com

Website: www.eyecarecbe.com

Ph: 0422-2300 693 Cell: 94896 12600, 94432 25193

Computer Eye Testing Available

Reputed and ^{most} Reliable Optical Shop